

MINUTENBLAD

AFFAIRE SWEERTS-WESTERLING-STICHTING
NAAMDOOR DE EEUWEN TROUW en BUREAU ZUID
MOLUKKEN

DOSSIER No. OD.1902

1. Gevormd in opdracht van CAW II. Namen zijn nog niet op kaart gebracht.
ACD/PA, 12 Juli 1951 *Namen op kaart plaatsen L*
2. "Gederubriceerd" i.o.m. CAW I
ACB/PA, 31 Januari 1952
3. *Gpr. CAW I 26-5-52*
4. *Gpr. i.o.m. rappt. over Camraden CAW II 16/IX 52*
5. *Gpr. H. Botta 9-12-52*
6. *Gpr. CAW I 22/7 52*
7. Voor zover van de geagendeerde stukken (in dit OD geborgen) het schutblad aanwezig was dit bijgevoegd.

Juni 69
Werkgr. *Sag*

VERWIJZING

Voor : schriftelijke vragen Goedhart en antwoord (Hand. IIe K. 50/51)
interpellatie Goedhart en antwoorden Mulderije en Teulings
(IIe K. pag. 2564/2571)
Hand. IIe K. pag. 598 (Goedhart), zitting 1951-1952.

Datum inhoud : resp. 11-6-1951, 12.7.1951;) zitting 1950/1951
20-7-1951,)
27-11-1951.

Zie : Kamerstukken bij ACD/O

Datum : 28-11-1962

ST. 317 (400, 3-1-'62)

Onderwerp : Betreffende A.L. SCHILLING.

Vertrouwelijk.

Uit betrouwbare bron werd het volgende vernomen :

1. Naar de bij U bekende Anton, Louis, SCHILLING (Bandoeeng 17-6-1919) in een gesprek op Vrijdag 6 Juni 1952 zou hebben medegedeeld, zou het "Veteranen Legioen Nederland" thans 20.000 leden tellen.
Verder deelde SCHILLING mede, dat hij aan alle politieke partijen in Nederland een vragenlijst had gezonden. Een van de vragen zou luiden, wat men dacht over de toekomstige status van NieuwGuinea.
Het zou in de bedoeling van SCHILLING liggen om deze (beantwoorde) vragenlijsten in een speciaal nummer van "Oud-Wapenbroeders" te publiceren, voorzien van commentaar van hem -Schilling-.
Uit dit commentaar en de beantwoording van de vragen kon elk lid van het V.L.N. dan opmaken op welke partij hij met de a.s. verkiezingen zijn stem moest uitbrengen.
SCHILLING meende met deze tactiek de klip omzeild te hebben, door zich niet voor één bepaalde partij uit te spreken en daardoor de andere partijen tegen zich te krijgen.
2. SCHILLING deelde mede, dat hij sedert enige tijd vier personen aan het werk had, die niets anders deden dan personen tegen wie SCHILLING wantrouwen had opgevat te "schaduw".
3. Verder vertelde SCHILLING, dat hij het hoofdbestuur lid BIEZEVELD, die zich met de Bond van Oud-Mariniers van het V.L.N. had gedistancieerd, had bezocht teneinde hem -Biezeveld- van gedachten te doen veranderen.
Bij deze gelegenheid zou BIEZEVELD - aldus SCHILLING - hem verweten hebben, dat hij vrijwel nooit twee keer hetzelfde zeide.
Om dit te bewijzen had BIEZEVELD - zonder medeweten van SCHILLING - verschillende door SCHILLING ten huize van BIEZEVELD gevoerde gesprekken op verschillende tijdstippen op een "wire-recorder" opgenomen. Deze gesprekken bracht BIEZEVELD nu weer ten gehoren. SCHILLING was hier vreselijk kwaad over geworden en noemde dit "BVD-praktijken".
4. T.a.v. de verwickelingen tussen V.L.N. - SCHILLING en WESTERLING wordt verwezen naar het vermelde onder sub 10. van het dezz. geheim schrijven No. 3426-O-'50 van 12-6-1952. Einde.

nr. 383 $\frac{6.616}{11.125}$

28 MRT 1952

ALD 34926

UITREKSEL
Uit: OD 917
Voor: OD 1902
o.a.v.: CAW
Dat.: 24/5-52
Par.: 748

Bijlage door P-HBVD ondershands ontvangen van G 2 B

2873-152

GEHEIM

*Van Mr. Fillemont
aan H. Kol. v. Raede
bij de heer de Vries*

DATUM: 1 Maart 1952

WC

Evaluatie B.6

Berichtgever had gesprek met de (secretaris)-
penningmeester van de N.V.U., de heer VOGELPOEL.

Ter sprake kwam de welbekende vergadering in de
Dierentuin, waarbij WESTERLING persoonlijk de aan-
wezigen zou toespreken. De heer V. beweerde nogal
nadrukkelijk, dat Westerling op de bewuste avond
in Nederland was en wel in Haarlem, van waaruit hij
een telegram aan de vergadering zond. Uit zijn ge-
sprek kon opgemaakt worden, dat er een geregeld
contact bestond tussen de N.V.U. en Westerling.
Deze laatste verbleef volgens V. in Duitsland.
V. ging niet in op een door berichtgever zorgvul-
dig gecamoufleerde vraag of er enig verband bestond
tussen de in de dagbladen gemelde werving van
"koloniale troepen in Duitsland" en de aanwezigheid
van Westerling aldaar.

V. liet doorschemeren, dat Westerling weer in geld-
moeilijkheden verkeerde. Of Westerling zijn dien-
sten aan de N.V.U. heeft aangeboden, dan wel de
N.V.U. contact met Westerling heeft gezocht i.v.m.
een eventuele actie voor het behoud van Nieuw Gui-
nea voor Nederland, kon niet uit het gesprek worden
opgemaakt.

Vast staat, dat V. geweigerd heeft naar Westerling
toe te gaan. Teneinde het persoonlijk contact
V.-Westerling tot stand te brengen zou N.V.U. thans
uitgebreide plannen aan het ontwerpen zijn deze
samenkomst in Nederland mogelijk te maken.

De heer V. sprak in dit verband over bescherming
van Westerling door knokploegen.

Verder vertelde V., dat ook Ton SCHILLING, hoofd-
redacteur "Oud-Wapenbroeders" en promotor van het
Veteranenlegioen, toenadering zocht tot de N.V.U.

N.B.

Verzoeken voorzichtig gebruik van dit bericht!

GEHEIM

SPECIALE INSTRUCTIES AAN ACD
(Slechts bij definitieve opberging invullen)
O N A F G E D A A N

00134778 PB 1902

K

DA 1902

Afd./Sec. *AWB* Dat. *1/17* Par. *K*

Achtereenvolgens aan: *CAW*
KAK

afkomstig 28/12

Interne aanwijzingen ACD IV

Verantw. voor } H.ACD, namens deze
Adm afdoening } *CAW* Dat: *28/12*

ACD/ Dat. Par.

Afd./Sec. *CAW*

BEHANDLING

Afd./Par. Dst. *ACW 6 28/13*

114 *1/14*

1/14
7/1/52

KA t. K. m. Ph. H. M. D. t. b.

Het een interessant zijn te weten hoe
de H.C. aan het manuscript is gekomen. Kennelijk
van Indones. zijde. D. Berg denkt daarbij aan de ex. C. v. P.
Bijzondere die om Arch. Ageng is Kramel alleen
het manuscript aan was. *KA*

1-9/14

9/16/14

Afd. Sectie Behandeling

Afz. Par. Dat.

~~W.K. van der~~ see Commentaar N.A. Soc. / 11/14

~~See~~

Dr. H. W. H.

Met de afdeling
de H. C. van de
van Bureau
Bepalen die
de afdeling

R A P P O R T

VAN: CAW/I

Betr.: Memoires van Westerling

Bijl.: één

06.383
27 MRT 1952
ACD/134798

Ondershands ontvangen van Minuor (Chef Kabinet)
fotocopieën van een brief van Buit. Zaken, met bijlage,
handelende over de Memoires van Westerling.

Verzoeken agenderen en retour aan CAW/I.

CAW/I, 26-3-1952.

FOTO
No. 6148

informatiecopie voor
Zijne Excellentie
de Minister voor Uniezaken en
Overzeese Rijksdelen

DOA/IN
Memoires van Westerling

in de
2 October 1951
99368-7996 G.S.

Z e e r G e h e i m

Ik heb de eer U mede te delen, dat de Hoge Commissaris te Djakarta langs zeer vertrouwelijke weg de beschikking heeft gekregen over een copie van het manuscript van de memoires van Westerling, welke mij ter inzage werd toezonden.

Te Uwer kennisgeving moge ik U hiernevens afschrift aanbieden van een op dit Departement opgestelde analyse van dit geschrift, welke niet alleen een overzicht geeft van de inhoud, doch bovendien de persoon van Westerling, zoals deze uit dit geschrift naar voren treedt, aan een critische beschouwing onderwerpt.

Dese analyse zend ik ook toe aan de Minister voor Uniezaken en Overzeese Rijksdelen.

DE STAATSSECRETARIS VAN BUITENLANDSE ZAKEN,

Uwner Excellentie
de Minister President
te
A m s t e r d a m

GEHEIM

FOTO-B.Z.
No. 45876.

"And then will come the Ratu Adil,
the Prince Justice, who will be of
Turkish birth....."
(Jojo Boyo).

I D e p e r s o o n v a n W e s t e r l i n g

Hoewel de mémoires weinig opzienbarende of sensationele onthullingen bevatten, dragen zij stellig bij tot een verklaring van het phenomeen Westerling en daardoor ook van de bijzondere belangstelling welke de Indonesische legering steeds voor Westerling aan de dag legt.

Het boek bevat de persoonlijke avonturen van Westerling. Voorts is voor wat betreft Indonesië getracht ook de politieke achtergrond van Westerlings activiteit aldaar te schetsen. Het moet waarschijnlijk geacht worden dat laatstbedoelde passages ook wat de materiële inhoud betreft, medeaafkomstig zijn van Westerling ghostwriter. Het boek eindigt ietwat abrupt met Westerlings levenschap in Singapore en een hoofdstuk waarin Westerlings visie gegeven wordt op de affaire Aziz.

Het eerste gedeelte, behandelend Westerlings jeugd tot en met zijn dienstitijd in de geallieerde legers, is van weinig belang. Wel verklaart zijn ontwikkelingsgang in deze jaren iets van zijn latere successen in Indonesië. Hoewel zijn vader van Nederlandse nationaliteit was, sprak hij geen Nederlands meer. Slechts zijn beroep is typisch Nederlands : shopkeeper. Ook Westerling beoefent vóór zijn dienstneming dit beroep, maar droomt des te meer van het avontuurlijk leven dat hij wil gaan leiden. Hij werkt in Istanbul uiteraard in een cosmopolitische atmosfeer, hetgeen wellicht zijn opvallend aanpassingsvermogen kan verklaren : als hij in Canada bij de Nederlandse troepen komt, kent hij nog geen woord Nederlands, doch binnen zeer korte tijd blijkt hij zich als officier in het Nederlandse leger en later in het KNIL volkomen op zijn gemak te voelen. Doch ook aan het Indonesisch milieu past hij zich met groot gemak aan. Hij voelt zich evenzeer Indiëster

tussen de Indonesiërs als Nederlander tussen de Nederlanders en weet ook met de eenvoudige Indonesiër de juiste toon te treffen en diens vertrouwen te winnen. Zijn Turkse afstamming en zijn kennis van en bewondering voor de Islam zullen daar mede toe hebben bijgedragen.

In het eerste gedeelte van het boek komt verder duidelijk naar voren het simplistische van Westerlings karakter : zijn jongensachtige ijdelheid, zijn opportunisme, zijn zin voor het avontuur, persoonlijke moed, wreedheid en ongeremde voldoening in het soldatenhandwerk. Indien men de verhalen leest over het optreden van de Turkse soldaten in Korea, lijkt het niet onwaarschijnlijk dat deze laatste eigenschappen mede verklaarbaar zijn uit het Turkse milieu waarin Westerling opgroeide en uit een ten dele Turkse afstamming. De koelbloedige wreedheid van Westerling komt duidelijk naar voren. Minutieus beschrijft hij hoe hij persoonlijk zijn slachtoffers afmaakte : het feit dezer beschrijvingen verraad ook wel een abnormale trek in zijn karakter. Daar staat tegenover dat hij zich toch ook steeds beperkingen oplegt : men kan hem niet gelijkstellen met een willekeurige terrorist : hij moordt niet meer dan nodig is om zijn doel te bereiken. Hij wordt geleid door een volkomen jongensachtig ideaal. Zelf noemt hij het woord Robin Hood en hij is er trots op, dat de Indonesiërs hem Ratu Adil, de rechtvaardige prins, noemen. Het is begrijpelijk dat een dergelijke man als KNIL-officier naar voren moest komen in de chaotische tijd, waarin het KNIL slechts kon trachten langs geheel onorthodoxe weg van uit een minderheidspositie in Indonesië recht en orde onder een Nederlands gezag te herstellen. Begrijpelijk is ook dat hij in de overgangstijd rond de soevereiniteitsoverdracht grote successen kon boeken, doch evenzeer dat hij zich niet kon handhaven, daar hem een politieke conceptie ontbrak (hij geeft zelf toe geen politieke rol nagestreefd te hebben). Slechts als instrument van een Regering die een dergelijke conceptie wel had (zoals bij de actie in Zuid Celebes) kon hij slagen en uiterst nuttig werk verrichten.

Van Westerlings eerste periode moge alleen nog vermeld worden de zeer intensieve ./.

commando-training, welke hij ontving (hij was jarenlang ook als instructeur der commando's in Engeland werkzaam). Deze training, naast zijn natuurlijke eigenschappen, maakte hem bij uitstek geschikt, een rol te spelen op het Indonesische schouwtoneel, toen hij daarop, op dramatische wijze, ²⁴ vrije entree maakte: als een der eerste geallieerde officieren gearachuteerd te Medan na de Japanse capitulatie.

II

Westerling's pacificatie methodes.

Westerling trad in 1945 als intelligence officier op bij de Britse Troepen in Medan. Wat hij daar meemaakte op het gebied van terrorisme (o.a. *disvicula* revolutie", waarbij "vele leden van de zelfbestuurdersfamilies werden afgemaakt) verklaart zijn wens om op te treden tegen deze plaag, waar de Nederlanders en het gros der bevolking gelijkelijk onder leden.

Te Medan kreeg hij reeds een kans om deze wens in daden om te zetten. Hij beperkte zich niet tot het verzamelen van inlichtingen met behulp van Indonesische agenten, doch wist door verschillende acties, waarbij hij zelf de hoofdrol speelde, enige belangrijke leiders der terroristen te elimineren.

In 1946 werd Westerling officier van het KNIL en belast met het bevel over de Commandotroepen te Batavia. Hij leidde deze troepen op volgens de beginselen welke hij reeds te Medan in praktijk had gebracht. In het kort komen deze beginselen hierop neer:

- a. Iedere actie wordt voorafgegaan door een uitvoerige verkenning. Hiervoor worden Indonesische agenten gebruikt. Door middel van deze intelligence arbeid wordt de identiteit en de verblijfplaats van de leiders der terroristen vastgesteld, metgeaders alle andere gegevens, welke voor een actie nodig zijn.
- b. De actie zelf wordt uitgevoerd volgens de methoden der Commandotroepen, aangepast aan de Indonesische omstandigheden. Het was nooit een grootscheepse militaire operatie, doch een actie tot eliminering van de leiders, gebaseerd op verrassing, list, hinderlagen etc.. Er werd altijd 'snachts opgetreden. Tegenover de Indonesiers bracht dit een extra psychologisch effect teweeg. De leiders werden veelal gedood of in gevangenschap neming geëxecuteerd.

c. De bevolking en ook de meerderheid der benedeleden moest niet als vijand beschouwd worden. Hun vriendschap moest gewonnen worden, daar de acties mede tengevolge van de steun van de bevolking moesten slagen en geconsolideerd worden.

Westerling houdt vol, dat men beter enkele leiders kan doden en hiermede de schrik erin brengen, dan in grootscheepse militaire operaties hele dorpen platbranden en bombarderen, alleen omdat enkele benedeleiders van daaruit opereren. In dit geval zullen vele onschuldigen omkomen en de leiders wellicht niet geelimineerd worden. Bovendien was het z.i. van politiek belang dat de bevolking gespaard bleef, opdat zij de macht, welke de orde herstelde, niet zou gaan haten. Niet ontkend kan worden dat Nederland juist met de positionele acties soms in deze fout is vervallen.

Westerling claimt voorts dat hij ook persoonlijk de verantwoordelijkheid op zich durfde nemen voor de uitvoering van maatregelen tegen het bandewezen, welke eenieder als noodzakelijk erkende.

Op zichzelf is de methode, hierboven omschreven er een, zoals die ook onder het voor-oorlogse Nederlandse bewind toepassing vond. (Atjeh). Zij wordt ook in een onafhankelijk land als Thailand als effectief erkend. Westerling wist deze methode nieuw leven te geven door toepassing van de moderne commandotechniek en door zijn - voor Indonesiers - magische persoonlijkheid. Slechts de politieke omstandigheden had hij niet mee.

In Zuid-Celebes paste hij begin 1947 deze methoden met succes toe. Naar hij mededeelt stelde hij weliswaar het plan voor de gehele operatie op, doch voerde hij dit zelf slechts in een sector uit. Anderen opereerden naast hem in andere sectoren. In twee maanden beëindigde hij zijn operatie. Hierbij werden 600 terroristen gedood of geëxecuteerd. In totaal schat hij het aantal doden van de gehele operatie in Zuid-Celebes op 3000 à 4000.

In 1948 werd Westerling door Generaal Spoor belast met de pacificatie van West-Java. Generaal Spoor zeide hem bij deze gelegenheid dat het onderzoek naar de actie in Zuid-Celebes Westerling geheel had gerehabiliteerd en dat hij hem - voor de vierde maal - zou voordragen voor de H.W.O.. Spoedig daarna werd Westerling belast met de voorbereiding van de luchtlandingsoperatie tegen Djoeja. Westerling stelde

- echter -

echter als voorwaarde dat de te arresteren Republikeinse leiders niet vrijgelaten zouden worden zodat het KNIL het toekomstige federale leger van Indonesië zou vormen. Toen hij deze toezegging niet kreeg, nam hij zijn ontslag uit de militaire dienst.

Westerling bleef in West-Java en begon een transportbedrijf. Dit was een bedrijf dat aan grote risico's blootstond bij de heersende onveiligheid. Westerling claimt dat uitsluitend op grond van het prestige van zijn naam, zijn vrachtauto's overal ongehinderd konden passeren. In één jaar tijds bedroeg de winst van zijn onderneming f 600.000.

3. De A.P.R.A. coup.

In Maart 1949 begon Westerling met het organiseren van een soort burgerwacht tegen het terrorisme in Pasundan, volgens dezelfde beginselen welke hij in Zuid-Celebes had toegepast. Binnen korte tijd had hij volgens zijn zeggen 28000 man onder zijn orders. Deze waren echter slecht gewapend. Als kern van deze macht recruteerde hij toe uit de bestaande terroristenbende, een meer militair gevormde macht. Hij zou hierbij onder zijn vaandel gebracht hebben aanhangers van meer dan 18 verschillende politieke en religieuze groepen, waaronder de Darul Islam en T.M.I. eenheden. Deze nieuwe recruten brachten wapens mee. Bovendien kwamen zich hierbij voegen enige leden van de commandotroepen welke vroeger onder Westerling's bevel hadden gestaan. Westerling zegt geen andere bedoeling gehad te hebben dan het organiseren van een burgerwacht tegen het bendewezen. Daar deze wacht zich ontwikkelde tot een goed georganiseerde militaire macht, kreeg zij onvermijdelijk ook politieke betekenis, gezien de situatie, zoals die zich in Indonesië ontwikkelde.

Na de soevereiniteitsoverdracht besende de Westerling dat zijn tijd gekomen was op Pasundan te beschermen tegen de Republikeinse politiek van omverwerping van de lokale orde. Hij zond zijn bekende ultimatum aan de Regering van de R.I.S.. Uit zijn memoires blijkt dat de Regering van Pasundan wel sympathiek stond tegenover zijn streven, en hem aanmoedigde, doch aarzelde openlijk met hem in zeyte gaan. De Regering van de R.I.S. antwoordde niet op zijn ultimatum en maakte ook geen aanstalten om Westerling te arresteren.

teren. Zij wilde Westerling het initiatief doen nemen om hem te kunnen brandmerken als opruststoker. Westerling moest toen wel tot actie overgaan, wilde de situatie hem niet uit de hand lopen. Hij was van plan de Regering van de R.I.S. omver te werpen. Hij verwachtte dat hij door deze coup een regering van andere, eveneens nationalistische Indiërs aan de macht wilde helpen. Hij kon hierna echter nog geen namen noemen. Westerling deed een aantal van zijn mannen derhalve ongemerkt in Djakarta infiltreren. Deze zonden voorraad werden van wapens, welke men zou verkrijgen van het KNIL te Bandung, het hoofdkwartier van KNIL militair (geen Nederlanders volgens Westerling).

Daarop zou gelijktijdig te Djakarta en Bandung de striktgroep plaats vinden, welke later nog door een actie tegen Buitenzorg gevolgd zou worden. Volgens Westerling mislukte de striktgroep, omdat het overnemen van de wapens in Bandung niet kon plaats vinden. Tegen alle verwachting in verscheen bij het betrokken magazijn een Nederlandse KNIL officier die alarm maakte en de aanhangers van Westerling deed opscherpen. Hij waarschuwde voorts Generaal Angles, die op zijn beurt de Indiërs waarschuwde. Daardoor was verrassing van de Indiërs niet meer mogelijk. De coup te Bandung ging niettemin door volgens de plannen en had succes. Later gaf Westerling, die zelf te Djakarta de leiding had, alwaar tegens gebrek aan wapens de coup geen doorgang kon hebben, bevel aan zijn mannen te Bandung om ook daar terug te trekken.

Het gehele verhaal van de coup geeft sterk de indruk van achteraf wat geretoucheerd te zijn. Alles heette voortreffelijk georganiseerd te zijn en slechts het toeval dat een Nederlandse officier deed opdagen bij het wapenmagazijn te Bandung, stuurde alles in de war. Wellicht zou men echter kunnen stellen dat Westerling's organisatievermogen tekortschoot bij een zo grote onderneming. Het feit b.v. dat er niet de minste verbinding was tussen Westerling en de groep te Bandung, wijst wel op een onvoldende voorbereiding.

Na de coup blijft Westerling nog een maand in Djakarta, links en rechts hulpmiddelen en andere zijn plannen door te zetten. Hij geeft toe dat inmiddels zijn legertje uiteen begon te vallen.

4 De ontsnapping van Westerling naar Singapore.

Over zijn ontsnapping naar Singapore zegt Westerling slechts mede, dat hij hierbij de hulp had van een van zijn vrienden, die hem met een watervliegtuig verhoorde, en dat hij bij zijn vertrek gekleed was in de uniform van Nederlandse sergeant en voorzien van valse papieren.

5. De politieke achtergrond van Westerling's actie.

Westerling is in eerste instantie vooral in aanraking gekomen met het terroristisch aspect van de Republikeinse activiteit. Hij beschouwt het gehele Indonesische probleem dan ook in termen van een actie tegen onruststokers. Later gebruikt hij echter ook de termen republikeinse of Javaanse regering voor zijn vijanden, zonder een poging tot nadere explicatie.

Dit gebrek aan inzicht heeft hem verleid tot een coup d'état, welke geen kans op succes had. Want hoe zwak de positie van de Regering van de R.I.S. uit militair oogpunt geweest moge zijn; er waren in de Indonesische maatschappij geen krachtige figuren, die een tegenbewind hadden kunnen vormen, waaraan Westerling zijn acties had kunnen dienstbaar maken. Dit is uit de houding van de Regering van Rasjidan dan ook wel gebleken.

6. Mededeling over de Nederlandse politiek.

a. Westerling verwijt de Regering dat zij niet de verschillende rapporten heeft gepubliceerd (militaire, gerechtelijke en parlementaire rapporten) over de actie in Zuid-Celebes. Door het onweersproken laten van de beschuldigingen tegen Westerling heeft zij hem tot zondebok weten te maken voor acties onder haar verantwoordelijkheid ondernomen.

b. Westerling verwijt van Mook de Sultan van Djocja van zich verwijderd te hebben door "insulting diadain shown towards him". In hun wens om zich te verzoenen met de extreme nationalisten verwaarloosden de Nederlanders de feodale machthebbers, die nog steeds grote invloed hadden. De republikeinse brachten daarop een verzoening met deze elementen, met name ook met Djakarta, tot stand, en wijzen zo de grondslag van hun macht te verbreden. De Sultan van Djocja wordt een bijzondere partner genoemd omdat hij over een particulier legertje be-

schikte, de enige goed georganiseerde macht in Indonesie naast het KNIL. Sukarno met zijn Regering stelde zich te Djocja onder bescherming van dit legertje, ook tegenover zijn eigen, veelal, onhandelbare volgelingen.

c. Generaal Spoor stond geheel achter Westerling in de zaak Zuid-Celebes en gaf hem later ook nog belangrijke opdrachten.

Het boek bevestigt dat Westerling na zijn ontslag in verbinding stond met Generaal Spoor, die trachte contact te leggen met niet-Republikeinse machtsgroeperingen, zoals de Barul Islam. Westerling zegt dat hij zijn idee om in Pasundan een soort burgerwacht op te richten en welke tevens een gewapende macht in de federale staten zou kunnen vormen, voorlegde aan Generaal Spoor. Deze vond zijn idee uitstekend: "Of course I can't do anything officially. My hands are tied. But if you choose to go ahead on your own responsibility ----". Deze goedkeuring van de Generaal gaf voor Westerling de doorslag. Generaal Spoor realiseerde zich volgens Westerling dat de A.F.R.M. een rol zou kunnen spelen in de politiek van de toekomstige Indonesische federatie. Ook kreeg Westerling in het begin van 1949 contact met verschillende federalisten, die ook in andere federale staten met zijn hulp een machtsapparaat wilden opbouwen. Maar de mening van de schrijver zou het wellicht nog mogelijk geweest zijn een machtspolitiek tegenwicht tegen de Republiek tot stand te brengen, indien niet door de plotselinge dood van Spoor de krachtigste voorstander van een dergelijke politiek van het toneel was verdwenen. Westerling acht het niet uitgesloten dat Spoor is vergiftigd.

Sukarno van Vrede was geheel andere ideeën toegedaan. Hij zond Generaal van Langen naar Westerling om hem te verzoeken geen actie te beginnen voor de soevereiniteitsoverdracht, daar zulks de belangen van Nederland zou kunnen schaden.

Westerling maakt het voorts duidelijk dat hij bij zijn latere acties geen enkele hulp ontving van Nederlandse officieren, die zich allen strikt aan de hem gegeven bevelen hielden. Alleen Indonesische minderen van het KNIL gaven hem steun.

7. Mededelingen over de Indonesische politiek of welke de regering van de N.I. minder aangenaam zouden kunnen zijn.

a. Westerling, die zichzelf een "Indonesian at heart and I hope, one day an Indonesian by nationality" noemt, steekt zijn verachting voor de Indonesische Regering niet onder stoelen of banken: "a group of cut throats without effective power", collaborateurs, etc.

b. Kort voor de soevereiniteitsoverdracht ontving Westerling te Bandoeng bezoek van de chef staf van de Siliwangi-divisie, Kolonel Sutoko. Deze vroeg of de A.P.R.A. met hem wilde samenwerken tot handhaving van orde en rust van de S.O.. Westerling stelde als voorwaarde, dat de Republikeinse troepen de federale instellingen ongemoeid zouden laten en een strikte discipline zouden handhaven. Aan deze voorwaarden werd niet voldaan.

c. Westerling beschrijft hoe hij een vergadering bijwoonde van het kabinet van Pasudan, waarin hij dit zijn troepen ter beschikking stelde. In principe wilde men dit aanvaarden. Men aarzelde echter om zich duidelijk uit te spreken. De premier wilde trachten eerst nog te Djakarta een compromis te bereiken. Hij werd aldaar gearresteerd.

d. Westerling deelt mede, dat Sultan Hamid niet betrokken was bij zijn staatsgreep. De Westerling-coup werd volgens hem gebruikt als voorwendsel om de federalist Hamid te elimineren.

e. Na de coup d'état kon Westerling zich nog vrij in Djakarta bewegen. Westerling ontving een aanbod van de Regering van de R.I.S., welke op zich nam hem 100.000 dollar te betalen, onder de belofte, generlei actie tegen hem te nemen, indien Westerling wilde verklaren nooit meer enige politieke activiteit in Indonesië te zullen ontplooiën.

f. Westerling schildert hoe hij, terwijl er een bevel uitgegaan was om hem te arresteren, het Hoofdbureau van de M.P. te Djakarta binnenging. Hij meldde zich aan bij de commandant. Hoewel Westerling's signalement in zijn bureau *hij* zag, zeide deze, dat alles een vergissing was, en liet hem beleefd weer uit. Hij schildert ook de lafheid van een Indonesisch kapitein, die hem aanhield bij een controlepost en hem door liet gaan, toen hij de naam op het identiteitsbewijs had gezien.

Bij de coup te Bandoeng vluchtten de meeste hoofdofficieren van de T.N.I. Sommigen gaven reeds bij het begin van de actie hun wapens, uniformen en kostbaarheden aan burgers en leenden burgerkleden. De T.N.I.-kolonels vluchtten naar een Nederlands kampement. Een Australisch journalist schreef later, dat hij één hunner daar zag, een detective^{ganger} lezend, terwijl zijn troepen verslagen werden door een handjevol A.P.R.A.-troepen.

g. Abdul Aziz vond in Makassar op het bureau van kolonel Surkono een aantal documenten, waarvan westerling later copieën ontving. Hierbij waren brieven van Eddy Korumpis, een communistisch leider in dienst van de republikeinse intelligencie, met plannen voor de vernietiging van het "kapitalistisch regime" in Indonesië. Voorts een memorandum van Loko in de vestiging van de onafhankelijke militaire regering in de Molukken bepleitend. Voorts verschillende communistische plannen om Indonesië door middel van het regime Sukarno te sovjetiseren. Hiertoe was de vestiging van de eenheidsstaat nodig. O.a. werd in deze documenten gesproken van de noodzaak van de liquidatie van de heersende klassen.

[Handwritten marks: a checkmark and a signature]

RAFFORT
VAN 1952

AAN: CAW II.

BEZ: *Memoires Dvertelling.*

**Retroubare niet naar te controleren bron meldt bij bericht
ACD/ 130 058 - 344 - VOA.21**

De MINISTER VAN VOORLICHTING, DJAKARTA zond op 29-1-52 het
volgende bericht aan INDONEAI, PARIJS.

Verzoekt toezending "in 3-voud" van "Memoire" en berichten
over WESTERLING, ver^ochenen in "FIGARO".

336494 (01291030)

ob. 383

19 MRT 1952

ACD/ 133899

Schuttel is aanwezig

**NB: Bij gebruik van deze informatie buiten de dienst moet de tele-
grafische bestaand worden verzegeld.**

133 899-19-3-52

[Handwritten signature]

RAPPORT

VAN: ACD

AAN: C.A.W.I.

BEWER: *Memoires Westeling*

Betrouwbare niet nader te controleren bron meldt bij bericht ACD/ 130050 - 344 - VOA - 20.

De MINISTER VAN VOORLICHTING, DJAKARTA zond op 29-1-62 het volgende bericht aan INDONE-IA, BRUSSEL.

Van FOR-DE-K.

Verzoeks toezending "in 3-voud" van "memoire" en berichten over WESTERLING, verchene in "LE SOIR".

336493 (01291030)

UITREKSEL
Uit: OD 1636
Voor: OD 1902
o.v.v.: CAW
Dat: 24/5-52
Par.: 496

NB: Bij gebruik van deze informatie buiten de dienst moet de telegrafische herkomst worden verzwegen.

133890-19-3-52

ACDT
[Signature]

ob. 388
19 MAR 1962
133898

RAPPORT van ACD

Betr: publicatie's WESTERLING.

16. 283

18 MRT 1952

ACD/133873

Betrouwbare, niet nader te controleren bron meldt bij bericht ACD/ 359/VCA-8 ACD131299 *Schuttel in vermindering*

GAUQUIE, DJAKARTA zond op 6-2-52 het volgende bericht aan het MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN, PARIJS.

Je me réfère à votre télégramme 44-.. (NOOT VI: n.a.).
(Je vous prie de?) conseiller à monsieur ... DE CO..T.
d'éviter de venir en INDONESIE au cours de ses publications pas le ("CE SOIR"?) d'articles de WESTERLING ou immédiatement après. La publication de ces articles a été annoncée par la presse. WESTERLING est considéré ici comme criminel de guerre. Cette coïncidence ne manquerait pas de nuire à l'intéressé pour obtenir les appuis et les contacts qui lui seraient utiles.

176646(35).

NB: Bij gebruik van deze informatie buiten de dienst moet de telegrafische herkomst worden verzwegen.

ACD, 133873/10-3-52

ACD/1

SPECIALE INSTRUCTIES AAN ACD.
(slechts bij definitieve opberging invullen)
O N A F G E D A A N

CO. 12P250

MB 1902

1902

Afd./Sect. *AWT 2/1* Par. *1*
Interne aanwijzingen ACD *Vuit nookan 1/3*

ACD/ *AW* Dat.: Par.:
ACHTERBEEVOLGENS AAN: *Via KHaane*
VERANTW. VOOR ADM. AFDOENING: *e*

Acd/cont. *AWT*
H.ACD, namens deze
Dat.: *18/1/52*

Afd.	Sectie	Behandeling	Afd.	Par.	Dat.
------	--------	-------------	------	------	------

<i>10A</i>		<i>aan Pl. H. K. v. d. W.</i>	<i>AW</i>	<i>1</i>	<i>18/1/52</i>
------------	--	-------------------------------	-----------	----------	----------------

*kan een overige officier wel de
met betz tot W. nog niet gekend. Inzigt
in CAW? hieraan iets anders bekend. Het
kan de bezigt bij dat en van de R. S. O. T. S.
-heren die W. in Parijs opbealden de bedoelde
officier is. 18/1/52*

in nota

25/1/52
AW *25/1*

24/1

15/11
AC *De hier aanteekening van H. A. Lingen*
antale marine officieren van bron "g"
Komen. De hier, die W. met Parijs healden
tegenwoordige officieren, met betrek
ing tot de marine gedenkt.

In post

en samenvatting te krijgen van
verhalen die ontbreekt kunnen
zijn naar de van Boekhouwer op
P/1 gehouden persconferentie,
waaronder in de pers melding is
gemaakt. Het gepubliceerd
is in de van gepubliceerd.
De inhoud van kunnen documenten
aan J.H.A.

C. H. A. W. E.
25/1

Gen. D. H. E. 25/1
per 22/1/52

Pl. 14. mrd. t. l. v. 490/

B VII

1-2-52

10/11

SB 22.52

B VII

24-5
52

30/1
Neo

Aan: H. B. *U.*

Van: B.IX.

Agenda
16-1-52

<i>16.30.3</i>	<i>09.11</i>
<i>16.14</i>	
17 JAN 1952	
AD/128250	

Notitie.

Berichtgever: Betrouwbaar,

Bron: Oncontroleerbaar.

Kapitein Westerling zou op 11 Januari jl. bezoek hebben gehad van een officier van de cryptologische dienst van de Marine. Laatstgenoemde zou een oud ondergeschikte van Westerling in Indonesië zijn geweest.

Betrokkene zou Westerling bezocht hebben met het doel hem mede te delen, dat hij niet naar Nederland moest komen en dat hij zich gereed moest houden om de leiding op zich te nemen van een hernieuwde actie in Indonesië.

Zoals bekend, zou Westerling het plan (al dan niet serieus) hebben gehad, te spreken op de openbare vergadering van 14 Januari in de Dierentuin te 's-Gravenhage, waartoe men van de zijde van de Nederlandse Volksunie getracht zou hebben bepaalde garanties voor de persoon van Westerling te verkrijgen.

De actie in Indonesië zou als achtergrond hebben de omverwerping van de Regering. Naar verluidt zouden verschillende marinemensen bij deze plannen betrokken zijn.

15.
's-Gravenhage, 15 Januari 1952.
10.

131429

OD 1902

nie vol 121929
7134619

No: 534.- G E H E I M.-

9 November 1951.-

Onderwerp: "Gegevens uit het "Dossier
WESTERLING-SWEERTS-POT" .-

16.384	16.383
19.290	19.293
19-11-51	
ACD / 123442	

Bijlagen : drie.-

see KARAA...

Schuttel is vernietigd

A A N : K.A./R.A.- en K.B.-VIII.-
V A N : W.-

PA

121929

In aansluiting aan d.z.z.schrijven, No:511, d.d.26 October 1951 - met drie bijlagen - betreffende bovenvermeld onderwerp, heb ik de eer U hierbijgaand aan te bieden, de overige drie stuks foto-copieën, uit het "Dossier Westerling-Sweerts-Pot".-

Naar mij nader is gebleken, bevinden zich in genoemd dossier in totaal niet 7 stuks - zoals in mijn voren-aangehaald schrijven vermeld - doch slechts 6 stuks van dergelijke foto-copieën, -zodat U met bijgaande drie stuks alle voorhanden zijnde foto-copieën hebt ontvangen.

Deze drie stuks zijn wederom tijdelijk ter inzage aan mij afgestaan en moeten uiterlijk op 21 November a.s. worden teruggegeven.

Ter toelichting zij nog vermeld, dat de originele brieven, waarvan bijgaande foto-copieën zijn vervaardigd, zich bevonden in de lederen aktentas van SWEERTS, toen hij op 5 Mei 1951 werd gearresteerd.

Ik moge U verzoeken, wel te willen bevorderen, dat bijgaande foto-copieën uiterlijk op Maandag, 19 November a.s. weder in mijn bezit komen, ten einde deze tijdig te kunnen terugbezorgen.-

In geschied.
Foto-copie aangehecht

Handwritten mark

duplage 123472

FOTO
No. 5236.

REPUBLIC SOUTH MOLUCCAS

(Republik Maloekoe Selatan)

I

The Representative
of the
public South-Moluccas

50 THE HAGUE, 30 Octobre 1950.-
15 Bazarstraat
Tel. 444000-323256.

Ⓜ Monsieur le Député Moynet
Assemblée Nationale
Palais Bourbon
P A R I S .

Monsieur le Député,

Le Gouvernement de la République des Moluques du Sud vous témoigne sa reconnaissance la plus profonde pour l'aide apportée et celle que vous voudriez encore bien apporter à notre cause en conseillant et avisant personnellement son chargé de mission en France: le Commandant van Donk - Toeloeng.

Le Représentant de la République des Moluques du Sud à l'étranger, Le Ministre plénipotentiaire,

(Signature)
(Dr. J. P. Nikijul)

(Signature)
(W. Lokollo)

Betreft: J. Hokke. Stuurman Grote Handelsvaart.

loglage 123472

II

Volgens de Scheepvaart-Inspectie te Amsterdam is de coaster "Doggersbank" einde 1949, begin 1950 door de reder J. H. Pinkster te Stadskanaal verkocht aan de Fransche vrachtvervoermaatschappij "Société Bretonne de batelage", gevestigd te Paimpol, een Fransche kustplaats in Bretagne.

Het schip draagt thans de naam "le Peole". Het schip voer vanuit Nederland met een Groningse bemanning langs de Noordzeehavens van Duitsland, Denemarken, Engeland, Frankrijk en Nederland en kwam ook te IJMUIDEN en te DELFZIJL.

Rederij-agent was de firma "GRUNO", adres Westerdokdijk 44 I te Amsterdam.

Bovenstaande gegevens werden bevestigd door de firma GRUNO.

In 1949/ 1950 bestond de bemanning van genoemd vaartuig uit

J. Pinkster.....eigenaar.
J. Hokke.....Kapitein-stuurman.
H.J. Olthuis.....machinist.
M. Rillema.....stuurman.
H.N. v.d. Giezen.....matroos.
H. Oppenhuis.....licht-matroos.
N. J. van Neir.....kok.

Van de bemanning is alleen de kapitein-stuurman J. Hokke mede overgegaan naar de Fransche maatschappij en thans moet hij als zodanig nog aan boord van deze coaster verblijven.

J. Hokke is van geboorte afkomstig van Zwijndrecht en stamt niet uit een zeevarende familie. Zijn vader en grootvader dreven daar een saadhandel. Hokke begon zijn loopbaan als leerling-stuurman bij de K.P.M. en ging terstond na het behalen van zijn diploma naar Indie.

Bij het uitbreken van de oorlog vertoefde hij in Indie en verbleef aldaar tot 1946. In de jaren 1940-1945 heeft hij in de Indische wateren steeds gevaren, met een door de Jappen inbeslaggenomen boot van de K.P.M. In 1946 kwam hij met een boot van de K.P.M. naar Nederland terug. Ten opzichte van zijn varen voor de Jappen zijn geen strafmaatregelen genomen. Bij zijn terugkeer in 1946 hier in Nederland kreeg hij echter met de K.P.M. verschil over de uitbetaling van zijn loon gedurende de jaren 1940-1945, waarop hij ontslag verkreeg, althans wenste de K.P.M. van zijn diensten geen gebruik meer te maken.

Hij heeft toen getracht met een andere stuurman genaamd Lohman, die terzake N.S.B.schap of collaboratie wel als politiek delinquent enkele maanden heeft vastgezet, in dienst te treden bij een olie-maatschappij die regelmatig vaart van Venezuela naar Curacao. Ondanks Hokke geen politiek delinquent was werd hij niet aangenomen en Lohman wel. Lohman woont thans met zijn vrouw in Venezuela en maakt 14 daagse reizen en vertoef dan weer 4 dagen thuis. J. Hokke liep enige tijd zonder werk, maar werd toen stuurman op de coasters Zeearend en Dollard beiden afkomstig uit Groningen. terwijl hij vervolgens overging op de coaster Doggersbank, zoals bovenomschreven.

Hokke stamt af uit een Christelijk Gezin en omtrent zijn politieke richting is niets met zekerheid te zeggen. Hij is een zwijzaam persoon die zich tegenover zijn collega's nimmer uitlaat over politiek en godsdienst. Hij maakt weinig verteringen, is nimmer dronken, maar gaat wel overal aan de wal, echter nimmer in gezelschap van collega's. Aangenomen wordt dat Hokke die zuinig leeft, wel over eenige contenten beschik

Van veel meer belang lijkt mij echter de activiteit die de communisten momenteel aan de dag liggen onder het varende inferieure personeel van de binnenscheepvaart en wel met name de rijnvaart.

Vast staat dat op verschillende kaftoorrijnschepen door de communisten personen worden geplaatst, met het doel een organisatie op te bouwen onder het personeel van de rijnvaart.

Ook op de rijnsleepboten worden deze personen ingeschakeld.

Deze z.g. agenten hebben en onderhouden het contact met hun collega's communisten in de Ruhrhavens en alle andere grote rijnhavenplaatsen.

Zij verzamelen gegevens omtrent de te vervoeren goederen vanuit Rotterdam naar de Duitse fabrieken en werkplaatsen, o.a. betreffende de soort en de hoeveelheid goederen die naar iedere fabriek of werkplaats in Duitschland wordt vervoerd.

Uit welk zeeschip deze goederen geladen worden, vanuit welk land deze goederen te Rotterdam worden ingevoerd enz.

Ook moeten met deze schepen, oude wapens van het Duitse leger worden vervoerd naar Nederland, België, Frankrijk en elders.

Bekend is dat een partij Torpedo-terugtrapremmen groot 50.000 stuks in de vrij-haven Hamburg voor transport gereed liggen. Deze remnaven zitten verpakt in vetpapier, terwijl de kisten aan de binnenzijde eveneens met vetpapier zijn beplakt.

De kisten remnaven moeten afkomstig zijn uit de Russische zone. De verkoop van deze remnaven is aangeboden aan de DAKU Deutsch Holländisches Handelskontor, Steintor 1 te Emmerich-Rhein. Aangezien echter niemand de inhoud der kisten heeft gezien en het aanbod alleen maar genoemd is als remnaven, wordt sterk in twijfel getrokken of bedoelde kisten inderdaad wel remnaven merk Torpedo inhouden. Aangenomen mag worden dat de eigenaar van het IMPORT-EXPORT KONTOR DAKU W. Hilp geheel ter goeder trouw is; indien de inhoud uit andere voorwerpen bestaat.

Omtrent twee personen kan met zekerheid worden gezegd dat zij communistische activiteit ontplooiën als bovenvermeld te weten: Cornelis Rietveld, ong. 50 jaar oud, stuurman aan boord of aan boord geweest van de sleepboot Fiat Voluntas nr. 1 en de stuurman Langenberg aan boord van de sleepboot VARA van de Nederlandsche sleepvaart vereniging.

Nieuwe Haagse Courant

BB/RB

13 April 1951

III

HAAG
Grote Marktstraat 7
Bodhuistraat 166
TELEFOON 73765 184155
Directie: toetal 2
Redactie: toetal 95
Adv. Adv.: toetal 5, 6, 96
Ambon. Adv.: toetal 7, 92
Expeditie: toetal 98
Secretariaat: toetal 97
telestraat. Tel. 595517
Nr. 82585

Bank:
TWENTSCHE BANK
BOAZ-BANK

De Welgedelzeergeleerde Heer Mr. Dr. Soumokil,
te
C E R A M

Zeer Geachte Heer,

Eindelijk zal de worsteling om U te helpen dan slagen. Er is in het afgelopen jaar ontzaglijk hard voor Uw zaak getreden, ook hier in Nederland.

Gelukkig zijn hier nog een aantal trouwe Nederlanders, die metterdaad, het onrecht, Ambon aangedaan willen helpen herstellen, opdat ook voor U de ware vrijheid mogelijk is.

Hier in Nederland is alle hulp aan Uw strijd samengebondeld in de Stichting "Door de Eeuwen Trouw", die op onnavolgbare wijze telkens opnieuw weer op de bres heeft gestaan voor Uw idealen. Wat deze kerels hebben gepresteerd is in één woord geweldig.

Ook deze verbinding met E is door hen tot stand gebracht. Was er niet een noodlottig misverstand ontstaan tussen deze Stichting en de Stichting "Helpt Ambon in Nood", dan was deze hulp en dit contact reeds 4 maanden eerder mogelijk geweest. Wellicht zelfs nog vóór de aanval op Ambon en dan zou de ellende op Ambon misschien veel minder geweest zijn.

Deze Stichting "Helpt Ambon in Nood", heeft indertijd toestemming ontvangen van Dr. Nikijuluw om zich bezig te houden met de uitgiften van studiebeurzen aan de Ambonnezen hier. Daartoe werden gelden ingezameld en dit liep behoorlijk.

De rest van de hulp aan Ambon: voedsel, medicamenten, verbinding, schepen, reizen naar Engeland, Amerika, Genève enz. plus de politieke actie door middel van brochures, telegrammen, enz. enz. zou door "Door de Eeuwen Trouw" worden gefinancierd. Daartoe trokken zij dagelijks door 't hele land via vergaderingen, pamfletten, persconferenties, radiospeeches enz. om geld los te krijgen van het Nederlandse volk ter financiering van al deze projecten.

Op een gegeven moment wilde echter de Stichting "Helpt Ambon in Nood" te Utrecht, zich niet beperken tot studiebeurzen doch zelfstandig actie voeren, ook voor andere projecten. Dit gaf inderdaad verwarring. Men vroeg zich af: "Waarom ook op dit terrein een splitsing en geen samenwerking?"

Als adviseur van Dr. Nikijuluw en de Ambonnezen heb ik getracht deze acties van de Utrechtsche Stichting te beperken, of wel ze te laten opgaan in die van "Door de Eeuwen Trouw" te Eindhoven. Helaas is dit niet gelukt. Was het wel gelukt en had de Utrechtsche Stichting haar gelden bij die van Eindhoven willen voegen, dan waren we reeds eerder in staat geweest U te Helpen.

Tenslotte heeft Lokollo de knoop doorgehakt en de Utrechtsche Stichting bedankt voor haar hulp en gevraagd verder te willen ophouden of samen te werken met "Door de Eeuwen Trouw"

Dit

Dit heeft men niet gedaan. Daar de Utrechtsche Stichting gesteund werd door Dr. Nikijuluw is hieruit ook voor een deel het conflict Lokollo-Nikijuluw ontstaan. Lokollo ging er nu eenmaal vanuit: "De meest urgente studiebeurzen zijn voorzien, nu verder alle gelden bestemmen voor directe hulp op Ambon, Ceram, enz.

Na het conflict zijn de drie adviseurs als zodanig ter beschikking gebleven van Lokollo, de Militairen, Bureau Zuid-Molukken enz. Van harte hopen wij dat de controverse tussen de Ambonnezen, enerzijds Lokollo, de militairen, het Bureau Zuid Molukken en anderzijds Dr. Nikijuluw, Ds. ~~van der~~, de studenten, enz. spoedig tot een einde komt. Het best kan dit gebeuren door b.v. Dr. Nikijuluw een functie als vertegenwoordiger in Engeland of China aan te bieden. Dan is alle strijd hier voorbij en kan men wellicht eensgezind hier gaan werken.

Blijven Lokollo en Nikijuluw in elkaars omgeving dan blijven ook de controverse. Lokollo schijnt nu eenmaal strijdbaarder dan Dr. Nikijuluw. Beiden zijn echter naar mijn mening sterke voorstanders van een vrije R.M.S., ook Dr. Nikijuluw, maar de positie van beide heren is nu eenmaal anders. Dr. Nikijuluw heeft zijn positie, familie enz. hier terwijl Lokollo hier niets heeft en slechts zit te springen om er op los te kunnen slaan tegen al wat R.I. is.

Is het mogelijk dat U aan onze contactman snel een pittige verklaring meegeeft t.g.v. het 1 jarig bestaan van de R.M.S. opdat we deze op 1° April over de gehele wereld kunnen bekend maken?

MENA MOERIA

Uw

Directie Nieuw Haagse Courant

131131

021902

B. 204
7.293

No: 536.- G E H E I M.-

9 November 1951.-

B. 203
7.293

Onderwerp: "Gegevens uit het "Dossier
WESTERLING-SWEERTS-POT".-

B. 2127
19-11-51
ACD / 123270

Bijlagen : zeven.-

les KARR
11/11

Schikking is vernieuwd de
S.v.p. bij aanvraag verzending
met de photocopies

A A N : K.A. / R.A. - en K.B.-VIII. -
V A N : W. -

Hierbijgaand moge ik U doen toekomen, een zevental bijlagen, bestaande uit:

- 1e.- een proces-verbaal, gedateerd op 9 Mei 1951, betreffende het verhoor van Meine POT;
- 2e.- een proces-verbaal, gedateerd op 10 Mei 1951, betreffende het verhoor van Harke NIENHUIS;
- 3e.- een proces-verbaal, gedateerd op 11 Mei 1951, betreffende het verhoor van Meine POT;
- 4e.- een proces-verbaal, gedateerd op 15 Mei 1951, betreffende het verhoor van Meine POT en tevens het verhoor van Pierre M.E.SWEERTS;
- 5e.- een proces-verbaal, gedateerd op 18 Mei 1951, betreffende het verhoor van Pierre M.E.SWEERTS;
- 6e.- een proces-verbaal, gedateerd op 18 Mei 1951, betreffende het verhoor van Pierre M.E.SWEERTS, en
- 7e.- een proces-verbaal, gedateerd op 18 Mei 1951, betreffende de inventarisatie van de inhoud van de lederen aktentas van Piere M.E.SWEERTS, met aangehechte - op rose papier gedrukte en ingevulde inventarislijst.

Deze zeven stuks processen-verbaal zijn tijdelijk ter inzage aan mij afgestaan en moeten uiterlijk op 21 November a.s.weder worden teruggegeven.

Ter vermindering van eventueel daaruit voortvloeiende moeilijkheden, welke zouden kunnen ontstaan bij het doen foto-copieren van deze stukken, moge ik U adviseren, de voor U van enig belang te achten gegevens, daaruit te doen overtypen - echter met weglating van de vermeldingen in de aanhef en in de margine van deze processen-verbaal.

Ter toelichting zij hierbij vermeld, dat de aanduidingen " t.t.z." in bijgaande processen-verbaal, de afkortingen zijn van de Vlaamse uitdrukking " 't is te zeggen " - waarvoor in het Nederlands het " d.w.z." (dat wil zeggen) wordt gebruikt.

Tevens moge ik U ook ten aanzien van deze bijlagen verzoeken, wel te willen bevorderen, dat deze uiterlijk op Maandag, 19 November a.s.weder in mijn bezit komen, ten einde tijdig te kunnen worden terugbezorgd.-

43 per hand
Photocopies aangeheest

POT. Weins, nader in rand vereenselviqd, die oke op
ondervraging in de Nederlandse taal verklaart
volgt : " De 170 "Military Identity Card" van de
" Repoebliek Maloeokoe Selatan heb ik te Antwerpen
laten drukken, ik verbeter heeft SWERTS, Pierre,
laten drukken bij drukker DIRIX. Van Deze kaarten
werden duizend kaarten gedrukt. De zijn allen naar
Nederland verzonden, behalve degene die U gevonden
hebt in de gemeenschappelijke kamer van Swert en
mij, en die gelogen is aan de Place Elijkaert nr 6
te Brussel. Dergelijke kaarten zijn in Antwerpen
en evennia elders in België uitgereikt geworden.
Swerts heeft ook de rekening met de drukker veref-
fend.

De stempel dragende de vermelding " J.G. HANSEN (arts)
Rijswijkse Weg 567 a Den Haag heb ik o.k. is in Ne-
derland vervaardigd geworden door mensen die de be-
weging steunen van de Zuid Molukken. Hetzelfde voor
wat betreft de stempel dragende de vermelding "Prins
.....

FOTO
No. 5237.

Leopold Instituut - Institut Prince Léopold". Deze stempels zijn mij gebracht geworden door een mij onbekende man uit Nederland, die onze beweging steunt. De boekjes "International Certificate of Inoculation & Vaccination" heb ik eveneens uit Nederland ontvangen. Daar op heb ik reeds de stempels, t.t.z. daarop stonden reeds de afdrukken van de stempels waarvan hoger sprake. Deze boekjes moesten dienen om verschillende mensen naar Ambon per vliegtuig te vertrekken. Ik houd staan dat ik van deze stempels in België geen gebruik gemaakt heb. -----

De gemaakte foto's op naam van Benjamin KAPPU, geboren te Ambon op 31/3/1907, moesten dienen voor het afleveren van een Ambonees paspoort. Dit is echter niet gebeurd. De foto voorstellende een persoon met bril en waarop het woord "consulaat" voorkomt is een foto die gebruikt werd voor het vervaardigen van een Nederlands paspoort, t.t.z. voor het uitschrijven van een Nederlands paspoort. Dit paspoort is hem echter nooit ter hand gesteld geworden. De echte naam van die persoon ken ik niet. Die foto ontving ik van Westering. -----

De drie stempels van de "Republiek Maloekoe Selatan" zijn door Sweerts besteld geworden, doch ik weet niet waar. Deze cliché's zijn aangevraagd geworden voor het drukken van de paspoorten van de "Republiek Maloekoe Selatan". -----

De zinken plaat waarop voorkomt een tekening, t.t.z. een fotografie van de stempel van het Consulaat Generaal der Nederlanden te Antwerpen en van de doorlaatpost Bernhout is mij eveneens toegezonden geworden vanuit Nederland. Deze plaat heb ik nooit gebruikt. De metalen rijpertjes die U gevonden hebt heb ik gebruikt voor het vasthechten van de foto's op de Nederlandse paspoorten die ik heb ingevuld op naam van RONLEN - SCHOUWENBERG - JANSSENS - VAN DEN BRINK - PIETERSEN, paspoorten die door mij ontvreemd zijn geworden op het Nederlands Consulaat Generaal der Nederlanden te Antwerpen. De zeven voorlopige monsterboekjes (zeemansboek) heb ik tegelijkertijd als de negen paspoorten op het Nederlands Consulaat Generaal te Antwerpen ontvreemd, einde Januari 1951 of begin Februari 1951. De Military Identity Card van de Republiek Maloekoe Selatan op naam van MELOROLO, welke werd ingevuld in Den Haag, evenals het paspoort nr 50810 A. van de Republiek Maloekoe Selatan. Beide identiteitsstukken heb ik ontvangen van de Minister van hoger genoemde republiek te Den Haag, namelijk zijn excellentie de Heer Lokollo. Van beide identiteitsstukken heb ik in België geen gebruik gemaakt. Daar ik sinnens was naar Ambon te vertrekken was het noodwendig dat ik een Ambonische naam zou dragen, temeer daar ik door de regering van Maloekoe Selatan de nationaliteit van dat land heb verworven.

.../....

Antwerpen.

Een monsterrol ten behoeve van Nederlandse schepen heb ik eveneens op het Consulaat Generaal der Nederlanden ontvreemd. Dit moest namelijk dienen voor de reis van een schip naar Ambon voorzien van de vereischte bemanning.

Het Nederlands paspoort 953820 op naam van VAN DEN BRINK Petrus Gerardus is één van de paspoorten welke ik ontvreemde op het Consulaat. Ik heb het gedeeltelijk ingevuld, doch zoals U kunt vaststellen heb ik het nooit uitgereikt.

Het Nederlands paspoort 953803 heb ik ook ontvreemd op het Nederlands Consulaat te Antwerpen. Ik heb het ingevuld op naam van VAN DEN BRINK en de stempel die er op voorkomt heb ik er op geplaatst toen ik nog werkzaam was op het Consulaat. Al de andere stempels die er op voorkomen zijn authentiek. Het handteken van de kanselier heb ik echter nagemaakt. De foto van de persoon die in dit paspoort voorkomt heb ik van Westering ontvangen. Ik weet niet wie het is. Gelijk U vaststelt werd dit paspoort nooit verder uitgereikt.

De bladen 5 - 6 - 23 en 24 zijn afkomstig uit het paspoort 953816 paspoort dat ik eveneens ontvreemde op het Nederlands Consulaat. Daar bij het invullen van dit paspoort een missie plaats had heb ik de andere bladzijden er van verwijderd en deze bladzijden zijn toevallig blijven liggen.

De toegangkaart tot het havengebied van Antwerpen is een kaart welke mij regelmatig werd afgeleverd door de Havendienst van Antwerpen op verzoek van het Nederlands Consulaat te Antwerpen.

De blanco formulieren van het Consulaat Generaal van Spanje te Brussel tot het bekomen van een visa ken ik niet. Sweerts moet daarover meer uitleg kunnen verstrekken.

Het pistool MAUSER kal. 7,65, t.t.w. COLT, niet Mauser, nr 542735 behoort toe aan SWEERTS, Pierre, evenals het pistool MAUSER nr 382900.

Ma voorlesing volhardt en tekent met ons.

W. J. A.

Onmiddellijk daerne verhoren wij de genaamde : SWERTS, Pierre, Marie, Ernest, geboren te St. Joost ten Nooe op 27/12/1918, thans aangehouden, die ons op ondervraging in de Nederlandse taal heeft verklaard wat volgt :

"" De Military Identity Card heb ik in opdracht van de Republiek Maloeke Selatan laten drukken. De kaarten die U gevonden hebt, zijn in mijn bezit gelaten ten einde mij in staat te stellen om zo nodig een dergelijke kaart af te leveren. ~~1/11/1944~~ Van deze kaarten werd geen enkele afgeleverd in België.

De ~~ditte~~ cliché's hebben gediend om deze kaarten en de paspoorten van de Repoebliek Maloeke Selatan te drukken. Ze zijn het eigendom van deze republiek.

Het pistool COLT 542735 is mijn eigendom. Dit wapen is bestemd voor export. Ik wans echter niet te zeggen vanwaar het komt, maar niet uit België.

Het pistool Mauser 382900 is mijn eigendom en is afkomstig van het Duitse leger.

De formulieren van het Spaans Consulaat tot het bekomen van visa zijn mij onbekend. Ik weet niet hoe ze in de kamer gekomen zijn van POT, Meine.

Na voorlezing volhardt en tekent het ons.

De twee vuurwapens in kwestie werden niet geïmmatriculeerd.

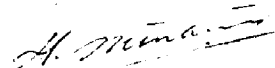

Vaarven ~~die~~ gesloten op datum als boven.

datum en uur heb ik verhoord de genaamde : NIENHUIS, Harke, hoger nader vereenselvigd, die mij op onder- vraging in de Nederlandse taal heeft verklaard wat volgt : " Ik heb SWERES, Pierre leren kennen onder de naam FORD ongeveer vijf weken geleden aan de Gare du Nord te Brussel waar hij aan mij werd voor- gesteld door enkele Nederlanders als de man die voor de Republiek der Zuid Molukken de nodige stappen deed. Daar het in de bedoeling lag dat men zich per vliegtuig naar het Verre Oosten zou begeven en ik op vlieggebied de nodige ervaring bezit, was het de bedoeling mij als piloot bij FORD te voegen en was de afspraak om aan de bevoegde instanties der Re- publiek rapport uit te brengen omtrent aard en hoe- danigheid der activiteiten van deze Ford. Toen ik mij ongeveer vier weken geleden naar Brussel begaf om binnen twee dagen naar het Verre Oosten te vertrekken

.../...

per vliegtuig heb ik mijn intrek genomen in het hotel SCHEERS te Brussel, alwaar FORD steeds contact met mij nam. In de volgende dagen werd mij meer en meer duidelijk dat FORD zeer beperkt was in zijn bewegingen daar hij zijn ware identiteit steeds moest verbergen. Zoo gaf hij zich te Parijs voor de Heer SCHOUWENBERG uit en ook werd vaak DE BRUIN of LEBRUN genoemd. Van de Heer POT, welke ben ik te weten gekomen dat zijn eigenlijke naam SWERTS, was en zijn nationaliteit de Belgische. Verder weet ik tot nu toe niets over het verleden van SWERTS, alias FORD, SCHOUWENBERG - DE BRUIN of LEBRUN. Op Zaterdag morgen 5/5/1951 verteldde SWERTS mij dat de Pontiac welke hij bereed teruggebracht moest worden naar de garage waar deze gehuurd werd en hij stelde voor dat ik mijn wagen zou volgen met mijn Dodge. Toen wij bij die garage kwamen vroeg Swerts mij een andere Pontiac op mijn naam te willen huren hetgeen ik gedaan heb. Hij heeft zijn bagage van de ééne Pontiac in de andere overgeladen. Daarna is ieder zijns wege gegaan en hebben we elkaar die zelfde avond weer ontmoet in Hechtel. We zijn tezamen uit Hechtel naar Brussel vertrokken, ieder met zijn wagen, alwaar ik na het parkeren van mijn wagen bij het Hotel Scheers afspraak maakte Swerts te ontmoeten vóór het hotel om 11,55 uur t.t. z. vijf minuten vóór middernacht. Terwijl ik op het voetpad naar hem uit stond te kijken ontmoette ik de Heer POT in gezelschap van de Politie. Het was mij totaal onbekend dat er zich in de bagage van Swerts, welke door hem in de door mij op mijn naam voor hem gehuurde Pontiac werd geladen, zich twee automatische pistolen bevonden.

De gezagde SWERTS werd aan mij voorgesteld onder de naam FORD door de Heren DE VRIES, uit Nuenen en de Heer COENRADI uit Eindhoven. Ik weet niet hoe deze twee personen met SWERTS in verbanding gekomen zijn. Na voorlesing volhardt en tekent met mij.

Wij geven de zaken aan Nienhuis Harka toehorende en welke door ons in beslag werden genomen, naar van geen belang blijken te zijn voor het onderzoek, na ruggespraak met de Heer Onderzoekarakter J. BLOCKI aan belanghebbende terug. Hij tekent hieronder voor ontvangst van de voorwerpen waarvan hierna de vermelding in bijsonderheid:

- 1°) twee briefjes van duizend gulden nr 1AA39185 en 1AA09155.
- 2°) zonnebril.
- 3°)

.../...

Antwerpen.

- 3°) drie sleutels van personenwaren Dodge nummer-
plaat : 573281 toehorende aan : St. Braibant S.A.
131 rue Defacqz Brussel.
- 4°) lederen valies inhoudend filmtoestel 16 mm.
Paillard.
- 5°) grote zak met vliegkaarten.
- 6°) sleutel voor Yalelot 206.
- 7°) Perskaart van de Nieuwe Haagse Courant dd.
26/4/51 op naam van Nienhuis.
- 8°) Certificate of Registration nr A.413621 op naam
van Nienhuis Marke.
- 9°) Toeristen-Deviesesboekje voor 1950 nr 189475.
- 10°) Rekeninguittreksel van National Provincial
Bank Londen. op naam Nienhuis Marke.
- 11°) Bewijs dd. 23/4/1951 afgeleverd door P.W.
Lokello, Minister te Def Hhag van Zuid Molukken
op naam van Nienhuis.
- 12°) Billet de passage et Pulletin de Bagages nr
B. 172794 van Air France op naam van Nienhuis.
- 13°) Carnet d'essence nr 0023271 - O.C.E.D.S dd.
30/9/51 geldig - op naam Monsieur Robert Lefebvre
11, rue Fossé aux Loups Bruxelles - afgeleverd door
Esso met lederen omslag.
- 14°) Bewijs als bestuurder van vliegtuigen nr 400
Nederland op naam van Nienhuis.
- 15°) Bewijs van bestuurder van Engelse vliegtuigen
25383 dd. 31/10/46. op naam Nienhuis.
- 16°) brief dd. 21/4/1951 aan Mr. De Bruyn, 50 av.
del'Armée Bruxelles uitgaande van The British Avia-
tion Insurance Company Limited en polis nr 51/1.
267 P.A. op naam van DE BRUYN, voornam.
- 17°) polis nr 51/1.266 A.R. op naam van DE BRUYN.
- 18°) ses documenten van de Aéro Club Royal de Belgi-
que, zonder waarde.
- 19°) Internationaal Bewijs van Insenting op naam van
Nienhuis.
- 20°) Geneeskundige verklaring op naam Nienhuis dd.
2/4/1951.
- 21°) Internationaal Mijbewijs AB nr 74749 op naam
Nienhuis.
- 22°) Een Esso agenda.

... !!/....

23°) paspoort van de Repoebliek Maloeke Selatan nr A. 50002 op naam Nienhuis.

24°) Een bruin lederen adresboek.

25°) Reisboek nr 00 -EDS nr 692 op naam van Lefebvre Robert, 11, rue Fossé aux Loups Bruxelles waarin Inachrijvingsbewijs dd. 27/4/1951 - een t.t.s. twee laissez-passer provisoire de navigation dd. 21/4/1951 voor vliegtuig Lockheed-Lodestar - O.O. - EDS, - verklaring afgeleverd door Mr. Robert Lefebvre, domicilié 91 Boulevard Louis Schmidt à Etterbeek dd. 5/5/1951 waar bij hij vliegtuig OO-L.D.S. ter beschikking stelt van RMS en Nienhuis, Harke.

26°) Operating Instructions Manual voor vliegtuig Lockheed - Lodestar.

27°) Voor ontvangst van het bovenstaande . Antwerpen, de 10 Mei 1951. - Nienhuis Harke.

Waarvan akte gesloten op datum als boven.

[Faint, mostly illegible text, possibly a list or detailed notes related to the items above.]

hof te 's Gravenhage, hebben onderhoord de genoemde :
P. O. T., Meino, geboren te 's Gravenhage op 5/2/1923,
ongehuwd, van Nederlands nationaliteit, thans opge-
sloten in de ~~gevangenis te Antwerpen~~, die ons op on-
derfraging in de Nederlandse taal heeft verklaard
wat volgt : " Ik werd nimmer terzake enig misdrijf
veroordeeld. Wel werd ik door de S.B. te 's Graven-
hage in 1944 aangehouden en enige maanden in arrest
geesteld terzake het plegen van enige delicten tegen
de Duitsers. In Juni 1949 kwam ik als bediende in
dienst van het Nederlands Consulaat Generaal te Ant-
werpen. Met ingang van laatstgenoemde datum (1/6/49)
werd ik ingezetene van Antwerpen en heb ik mij als
zodanig aldaar laten inschrijven aan de Van Schone-
bekestraat nr 21. Daarvoor woonde ik bij mijn ouders
aan de Camera Obscurastraat nr 14 te 's Gravenhage.

..../...

Ik was ondermeer belast bij genoemd Consulaat Generaal met het in behandeling nemen van aanvragen tot het verkrijgen van paspoorten door Nederlanders, die daarna door mij werden voorgelegd met de daarop betrekking hebbende bescheiden, waaronder een aanvraag formulier, aan de kanselier de Heer d'HOLLISY of diens plaatsvervanger, door wie het paspoort werd ondertekend. U legt mij voor een fotocopie ten name van : LAMBRECHTS, Adrianus, Petrus, handelaar, Ik beken het paspoort waarop deze fotocopie betrekking heeft op of omstreeks 2 November 1950 te hebben geschreven ten behoeve van Westerling. Het was Westerling zowel als mij toen reeds bekend dat de Nederlandse regering zeer zeker maatregelen zou treffen om Westerling in zijn doen en laten te belemmeren. Als voorbeeld tot het maken van het paspoort ten behoeven van Westerling had ik uit het archief van het Consulaat Generaal het paspoort genomen van een willekeurige in Antwerpen verblijvende Nederlander, genaamd LAMBRECHTS, Adrianus, Petrus, geboren te Breda 17/4/06. Het is het paspoort dat U mij toont waaruit ik tevoren de foto van Lambrechts heb verwijderd. Nadat ik een blanco paspoort bij het Consulaat Generaal had weg genomen en dit had ingevuld heb ik dit met het als voorbeeld dienende paspoort ter hand gesteld van Westerling. Van Westerling ontving ik de twee paspoorten terug. Het door mij ingevulde was toen ondertekend met een handtekening die de naam Lambrechts vormde en die ongeveer gelijk was aan de handtekening voorkomende in het als voorbeeld dienende paspoort. Het is dus zo dat ik het gehele paspoort heb klaar gemaakt doch dat ik de handtekening Lambrechts mist heb geplakt. Westerling gaf mij tevens twee foto's van hem persoonlijk waarvan één moest dienen om in het door mij gemaakte paspoort te worden gevestigd en één bewaard moest blijven in het archief van het Consulaat Generaal. De laatste bedoelde foto wordt als regel geplakt op het aanvraag formulier dat in dit geval door mij was ingevuld. Bedoeld formulier is met de pas door mij voorgelegd aan de kanselier voornoemd die het paspoort heeft getekend in de overtuiging dat het voor Lambrechts was bestemd. Het bezuste formulier met de tweede foto heb ik na het ondertekenen door de kanselier vernietigd, sulks omdat het betrekking had op een vals paspoort. De verschuldigde legesgelden (taxen) in dit geval bedroegen 152 B. Frs. zijn door mij niet geïnd geworden. Behalve de aanvraag van genoemd paspoort heb ik ten opzichte van andere paspoorten geen andere aansprakelijkheid aan het Consulaat Generaal te Antwerpen gesproken behoudens aan de gevallen welke bij de

Antwerpen.

Belgische Justitie aanhangig zijn gemaakt. Ik heb Westerling leren kennen in zijn Pension te Brussel aan de rue de la Concorde in het najaar van 1950. In het laatste van Januari 1951 leerde ik kennen te Brussel in hetzelfde Pension een man die mij door Westerling werd voorgesteld als te zijn VAN DOHR. "it was drie dagen vóór het vertrek van Westerling naar TANGER. Ik heb voor deze VAN DOHR die later SWERTS genaamd bleek te zijn ook een paspoort valselijk opgemaakt doch dit behoort tot de serie welke de Belgische Justitie in behandeling heeft. Ik heb bij het vervalsen van het paspoort ten behoeve van Westerling geen enkel voordeel gehad, doch ik heb het alleen gedaan om Westerling te helpen. Ik wist dat het wegnemen en het vervalsen van het paspoort zoals dat door mij is gedaan strafbaar is, tevens wist ik dat het niet storten van de legesgelden in de kas van het Nederlands Consulaat, welk geld ik had behoren te ontvangen, eveneens een strafbaar feit oplevert.

Ik geef toe dat ik omstreeks Februari 1951 op bezoek ben geweest bij mijn collega MUSEGAAS, aan de Harmoniestraat nr 82 te Antwerpen, wyl ik in het bezit was van 30.000 gulden, bestaande uit bankbiljetten van duizend en honderd gulden. Ik ontken ten stelligste dit geld vanuit Nederland naar België te hebben overgebracht. Ook nu U mij zegt dat Musegaas aan U heeft verklaard dat ik gezegd zou hebben dat ik met dat geld uit Nederland was gekomen, blijf ik in mijn omtrenten volhardem. Na voorlesing volhardt en tekert met ons.

W. S. A.

Daarvan akte gesloten op datum als boven.

genaamde : SWERTS, Pierre, Marie, Ernest, geboren te St.Joost ten Noode op 27/12/1918, thans aangehouden en opgesloten te Antwerpen, die ons op onderverraging in de Nederlandse taal heeft verklaard wat volgt : "" Eén of twee dagen vóór het vertrek van Westerling uit Brussel heeft dese mij voorgesteld aan de genaamde POT, Meins. Hij heeft toen gezegd dat POT, Meins voortaan onder mijne bevelen zou komen te staan. Achteraf heb ik vernomen dat POT bediende was op het Nederlands Consulaat te Antwerpen, maar dat hij dese functie verlaten had om zich ten dienste te stellen van Westerling. Hij heeft mij nooit gezegd dat hij paspoorten ontvreemd had op het Nederlands Consulaat te Antwerpen. Nooit heb ik mij ingelaten met het vervalsen van welkdanig paspoort ook. POT heeft mij nooit gezegd wat hij gedaan heeft met de andere paspoorten welke hij nog te zijner beschikking had.

Na voorlezing volhardt en tekent met ons.

Waarvan akte gesloten op datum als boven.

genaamde : SWEERTS, Pierre, Marie, Ernest, geboren te St.Joost ten Nede op 27/12/1918, Belg, thans aan-
gehouden en opgesloten te Antwerpen, die ons op on-
dervraging in de Nederlandse taal heeft verklaard
wat volgt : " ***** "

" De Nederlandse paspoorten nr 953.834 op naam van
RONKEN, Harry, Joseph, en nr 953.835 op naam van
SCHOUWENBERG, Johannes, Antonius, en nr 953.850 op
naam van VAN DONK, Dirk heb ik ontvangen van POT,
Meins. Vóór het vertrek van Westering uit België
heeft deze mij gevraagd of ik soms geen ander dek-
kingspaspoort nodig had. Ik heb hem gezegd dat dit
wel nuttig kon zijn en hem daarop de echte identi-
teit gegeven van VAN DONK, Dirk. Kort daarop heeft
hij mij het paspoort nr 953850 ingevuld op naam van
VAN DONK, Dirk overhandigd. Achteraf heb ik kennis
gemaakt met POT, Meins en zochteende weet ik dat het
paspoort nr 953850 op naam van VAN DONK, Dirk af-
komstig was van Pot en ook door hem ingevuld was ge-
worden. Toen ik vernomen had dat de Nederlandse Fe-
litie op de hoogte was van het feit dat ik gebruik
.../...

maakte van de naam VAN DONK, Dirk heb ik een POT gevraagd mijn foto op andere paspoorten dragende een andere naam te bevestigen. POT, Meine heeft mij dan twee paspoorten overhandigd, namelijk nr 953.835 op naam van SCHOUWENBERG, Johannes, Antonius en nr 953834 op naam van RONKEN, Harry. Van deze paspoorten heb ik gebruik gemaakt om in hotels te gaan logeren telkens ik op door- tocht was in België. Dit moet gebeurd zijn vanaf de maand Maart van dit jaar. Ik heb slechts gebruik van deze paspoorten gemaakt te Antwerpen en te Brussel, doch ik kan U niet bepalen op welke data.

Na voorlesing volhardt en tekent met ons.

Waarvan akte gesloten op datum als boven.

[Faint, mostly illegible text, possibly a list or detailed report]

[Faint text, possibly administrative notes or stamps]

FOR, Meins, in rand nader vereenselvigd, die ons op ondervraging in de Nederlandse taal heeft verkiest wat volgt : "..... Het paspoort 614056 van het Koninkrijk der Nederlanden op naam van BUNING, Meindert, Willem, geboren te Arnhem 25/9/1923 is een paspoort dat ik in blanke staat ontvreemd heb op het Consulaat der Nederlanden te Antwerpen. De stempel voorkomende op de foto is een stempel die ik er op geplaatst heb toen ik nog werkzaam was op het Consulaat. Het handteken van de kassier dat er in voorkomt heb ik echter nagemaakt. Van de valse naam BUNING heb ik gebruik gemaakt namelijk door de voorlegging van het paspoort op het ogenblik van mijn arrestatie. Dit paspoort heb ik ook voorgelegd toen ik het appartement ging huren aan de Place Elyckaert nr 6 te Brussel. De datum kan ik echter niet juist bepalen. Op 21/2/1951 heb ik dat paspoort ook voorgelegd aan de Belgische Rijksmacht toen ik de Belgisch-Nederlandse grens van overschreef.

...../...

.....

van
Ik heb nog een achtal maal dat paspoort gebruik gemaakt tussen 17 Februari 1951 en 5/5/1951 om mij te laten inschrijven in hotel-registers. Het zijn twee hotels te Brussel waar ik een achtal malen vernacht heb. Eén dezer hotels draagt de naam van hotel Des Flandres, gelegen bij de Noordstatie te Brussel. De naam van het ander hotel kan ik mij niet meer herinneren. De hotelbriefjes die ik naar aanleiding van die nachtverblijven moest ondertekenen heb ik steeds ondertekend met de valse naam Buining.

Het paspoort nr 953802 van het Koninkrijk der Nederlanden op naam van JANSSENS, Cornelis, Wouter, geboren te Rotterdam op 2/4/1917 heb ik samen met andere paspoorten ontvreemd op het Consulaat. Ik wens U echter te doen opmerken dat de ontvreemding van het paspoort Buining plaats had in de maand November 1950, terwijl de ontvreemding van het paspoort 953802 plaats had in de maand Februari 1951. Dit laatste paspoort heb ik achteraf ingevuld en heb het voorzien van mijn foto. De stempel op de foto heb ik bijgevoerd terwijl ik eveneens het handteken van de kanselier heb nagemaakt. Ik wens U echter te zeggen dat ik nooit gebruik gemaakt heb van dit paspoort.

Het document gemerkt 3, dat U mij voorlegt is een project van paspoort van de Republiek Maloeke Selatan. Ik heb dit opgesteld in opdracht van SWEERTS.

Het stuk gemerkt 4 is een drukproef van bedoeld paspoort. Van deze paspoorten zijn geen exemplaren uitgereikt in België.

Stuk gemerkt 5 is een bladzijde uit een vernietigd Nederlands paspoort. Het zat in de voering van mijn jas en ik weet niet tot welk paspoort deze bladzijde behoort.

Stuk 7 is een internationaal rijbewijs afgeleverd op naam van VAN DONK. Dit werd afgeleverd door de Royal Automobile Club te Antwerpen, gelegen Lange Gasthuisstraat. Ik heb Sweerts vergezeld naar deze Club. Aldaar heeft Sweerts zijn paspoort voorgelegd op naam van VAN DONK Dirk en toen werd hem bedoeld rijbewijs afgeleverd. Vandaar zijn we gereden naar het Provinciaal Bestuur te Antwerpen, alwaar ik ben binnen gegaan, terwijl Sweerts in de wagen is blijven zitten. Men heeft er het rijbewijs afgestempeld zonder dat ik welkdanig identiteitsbewijs heb moeten voorleggen. Stuk 10 zijnde een International Certificate of Vaccination heb ik ingevuld op naam van VAN DONK, Dirk. Gelijk ik reeds verklaarde stonden de stempels er op toen ik ze ontvangen heb van een mij onbekend Nederlander.

Stuk 11 is een eveneens een International Certificate of Inoculation and Vaccination. Dit heb ik volledig ingevuld op naam van

.../...

Antwerpen.

BUINING, Méinder, Willem. De stempels echter stonden er reeds op toen ik het ontving. Van beide Certificaten is nooit gebruik gemaakt geworden, noch in België, noch elders.

Stukken 12 en 13 zijn drukproeven van postzegels bestemd voor de Repoebliek Maloeke Selatan. Die postzegels zijn gedrukt geworden circa 250.000 en die moesten door Sweerts afgehaald worden zijn en ook door zijne zorgen naar Nederland overgemaakt worden.

De stempel dragende de vermelding "MARKAS BESAR" werd vervaardigd in Nederland. Ik ontving deze uit Nederland vanwege de afgevaardigde van de Repoebliek Maloeke Selatan.

De stempel dragende de vermelding Repoebliek Maloeke Selatan en de andere stempel Kepala Stabelan - General Officer in Command of the S.M. Republican Forces zijn te Antwerpen vervaardigd geworden bij de firma Dirix op verzoek van Sweerts. Deze stempels moesten wij medeopenen naar De Repoebliek Maloeke Selatan, ten einde die aldaar te gebruiken. Van die stempels werd in België geen gebruik gemaakt.

Na voorlesing volhardt en tekent met ons.

Op 15/5/1951 en 16, 17 en 18, 19 van vernemen wij de genoemde : **SWEERTS, Pierre, Marie, Ernest**, geboren te Sint Jooet ten Hede op 27/12/1918, België, thans aangehouden en opgealoten te Antwerpen, die ons op ondervraging in de Nederlandse taal heeft verklaard wat volgt :
"Stukken 12 en 13 zijn proeven van officiële postzegels die ik heb laten drukken in opdracht van de Repoebliek Maloeke Selatan op dit in mijn hoedanigheid van Staatssecretaris van Oorlog en algemene Zaken van deze republiek. U zult wel willen opmerken dat mij in datum van 6/4/1951 door de vertegenwoordiger van gezegde republiek in Nederland een attest werd afgeleverd mijn heeregenomsche hoedanigheid bevestigende. Ik wil U ook doen opmerken dat door be-

.../...

doelde regering mijn naam veranderd werd in die van "Au Mena" gelijk sulks trouwens bevestigd wordt door het diplomatiek paspoort nr 7 dat mij werd afgeleverd door de vertegenwoordiger, t.t.z. door de Minister van Algemene Zaken van bedoelde regering Mr. Lokollo, thans te Den Haag verblijvend. Al de paspoorten welke in mijn opdracht werden gedrukt door drukker Dirix, Keiserstraat nr 36 te Antwerpen, zijn overgemaakt geworden aan de vertegenwoordiger van de Republiek te Den Haag, Bazarstraat nr 15.

Voor wat stuk 7 betreft zijnde een internationaal rijbewijs ben ik inderdaad samen met POT naar de Royal Automobile Club te Antwerpen geweest. Ik kan mij echter niet herinneren dat ik daar mijn paspoort op naam van VAN DORP zou voorgelegd hebben. Het is juist dat achteraf POT alleen in het Provinciaal Bestuur te Antwerpen is binnen geweest om dit rijbewijs te laten afstempelen.

Voor wat betreft stuk 10 zijnde een I.C.I.V. (International Certificate of Inoculation and Vaccination) kan ik U zeggen dat het mij door POT werd ter hand gesteld. Ik weet niet hoe de stempels er op gekomen zijn. Doch tot heden toe maakte ik van dit certificaat nog geen gebruik, gezien het enkel moet aangewend worden in de tropische streken. De stempels 12 en 13 zijn drukproeven van postzegels die ik in mijn hoedanigheid van staatssecretaris heb laten drukken. Een gedeelte van deze postzegels werd reeds overgemaakt aan de vertegenwoordiger van de Republiek Maloeke Selaten te Den Haag, terwijl er nog een gedeelte van deze postzegels bij de drukker beruften. Het geldt hier ook drukker Dirix.

Het is juist dat de stempels "Republiek Maloeke Selaten" en "Kepala Stabelan" op mijn verzoek en in mijn hoedanigheid van Staatssecretaris door de firma Dirix werden vervaardigd.

Na voorlezing volhardt en tekent met ons.

niel... ..

... .. heeft ons nog verklaard
... .. dat wanneer ik aan drukker
... .. heb gegeven ik hem
... .. steeds mijn officiële ambtjeuk aan de Republiek Maloeke Selaten
... .. heb voorgelegd
... .. Na voorlezing volhardt en tekent met ons.

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

5/5/1951 inzake : POT, Meina, geboren te 's Gravenhage op 5/2/1923, en SWEERTS, Pierre, nader in rand vereenzelvigd, verhalen dat wij in tegenwoordigheid van SWEERTS, Pierre tot de opening zijn overgegaan van de verzegelde lederen aktentas welke door ons ~~blijkens~~ onze inventaris van overtuigingsstukken nr 1389 dd. 7/5/51 nedergelegd werd ter griffie van de boetstraffelijke rechtbank alhier. De zich in deze aktentas bevindende documenten werden door ons genummerd van 1 tot en met 162 en door SWEERTS, Pierre gekorttekend. Na zijn verhoor aangaande de voor het onderzoek van belang zijnde documenten, namelijk de door POT, Meina ontvreemde Nederlandse paspoorten nr 953.834 - 953.835 - 953850, hebben wij deze terug in de aktentas geplaatst, welke wij, na ze opnieuw verzegeld te hebben, onder hetzelfde nummer 1389 terug nedergelegd hebben ter griffie alhier. Waarvan akte gesloten op datum als boven.

Inventaris van overtuigingsstukken

nedergelegd ter griffie van de boetstrafelijke Rechtbank van

Voorwerpen aangelegd in zake van (1) *SWEERTS* *geb. 27/12/1918*
 Beticht van *valse vordering*
 Op klacht van (1) *ambt. zaak*
 Naam en hoedanigheid van de verhoorder: *E. Klammuisaris met*
R.O. George BLOK
 Datum van het proces-verbaal: *10/5/51*
 Nr van het proces-verbaal: *87*
 Datum van de inbewaaring: *15/5/51*
 In beslag genomen: ambt. bew. (op later daad) *ambt. bew.*
 Volgens bevel van de Heer Onderdijkrechter: *J. Bloker*
 dd. *5/5/51* nr *12/158*
 Ingevolge de brief (of afschriften) van de heer Substituut-procureur des Konings
 dd. nr ..
 Deelname aan bij *SWEERTS* *Pierre M. E. geb. 27/12/1918*
geb. 27/12/1918, ingeschreven als bankier

1389
51
zie 1899.

ten tijde van

- 1) Verscheidene ledereen akten met twee ritssluitingen, inhoudende documenten genummerd van 1 tot en met 162, waaronder volgende belangrijke stukken:
 - 1) ledereen notaboekje
 - 2) en 3) Military Identity Card van Au Nana - Toegang met foto van SWEERTS, Pierre
 - 4) Diplomatiek paspoort, nr 7 op naam Au Nana en met foto van SWEERTS, Pierre
 - 5) - 5 - 77 Nos. paspoort nr 953834 - 953835 en 953836
 - 6) Brief dd. 11/1/51 van P. E. Lokello van Au Nana
 - 7) Mandat van P. E. Lokello aan Au Nana
 - 8) Mandat van E. Bloker aan République Française
 - 9) Mandat dd. 20/10/50 aan République Française
 - 10) Nationale Mandat - Palais Bourbon - Paris uitgevaardigd van E. Bloker
 - 11) Document betreffende J. BOMES Stuurman-Grote
 - 12) Handelskaart
 - 13) 74) sluitel van Solschrift
 - 14) 99) Nana Notaboekje
 - 15) 100) chequeboek nr 5525 VAN DOME, Pirk - Banque

(1) Nana, vermelding, vordering

De Griffier (vermelding) bij de rechterlijke griffie

Commerciale du Maroc - Agence de Tanger - checks 109651 - 109675.

- 101) checkboekje 579 - Banque Commerciale du Maroc - Agence de Tanger - checks nr 109626 - 109650.
- 140) brief dd. 15/4/1951 aan Mr. Dr. Soumokil te Ceram, uitgaande van B. BOL, Directeur van de Nieuwe Haagse Courant.
- 161) briefje nr 320179300 - van 50 frs. Banque de France.
- 162) El Banco Central - de Republica Argentina - 10 pesos. nr 27,841, 800 A.

Antwerpen, de 18 Mei 1951.

De E.A.Commissaris met Rechterlijke Opdrachten.

George Block
George BLOCK

13 1430

001902

No: 535.- G E H E I M.-

9 November 1951.-

Onderwerp: "Gegevens uit het "Dossier
WESTERLING-SWEERTS-POT"".-

09.11	08.11.51
76/14	9.295
19-11-51	
ACD / 123267	

Bijlagen : drie.-

for KARA / 15/11

schuttend is verwijst de

A A N : K.A./E.A.- en K.B.-VIII.-
V A N : W.-

Hierbijgaand heb ik de eer U te doen toe-
komen:

- Ie.- Een lijst, bestaande uit 10 afzonderlijke bla-
den - vermeldende namen en adressen - overgeno-
men van visite-kaartjes, behorende tot de cor-
respondentie van WESTERLING, welke werden ge-
vonden tijdens de huiszoeking op 5 Mei 1951,
in de door SWEERTS en POT toen te Brussel be-
woonde kamer;
- IIe.- Een lijst, bestaande uit twee aan elkaar gehech-
te bladen, vermeldende namen en adressen, be-
horende tot de destijds bij POT gevonden docu-
mentatie;-en
- IIIe.- Een lijst, vermeldende, datum, plaats, nummer,
uur en kosten van door POT vanuit Antwerpen ge-
voerde telefoongesprekken.-

Deze drie
fotocopies aangehecht

Deze drie lijsten zijn tijdelijk ter inzage aan
mij afgestaan en moeten uiterlijk op 21 November a.s. weder
worden teruggegeven.

Ik moge U derhalve verzoeken, wel te willen be-
vorderen, dat bijgaande drie lijsten uiterlijk op Maandag,
19 November a.s. weder in mijn bezit komen, ten einde deze
tijdig te kunnen terugbezorgen.-

Visitakaartjes met de erop voorkomende aanduidingen.

Majur R.A. LALLEMANT d.f.o.

met erop geschreven : AERODROME Florennes Tel. 24

FOTO
No 523 RJacques CHARPENTIER - FIGAULT
Avocat à la Cour d' Appel de Parisgeschreven mededeling : MIRABEAU 66.92
17, rue de Général NIOX - Paris 16.

Elly A. VAN VLIET

geschr. meded.: PJA Raad - Almirante Cadarso, 8, Valencia.

Eric J. KENNEDY

Reuters Correspondent - Reuters 43, Avenue des Arts, Brussels - tel 120443

geschr. meded.: Chambre n° 9, Pension Hermans, 59, rue de Concordia Bx.

JO & HAROLD B. VAN DER BEEK

Allied Press Correspondents

geschr. meded.: Frankfurt-Höchst, Gerlachstr., 45, W. Duitsland.

G.W. de Bruyn - 50, Avenue de l'Armée, Bruxelles.

geschr. mededel.: 34.06.94 (De Ned. Volks-Unie).

John Victor Oliveire (Hospital Assistant)

N° 3 Clerico Quarters Changé Ceri son.

George A.L. GOOVAERTS - Doctor in de Rechten

HEPPEM.

Kaartje van reeds hoger vermelde G.W. de Bruyn dragende volgende ver-
meldingen :

V. Dirk Wassenaar, 20 - Tel. nr. 113.150 's Gravenhage BOY.

Theo Beguerts ER.

Sloopenhami, 4, Iackon Tel. 26.09.29 (thuis) 17.07.42 (kant.)

11.62.80 Den Haag - Harrissons Hotel.

Johnny G.M. STEVENS - geschreven mededeling Orchestra -
21, rue du President tel 11.77.61

Madame Lisette HEYERMANS
Le Moulin - Bruxelles.

J. Bendien - 34/40 Indgalehill Londen EC4

Sunday Express

A. van Schelven - Chirurg
Kloovstraat, 216, 's Gravenhage.

Mr. W.J.H. Stam
Rijksweg, 116, Warndveld - Zutphen.

D. Hendriks

JO LIEVENS tel. 43.72.85
187
Chef d'Orchestra - Chaussée de Neerstalle 43.72.85 Forest-Bruxelles.
aankomst achterzijde : JJ 18.09.74 Bureau - 70.31.75 Maison.

Clement VAN BOECKEL

Rue Massaux, 33, Schaerbeek - tel. 15.94.86
vermelding op achterzijde : dépôt BAES 49519
BOON P.F. Chausseweg, 1, Kamp Prinsenbos, 20 Gilze (N.Br.) tel Gilze 241
(vliegveld) vragen naar Prinsenbos toestel 6.

JHR. R. GROENIJK VAN ZOKLEN

vermelding : zal om 11½ thuis zijn om werkverdeling met je te bespreken.

AUGUSTE FOURCROY

3, Avenue des Phalènes, Bruxelles.

H. LINA - Dir. De Leidsche Post.

Koningstraat, 24a, telefoon 23560 LEIDEN.

William ANDERSON

The Associated Press

tél.: 17.36.45 - 17.46.73

La Brouette a.s.b.l. - Local de l'a.s.b.l. Les Amis du petit film.

Club Privé - Club Privé 2, Grand Place, Bruxelles. tél. 11.01.52

Carte de Membre

délivrée à Mr. Westerling le 26.9.50

Etablissements René SMITS -

Michel MASKEYS des automobiles Standard - Vanguard - Triumph - Alfa Romeo
et Büssing Diesel.

Bureaux : 7-9 rue de Neufchatel Bruxelles tel 37.99.94

Privé : 25, Bd. de Waterloo, Bruxelles - tel . 12.2054

Emil SAVUNDRAYAGAN

Director Transworld Enterprises Ltd. Parson Road Colombo.

G.A.H. LEEUWEN - Weekblad "De Post"

Uitgave N.V. Sparta St. Andriesstraat, 10, Antwerpen - tel. 32.78.91
32.78.92

-----Mr

Mr. et Mme Albert CALLEBAUT

11, Rue Max Walur? Forest

Gravin van Lisburg Stirum - Hoenff van Velsen

Louvensestraat, 84, tel. 55.70.79 Scheveningen.

August ICKX - Commissaris bij de stad Brussel

Esile Wittemanstraat, 44, Schaarbeek.

Bureau : 17.01.17 privé : 34.67.10

Hector Vereecke - 19a Avenue Marnix Bruxelles tel. 12.73.68

Sandeman - Boulevard de Waterloo, 6, (Porte de Namur)

J.A. BLOKENDAAL - Directeur voor België en Luxemburg van de Algemene Nederlandse vereniging voor vreemdelingenverkeer (A.N.V.V.) te 's Gravenhage - Lakenweverstraat, 1, Brussel.

achterzijde vermelding : W. de Vries Berg F 162 Nuenen Lij Eindhoven tel. 343.

-----R.

R. HANBOM

44, Avenue Maurice tel. 47.88.56

Mr. Kingsbury Smith

International News Service

37, rue Caumartin, Paris.

H. KOOT

Kanselier der Nederlandse Orden - E.O. Res. Generaal-Majoor v.d. Gen.Staf Statenlaan, 44, 's Gravenhage.

Robert de Vroey

95, rue Joseph Brand - Schaarbeek tel. 17.23.42.

JO Olivier

Jes Hollmanstr., 1, Maastricht - Alles wat u wil

C.F.W. Haakmeester - Kgelantierstraat, 29, Den Haag tel. 39.26.78

DJOEKWICH Dusan

8, rue major tel. 11.23.85

34.06.94 De brayns

18.22.81 Yvonne diner ce soir

Jan Jacques

Magtine M. Jacquin

17.12.08

LUGT, J.

Av. Prince d'Orange, 33, tel 21.01.53

In '46 in de buurt van Div. Verb Br. Lord. divisie.

3½ Atlanta Boulevard Ad. Max M. L'Avocat De Bie.

37.64.53 pour Mr. Westerling

R. HANSON - Sabena

44, Avenue Maurice, tel 47.88.56

J.V. Zepimans - 1 Lakenweverstraat, Brussel

tel. 12.30.50 - Ambassade 12.55.53 (31.94.137)

Mr. v.d. ^M ^S Maasop de Lombrefte

Zaakgelastigde der Nederlanden - Luxemburg.

Mr. Delaval

Journal La Lanterne - tel. 18.21.00

J. HOOGEVELST - 170, rue du Trône - Bruxelles

Winkelmans - A.N.P. Aneta

Kunstlaan, 43, tel 12.55.53 - thuis 44.83.32

Jean ROY

51, rue Pierre Chanon, Paris-Hotels Balsak 0084

Den Heer Karel Van Cauwelaert - 50, Broekstraat, Brussel.

Albert Filippucci - rue Ithakis, 17a, Athenes.

Kennedy Office 12.04.55 Pub. 12.07.33

George

George L. ITIN representative International News Service etc.
Brussel tel. 11.18.36

Belgevox tel. 17.46.51

-----F

F.C. GOODMAN - Engineer Officer c/o Hadji Ahmad B. Idris
105, Bukis Iimatr Road, 9 $\frac{1}{2}$, Milestone - Singapore.

W.H.M. Colson "Groeneveld"

Amsterdamssestraatweg, 27, Baars, tel. (Baars) 2700

tel. 44.46.10 Beublât - voer de 12

57.36.0

La Phare dimanche - Hebdomadaire Indépendant

103, rue du Marais Bruxelles - téléphone 18.10.48

Georges Magloire, 20, rue Jordana L.E. 42.42.18

58, rue de Louvain - Gendarmerie - Martin.

John Thiessen van Hoytemastweg

den Haag telef. 77.73.50

MOTTE Eugén, 10, rue de l'Etandard, Bruxelles.

Victor De Ruyter, 81a, Avenue Jean Stobbaerts Schaarbeek tel. 16.63.68

(International News Service) ook te bereiken Het Laatste Nieuws T 18.44.8

Avec les Compliments de la Direction de "Paris Match" et avec mes sou-
venirs les plus amicaux (s) Van Roy

Rue, Pierre Charron, 51, Paris (8e) Balzac 00.24

WILL. J. RECKMAN, 16, rue AUG. Delporte 47.89.24

De onderlijnde woorden zijn deze die gedrukt op de kaartjes voorkomen,
al het andere is er bijgeschreven tekst.

S.A. Belge E.U.E.
Entreprises Unies Européennes Palace 310
Dir. Joh. Van der Klift 7b, rue d'Assaut, Bruxelles

Holland Press Correspondence Persbureau "Holland"
Amsterdam Albrecht Dürerstraat, 27, H.C. ERBLING Tel. 25267

CHRISTIAN SCHRAM Jr. 92, Av. de Broqueville, Bruxelles.
Office-phone 18.32.21 or 18.01.00
48.24.22 Mrs. Hoogvelst - Jean Gran, 10, r.de l'Arbre, Bruxelles
18, r. de la Digue - Lille.

W.H. VERHAGEN Loosdrechtseweg, 128, Hilversum, tel. 2514

MARC STRUYE - Journalist - Hendekkerlaan, 25, tel. 33.00.40
Stokkel - St.Pieters-Woluwe. van 1 September 70.00.40
Kantoor : 12.95.54

Mr.K. van Rykevorsel - Carel van Bylandtlaan, 9, Den Haag.
Donderdag tussen 7-8 - 11.41.97

Bernard WEST - Correspondant "Daily Express"
44, rue de la Lucerne - Bruxelles - tel. 34.46.42

P.P. VAN HERSWIJK - Directeur Dikema & Chabots handel Maatschappij N.V.
Heemraadsingel, 147, Rotterdam

Edmond W. DE BY - Avocat près la Cour d'Appel
Bruxelles Rue Veydt, 38.

Leopold DELBROUCK des papeteries de la Meuse
15-23, Rue Aug. Gevaert - Anderlecht - tel. 21.15.83 - 21.51.79

Dr. A.D.A. Van Overeen Nassau Dillenburgerstraat, 15, DEN HAAG.

J.J. ROUGET

Avenue des Ombrages, 12, 18.09.74 - 11.11.82

Benjamin ?? geboren te Ambon 31.3.07

L. ZUIDBERG p.s. Ned. Handel Mij DEN HAAG.

Jean A. RIACHY - Attaché à la Légation du Liban

P. W. H. D. RUSSEL

Belgisch Correspondent "De Volkskrant" Amsterdam - Rue de la Presse, 20.
Brussel - Telefoon 18.59.35

-----Alexander BRUNER

Fürsprecher - Direktor der Privat Treuhand A.G.

tel. 2.51.58

Lausanne 15, rue Centrale.

Meine POE

Van Schoonbekestraat, 24, Antwerpen. - tel 37.09.60

Mrs. H. A. DEBETE s.p.r.l.

W.A. Detartx Adm. Gérant Bruxelles 223, rue de la Loi. 33.81.31

Hector VERBECKE - Avenue Marnix, 19a, Bruxelles

12.73.58

J.J. NIJL - Laboratoris H. Lundbeck & Co Kopenhagen.

Brussel 5, Sinaerstraat, Tél. 11.94.89.

rue Neutrenberg, 22, tel 48.10.60

Lucien Van de Voorde - Gein de Rue - 4, Place de la Monnaie, Bruxelles.

tel. 17.67.04

Mr. H. S. HALLO

Erste Ambassade sekretaris

Kol. de Vries - Rue du Mayar, 296,

tel. 34.56.70

André REUSE
"La Gauloise"

Melle

4e Vervolg.

Adressen - telefoonnummers en andere mededelingen voorkomende
op strookjes papier en kaartjes.

STRUYK. J.

49, rue Dautzenberg, Ixelles - tel. 26.29.49 (van Lier)

-----FENGHAGEL OMS.
N.B. Holland

Fenghagel Chaussée de Haecht, 87,
18.05.62

12.53.17

New Portland - rue du Baudet, 4, (Porte de Namur) Téléphone : 12.26.52

Les Amis de La Perse A.S.B.V.

Club du Moulin - Monsieur Westarling - invite Mme onleesbaar

Bruxelles 30.9.50 16, Grand'Place.

Lisette Clar - 12.77.07

Restaurant chez Patar

Spécialités Indonésiennes - Auberge de Chamoux-tout confort -

4, rue du Trône Bruxelles - Téléphone 11.21.14

Maz Les Amis sont appelés et se retrouvent à la ROMAÏE pour sa cave

renommée - Boulevard Emile Jacquain, 24, Bruxelles, tel. 18.05.47

Ouvert la Nuit. 18.86.96 - 17.86.96.

- 6) aan Lefebure, 19 r. de France Bruxelles - van Sustralia Londen.
8) fanger - Rifotel Lillian.
9) Gauthier - Poste de Police Iffrane - Maroc.
21) Bar Orly - Bruxelles.

Mad.elle - L.C. MOORER - 60 R. Antoine Ransaert.
Mr. Lurton - Hounsbourg 989.
L.D. Pels Rycken - Denneweg 124 - 's Gravenhage.
C.H. Beelaerts van Blokland - zelfde adres.
J. Muntinga - Baarn.
63) M. van Weerdt - Post Box 5 - Bureau des Postes rue de Tongres Etter-
beek.

farde 2.

- 18) R7 PANIS - attaché à l'Ambassade Belge - Andr. Bickerweg 1 C 's Gra-
venhage.
31) Kolonel LUBIS - chef van Indonesische Intelligence Service over geheel
Indonesië.

40) H. WARRINGA, Maastrichtseweg 125 's Hertogenbosch.
G.D.J. Hofhuis - Leeuweriklaan 10 Eindhoven.
41) W.F.K. VERHOEFF, Bloemendaal - Prof. V. Vlotseweg 10.

TELEGRAMS.

- 1) Groeninx van 's Gravenhage.
4) Telephone Lille 50720 - Hotel Royal - Quin.
5) Comry - Londen.

B. BOELHOUWER - Voorzitter Nederlandse Volksunie.
J. Nagelhout - verdedigt Westerling.
21) contact adres : Postbus 5 - r. de Tongres 60 - 6e Etterbeek.
22) Weber heeft geld geleend aan Westerling.
Van Limburg - Stirum idem.
33) Flinten uit Singapore.
34) H. BEEN - Overtoom 412 II Amsterdam (piloot) geb. 7/6/23 Haarlem.
36) J. Reyenga, geb. 3/12/23 Sneek - (piloot)
37) Edouard Reom - Collège de la Hulle Profondeville.
...../.....

- 41) Hr. Lalieu - c/o Ned. Ambassade r. des Drapiers
43) J.J.P. Mellema - Perikw. 18 Enschede.
51) Rodenhuis - Jacob Dirk Vijverstr. 19 Francher. (geb. Bandoeng.)
Fichelaar, Durk, Dr. Jelle Bangastr. 9 id.
Veenstra, P.S. Viaduct, nr 2 Zurich. (wachtmeester Rijkspolitie)
Smarringa, J. Dongjum 34 Friesland.
Allaert, H.J. Bankastr. 12 Amersfoort - hoofdagent politie.
De vries Theodorus, Alma Pademestr. 10 Wiho.
Hollard, Georges Benedictus, Pauspl. 1 Leeuwarden.
Sprinsma, Dierk, Alma Pademestr. 10 Led.
Tells naar, Franciscus, Pademestr. 10 Led.
Suzenaar, Cornelis, Pademestr. 10 Led.
Suzenaar, Tenny, Alma Pademestr. 10 Led. Hoofdagent recherche.
55) Arnhem - Utrechtsestr. 29.
58) Mad. J.G. Fockema, 184 rue Bellard Brussel.
60) Mad. Simone Resignon, 238 r. Tscherng, Valons St. Lambert (Brussel)

W.F.C. Weber - Daemselstr. 1 d 's Gravenhage.
secretaris Comité ter behartiging van de belangen van Wenterling.
G.H.M. Reynen, Smedenstr. 47 Deventer.
Prof. P.S. Gerbrandy, Kanaalweg 133 G 's Gravenhage.
P.C.D. van den Bergh, Scheveningsweg 39 's Gravenhage.
R. Groeninx van Zoelen - Den Haag - 304 Regentensuisen .

DATUM	PLAATS	NUMMER	UUR	KOSSEN
20 October 1950	Den Haag	721818	15.50	104 fr.
31 October 1950	Baarn	2700	9.15	24 fr.
13 December 1950	Den Haag	letter U	14.10	32 fr.
13 December 1950	Den Haag	557470	14.10	24 fr.
13 December 1950	Den Haag	557470	16.20	24 fr.
15 December 1950	Den Haag	letter U	12.-	48 fr.
18 December 1950	Den Haag	letter U	10.40	24 fr.
21 December 1950	Den Haag	letter U	16.10	32 fr.
5 Januari 1951	Brussel	nummer niet opgeg.	9.30	prijs niet opgeg.
8 Januari 1951	Baarn	270	9.15	48 fr.
9 Januari 1951	Brussel	128610	14.00	prijs niet opgeg.
10 Januari 1951	Brussel	128610	9.--	prijs niet opgeg.
10 Januari 1951	Turnhout	nummer niet opgeg. ^{duidelijk} 14.30	14.30	prijs niet opgeg.
15 Januari 1951	Den Haag	773043	10.--	32 fr.
26 Januari 1951	Den Haag	773043	9.20	24 fr.
6 Februari 1951	Den Haag	773043	14.30	24 fr.
7 Februari 1951	Den Haag	773043	14.50	prijs niet opgeg.

Broekel. G. J. van
Gemeentebestuur 20.

~~ONAFGEDAAN~~

CO 122015
127688

Opbergen in OD 1902
o.k. in stuk.

Afd./Sect.: CAR Dat.: 10/2-52 Par.: L

Interne aanwijzingen ACD.

[Large handwritten scribble]
ACD. ke Dat.: 11/3/52 Par.: KDR

Aantekeningen (Nummeren s.v.p.):

K B III. Daarna e.t.c.

ACD I 13/11/52

[Faint handwritten text, possibly: "Bevestiging..."]

[Faint handwritten notes]

[Large handwritten scribble]

12-12-02

[Handwritten initials]

K.A. gel. en Ph. H. H.A.D. t.c.

[Handwritten notes]

In Ph. H. H.A.D.

Retour 12/11/52 met verantwoord. etc. etc. t.c. am H.C.

Genie KB VIII
10 17-12-51

Aan V.G.

~~1/2~~ ~~1/2~~ nu aant Ka 17/12 ommege schatblad / P. 10/12
geni P. 10/12

KB VIII Genie KB VIII
10 25-1-52

~~1/2~~ ~~1/2~~ Gaarne afdoen acc. met 10/12
(acc. no. 127608 gesien?)

~~1/2~~ ~~1/2~~

B 1589

No: 16.- DIENSTGEHEIM.-

11 Januari 1952.-

122015

Onderwerp: "Mededelingen omtrent
P.M.E.SWEERTS".-

OP KAART
ACD/ *ke*
DAT: 11/3/52
PAR: *vd*

66384
09.291
15 JAN 1952
ACD/127600

A A N : K.A./R.A.- t.b.v.-K.B.-VIII.-
V A N : W.-

u 122015

In aansluiting aan dezerzijds schrijven, No:533,d.d.9 November 1951, betreffende bovenvermeld onderwerp - met een als bijlage daarbij gevoegd afschrift van een brief, afkomstig van "Kapitein Freddy" (MOYEN, A.M.) - moge ik U het volgende berichten:

Verhoor van de in die brief genoemde - in de Strafkolonie te MERKSPLAS(B) verblijvende - DRIANE, Chrétien, François, Robert, heeft inmiddels plaats gehad.

Uit dit verhoor is gebleken, dat DRIANE tijdens de Duitse bezetting van België regelmatig met SWEERTS in contact heeft gestaan. Volgens zijn verklaring, is het hem bekend, dat SWEERTS toen'tertijd - zowel voor de belangen van de Duitsers - als voor die van de verschillende Belgische illegale Weerstands-groeperingen - werkte.

DRIANE verklaarde vervolgens, na de bevrijding SWEERTS nooit meer te hebben ontmoet en omtrent het bestaan van enig contact tussen SWEERTS en WESTERLING of diens medewerkers, niets te weten.-

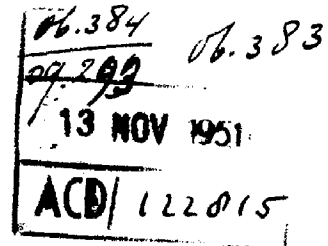
Volgens mededeling van "Rival", bevindt SWEERTS zich nog steeds in de gevangenis te Luik.(B).-

131428
No: 533.- G E H E I M.-

9 November 1951.-

Onderwerp: "Mededelingen omtrent
P.M.E.SWEERTS".-

Bijlagen : één.-

A A N : K.A./B.A. - en K.B.-VIII.-
V A N : W.-

Hierbijgaand heb ik de eer U te doen toekomen, een afschrift van een brief, betrekking hebbende op de zaak-"WESTERLING-SWEERTS", naar de inhoud waarvan ik U moge verwijzen.

Het origineel van deze brief is afkomstig van de bij ons wél bekende "Kapitein Freddy" - (M O Y E N, André, Michel, geboren 29.9.1914, wonende te EIGENBRAKEL-(B.) - Koningin Astridstraat 25.- die - voor zover bekend - nog steeds werkzaam is ten behoeve van de Belgische Militaire Inlichtingendienst - (het IIe Bureau) - te Brussel.

Zeer waarschijnlijk is het origineel van deze brief door "Kapitein Freddy" aan genoemd bureau verzonden.

"Rival" is bezig de mededelingen in bijgaand schrijven vervat, op de juistheid te controleren en de vermelde: DRIANE, Chrétien, François, Robert, - verblijvende in de Strafkolonie te MERKSPLAS (B), - zal daartoe worden gehoord, terwijl tevens zal worden nagegaan of SWEERTS zich inderdaad op vrije voeten bevindt.

Omtrent het resultaat van één en ander, hoop ik U over enige tijd nader te kunnen berichten.-

26 October 1951.-

On se rapelle que la présence de l'intéressé en Belgique a été parallèle à l'arrestation d'un certain Pierre SWEERTS, ex-officier de l'armée Belge et ex-gradé SS., condamné par contumace et qu'on avait retrouvé comme homme de main de l'aventurier WESTERLING.

SWEERTS, fut arrêté, mais serait déjà relâché, ayant pu démontrer que d depuis 1943, alors qu'il était encore dans les SS, il avait travaillé pour l'I.S.

Il ne serait pas inutile de reprendre cette affaire car SWEERTS est une personnalité qui veut qu'on s'y arrête. Il doit même connaître sur l'I.S. pas mal de choses ^s puisque celle-ci avait organisé un attentat pour le libérer des mains de la gendarmerie belge au cours d'un transfert à Bruxelles au cas où les tribunaux se seraient montrés trop sévères et que sa libération n'aurait pas été envisagée à brève échéance.

Actuellement SWEERTS, toujours agent de l'I.S. aurait été chargé par cet organisme, non plus d'aider WESTERLING comme par le passé, mais de l'exécuter, WESTERLING ne suivant plus les instructions du service anglais et semblant travailler actuellement pour son propre compte ou dans une direction qui ne plaît pas à l'Angleterre.

On pourrait apprendre beaucoup sur SWEERTS sur son activité passée et actuelle, en interrogeant le nommé DRIANE, Chrétien, François, Robert, né à Maaseik (Limbourg) le 2.4.16, y domicilié, 28 Markt, mais interné actuellement au Pénitencier de Merksplas sous le N°1997 après avoir été condamné par la Cour d'Appel de Liège le 22.12.46 aux travaux forcés à perpétuité comme SS, dénonciateur et tortionnaire.

SWEERTS a été l'âme damnée de DRIANE aux SS., il s'était attaché ce rebout d'humanité par la drogue-c'est prouvé-mais aussi très probablement par l'homosexualité. SWEERTS a fait faire ainsi à DRIANE les choses les plus invraisemblables et à l'heure actuelle encore, s'il était libéré, DRIANE, qui est resté clandestinement en contact avec SWEERTS redoute ce dernier et voudrait fuir car SWEERTS veut le reprendre en mains et le faire travailler avec lui pour l'I.S.

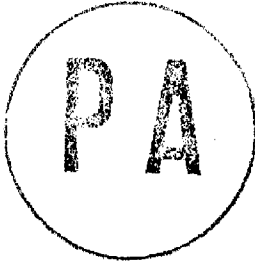
DRIANE a demandé sa libération préventive et veut partir immédiatement pour Calais chez un de ses oncles. Il serait plus opportun de l'interroger pendant qu'il est encore à Merksplas et nous sommes persuadés qu'on en tirerait beaucoup de choses.

SPECIALE INSTRUCTIES AAN ACD,
(Slechts bij definitieve opberging in te vullen).

~~ONAFGEDAAN~~

Rietveld C.
Langenberg P.M.
Mayer
Aumena

o.v.

CO 121929
123442 ✓
134619 ✓
DAD 902

Afd./Sect.:

Dat.:

Par.:

Interne aanwijzingen ACD.

Dupl. van 121929 en 123442
bz PA opgelept.

ACD. PA Dat. aug. '53 Par. 10

Aantekeningen (Nummeren s.v.p.):

Na behandeling terug aan B VII
De plekklein 2 en 3
B III g. 10.3.52

B III s: Gaarne eerst naar B III v voor reg, daarna

ACD/PA: Naslag 2 weekcampete. namen blz. 2-123442

B III g. 26.2.52

VII ontkend.

CSC: Kunt u de op blz. 2-123442 hier niet voorkomende
commun. act. ontwikkelende personen van uw relatie
identificeren?
B III g. 10.3.52

R'dams inlichting gezocht tks RIETVELD - LANGENBERG

CSC 11-3-52

Mit SPOED aan CAW II

Dupl. van 121929 verzonden aan CAW I

Revisie 11-3

De CVNS } (gerien advies) 4/5
K 5 2 } van ACD 134619.

~~B III~~ } gerien B III y. 27.5.52 CSC 6.5.52

CSC ^{20.5.52} ²⁰ facime bespreken. Wat denkt M van het
rapport betr. Houke? K 5 2 / 6.5.52 Bespreken / 6.5.52
gerien interesse / 6.5.52

CVK min. deute zelfpiste / 19/5

gerien CVVI 20/5.52 jr.

SPECIALE INSTRUCTIES AAN ACD
(Slechts bij definitieve opberging invullen)

ONAFGEDAAN

*Mogmet a Armenia o/k.
(personalia niet aanwijzingen)
daarna opbergen
OD 1902*

DUPLICAAT

CO 121929
123442
134619

DUPLICAAT

Afd, Sect: *CAW* Dat: *1/4.52* Par: *L*
Achtereenvolgens aan: *CAWI*

Interne aanwijzingen ACD

Verantw voor H. ACD, namens deze *g*
Adm:afdoening Dat: *31-3-52*

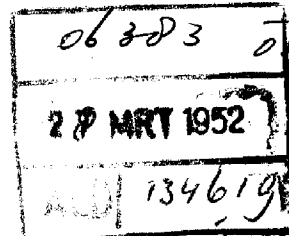
ACD, Det: Par:

Afd, Sectie	Behandeling	Afdz/Par	Dat
<p>Aan de hand van dit dupl. CO geen correspondentie voeren Org. C.G. in behandeling bij ESC <i>ESC</i> <i>1/3/52</i></p>			
<p><i>CAWI</i> <i>ACD</i></p>		<p><i>1/3</i></p>	<p><i>2/4</i></p>

911
O.D. 1902
C.O. 121929
I.D.No. 331

VERTROUWELIJK.

Betreft: Communistische activiteit op
de Rijscheepvaart

26 MAART 1952
9A

Als antwoord op Uw brief no. 123442, dd. 12 Maart 1952, wordt het volgende bericht:

Met de door U genoemde Cornelis Rietveld, ongeveer 50 jaar oud, stuurman aan boord of aan boord geweest van de sleepboot "Fiat Voluntas" zal bedoeld worden: Rietveld, Cornelis, geboren 30-11-1901 te Rotterdam, wonende Putsestraat 6a te Rotterdam.

Deze man is van 16-12-1932 tot 13-8-1939 in dienst geweest bij de N.V. W. van Driel's Stoomboot en Transportonderneming, gevestigd Maaskade 127b te Rotterdam en heeft gedurende die tijd als stuurman gevaren op verschillende sleepboten van die maatschappij, die alle de naam "Fiat Voluntas" dragen, doch die voorzien zijn van een verschillend nummer.

Rietveld, C. werkt thans al jaren als bikker bij de N.V. Wilton en ten aanzien van hem is slechts bekend, dat hij in December 1950 de zgn. eenheidslijst ter gelegenheid van de kernverkiezingen heeft ondertekend.

Een sleepboot genaamd "Vara" van de Nederlandse Sleepvaart Vereniging bestaat niet.

Opgemerkt dient te worden, dat de Nederlandse Sleepvaart Vereniging geen zelfstandige rederij is, doch een lichaam van de rijnvaartrederijen, belast met de transportverdeling.

Voor de oorlog is de N.V. Steenkolen Handels vereniging, gevestigd Westerkade 2 te Rotterdam in het bezit geweest van een sleepboot "Vara" genaamd. Op dit schip heeft een Langenberg als kapitein gevaren, doch deze is al jaren geleden gestorven.

Mogelijk kan met Langenberg nog bedoeld worden: Langenberg, Antonius Marinus, geboren 3 Maart 1903 te Rotterdam, kapitein aan boord van de Fiat Voluntas VII, gedomicilieerd Maaskade 127b te Rotterdam.

Deze man stond ongeveer 15 jaren geleden nogal als communistisch gezind bekend. Thans is zijn politieke instelling moeilijk te peilen.

Hij is, na van echt te zijn gescheiden, gehuwd met een Duitse vrouw, genaamd Leij, Wilhelmine, geboren 18-2-1919 te Keulen-Vingst (Dld).

Deze vrouw zou tijdens de oorlog in dienst zijn geweest van de Duitse politie te Keulen.

Behoudens dat in 1947 terzake van het smokkelen van koffie proces-verbaal tegen Langenberg, A.M. werd opgemaakt, komt zijn naam in de administratie van de politie te Rotterdam niet voor. Einde.

Aan B. N.H.H.

CHA

GSC 4+1

OD 1902

Ambo 134619

CO/PART 121929 (11/3)

12 MRT 1952

125442

gene

VERTROUWELIJK

Communistische activiteit
op de Rijnscheepvaart

UITGEBOKT

Uit niet nader te controleren bron werd mij medege-
deeld, dat communistische activiteit wordt ontplooid door de
volgende personen: Cornelis RIEFVELD, ongeveer 50 jaar oud,
stuurman aan boord, of aan boord geweest, van de sleepboot
"Piat Voluntas" en de stuurman LANGENBERG, aan boord van de
sleepboot "Vara" van de Nederlandse Sleepvaart Vereniging.

Ik verzoek U mij zo mogelijk omtrent bovengenoem-
de personen nader in te lichten.

HET HOOFD VAN DE DIENST,
Namens deze:

H:

de Heer Hoofdcornmissaris van Politie
te
ROTTERDAM.

K. E. BRESLAU

134.619

RAPPEL: 30/4-52

B1598. JFW

OD 1902

Stencils 123442
134619

kara
1/11 va B by J. J. J. J. J.
26 October 1951.-

No: 511.- G E H E I M.-

Onderwerp: "Gegevens uit het "Dossier
WESTERLING-SWEERTS-POT".-

26.353

86.384
29.293
2-11-51
ACD / 121929

Bijlagen : drie.-

A A N : K.A. / R.A.-
V A N : W.-

van KARA - naar KB

1/11

FOTO
No. 6119

Hierbijgaand heb ik de eer U te doen toekomen, een drietal foto-copieen, betrekking hebbende op bovenvermeld onderwerp, naar de inhoud waarvan ik U moge verwijzen.

Deze drie stukken zijn tijdelijk ter inzage aan mij afgestaan en moeten uiterlijk op 7 November a.s.weder worden teruggegeven.

In bovengenoemd "dossier" bevinden zich in totaal 7 stuks foto-copieen van verschillende soortgelijke brieven.

Van de overige vier stuks hoop ik op 7 November a.s.een exemplaar ter inzage te ontvangen.

De 4 mappen, gesteld ten name van: Beelaerts van Blokland; Feuilleton de Bruyn; Thiessen; Weber; Groenings van Zoelen; De Bruyn, vermeld op blz.2, van d.z.z.rapport No:444, d.d.21 September 1951, onderwerp:"Teruggave eigendommen van Meine POT", zijn op 23 Juli j.l.allemaal aan B. BOELHOUWER teruggegeven, zonder dat tevoren van de inhoud dier mappen afschriften, of foto-copieen zijn gemaakt.

In bedoeld "Dossier" bevindt zich dan ook geen enkele aanwijzing daaromtrent.

Ik moge U verzoeken, wel te willen bevorderen, dat bijgaande foto-copieen uiterlijk op Maandag, 5 November a.s.weder in mijn bezit komen, ten einde deze tijdig te kunnen terugbezorgen.-

wordt aan een gezins-
bylagen dees zijn
omdat fotocopieen.

12.1957

FOTO
No. 5711.

REPUBLIC SOUTH MOLUCCAS

(Republik Maluku Selatan)

The Representative
of the
Republic South Moluccas

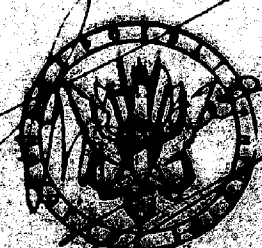
THE HAGUE,
18 Boshuistraat
Tel. 11.47.55

Order aan Aemena

- 1) Hebelauw mag hoegenaams niet op de hoogte worden gebracht van uw tocht.
- 2) Indien hij op eigen gelegenheid naar Darwin gaat, moet hem verboden worden naar Ceram mee te reizen.
- 3) Verder geen berichten van hem meenemen.

Mena Moeria

Gravenhage, 11/4 - 1957

P. W. Hobello

Kajlage 121929

REPUBLIC SOUTH MOLUCCAS

(Republik Maloekoe Selatan)

6-4-1951

THE HAGUE,
15 Bazarstraat
Tel. 11 61 50

To whom it may concern.

Herewith it be declared that the bearer of this document

A U M E N A

legitimated by our diplomatic passport no: 7 is Secretary of State for War and General Affairs and has full power to represent and to act on behalf of the South-Moluccan Republic Government.

Pour la présente nous déclarons que le porteur de la présente

A U M E N A

légitimé par notre passeport diplomatique numéro sept est Sécretaire d'Etat à la guerre et aux Affaires Générales et plein pouvoir pour représenter et agir au nom du Gouvernement des Moluques du Sud.-

The Plenipotentiary Representative
of the Republic of the South Moluccas

Le Représentant Général Autorisé
du Gouvernement Republicain
des Meluques du Sud.

(P.W.Lokeile)

Handwritten: Kogelag 12/1929

REPUBLIC SOUTH MOLUCCAS

(Repoeblik Malpekoe Selatan)

The Representative
of the
Republic South Moluccas

THE HAGUE,
40 Bazarstraat *JD*
Tel. 142220 *32 32 56*

TO
WHOM IT MAY CONCERN .

The Government of the South Moluccas certify
herewith that the bearer of this certificate
is authorised to act on behalf and to defend
the interest of the forenamed Government.

Le Gouvernement de la République des Molluques
du Sud certifie par la présente que le porteur
de ce certificat est autorisé à agir en nom et
à représenter les intérêts du Gouvernement de
la dite République.

Handwritten signature: [Signature]
Handwritten name: [Signature]

Notitie voor KB (Hr. V.d. Berg)
Van SB
d.t.v. HB

11/10/51 C.A.W.I t/k. onderhands ontvangen
van S.B. Het origineel hiervan ligt
in een CO en zal met van B naar ons
stroomen C.A.W.I 11/10/51

Handwritten notes:
11/10/51
t/k
H.A.
K.A.
K.A. 14/11
K.A. 16/11
KARA geman

Op heden, te 12.00, had ik een onderhoud in het
gebouw Javastraat 68, met Mr. W. Dobe van der Kuil,
wonende Lovierslaan 44 Leidschendam, tel. K. 1761-221.

De Heer Vander Kuil is mij persoonlijk onbekend;
hij trad met mij in contact via een relatie van mij:
Dr. J.C.M. Ongerling, Adv. en Proc., Bezuidenhout 68 al-
hier. Deze stond voor de Heer V.d. Kuil, wat diens be-
trouwbaar aangaat, in. Niettemin heb ik tegenover hem
uiteraard de nodige reserve betracht.

De Heer V.d. Kuil kwam mij enige mededelingen
doen omtrent de zaak-Sweers. Volgens hem was de pers
er geheel naast. Het geval Sweers (annex Com. Door de
Eeuwen trouw) was slechts een uitloper, die toevallig
aan het licht was gekomen. In werkelijkheid was het
een zaak van veel grotere afmetingen, op de achter-
grond waarvan een branche van de Eng. Intelligence,
die over grote kapitalen beschikte, zich bevond.

Het spel van de Engelsen zou zijn om in Indone-
sië, nadat door Westerling daar de nodige wanorde was
verwekt, tezamen met Australië vaste voet te krijgen,
onder het motto: we kunnen niet dulden, dat in het zo
belangrijke tussen Malakka en Australië gelegen ge-
bied het communisme de lakens uit zou delen.

Uit het zeer onsamenhangend verhaal van bezoeker
heb ik verder opgemaakt, dat te Londen een combinatie
van lieden zou zetelen, die de draadjes in handen heb-
ben. Hij noemde een zekere Stokes van de Britse Geh.
dienst, een Engelse Griek genaamd Janitos, terwijl Sir
James Calder de grote financier zou zijn (beschikte
over een 50 milj. gulden). Zij zouden werken met uit
Duitsland afkomstige schepen (krijgsbuit), die voor
het goede doel voor een prikje door de Eng. regering
aan de combinatie zou zijn overgedaan. Met behulp van
deze schepen werd een uitgebreide handel met uit de
Engelse dumps afkomstige wapens, enz. gedreven. Deze
zouden via Tanger naar verschillende landen in Zuid-
Amerika en ook naar Kamerun worden gesmokkeld. Ook zou
een deel via Akyab en Puri zijn overgebracht naar
de Philippijnen en Nieuw Guinea.

In het tijdvak Sept. 50-Mrt 51 zou Janitos ver-
schillende malen in Holland zijn geweest. Hij zou o.a.
daarbij een onderhoud hebben gehad met Sweers op de
kamer van een kennis van V.d. Kuil hier in den Haag.
Daarbij zou een groot bedrag (een stapeltje F 100.--
biljetten van 10 cm. hoog zijn overhandigd). De geld-
schietters van Sweers zouden dus niet de lieden van
Door de Eeuwen Trouw, doch de heeren in Londen zijn ge-
weest.

Sweers zou via Sam van Limburg Stirum in contact
zijn gekomen met Gravin Van Limb. St., lid van het
Comite Door de Eeuwen Trouw, en wonende te Schevenin-
gen. Verder zou de valse pas, die Westerling zou hebben
gebruikt en die op naam van Lambrechts was gesteld,
afkomstig zijn van de Spaanse Gezant, die in de oor-
log fout was geweest.

19
de pas in den Kleine Post
renschapt. die door n.b. van vonden is - 2 -

In het Spaanse gedeelte van Marokko zou een opleidingskamp zijn van de Engelse Int. Service, waar agenten en saboteurs zouden worden opgeleid voor het geval Europa door de Russen bezet zou worden. Men zou deze lieden tevens gebruiken voor het bemannen van bovenbedoelde schepen. De schijf, waarover al deze transporten lopen, zou Tanger zijn.

De bron, waaruit deze gegevens afkomstig zijn, is degene, ~~in~~ in wiens woning het vermelde onderhoud Sweers-Janitos plaats vond. Deze wil echter onder geen voorwaarde genoemd worden en zou ook niets anders kunnen verklaren als de Heer V.d. Kuil deed. Laatstgenoemde kon deze vrees om voor het voetlicht te komen alleszins billijken, aan gezien hij zelf -in de zaak St. Maartensdijk - droevige ervaringen met de justitie hier te lande had opgedaan.

~~Rappertinxxx(SB)~~ Ik vrees, dat deze mededelingen geen enkel gegeven van belang zullen bevatten, doch heb gemeend toch niet te mogen nalaten deze even vast te leggen.

SB 15-10-1951

UITTREKSEL

Uit : PD 15950

Naam: LEDEBOER R. (Dr.)

Voor : OD 1902

Naam: AFFAIRE SWEERTS-WESTERLING. STICHTING

Ag. nr: 120309

"DOOR DE EEUWEN TROUW", "BUREAU ZUID-MOLUKKEN".
Afz. : Ministerie van Justitie. Datum: 11-10-51

Aard van het stuk:

Zie PD 15950, t.n.v. Dr.R.LEDEBOER.

Uitgetr. door: vP.

Op aanwijzing van: CAW

Datum: 28-2-52

D 38 - 10 000 10204 - 51

DD1902

119475

MINISTERIE
VAN BUITENLANDSE ZAKEN
'S-GRAVENHAGE

09.713 06.338
09.298-09.1
10 OCT 1951
ACD/12016y

NIET O.K.
ACD/4e
DAT: 27/10-51
PAR: M 27

VERZOEKE BIJ BEANTWOORDING KENMERK, ONDERWERP, D AUMMER TE VERMELDEN

Schubbed in 119475
001915A 98641-7957

Kenmerk: Directie Algemene Zaken/VZ
Onderwerp: Bureau Zuid-Molukken.

Datum: 6 October 1951.

Nummer: 98641-7957 GS

GEHEIM.

e

es 119479

./.

Ten vervolge aan mijn schrijven dd. 26 September 1951, nr. 95370-7752 GS, heb ik de eer U hierbij te doen toekomen afschrift van een brief met bijlage van de Nederlandse Ambassade te Brussel dd. 28 September 1951, nr. 17916/2458 betreffende bovengenoemd onderwerp, naar de inhoud waarvan ter bekorting moge worden verwezen.

DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN,
voor de Minister,
DE WND. CHEF DER DIRECTIE,

AAN:
de Binnenlandse Veiligheidsdienst,
te
'S-GRAVENHAGE.

AMBASSADE DER NEDERLANDEN

mh

17.916/2458

GEHEIM.-

Bureau Zuid-Molukken.-

Brussel, 28 September 1951.

Met verwijzing naar Haar missive dd. 16 Augustus 1951, DOA/IN Nr. 77708-6551 G.S./2359, heb ik de eer Uwer Excellentie te doen toekomen copie van een schrijven van de Consul-Generaal te Antwerpen dd. 27 September 1951, Nr. 6894, betreffende enige personen die, zoals uit dit schrijven blijkt, werkzaam zijn voor de Republiek Zuid-Molukken.

De Ambassadeur,

Zijner Excellentie,
de Heer Minister van Buitenlandse Zaken
's - G r a v e n h a g e . -

A f s c h r i f t .

C O N S U L A A T - G E N E R A A L D E R N E D E R L A N D E N
te A N T W E R P E N .

Van Meterenkaai 4. Telefoon 245.37.

No. 6894.

Antwerpen, 27 September 1951.

Republiek Zuid-Molukken.

G E H E I M .

Ten vervolge op mijn brief dd. 12 September 1951, No. 6150 heb ik de eer Uwer Excellentie te melden, dat in de nacht van 2 op 3 September 1951, komende uit België met een auto, te Putte de Nederlandse grens passeerden:

- (K) 1. Jan Jacob GANZEMAN, geboren te Kapelle op 30 November 1920, fruitkweker, wonende te Kapelle, v.d. Biltlaan 37;
- (K) 2. Emanuel Willem Jacob WATIMENA, geboren te Soerabaja op 14 November 1911, zonder bereep, wonende te Woerde, Beatrixkamp, Utrechtsstraat 59 en
- (K) 3. Barend BOELHOUWER, geboren te Giesendam op 24 Augustus 1908, Hoofdredacteur van de Uniepost, wonende te 's-Gravenhage, De Sillestraat 7.

aan de douane verklaarden zij geen goederen bij zich te hebben.

Bij onderzoek bleek, dat met de auto werden vervoerd:

- (
- 9 grote vlaggen in de Ambonense kleuren;
 - 4 klein vlaggen in de Ambonense kleuren;
 - 820 insignes (vlaggetjes) in de Ambonense kleuren;
 - 86 brochures prijs f. 0,25 "Ambon Mena Moeria" (om de vrijheid van de Zuid-Molukken, met voorwoord van Lokollo, Nikijukuw en Aponno, 8 blz. dik),
 - 300 vlugschriften enkelblad in Ambonese taal, voorzien van de Ambonese vlag in kleurendruk en het opschrift "Besam Oedara".
- Terzake van de frauduleuze invoer van vorenstaande goederen werd proces-verbaal opgemaakt.

Aan Harer Majesteits Ambassadeur,

B R U S S E L .

Bij navraag te Antwerpen bleek, dat deze zaken destijds van Pot en Sweerts in beslag werden genomen en in de loop van de maand Augustus door het Parket vrijgegeven. Van het drukken van nieuwe brochures of andere activiteiten ten behoeve van de Zuid-Molukse beweging, is te Antwerpen sedert de arrestatie van Pot en Sweerts niets gebleken.

De Heer Boelhouwer vertelde op 31 Augustus 1951 bij het passeren van de doorlatpost te Putte aan een ambtenaar, dat hij in Frankrijk een bezoek had gebracht aan Westerling. Hij toonde bedoelde ambtenaar enige stukken met de handtekening van Westerling.

Meine Pot is op 30 Augustus 1951 te Antwerpen op straat gesignaleerd. Iemand anders zag hem een paar dagen later in een Antwerps café. Van de politie verneem ik, dat de betrokkene niet uit België is uitgewezen, noch uitgedreven.

De Consul-Generaal

D.G.E. Middelburg.

021902

09.713
05.55-09.24

09.24
05.55-09.713
3. 10. '51
ACD / 119660

RAPPORT VAN KB

Voor CAW I, B II en KARA

Shuttle is aanwezig

No. 3171 (P.Å.)

GEHEIM

Betr.: FRANSE STEUN AAN PLANNEN WESTERLING

Bij een op Woensdag 26 September j.l. plaats gehad hebbend bezoek van KB VIII en de Hr. WIJLHUIZEN aan België, werden ons enkele in het Frans geschreven brieven getoond, afkomstig van de huiszoeking, indertijd gehouden bij Meine Pot-Sweerts.

In een brief van 30 October 1950 bedankte LOKOLLO de Heer MOYNET, volksvertegenwoordiger Assemblée Nationale Palais Bourbon Paris, voor de hulp, die hij geboden heeft en nog wil bieden aan de zaakgelastigde van de R.M.S. in Frankrijk, VAN DONK-TOELONG.

Een brief van 17 October 1950, ondertekend door NIKIJULUW, LOKOLLO en KAYADOE, gericht aan MOYNET voornoemd, behelsde een aanbod tot steun, die de R.M.S. aan de Franse regering zou willen verlenen onder bepaalde voorwaarden.

Bij monde van deze drie vertegenwoordigers van de R.M.S. werd aangeboden aan Frankrijk 5000 goed getrainde Ambonense soldaten te leveren voor acties in Indo-China.

Frankrijk zou als tegenprestatie onmiddellijk de R.M.S. moeten erkennen en aan de R.M.S. 6 bewapende vliegtuigen leveren.

KB, 2 October 1951.

Copie verzonden aan H.B.V.D.

SPECIALE INSTRUCTIES AAN ACD,
(Slechts bij definitieve opberging in te vullen).

~~OPAFGEDAAN~~

CO 117476

119101

11902

11902
C. H. W. v. G. D. 43812
A.K. van
Muller

Afd./Sect.:

Da:

Par:

Interne aanwijzingen ACD.

hier ook

Co 110600

hier ook

ACD. 4c

Dat.: 7-2-52

Par.: 3

(K)

10 15-1

Aantekeningen (Nummeren s.v.p.):

KA e

act. 5/9/52

11902

J. H. W. v. G.

met aan CAW.I met vervolg

1. hiervan met opzet en berispt te maken
met de Regering Ministerie Landbouw

2. te inf. of hierover ook een rapport van
de Kon. Bureau in ontzagen of vervuld wordt
waarin berispt over de inhoud van de stukken
die B. aan de dorpscommissie heeft laten
zien en anders door Bureau van de B. de bron
te laten onderzoeken wat deze Commissie
daarna kan mededeelen.

Spesifieke
aantekening
alle
10/9

na behandeling by C. van H.B. t.h. van W.G. ind. b.

Rees peris aan de v.a. meug. 1/5/52

Op bericht van Mr. van Maanen, deksel

aan de CAW.I te afdeling

onder
verzoeken
s.v.p.

He hier voor te zien van de afdeling van KA.

1. Brief terug;

2. in d stukken van de Mareclausse wordt dan maar geen
beoordeling (Co. 110100) Deze aangeflagd heb
- ik efm vermoed van K H van de vsmgelyk

C.A.W.
11/5

C.A.W. gene RBVII
11301-11.5

3. Wat redout, heeft He.

dit al pleien?

Deze aangeflagd heb ik
by He behand.

ACD 301
11/5

→ C.A.W - verzochte informatie hierby te vragen

in Co 110100.

ACD/Ruh

11/10/10

B 1257 /SMR

117476

No: 444.- DIENSTGEHEIM.-

21 September 1951.-

Onderwerp: "Teruggave eigendommen
van: Meine POT".-

OP KAART
ACD/ 4c
DAT: 7-2-52
PAR: 3/

16.383 06.553
09.293-09.1
26 SEP. 1951
ACD/ 119101

K. B

A A N : K.A./R.A.- *for KAREN*

V A N : W.-

Hiermede moge ik U het volgende berichten:

"In verband met de inhoud van het door U ontvangen rapport van de Districts-Commandant der Rijkspolitie te Breda, G.P.I./No: 495/'51, d.d.4 September 1951, onderwerp: "Frauduleuze invoer van Ambonese vlaggen en drukwerken" - (welk feit werd geconstateerd in de nacht van 2- op 3 September 1951 te PUTTE) - en mede naar aanleiding van het door U ontvangen rapport van de Kon.Maréchaussee, d.d.10 September 1951, op dezelfde aangelegenheid betrekking hebbende, had ik in de namiddag van Donderdag, 20 dezer, een onderhoud met "Rival" te Antwerpen, waarbij ik het volgende vernam:

Co 117476 -

Handwritten notes:
OK
to [unclear]
[unclear]

Op Maandag, 23 Juli 1951 zijn - op last van de Procureur des Konings te Antwerpen - aan de Nederlander: BOELHOUWER, Barend, hoofdredacteur van de "Uniepost", geboren te Giessendam, 24.8.1908, wonende te 's-Gravenhage, De Sillestraat 79, houder van het Nederlandse paspoort, No: 183912-B.- nadat deze een door Meine POT persoonlijk ondertekende volmacht aan voornoemde Procureur had vertoond - de ter Griffie van de Boetstraffelijke Rechtbank te Antwerpen gedeponeerde - op 5 Mei 1951 in de door POT bewoonde kamer te Brussel inbeslaggenomen voorwerpen en goederen - teruggegeven.

Hierbij werden aan BOELHOUWER de volgende voorwerpen en goederen overhandigd:

Inventaris van overtuigingsstukken, No: 1475:

- 1e.- Health Record U.S.Navy, op naam van POT, Meine.
- 2e.- Ontvangstbewijs van 9.000 frs. drukker Gust.Dirix.-
- 3e.- Rapport de visite d'Aéronef Lockheed Lodestar.
- 4e.- Blad blauwe postzegels 10 S.- R.M.S.
- 5e.- Blad rode postzegels 5 S.- R.M.S.
- 6e.- Factuur No:911 Esso Standard op naam DE BRUYN, av.de l'Armée No:50 te Brussel.
- 7e.- Factuur No:9004 Esso Standard, op dezelfde naam.
- 8e.- Proclamatie uitgaande van Toelong.
- 9e.- Oproep van Toelong, bevelhebber der Zuid-Molukse strydkrachten aan de in Nederland aangekomen onderdanen der republiek.

10e.-

- 10e.- Vijf blanco gele kaarten (in 't Frans).
- 11e.- Stempel MARKAS BESAR - Mena Moeria - Repoeblik Maloe-koe Selatan.
- 12e.- Stempel Repoeblik Maloekoe Selatan.
- 13e.- Stempel ~~marka~~ zonder betekenis.
- 14e.- Stempel Kepala Stabelan - General Officer in Command of the S.M.Republican Forces.
- 15e.- Politieke en economische kaart van Azië.
- 16e.- Boek "La technique du cinéma d'amateur".(edit.G.Tacoen Bruxelles).
- 17e.- Een lederen boekentas.

Inventaris van overtuigingsstukken No:1450:

- 1e.- Een map inhoudende briefwisseling, genummerd 1 tot en met 76.-
- 2e.- Een map inhoudende documentatie Indonesische Bewe-ging - genummerd van 1 tot en met 43.
- 3e.- Een map inhoudende telegrammen - 1 tot en met 28.-
- 4e.- Een map inhoudende facturen - aankopen, 1 t/m 106.-
- 5e.- Een map inhoudende persuitknipsels.
- 6e.- Een map inhoudende schrijfpapier.
- 7e.- Een map : Beelaerts van Blokland - 1 t/m 23.-
- 8e.- Een map : Feuilletau De Bruyn - 1 t/m 6.-
- 9e.- Een map : Thiessen - 1 t/m 7.
- 10e.- Een map : Weber - 1 t/m 14.-
- 11e.- Een map : Groenings van Zoelen - 1 t/m 8.-
- 12e.- Een map : De Bruyn - 1 t/m 6.
- 13e.- Een kaart van het Middellandse Zeegebied.
- 14e.- Een omslag, inhoudende adressen en telefoonnummers.

Inventaris van overtuigingsstukken No: 1418:

- 1e.- Een map inhoudende Persuitknipsels.
- 2e.- Een map inhoudende Persuitknipsels.
- 3e.- Een map inhoudende Persfoto's en Sabena-brochure.
- 4e.- Een map inhoudende affiches der Ambonese beweging.
- 5e.- Een map inhoudende drukkels over de Ambonese beweging.
- 6e.- Een map inhoudende telegrammen genummerd 1 t/m 21.-
- 7e.- Een map inhoudende briefwisseling WESTERLING, genum-merd van 1 tot en met 85.-
- 8e.- Een map inhoudende briefwisseling van WESTERLING, ge-nummerd van 86 tot en met 178.

- 9e.- Een omslag inhoudende autobewijzen : Carnet de passages, verzekeringsbewijs, Internationaal rijbewijs, triptiek, Lidkaart A.A.C.A., Uitvoerbewijs, internationaal rijbewijs en afschrift van factuur van aankoop.

Inventaris van overtuigingsstukken, No:1409:

- 1e.- Een lederen valies inhoudende : zes uurroosters, 5 brochures "Flight", 1 brochure "Ostende-Dover-The Aeroplane", 3 brochures "Wireless World", 5 brochures "Flying", 1 brochure "Skyway", 7 brochures "Post", 1 brochure "Titanine", 1 brochure "American", 1 brochure "Newsweek", 1 brochure "Aviation", 1 brochure "Air Pictorial", 2 brochures "Aviation", 2 brochures "Motor Boat", 1 catalogue of Admiralty Chart, 1 grote perforateuse, 1 doos inhoudende spelden met Ambonese vlag, 1 brochure "Life", 6 droogpillen voor radio.
- 2e.- Een valies inhoudende : druksels "Ambon Mena Moeria" en "De Zuid Molukken", benevens vijf kleine en tien grote vlaggen van de Ambonesische republiek.
- 3e.- Een valies inhoudende : vlugschriften "Pesan Oedara", zonder naam van drukker of uitgever.
- 4e.- Een pak inhoudende : een paar sandalen, een paar schoenen, 1 waszakje, een zwembroekje, een legerbroek, twee gewone en twee legerhalsboorden, een khaki broek en jas, een pijama broek en jas, een paar sokkenhouders, een losse boord, een tandenborstel.
- 5e.- Twee brandblusapparaten.
- 6e.- Twee grote thermosflessen.
- 7e.- Een draagbaar radio-apparaat "His Masters Voice".
- 8e.- Vijf stuks aardrijkskundige kaarten van Indonesië.

Inventaris van overtuigingsstukken No:1448 :

- 1e.- 170 stuks Military Identity Card - Repoeblik Maloekoe-Selatan.
- 2e.- Internationaal Bewijs van Inenting op naam van POT, Meins.-
- 3e.- Drie stuks metalen stempels van de "Repoeblik Maloekoe-Selatan".
- 4e.- Military Identity Card, No:5100001, op naam van: PELOPOELO, Meine - 1e Lieutenant - Repoeblik Maloekoe-Selatan.-
- 5e.- Een reispas van de R.M.S., No: A.-50810, op naam van: PELOPOELO, Meine, geb. te Den Haag, op 5.2.1923, woonplaats : CERAM, - nationaliteit : South Molucian - Foreign Service Officer, voorzien van foto van POT, M.-
-

Al de door hem op 23 Juli j.l. in ontvangstgenomen voorwerpen en goederen zijn door BOELHOUWER geladen in een in de nabijheid van het Paleis van Justitie te Antwerpen - geparkeerd staande luxe auto, waarvan als bestuurder optrad - en vermoedelijk ook eigenaar is : een Nederlander, genaamd: DE LEEUW, wonende te Antwerpen, Kleine Goddaertstraat, No:16.

Deze DE LEEUW - wiens nadere gegevens omtrent personalia, enz. nog niet bekend zijn - is de Voorzitter van de in België sedert enige tijd bestaande Vereniging van Nederlandse Oud-Strijders, van welke organisatie Meine POT, secretaris was.-(is).-

Volgens mededeling van BOELHOUWER, tijdens de in ontvangstneming, was hij voornemens deze goederen en voorwerpen met de auto van DE LEEUW over te brengen naar Meine POT, die zich toen bij WESTERLING in Frankrijk zou bevinden.

Na opberging van de teruggegeven voorwerpen en goederen in bedoelde auto, bleek deze daarmee geheel gevuld te zijn, zodat bezwaarlijk kan worden aangenomen, dat genoemde personen daarmee de Belgisch-Franse grens ongehinderd zouden hebben kunnen passeren.

Vermoed wordt d.z.dan ook, dat genoemde personen, die goederen en voorwerpen tijdelijk hebben opgeslagen in de woning van DE LEEUW, of wel bij een andere relatie van hen in België en dat BOELHOUWER deze bij kleine hoeveelheden naar Nederland heeft doen vervoeren, of gedeeltelijk misschien voornemens is deze alsnog te doen vervoeren.

Met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid kan m.i. echter worden aangenomen, dat de - in de nacht van 2-op 3 September j.l. te PUTTE in de auto van J.J.GANZEMAN, fruitkweker, wonende te KAPELLE (Zeeland)-aangetroffen voorwerpen en druksels, afkomstig zijn van de vorenopgesomde, op 23 Juli j.l. aan BOELHOUWER overhandigde hoeveelheid dier goederen.

Uit de te dezer zake met "Rival" gehouden besprekingen - waarbij hij er zijn bevreemding over uitsprak, dat "Spil", aan wien toch door hem van het zeer omvangrijke dossier een foto-copie werd gezonden, ons daaromtrent niet volledig heeft ingelicht - heb ik menen te kunnen opmaken, dat hij thans wel bereid is omtrent deze aangelegenheid bepaalde - voor ons van belang zijnde - gegevens te verstrekken.

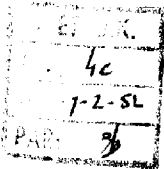
Waar thans echter K.B.VIII, speciaal met de behandeling hiervan is belast en door mij bij de huidige stand van zaken moeilijk kan worden beoordeeld, welke inlichtingen juist voor ons van belang zijn te achten, heb ik gemeend goed te doen, door een hernieuwde bespreking met "Rival" te arrangeren in tegenwoordigheid van K.B.VIII, waarbij het deze laatste dan - mede aan de hand van de reeds te zijner beschikking staande gegevens, -gemakkelijker zal vallen, aanvullende - of wel nieuwe inlichtingen van "Rival" te bekomen.

In overleg met "Rival" is deze hernieuwde bespreking in tegenwoordigheid van K.B.VIII, vastgesteld op Woensdag, 26 September a.s., des voormiddags te 10.30 uur.-

GEWEST 's-HERTOGENBOSCH
DER RIJKSPOLITIE

DISTRICT BREDA
COMMANDANT

GPI/ Nr. 495/ '51

R.P.

BREDA, 4 September 1951.

VERTROUWELIJK

04.132
09.713.1-09.1

06.35
06.383
06.35
06.384
09.713.1
09.713.1
09.67

09.713 06.383 06.384-09.1

F

- 5 SEP. 1951

ACB/117476

Onderwerp: "Frauduleuze invoer" van Ambonense vlaggen en drukwerken.

Bijlagen: 2

*Wie uit
in NO 100*

Hierbij moge ik U EDELGROOTACHTBARE / U HOOG EDELGESTREN
GE het volgende berichten :

Op Maandagmorgen 3 September 1951 werd door de Ont-
vanger der Invoerrechten en Accijnzen aan het grenskantoor/
doorlaatpost te PUTTE het volgende aan de Groepscommandant
der Rijkspolitie aldaar mededeeld :

" In de nacht van 2 op 3 September 1951 te omstreeks
8.15 uur kwam - komende uit België - aan de doorlaa post te
PUTTE een Nederlandse personenauto (kenteken is niet onge-
nomen!) Nederland binnen.

De inzittenden , te weten :

- 1) GANZEMAN, Jan, Jacob, geb. Kasellek 30.11.'20, fruitkweker,
wonende te Kapelle, v.d. Biltlaan 37 (bestuurder)
- 2) WATIMENA, Emanuel, Willem, Jacob, geb. Soerabaya 14.11.'11,
zonder beroep, wonende te Woerden : Beatrix-kamp, Utrechtse
straat 59
- 3) BOELHOUWER, Barend, geb. Gilsedaan 24.8.'08, Hoofdredac-
teur van " De Uniepost ", wonende te 's-Gravenhage, de Sille
straat 79

verklaarden niets aan te geven te hebben .

Bij onderzoek werden echter, verstoep op verschillen-
de plaatsen in de auto, aangetroffen :

- 9 grote vlaggen in de ambonese kleuren;
- 4 kleine vlaggen in de ambonese kleuren
- 820 insignes (vlagwetjes) in de ambonese kleuren;
- 86 brochures (prijs f 0.25) "Ambon-Mena moeria, Om de vrij-
heid van de Zuid-Molukken, met voorwoord van
Lokollo, Mikijuluw en Aponno . (8 blz. dik)
- 300 vlugschriften (enkel blad) in de Ambonese taal, voor-
zien van ambonese vlag in kleurendruk en het
opschrift " Pesan Gedara "

Terzake frauduleuze invoer van deze artikelen is door
de dienstdoende grenskommissies proces-verbaal opgemaakt.

Door WATIMENA werd aanvankelijk een valse naam opge-
geven aan de op de doorlaatpost dienstdoende Marechaussee,

AAN

terzake

- de Heer
- 1) PROCUREUR-GENERAAL, fgd. Dir. v. Pol. te 's-HERTOGENBOSCH
 - 2) HOOFD van de BINNENLANDSE VEILIGHEIDSDIENST te 's-GRAVENHAGE
 - 3) GEWESTCOMMANDANT DER RIJKSPOLITIE te 's-HERTOGENBOSCH.

Handwritten signature/initials

1 ex. handly
1 ex. handly

terzake waarvan door deze proces-verbaal is opgemaakt.

Bekeurden verklaarden, dat de vlaggen bestemd waren voor de Ambonese kampen in Nederland.

Deur Hoofdcommissaris der Rijkspolitie

BOELHOUWER, die op Vrijdag 31 Augustus de doorlaatspost passeerde, gaande naar België, heeft aan de dienstdoende kommissaris verteld, dat hij in Frankrijk een bezoek had gebracht aan WESTERLING en heeft deze kommissaris stukken laten zien, die door WESTERLING getekend zouden zijn.

Ofschoon dit voorval vermoedelijk ook zijdens de Koninklijke Marechaussee zal worden gemeld, meen ik goed te doen, ook mijnerzijds dit te rapporteren.

De Districtscommandant,
De Dir. Officier der Rijkspolitie 3e kl.

T.J. Canter Visscher.

Mena Moeria

25
CENT

VOORWOORD

De onkunde van het Nederlandse volk omtrent het vroegere rijkdeel Nederlands-Indië in het algemeen en omtrent de Molukken in het bijzonder was waarlijk ontstellend. De regering en de daarvoor in aanmerking komende instanties hebben hiermede een indrukwekkend verzuim gepleegd en een zware schuld op zich geladen.

Het is een oude wet, dat men iets moet kennen om het lief te hebben en aan bedoelde wet is niet voldaan met betrekking tot Nederland-Overzee. Het verzaken van deze historische plicht van een eerste orde heeft zich reeds bitter gewroken op het Nederlandse volk, maar gewroken ook op de onschuldige volken, die het voormalige rijkdeel bewonen. De consequenties zullen zich in de komende tijden nog verder doen gevoelen.

Van de Zuid-Molukken wist zelfs de ontwikkelde Nederlander niet veel meer, dan dat er specerijen groeiden, die men in de winkels van koloniale waren kon erlangen.

De auteur van de oriënterende brochure vertelt op populaire wijze over dit eilandenrijk. Hij leefde jarenlang onder ons, heeft het land lief als een tweede vaderland en werd ons tot een broeder.

Wij, vertegenwoordigers van het Ambonse volk, willen aan dit politieke bijvoegsel een kort woord vooraf laten gaan en van de gelegenheid gebruik maken om *gezamenlijk* uit te spreken, dat wij zeer wel onderkennen hoezeer Nederland ten opzichte van het Ambonse volk keer op keer gefaald heeft en zijn dure plicht verzaakt heeft.

De houding van de Nederlandse regering ten opzichte van de Ambonse zaak heeft ons diep teleurgesteld.

Zou het verwondering baren, indien er, ten gevolge van dit alles, een anti-Nederlandse stemming is ontstaan?

Desalniettemin willen wij namens het Ambonse volk getuigen van de verknochtheid *in vrijheid* en naar *eigen verkiezing* van Ambon aan Nederland, het vorstenhuis en het Nederlandse volk. Want wij zijn indachtig het bijbelwoord: „Zo nu broeder zondigt, zult gij hem vergeven niet zeven maal, doch zeventig maal zeven maal zult gij hem vergeven.”

Wij hopen, dat het der regering van het Nederlandse volk moge gegeven zijn om alsnog de wijsheid en de kracht op te brengen om een oplossing in schoonheid te vinden voor het Ambonse probleem.

LOKOLLO,

gevolmachtigd minister;

VIGILEYN-NIKIJULUW,

vertegenwoordiger voor buitenland;

APONNO,

mil. vertegenwoordiger in Nederland.

MENA MOERIA

MENA MOERIA: letterlijk: voor en achter, in de zin van: wij vormen tezamen een onverbrekkelijk geheel. Deze bemoediging, die men elkaar in de vaartuigen toeroept op gevaarlijke momenten, bijvoorbeeld bij het rondan van een kaap in stormweer, grijpt terug naar het megalithicum, het stenen tijdperk. In die grijze voortijd kwamen de prauwen met de eerste voorvaderen der Ambonezen in dit eilandenrijk. Deze „prauwengemeenschappen”, waaruit de soa's (genea-

logische volkseenheden) gevormd werden, waren door banden des bloeds innig verbonden, een samenhang, die zijn hoogste uitdrukking vond in het devies „Mena Moeria”. Dit oeroude woord heeft het dynamische karakter verkregen van een wapenkreet, een klarenstoot, die de volken der Zuid-Molukken opriep tot het vormen van een hechte barricade voor eigen levensrechten; MENA MOERIA, een voor allen, allen voor een.

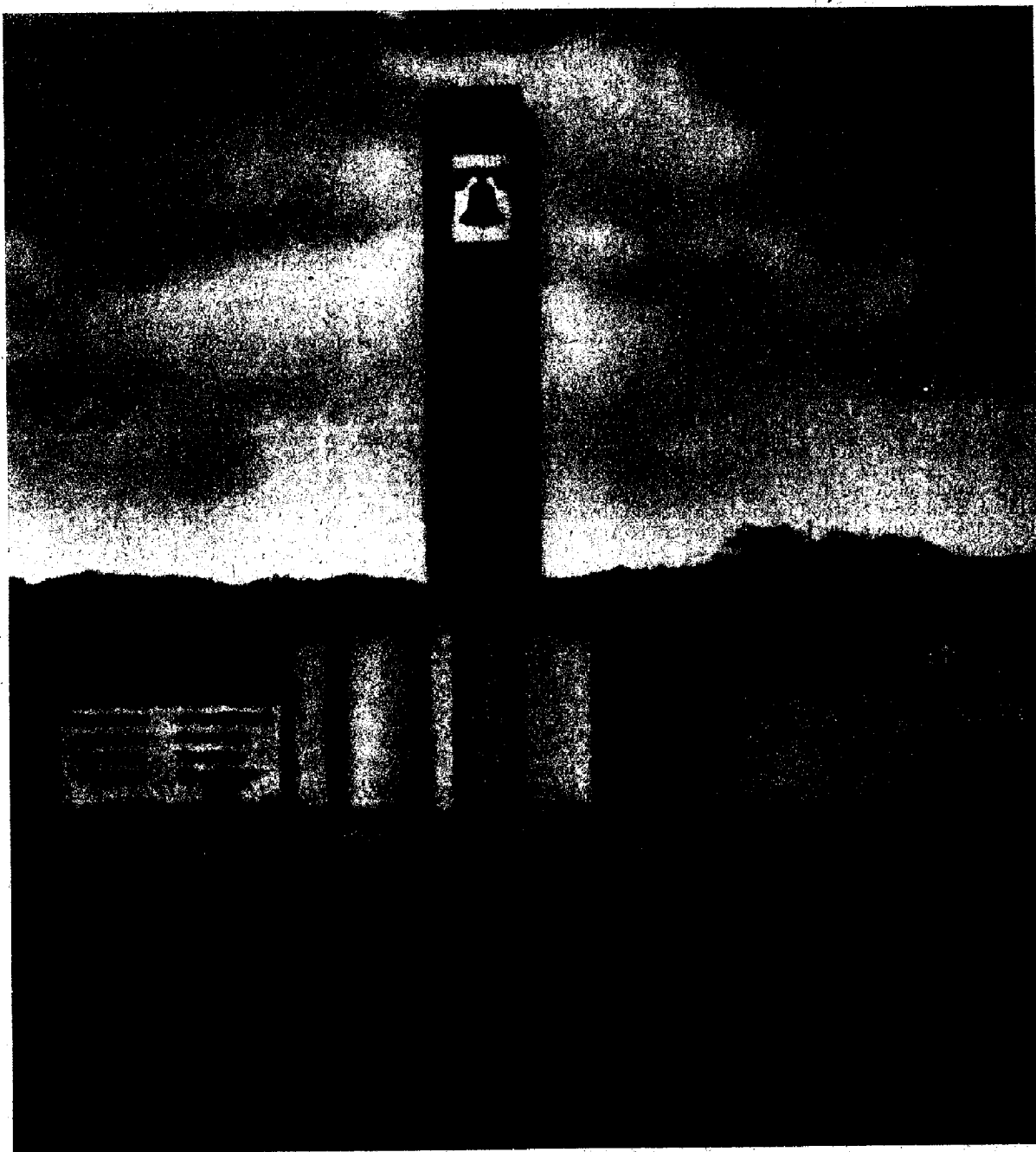
DYNAMIET

Het geluid van detonerend dynamiet is weggedreund over de baai van Ambon. Het monument bezijden de ruine van fort Victoria, vóór de grote aloon-aloon, is in duizend brokken uiteengeslagen. Zo moet het hart van de Zuid-Molukken in duizend onherstelbare flarden uiteen zijn gescheurd.

Het monument, wit en sterk als een plechtige eed (op de zijwanden in het Maleis en het Nederlands het eerste couplet van het Wilhelmus, uit het midden

oprijzend de hoge zuil als een vermanende vinger, wijzend naar Gods eigen hemel, met het devies: „*Door de eeuwen trouw*” en met in top de bronzen klok, die Nederland stuurde), dit monument is door de Javaanse invasietroepen opgeblazen. Op dezelfde plaats zal een Merdeka-naald verrijzen, een dramatisch grafteken voor de Ambonse doden en puinhopen, ongewenst, gevloekt en gehaat.

MONUMENT „DOOR DE EEUWEN TROUW”

Eerst na de tweede wereldoorlog heeft het Ambonse devies van trouw stoffelijke uitdrukking gevonden in een bouwsel, maar drie en een halve eeuw vooraf was reeds elk landskind een levend monument voor het devies.

Toen in het begin van de zeventiende eeuw de eerste Nederlandse handelsvaarders de zeeweg naar de Molukken hadden gevonden en er in een ontzaglijke worsteling tegen ontberingen, pestilenties en Portugezen hun factorijen vestigden, stond de kroesharige, donkere Ambonees op en nam blijmoedig en offerbereid zijn plaats in aan de zijde der Nederlanders. Hij voer met deze Nederlanders mee, toen de kruidnagelhandel niet meer loonde en de handelsvloot verder westwaarts naar de Soendase archipel voer. Toen (oen achter de koortsige malariamoerassen van West-Java optórnde tegen het vorstendom Jacatra, bestormden de Ambonse vrijwilligers naast de huurlingen van de Compagnie de Javaanse wallen en veroverden die op het scherp van hun slagwapens en hellebaarden. Gouverneur van Speult was de eerste, die de trouw van de Ambonees erkende; hij reikte tranen en sjerpen uit met vergulde schriftuur: „De Staeten der Vereenigde Nederlanden ghetrou.” In reeksen van daden bestendigden de Ambonezen hun plaats naast de Nederlanders. Het was in een tijd van grote Nederlanders: in het vlakke land aan de Noordzee (een speldeknoop op de wereldkloot maar bezeten van dadendrang) bouwden de gelovenden nog magistrale bouwwerken voor hun overtuiging, er leefde een cultuur op, die de naam van Nederland voor alle komende eeuwen een wereldklank van roem en eerbied zou geven, de vlootvoogden bonden bezems in de topra van hun houten tobben, handelende avonturiers vestigden een wereldrijk, voorwaar een tijd van grote allures, waarin een natie daden wist te erkennen en beloften honoreerde. Matelieff, een dier grote bouwers aan een imperium-overzee, zocht naar de honorering van zoveel loyaliteit. De Ambonees vroeg twee zaken: geestelijke ontwikkeling voor zijn komende generaties en wettiging van de samenleving tussen Nederlanders en de landsdochteren. Beide verzoeken werden ingewilligd. Sindsdien bestond in gindse afgelegen archipel der Zuid-Molukken een aparte Nederlands-Ambonse beschaving, hecht van grondslag en gemerkt door godsvrucht en trouw aan het gezag, zoals die gebracht waren door bewindvoerders, voor wie godsvrucht en gezagsloyaliteit nog begrippen waren, waar geen concessies voor bestonden.

Bloedeloos land

Deze trouw heeft voor Ambon bijkans de doem van het noodlot gekregen. Sinds de allereerste dagen van samengaan heeft het Ambonse volk met vreugde zijn beste, begaafdste en sterkste landskinderen aan de Compagnie afgestaan. Het land bleef prijsgegeven aan de vergetelheid, die de Zuid-Molukken geluidloos opslokte achter het zog van het laatste handelsschip, dat de kaap van Noesaniwé rondde voor de tocht naar het westen en de betere handelsmogelijkheden. De klok was er stilgezet en het leven verstarde in de bestaande vormen. De kraachtsinspanning naar buiten, generatie na generatie en de eeuwen door, vergde te veel van het volkslichaam. Wat op het eiland achterbleef was de gepensioneerde oudheid, waren de zwakken en de lustelozen. Het merkte het gemeenschapsleven met een voelbare apathie, die zwaar op de schouders weegt en Gods water over Gods akker stromen laat. Geen poging is gedaan om het land op te heffen uit de doelloosheid van de lethargie, het volk te wekken uit de eeuwige droom, waarin het verleden neuriet en de vage geuren van foelie en muskaat als een donker heimwee aan het hart hangen.

Maar daarbuiten, in heel de reuzenarchipel van drieduizend eilanden en meer, gaf de Ambonees zijn zweet en bloed aan het grote reservoir, waaruit Nederland zijn historisch pacificatiewerk schreef. Hij heeft dit, drie en een halve eeuw lang, op zijn eigen wijze gedaan: godvruchtig, bezeten van een schier legendarische trouw, blijmoedig en zonder naar de uitkomst te vragen.

Hij is graag en volledig gebruikt: op de overheidskantoren als klerk of ambtenaar, als zelfstandige bestuursassistent en verpleger, als onderwijzer en godsdienstleraar, maar bovenal — om zijn persoonlijke moed, zijn gevoel voor loyaliteit en discipline en om zijn fysieke kracht — als soldaat. Het Koninklijk Nederlands-Indische Leger telde talloze Ambonse families, voor wie de soldatentraditie als een trots en eervol erfpaad overging van geslacht op geslacht. In Ambon is geen familiennaam, of hij komt tenminste eenmaal voor in de annalen van het stamboek.

Deze Ambonse soldaat zocht zich zijn vrouw uit de dochters van soldaten; hij bracht haar met zich langs heel de ongewisse baan, waarlangs de nederigste gezagdragers rusteloos zwierven. Zij deelde met hem de hete eenzaamheid van de blang en de zinnenverbijsterende slagregens over de oetan, alle nood en kommer van afgelegen bivaks en bentenga. Op alle grenzen van het bestaande gaf zij hem het tehuis, dat hij zich wenste na de wekenlange patrouilletochten vol honger, ontbering en gevaar. Achter de bamboedoeri en de draadversperring van omsingelde bentenga baarde zij haar kinderen bij het naderende gejoel van de verzetsbenden, de klewang en het bijbeltje naast het hoofdkussen en zonder hulp van de arts, die het te druk had met de verzorging van gewonden. Zij gaf haar kinderen met de moedermelk de trouw mee aan het gezag en de traditie en het geloof in God en het Oranjehuis. Overal gingen zij, als naamloze Graalridders, van Sabang tot Manokwari, van Sesajap tot Seba, een gebied, zo groot als van Ierland tot ver over de grenzen van Siberië en waar zij gingen, wies de rijstplant uit de akkers, verzezen witgekalkte volkshospitaaltjes en schooltjes en kleurrijke pasars, dorpen en steden, waar meer dan zeventig miljoen mensen in rust en vrede konden leven en werken.

Na de pensionering vestigden zich de oude „Ooms” in de dorpen en steden, waar zij dicht bij hun kompanie konden blijven, of zij keerden — en dat deden de meesten na hun dynamisch maar heimwee-vol leven — terug naar het geboorte-eiland. Maar waar zij ook als eerbare burgers kwamen, drukten zij met hun militante persoonlijkheid een gedegen stempel van betrouwbaarheid op heel het gemeenschapsleven. Ambon zelf bleef ook door deze gepensioneerden de eeuwen door een bastion van traditievolle gezagsloyaliteit.

Door de eeuwen trouw

Er bestaan voor de Ambonse trouw geen aanwijsbare of beredeneerbare redenen. Er is voor de Ambonees ook weinig reden om zijn trouw te beredeneren. Hij kent zijn vorstin slechts van de blanke rijksdaalder met het randschrift, dat God met ons is, van de postzegels en de tijdschrift-illustraties, die hij op de wanden van zijn woning heeft geplakt. Misschien hierom is de Koningin hem een schier goddelijk wezen, onbereikbaar hoog boven zijn hunkerend hart. Evenmin zal hij weten, waarom hem de vlag zo heilig is en het Wilhelmus de klankrijkste psalm. Maar deze drie-eenheid is hem als een geloofsbelijdenis en zijn uitingen van trouw hieraan zijn voor het westerse oog en begrip vreemd als de mythische bezetenheid voor een goddelijke roeping.

In het jaar 1943 schilderden de Nipponners dwars over de hoofdstraat van een van Java's grote steden de drie banen van de Nederlandse vlag. Zij dwongen

de bevolking, die vooraf op een grote hoop bijeen was gedreven, over die vlag te lopen en te spuwen op de witte baan. De Indonesische bevolking, herademend na de angst, liep vlug en sommigen zelfs hoonlachend over de vlag. Toen kwam een Ambonees, een kleine, grijs-harige klerk, die alleen vermocht op te vallen, omdat hij weigerde één voetstap op de vlag te zetten. Ze bajonetteerden hem op de rand van de rode baan. Verderop in de processie was weer een Ambonees, ook deze weigerde de vlag te betreden. Toen stopten de Japanners, bang „hun gezicht te verliezen”, tijdelijk de vertoning; zij lieten de twee lijken liggen en terwijl soldaten weer de voorbijgangers op een hoop bijeen-schopten, zocht een kleine groep naar andere Ambonezen. Zij sleurden een heel gezin uit een huis, een man, een vrouw en twee kinderen. Zij zetten de bajonet op de buik van de vrouw en de kinderen en dwongen de man over de vlag te lopen. De vrouw had haar armen in een aloud gebaar om de kinderen en zij bad hardop naar een God, die op dat ogenblik wel zeer verre moest zijn. De man liep aarzelend en bevend over de vlag. Toen hij op de witte baan was gekomen, snauwden de Nipponners hem toe te spuwen. De man brak door zijn knieën, hij viel voorover, schreide als een kind en kuste de stof- en speekselbesmeurde witte baan. De Nipponners schopten hem weer op de benen, wankelend en met geheven hoofd strompelde de man verder en zijn stem klonk dun en gebroken, toen hij het Wilhelmus aanhief. Aan de overzijde van de vlag vingen de Japanse bajonetten hem op.¹⁾

Onder elk koren schuilt kaf. Zo waren ook op het eiland Ambon gedurende de Japanse overheersing enkele collaborateurs. Zij werden na Japans capitulatie als oorlogsmisdadigers voor het gerecht gebracht. Er was een man, die er van beschuldigd werd, het portret van de Koningin in het openbaar te hebben verscheurd. De getuige was een eenvoudige man uit een bergnegorij en bij zijn beschuldiging gromde de openbare tribune. De rechter (een blanke westerling, naar westerse maatstaf oordelend) onderdrukte een glimlach en informeerde of er nog meer bezwarende feiten waren. Het duurde nog enkele minuten van tekst en uitleg, voor de getuige begreep wat de toean wenste. „Ach ja,” zei hij toen ongeduldig, „hij heeft ook nog mijn vrouw en oudste zoon doen grijpen door de Nipponners, omdat zij hem uitgescholden hadden, maar dat is al zo lang geleden... Maar dat hij het portret van de Koningin verscheurde... als u hem weer vrijlaat, potongen wij hem zelf.”

Er zijn duizend voorbeelden meer van de onvoorwaardelijke trouw van de Ambonees, betoond in de donkerste en gruwelijkste periode, die de volkerengemeenschap van Indonesië ooit doorstond. Op het ereveld van Ambon, buiten de hoofdstad aangelegd tegen de helling van een klappertuin, met uitzicht op de koele baai, staan op de eerste, lange rij van heuvel-tjes de afgeknotte tekens van het Mohammedaanse graf. Daarin staat zevenmaal de naam Waleoeloe gesneden, het voltallige gezin van Ta'alm Waleoeloe, dat op 7 Juli 1943 in zijn geheel door de Nipponners werd vermoord, omdat het gezinshoofd, regent van Wai, geweigerd had eigenhandig de Nederlandse vlag van zijn huis te verwijderen. Tienmaal de naam Paijapoe, het gezin van de oude Mohammed Paijapoe, regent van Loehoe, die slechts eenmaal in zijn leven een eed kon afleggen en die geweigerd had de eed te herhalen ten opzichte van de Rijzende Zon; bij elke weigering werd voor zijn ogen een lid van het gezin onthoofd, negenmaal, tot bij de tiende weigering de samoerai zijn eigen nek trof. En de andere kruisen, rijen vol, een heuvelhelling vol, waar soms hele gezinnen onder liggen en met namen, die misschien vreemd zijn voor het westerse oog maar met een klank, zo puur, zo rein, zo sterk als die van een ridderslag. Ook thans nog, nu de Republiek der Zuid-Molukken een eigen vlag voert, waait over het Ambonse ereveld, over de

¹⁾ Ik herinner hierbij aan de overheidsaffiche „Nederland Industrialiseert”, waarop de Nederlandse vlag gebruikt wordt om er een arbeider op te laten staan.

namen van zovele Ambonse doden, halfstok de Nederlandse vlag, een erkenning, vol piëteit en tragische trots, dat deze niet vielen voor een Ambonse zaak, maar voor die Nederlandse vlag, eenmaal een heiligdom, waarvoor het goed en verantwoord was te offeren.

Niet alleen tegenover het portret van de Koningin en de vlag (symbolen van Nederland) betoonde de Ambonees zijn dramatische loyaliteit, hij deed dit zo mogelijk nóg concessieelozter ten opzichte van de Nederlanders zelf: de krijgsgevangenen en de vrouwen en kinderen in de Japanse likwidatiekampen. Zij zorgden voor extra-levensmiddelen en berichten. Toen in Padang de Ambonse soldaten ontslagen werden uit Japanse krijgsgevangenschap „omdat zij Indonesiërs waren,” reisden dezen niet terug naar hun gezinnen. Zij bleven zonder uitzondering ter plaatse en organiseerden een hulpactie voor de Nederlandse krijgsgevangenen. Na een jaar sloeg de Kenpei Tai (de Japanse Sicherheitsdienst) hard toe: tientallen Ambonezen werden meteen vermoord; wat van de groep overbleef, veranderde in murw-gemartelde wrakken. Er is ook het voorbeeld van Amahai (een willekeurig voorbeeld), waar de krijgsgevangenen alle denkbare hulp kregen van de Ambonse gemeenschap. Met Kerstmis verzamelden zich een honderd vrouwen en kinderen buiten het kamp en zij zongen Kerstliederen en hielden een bidstonde voor de gevangenen. Op Koninginnedag waren zij er en zongen — en dit heeft harde mannen, worstelend op de vage grens tussen leven en dood, tot schreien toe bewogen — het Wilhelmus, tot de kampbewakers de groep uit elkaar schoten. Vele Ambonezen verloren het leven bij de hulp, die zij gevangenen bewezen.¹⁾ Toen na Japans capitulatie de wilde bersiap-storm over Indonesië raasde, verzaakten de Engelse autoriteiten (bondgenoten geheten!) om der wille van de Britse belangenpolitiek in het Verre Oosten niet slechts hun internationale verplichtingen, doch vooral de humane taak tegenover de Nederlandse gemeenschap ginds. Zij hielden de KNIL-krijgsgevangenen zo lang mogelijk buiten het gebeuren en lieten tienduizenden Nederlandse oorlogsvrijwilligers gedurende maanden op Malakka, waar dezen machteloos konden luisteren naar de dagelijkse radioberichten omtrent afgeslachte vrouwen en kinderen op Java. Dáár echter was een, voor de Britten even onverwachte als lastige, bewaker van de Nederlandse belangen achtergebleven: de Ambonees. En deze wierp zich zonder bedenken en fél op als barricade voor de weerloze mensenlevens, met geen andere middelen dan zijn blote vuist en de klewang. Hij deed dit echter zo concessieelozter, dat de Britse legerleiding (haar goede verstandhouding met Djoeja in gevaar ziende) besloot tot de evacuatie van de gehele Ambonse gemeenschap uit Java. De Nederlandse burgerij, in het nauw gedreven, protesteerde tegen deze beslissing en de Ambonees zelf weigerde kort en goed te vertrekken, zolang nog één Nederlands mensenleven aangewezen was op dit soort Britse „bescherming”. Deze werd in een onderlinge motie van de Ambonse gemeenschap in Batavia ronduit „levensgevaarlijk” genoemd; de Ambonees vertrouwde de Nederlandse levens alleen toe aan de beveiliging van zijn eigen klewang. En weer stierven zij, bij tientallen en om geen andere reden dan hun trouw.²⁾

Toen de Nederlandse legerleiding in Indonesië het

¹⁾ De heer Hens, directeur K.P.M. in Indonesië, dankt zijn leven aan de hulp van een Ambonees, hem verleend onder omstandigheden als boven beschreven.

²⁾ Beschaamd herinner ik aan de talloze vragen — in het Nederlandse parlement gesteld en als reden voor partijpolitiek en -strijd zo dankbaar aangegrepen door de vaderlandse pers — omtrent de repatriëring van enkele duizenden Nederlandse soldaten, op Java achtergelaten ter bescherming van ruim 12.000 ongewapende en dus weerloze Ambonse levens. De vervloekte schijn van „slachtofferigheid” rond deze soldaten is niet door henzelf bepaald, doch gecreëerd in een snelvergetend Nederland en zulks met minder scrupules ten opzichte van de Ambonse levens, dan dit christelijke en democratische volk pleegt te hebben voor slachtoffer.

heft weer in handen kreeg, meldten zich de Ambonezen weer bij duizenden om hun historische plaats in de rijen van het Koninklijk Nederlands-Indische Leger in te nemen, de jongeren en ook, toen er een outstelend tekort bleek in het Nederlandse machtsapparaat, de reeds lang gepensioneerden. Wij gedenken hierbij één dier korpsen, de fameuze „Harer Majesteits Ongezegelde Troepen” in Midden-Java, bestaande uit louter ouden van dagen, maar in de strijd tegen de terreur bezeten van de opruimingswoede van een Hollandse werkster gedurende de hoogtijdagen van de voorjaarschoonmaak. Zijn eigen land liet de Ambonees weer voor wat het was en het was nog minder dan ooit tevoren: de hoofdstad één puinhoop, sinds het bombardement door honderdtwintig Amerikaanse superforten op 28 Augustus 1944 de stad voor tachtig procent van de aardbodem had weggevaagd, de handelsvloot (een der weinige bronnen van inkomsten) totaal vernietigd, het volk verarmd, verkommerd en verziekt, de doodsrouw in vele negorijen. Dit land liet de Ambonees weer achter zich en wéér liet hij zich gebruiken zoals zijn voorvadersen het zich hadden laten doen: volledig en onvoorwaardelijk. Hij deed dit met de ridderlijke en blinde getrouwheid van een muskietier aan het woord van zijn leider. Men liet hem in de waan omtrent de onkreukbaarheid van dit woord, want zo was hij goed te gebruiken. Hij wist dat op 16 October 1945 door een Minister van Staat was gezegd: „Maar de regering heeft zich van de aanvang af voor ogen gesteld, dat praten met het Soekarno-regime even onwaardig als onvruchtbaar moet zijn. Onwaardig, omdat Soekarno zich volledig geïdentificeerd heeft met het Japanse regime en volstrekt vijandig staat tegenover Nederland.” Niemand, die deze officiële woorden beter kon verstaan dan de Ambonees. Hij had op 29 April 1943 op de grond gesproken, toen deze Soekarno een massa-meeting te Djakarta tot hysterie opriep met de woorden: „Op deze heilige dag Tenjoosetsu leggen wij de eed af, dat wij onze krachtsinspanning voor de strijd tegen Amerika en Engeland, onze ergste vijanden ter wereld, zullen verdubbelen. De Nederlanders zijn al kapot, nu moeten wij Indonesiërs volkomen eensgezind zijn met Japan. Wij moeten sterven of leven met de Japanners, tenslotte Amerika en Engeland te verpletteren. Op deze geboortedag van de Tenno moeten wij een nieuwe strijdleus voeren, het zal deze zijn: Amerika kita strika, Inggris kita linggis! (Amerika zullen wij plátstrijken, en Engeland vermorzelen!)” Hij wist, dat deze zelfde man ten bate van de bezettende Japanse macht de tentera ekonomie over heel Indonesië had ingesteld, tengevolge waarvan honderdduizenden romusha's ellendig kreppeerden in bos en moeras.¹⁾ Tezelfdertijd, dat deze man hiervoor de hoogste Japanse onderscheiding ontving, weigerde de Ambonase regent van Mamalang-Morela arbeiders van zijn negorijen te leveren voor de aanleg van een Japans vliegveld. Hij werd hiervoor ter dood veroordeeld.²⁾

Om deze en vele redenen kon de Ambonees zo goed de officiële verklaring van deze Minister van Staat verstaan en daarom liet hij zich vrijwillig gebruiken, hij marcheerde weer langs de ontelbare paden van de reuzen-archipel, blindelings volgend de rood-wit-blauwe vlag door werelden van ontbering en strijd en wanneer hij voor de laatste maal viel, stonden tien

¹⁾ De „tentera ekonomie”, het „economische leger”, was de door Soekarno gecreëerde „arbeidsdienst”. De tot „vrijwillige” dienstneming gepreste mannen, „romusha's” geheten, werden over de hele archipel, tot in de mens-vijandigste wildernis, verbruikt, gesloopt en op de mestvaalt gesmeten. Honderdduizenden keerden nooit terug naar hun dorpen. Het was een perfect functionerend likwidatie-apparaat.

²⁾ De regent ontvluchtte in de nacht voor zijn terechtstelling en hield zich twee jaren schuil in de vochtige bossen. In de strijd van de Republiek der Zuid-Molukken tegen de Javaanse invasietroepen verloor hij drie zoons (hij had er slechts drie) aan het Pasofront. Zij stierven door wapena, aan Soekarno geleverd door de Nederlandse regering.

andere gereed het geweer en de klewang over te nemen: marsosé, marsosé, 'tis terlaloe marsosé! satoe djatoh ganti sepoeloe, 'tis terlaloe marsosé! —

De stem die spreken ging

De Ambonees was géén separatist onder de volken van Indonesië; hij had alleen drie en een halve eeuw lang van geslacht op geslacht de trouw aan het gezag als hoogste levensdoel gekregen en daarom verzette hij zich zonder pardon tegen allen en alles, wat zich tegen dat gezag opwierp. Hij bestreed niét de Indonesische vrijheidszin; hij was alleen fél gebeten op het terrorisme dat zich vergreep aan weerlozen en dat het land naar de ondergang joeg. En vóór alles geloofde hij in zijn roeping van trouw aan Koningshuis en vlag van Nederland en hief hij zijn gezicht naar de toekomst, die hij sterk en lichtend omlijnd meende door Nederlandse beloften en Nederlandse overheidslogans als „recht en veiligheid” en „rust en orde”. Hij dacht nog in de vertrouwde ideologie, waarin het gezag een eigen en een rechte koers volgde en duidelijk onderscheidde wat wit was en wat zwart. Hij wist niet, dat in het na-oorlogse politieke schaakspel nieuwe ideologieën waren ontstaan, niet gebaard in zweet en kommer, maar in koele conferentiezalen, en waarvoor wit niet meer wit is, maar niet meer te volgen variabel tussen het lichtgrijs van de ruggegraatloosheid tot het donkerste zwart van de woordbreuk en het verraad aan de meest-essentiële levenswaarden. Maar de voormannen van de Ambonees waren wel gedwongen tot een nauwkeurig toezien bij dit schaakspel, dat beslissen ging over de toekomst. Zij begrepen niet waarom oningewijden in hun land zo onverschillig flaters begingen en de pionnen van lands- en volkeren-belang onverschillig offerden aan de stukken van een internationaal-economische belangenpolitiek. Zij geloofden nog in een goede trouw en waarschuwd. Maar dezen, de oningewijden in hun land, weigerden naar hun stem te luisteren en scherper toezien kwamen de Ambonase voormannen tot het verbijsterende inzicht, dat niet de goede trouw de zetten bepaalde. In hun bezorgdheid wendden zij zich rechtstreeks tot Nederland: „Hier,” zo uitten zij zich in hun eerste officiële nota, „werd ten volle duidelijk, dat de door hen voorgestane politiek niét wordt afgewezen, omdat zij in strijd is (zou zijn) met de wil der volkeren van de Grote Oost, maar met de wil en de politiek van Uwer Majesteits vertegenwoordiger en de Commissie-generaal (van Schermerhorn), die de thans voorgestelde federatie Java, Sumatra, Borneo en Oost-Indonesië slechts zien als een overgang naar een Indonesische eenheidsstaat, een organisatie, die op de duur overheersing door de ons vreemde en vijandige Javanen tot onvermijdelijk gevolg zal moeten hebben.”

Dit was het eerste Ambonase woord, zich mengend in het gekrakeel rond een politiek, die over, onder, langs en zónder de Ambonees óók over de toekomst van zijn land en volk zou beslissen. De nota werd terzijde gelegd, evenals alle, die daarna volgden in de sfeer van toenemende bezorgdheid over de ontwikkeling van de omstandigheden. Zij werden niet zó maar terzijde gelegd, want in dit stadium kon de loyale Ambonees nog zo goed gebruikt worden; het gebeurde daarom met de bemoedigende hoofdknik van „wacht nu maar rustig af en blijft vrouwen!” met uitdrukkelijke beloften en schriftelijke garanties.

Recht en onrecht

Het Atlantic Charter werd op 14 Augustus 1941 door Roosevelt en Churchill vastgelegd uit naam der vrije, democratische wereld, ter staving van het internationaal recht, dat geen enkele territoriale wijziging tégen de uitdrukkelijke wens van de betrokken bevolking behoort plaats te vinden. Nederland

aanvaardde en erkende dit beginsel en de overeenkomst op 24 September d.a.v.

Deze overeenkomst bracht Nederland er toe, aanvankelijk te weigeren het gebied van het voormalig Nederlands-Oost-Indië over te dragen aan de Djocjarepubliek, omdat verschillende volken van de archipel zich daartegen verzetten.

Overeenkomstig dat beginsel werd in de overeenkomst van Linggadjati het zelfbeschikkingsrecht aan alle volken van het voormalige Nederlands-Oost-Indië toegekend en schriftelijk vastgelegd.

Onder het (ongevraagde maar buigend ondergane) toezicht van de UNO-vertegenwoordiging werd dit zelfbeschikkingsrecht in de Renville-overeenkomst nogmaals uitdrukkelijk bevestigd.

Meegesleurd door de stroom van verontrusting, die het Nederlandse beleid van begin 1949 opwekte, verlieten de voormannen van de Grote Oost telkenmale hun stem. Het was géén oproerige of muitende stem, slechts een waarschuwende en pleitende. Het was de stem eens roepende in de woestijn van politieke gewetenloosheid. Die stem probeerde uit naam van het volk van de Grote Oost het zelfbeschikkingsrecht, eenmaal internationaal toegekend en tweemaal door Nederland (mede uit naam van de Verenigde Naties) gegarandeerd, uit te oefenen. Maar de vertegenwoordigers van de Kroon in Indonesië en de regering in Nederland weigerden naar die stem te luisteren. Met het noodlottige kantelpunt in December 1949 voor ogen eiste de stem een plebisciet, dat voor het forum van de wereld getuigen kon van de volkswil. Maar over, onder en langs de betrokken volken ontwikkelde zich de situatie steeds sneller naar de fatale beslissing. In artikel 2 van de Overgangsovereenkomst, vastgelegd ter Ronde Tafel Conferentie, werd het zelfbeschikkingsrecht voor alle volken van Indonesië ten zoverleesten male uitdrukkelijk gewaarborgd; apartelijk werd er bij de behandeling van die bepaling gesproken van de volken van Ambon, Minahassa en Timor. Het was de laatste concessie, door de Nederlandse regering gedaan aan haar geweten, daarna waste zij de handen in het vuile spoelwater van wat eenmaal haar verantwoordelijkheidsbesef was. Op 27 December 1949 werd het gebied der Zuid-Molukken (daerah van de zelfstandige deelstaat Oost-Indonesië van de Verenigde Staten van Indonesië) tegen de wil van de grote meerderheid van het betrokken volk overgedragen aan een gezag, dat geen gezag was, en aan een regering, die vanaf de allereerste dag van haar bestaan het linea recta aanstuurde op een snelle likwidatie van de deelstaten ten behoeve van het dictatoriale en imperialistische Djocja, kortweg: aan de chaos.

Stormklok

Fél, als uitgehongerde roofvogels, volgden de voormannen van de Grote Oost de ontwikkeling van de situatie in Indonesië en zij zagen in steeds sneller volgende de deelstaten Pasoendan, Oost-Java, Madoera, Oost-Sumatra, West-Borneo en alle andere weggevaagd door een cycloon van corruptie, intimidatie, infiltratie en onrust. Oost-Indonesië was bij dit al als een oase in de brandend-hete woestijn, een toonbeeld van rust, orde en wederopbouw. Toen stuurde Djocja haar troepen naar Makassar. Met de komst der Djocja-troepen kwamen de terreur, onveiligheid, onderruiming van het gezag met als onherroepelijk gevolg de likwidatie van de deelstaat.

Toen luidde de stormklok over de Zuid-Molukken. Hij luidde onheilspellend en doondringend en zijn stem klonk ook door tot Java, waar in allerijl de autonomie voor de Zuid-Molukken, echter binnen het bestel van de Djocjase eenheidsstaat, werd geprojecteerd. De president zelf zou dit op zijn rondreis door de Grote Oost op 24 April 1950 de volken der Zuid-Molukken verkondigen. Maar op Ambon roepen zelfs de kinderen elkaar bij het spel reeds verwijtend toe: „Je speelt zo vals als een Javaan!” En alle ervaringen

met de Djocjase republiek hadden deze regel bloedrood en kommerzwart onderstreept. De stormklok overstemde deze zoveelste Javaanse belofte en toen greep de Ambonees in zijn grote nood, het gezicht récht naar een toekomst van Javaanse onderdrukking en terreur gewend, naar zijn laatste middel: het zelfbeschikkingsrecht. Hij stond recht en onbevreesd en God weet, dat er geen andere uitweg had bestaan: hij sloot de gelederen vast aaneen: de man, die nooit van concessies had willen weten, en ook hij, die tót de opheffing van de laatste deelstaat Oost-Indonesië had geloofd in goede trouw, de Christen-Ambonees en de heidense Alfoer van Cerams ontoegankelijke bergen, de Timorees en alle anderen, en nogmaals vormden zij een barrière van getrouwen, maar thans voor eigen fundamentele rechten en vrijheden, hun zovele malen schriftelijk en mondeling, internationaal en door Nederland apart beloofd, toegekend, verzekerd, bevestigd, gegarandeerd, maar telkens hun ook eenmaal méér onthouden. Op de 24e April 1950, de dag, dat Soekarno zijn intocht op Ambon zou houden, werd in Ambons hoofdstad een rood-wit-blauw-groene vlag gehesen en op de Esplanada de vastberaden marscadans van gewapende troepen gehoord: de totale en uitdrukkelijke volkswil had op internationaal-rechtelijke grondslag haar Republiek der Zuid-Molukken uitgeroepen.

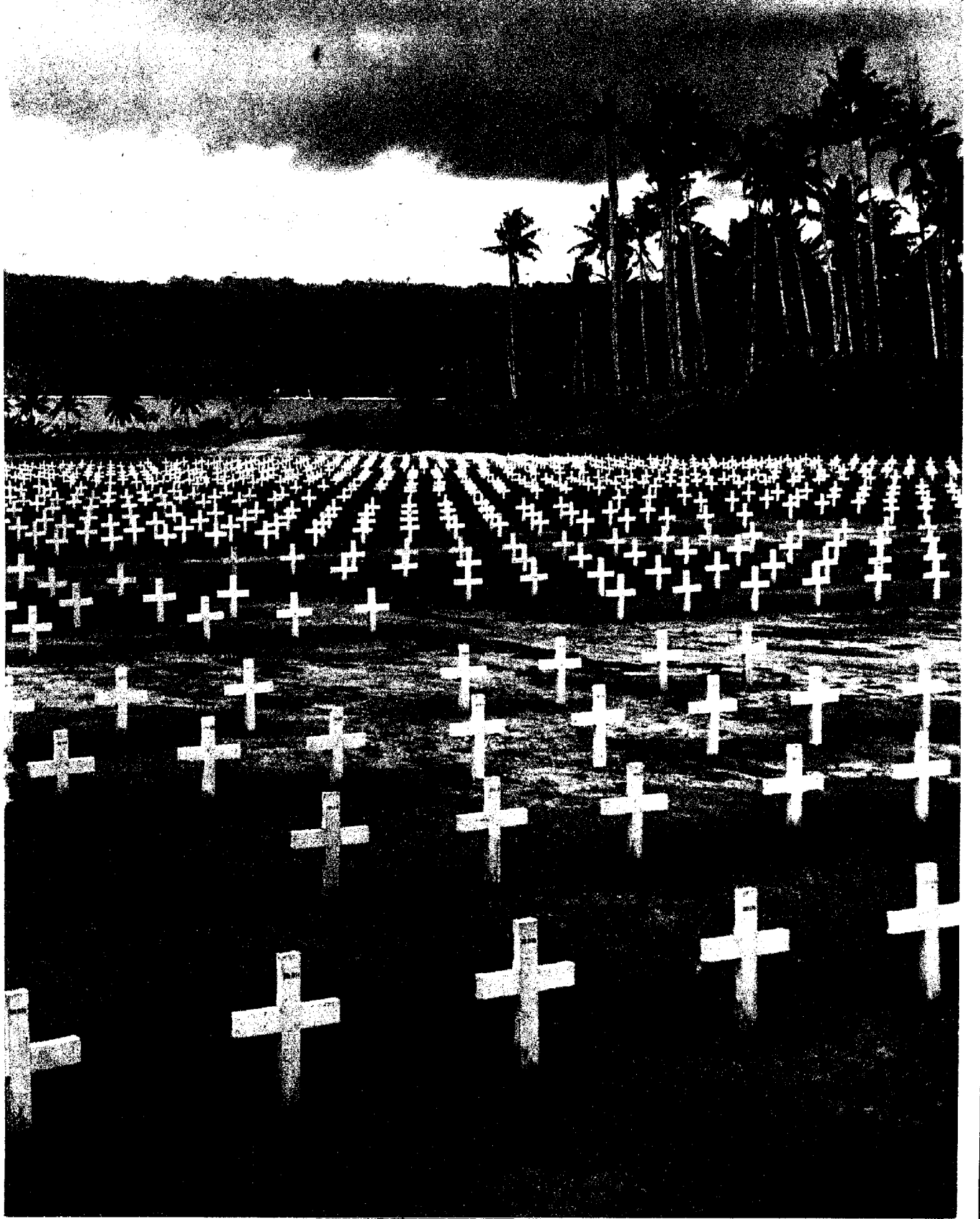
Storm aan de horizon

Nogmaals, zoveel maal was het zelfbeschikkingsrecht internationaal erkend, tenslotte in artikel 2 van de Overgangsovereenkomst ter Ronde Tafel Conferentie door beide partijen nadrukkelijk voor alle volken van Indonesië gegarandeerd. In zijn eed, afgelegd bij de aanvaarding van het presidentschap over de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië, riep Soekarno bij de opgehouden Koran, Allah tot getuige aanroepend, uit: „Ik zweer trouw aan de Constitutie, voorts, dat ik alle voor de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië geldende regelingen steeds zal onderhouden en doen onderhouden.” Maar toen de volken der Zuid-Molukken, in het nauw gedreven, doch strikt handelende naar de regelingen, geldende voor de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië, naar dit zelfbeschikkingsrecht grepen, ontrukte Soekarno zelfverzekerd deze eed weer aan Allah en de Koran: tegen de Republiek der Zuid-Molukken werd een hongerblokkade afgekondigd en van elders werden grote troepencontingenten vrijgemaakt om straks een massale invasie uit te voeren. 26 Mei 1950 sprak een Minister van de Staat der Nederlanden onder andere nog: „Het recht, waar het hier om gaat, is het zelfbeschikkingsrecht, waarvoor de Nederlandse regering zal blijven strijden.” Maar deze Minister zag niet, want hij had er zijn rug naar gewend, hoe Nederlandse korvetten, Higgensboten en legervliegtuigen, in het bezit gesteld van de imperialistische Djocjase eenheidsstaat, uit alle horizons naderbij ijlden om een ring van staal en dood te sluiten rond de handvol groene bouquets in de Banda-zee. En dit sprekende, had de Minister reeds een kolonel van het leger derwaarts gezonden, niét om tot de Zuid-Molukken te zeggen, dat de Nederlandse garantie nu ook de jonge republiek daadwerkelijk steunen zou en dat de Nederlandse regering bereid was, voor het door haar bevestigde zelfbeschikkingsrecht te strijden, doch om tot de Ambonse KNIL-militairen ginds te zeggen, dat zij gebonden waren aan de krijgstuuchtelijke wetten, en dat zij hun wapens moesten neerleggen en inleveren.

De Ambonees, soldaat tot de laatste druppel van zijn oranjeleurig bloed, de krijgstuuchtelijke stellende bóven zijn leven, pleegde toen voor de eerste maal in zijn drie en een halve eeuw traditie dienstweigering: een deputatie meldde zich bij de kolonel. Zij stonden stram en boden hem een Nederlandse vlag, zij legden er een pistool op en al hun Nederlandse legerdistinctieven en zij spraken: „Wij hebben de vlag lief. Onze voorouders

VOOR DE NEDERLANDSE ZAAK

dienden haar tot de dood getrouw. Ambon heeft alles voor de vlag geofferd en was bereid nog méér te offeren. Wij hebben ook het Koninklijk Nederlands-Indische Leger lief. Maar bovenal hebben wij Ambon lief."

In het vooruitzicht van de hongerblokkade en alles, wat daarna zou volgen, wensten vele Nederlanders uit Ambon te evacueren. Zij kregen daartoe alle medewerking van de autoriteiten. Voordien bezochten zij het ereveld. „Die vlag," zei de Ambonees, wijzend naar de Nederlandse driekleur, die er beschaamd halfstok hing. „die vlag zal blijven waaien over dit ereveld." Zij gingen naar de Nederlandse begraafplaats. „Weest gerust," zei de Ambonees, „wij zullen goed voor uw doden zorgen." Zij gingen naar het witte monument „Door de Eeuwen Trouw", zij legden er bloemen van afscheid en velen schreiden, maar de Ambonees glimlachte en zei: „Dit monument blijft in onze stad en in onze harten staan. Groet uw Koningin, wij hadden haar graag eenmaal hier gezien, want het kind verlangt zijn moeder in eigen huis te ontvangen en wij hadden haar graag gezegd, hóé lief wij haar hebben. En groet uw volk van ons."

Er gingen met deze evacués enkele Ambonse officieren weg. Ambon zelf had hen hard nodig voor de komende tijden, maar het volk, loyaal tot ondenkbare grenzen, had gesproken: „Ge hebt de eed van trouw aan Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden afgelegd. Ge kunt die eed niet verbreken, want zo iets is voor een Ambonees onbestaanbaar. Gaat dus heen."

Op 14 Mei 1950 vertrok de Kota Inten met de refugiés. Zij werden uitgeleide gedaan door alle autoriteiten en door duizenden vrienden. Toen het schip langzaam wegvoer, zette een Ambons orkest het Wilhelmits in en het toegestroomde volk zong het de vertrekkenden na, de laatste klank en de laatste herinnering, die dezen van Ambon medenam. Toen zonk achter het kielzog van de Kota Inten en bij de laatste verdragende toon van het Nederlandse volkslied de grote, donkere leegte over de Zuid-Molukken. De hongerblokkade was begonnen.

Naakt en onbeschermd waren de territoriale wateren en luchten van de Zuid-Molukken, want er was geen schip van oorlog noch een vliegtuig. Er was slechts de donkere, goede grond te verdedigen, die onbewerkt was gebleven omdat eeuwenlang Nederland van generatie op generatie de beste krachten aan het volk had onttrokken. De strijdmacht bestond uit anderhalfduizend man aan geoefende troepen. Het hadden er ettelijke duizenden meer kunnen zijn en dan had Ambon niet de minste zorg gekend, indien de Nederlandse regering direct na de soevereiniteits-overdracht in December 1949 ware begonnen aan de uitvoering van het bepaalde in artikel I van de Regeling Landstrijdkrachten, vastgelegd en nadrukkelijk door haar gegarandeerd ter Ronde Tafel Conferentie. Toen reeds hadden de Ambonse KNIL-militairen zich beroepen op hun récht, om na demobilisatie op staatskosten en direct te worden overgebracht naar een door hen te bepalen gebied, gelegen binnen de grenzen van het voormalige Nederlands-Oost-Indië. Het gebied, dat zij noemden en waarheen de Nederlandse regering en haar legerleiding in Indonesië onvoorwaardelijk gebonden waren hen te doen overbrengen, was dat van de Zuid-Molukken, toen nog een daerah van de zelfstandige deelstaat Oost-Indonesië. De Nederlandse regering echter schoof de daadwerkelijke uitvoering op de lange baan, daartoe níét gedwongen door technische moeilijkheden of onmacht, doch om redenen, die zij zich zonder protest liet opleggen door het beleid van de Djocjase autoriteiten. Ambon wachtte deze getrouwen vergeefs.

Uit de schooljeugd en gepensioneerde oudheid meldden zich honderden vrijwilligers. Er waren niet voldoende wapens en er was een zeer groot tekort aan munitie. Ambon had honderden jaren lang geen groot militair garnizoen nodig gehad, na de Japanse capitulatie was er slechts een recruten-depot en de middelen

en munitie, waarover een depot beschikt, zijn slechts zéér beperkt. De vrijwilligers en de patrijke vrouwen, die hun aandeel eisten in de landsverdediging, werden georganiseerd en geoefend in hulpkorpsen voor de medische verzorging, de ravitaillering voor de troepen te velde en de wachtdiensten langs de kust. De handvol gewapende troepen werden over de eilanden verspreid, waar zij, slecht bewapend, en uitgerust, rusteloos langs de kusten patrouilleerden om infiltraties te keren. De Alfoeren, heidens, ongeciviliseerd, doch gevaarlijk-weerbaar in hun woest-bebost bergland, sneden zich bossen nieuwe pijlen van een soort, die zij zich nog vagelijk herinnerden van hun voorvaders lang geleden: de mensenpijl. En zo, de klewang wetende op de steen van de Nederlandse garantie, wachtten de Zuid-Molukken zelfverzekerd op de cycloon van oorlogsschepen, vliegtuigen, geschut, gepantserde voertuigen, zware mortieren en machinegeweren, vlammenwerpers en de tienduizenden bajonetten, die koolzwart oprees aan alle horizonten en die snel en onafwendbaar naderde.

De garantie

De Ambonees was te wapen gelopen op géén andere grond dan die, welke op 17 October 1945 zo duidelijk in de boezem van de Nederlandse regering werd uitgesproken en begrepen: „Een volk en een regering, die wankelen en aarzelen in de verdediging van hun duidelijk recht, bevinden zich in de eindphase voor de ondergang".¹⁾ De nitoeffening van zijn zelfbeschikkingsrecht bestond niet slechts uit de voorbereiding tot wering van elk militair geweld van buitenaf (daartoe vertrouwde de Ambonees wellicht nog té veel op de internationale en Nederlandse garanties), doch vooral richtte hij zich bij monde van zijn woordvoerders nogmaals en aanhoudend tot de wereld in het algemeen en tot Nederland in het bijzonder, opdat deze, nu de omstandigheden daartoe dwongen, eindelijk daadwerkelijk zouden bewijzen, dat alle garanties omtrent het zelfbeschikkingsrecht geen voze woorden en waardeloze schrifturen waren. De regering der Zuid-Molukken benoemde een officiële vertegenwoordiger in Nederland. Deze drong er bij de Nederlandse regering voortdurend op aan, zich aan haar verplichtingen te houden, de garanties ten aanzien van het zelfbeschikkingsrecht daadwerkelijk te handhaven en de dictatoriaal-imperialistische neigingen en daden van de Djocjase republiek tegen te gaan. Doch zijn persoonlijke bezoeken werden op de drempel der regeringsgebouwen reeds geweerd, op zijn verzoeken kwam slechts eenmaal antwoord: de Nederlandse regering wenste met hem niet te onderhandelen, daar de republiek, die hij vertegenwoordigde, niet erkend was. In het openbaar-maatschappelijke leven was deze houding niet slechts woordbreuk geheten, doch tevens onttrekking aan schriftelijke verplichtingen, waar het gerecht in zou worden gekend met onduidelijke gevolgen. De Nederlandse regering echter nam niet eens de moeite, haar houding te rechtvaardigen. Haar schromelijke tekortkomingen dekte zij achter alle middelen, die zij op de Ambonees toepaste, om deze van zijn vrijheidsbesluit af te houden. Zij wees hem zalvend en overredend op de Djocjase belofte van autonomie binnen het bestel van de eenheidsstaat en verweet hem zijn fél wantrouwen tegen Javaanse beloften; zij zag niet in, weigerde in te zien, hóe heel de korte periode na de soevereiniteits-overdracht één schreeuwende aanklacht was tegen de onbetrouwbaarheid van dergelijke beloften. Zij wees de

¹⁾ Van Poll, in de Tweede Kamer der Staten-Generaal: „Namens de katholieke fractie in deze Kamer verklaar ik, dat wij ons op dit historisch ogenblik volkomen en zonder enig voorbehoud achter de regering scharen, als zij weigert met Soekarno en de zijnen in enige bespreking of onderhandeling te treden. Ik zou de regering, indien en voorzover dit nodig mocht zijn, willen troepen: wankel niet in deze houding. Een volk en een regering, die wankelen en aarzelen in de verdediging van hun duidelijk recht, bevinden zich in de eindphase voor de ondergang."

Ambonees op zijn economische zwakheid, daarbij vergetende wie de schuld droeg aan deze zwakheid, door Ambon honderden jaren aaneen, generatie na generatie, te ontdoen van haar sterkste en gezondste landskinderen; zij vergat ook, dat de Zuid-Molukken geen economische, doch alleen een politieke onafhankelijkheid wensten. Zij wees de Ambonees op zijn politieke geringheid, terwijl zij tezelfdertijd ten nauwste en op voet van volkomen staatkundige gelijkheid samenwerkte met de staat Luxemburg, slechts tweehonderdnegentigduizend zielen tellende tegenover de Zuid-Molukken een vol miljoen, en met een grondgebied, dat wellicht slechts het twintigste deel beslaat van het oppervlak van de Zuid-Molukken.

En terwijl aldus de Nederlandse regering met haar rechterhand de Zuid-Molukken vermaningen en verwijten toeslingerde, strekte zij (niet achter de rug, doch onbeschaamd vrij-uit) de linkerhand om de Djocjase republiek (mede-ondertekenaar van het waardelose vod, dat Overgangsovereenkomst heette) de machtsmiddelen over te dragen, waarmee de rebelse Ambonees kon worden vermoord.

En Nederland doofde het laatste licht in de vuurtoren en liet de nacht over Ambon komen.

Nood

Langs alle kusten van de eilanden der Zuid-Molukken waakten de kleine groepen gewapenden tegen infiltraties, want rondom lagen de schepen van de Djocjase republiek als hongerende wolven rond de schaapskooi.

De infiltraties kwamen, in de donkere nacht en in onhoorbare prauwen, onopvallende mannen in 's lands klederdracht, zij brachten honderd handgranaten en duizend beloften naar de kustnegorijen. Hun lijken bewezen, hoe fataal zij zich misrekenden in de volkswil. De kusten der Zuid-Molukken bleven ongenaakbaar.

Toch sloop één duister wezen ongezien door de blokkade en tot achter de waakzame maar summiere gordel van kustpatrouilles: de nood. Wellicht had deze worger op de andere eilanden minder mogelijkheden, maar op Ambon (leeggebloed en onbewerkt door drie en een halve eeuw van Nederlandse belangen) kreeg hij zijn kans. Wel werd er dag aan dag sago geklopt in de bossen en in de zeeën gevist, maar het dekte de behoefte niet.¹⁾ Er moest worden aangevoerd van de andere eilanden. Medio Juni hield een Djocjase korvet een orembaai aan, die met twintig ton sago op weg was naar Ambon. De bemanning werd als ratten verzopen en zo gebeurde het met de bemanningen van alle orembaais, die probeerden Ambon te fourageren. En nóg een vijand sloeg toe, ditmaal niet langzaam en ongezien, maar onverwacht en zonder genade. In de Bandazee ontworstelde een schrikkelijke eruptie zich aan de ingewanden van de aarde, de koraaltuinen beefden en een hoge, woeste vloedgolf holde teugelloos van west naar oost, werd in de binnenbaai van Ambon tot een vernietigende kracht samengeperst en stortte zich op de kust: in één klap werden negorijen als Galala en Halong opgetild en vermorzeld.

Toen hield de nood zich niet langer schuil. Hij stond reusachtig en onafwendbaar op over Ambon. Een nijpende hongersnood waarde door de negorijen, de natuurramp vrat schrokkerig van de kleine voorraad medicijnen en verbandmiddelen. Ambon kreeg de tijd niet, zich te herstellen van deze schok. Op 20 Juni verscheen een oorlogsbodem voor de kust bij de negorij Toelehoe, de Australische vlag helder en opzichtig in de mast. Juichend liep de bevolking uit en bleef juichend en armzwaaiend te hoop staan, tot de eerste rookpluimen grauw en verraderlijk uit de kanonlopen

¹⁾ De beschikbare rijst op Ambon werd ter beschikking gesteld van de Nederlanders, die verkozen hadden te blijven. („Zij zijn geen sago stovend.”)

waaiden. Er vielen vele slachtoffers, de negorij brandde als een fakkel, radeloos van onmacht moest de kleine militaire bezetting, die niet over geschut beschikte, toezien. De volgende ochtend keerde het schip terug voor een herhaald bombardement, onder meer veranderden de moskee en het hospitaalje in brandende puinhopen, van de kust af hoorde men het, honend gejuich op het schip.

Bewust van de ontzaglijke nood, die het eiland Ambon teisterde, wendde de vertegenwoordiger der Zuid-Molukken zich tot het Nederlandse en het Internationale Rode Kruis. Het Nederlandse Rode Kruis deed zwakke pogingen bij de Djocjase regering om toestemming te verkrijgen tot het brengen van levensmiddelen en medicijnen naar de geteisterde gebieden, doch het liet zich weer wegsturen met vage beloften. Het Internationale Rode Kruis bereikte hetzelfde resultaat; het wendde zich tot Djocja, doch kreeg tot antwoord, dat het Indonesische Rode Kruis zelf voor Ambon zou „zorgen” en dat inmenging van het Internationale Rode Kruis onnodig (ongewenst) was. De vertegenwoordiger der Zuid-Molukken, bijgestaan door een Nederlands volksgeweten, legde het gebeuren voor bij de Nederlandse Vereniging voor Internationaal Recht te Rotterdam. Deze sprak zich op 24 Juni duidelijk en onomwonden uit: „dat de Republiek Zuid-Molukken het recht had de onafhankelijkheid uit te roepen en gerechtigd is die onafhankelijkheid tegenover iedereen te handhaven, ten einde haar bevoegdheid krachtens artikel 2 der Overgangsovereenkomst te verwezenlijken om met de Verenigde Staten van Indonesië en het Koninkrijk der Nederlanden te onderhandelen omtrent een speciale verhouding tot die beide staten.”

De herder

Met deze conclusie deed de vertegenwoordiger der Zuid-Molukken nogmaals vertwijfelde pogingen, om het geweten van de Nederlandse regering te ontdoen van het vuil van partij- en economische belangen.

De herder echter, bewapend om zijn kudde te beschermen tegen de wolven, keerde de schaapskooi onverschillig de rug toe en spoedde zich naar de borreltafel, waar hij met alle herders uit de omgeving praten moest over de verplichtingen van de vrije, democratische wereld ten aanzien van rechten en vrijheden. Het radeloos gekerm uit de eigen schaapskooi, waar de wolven binnendrongen, wilde hij niet horen, want hij had zoveel te praten. Maar toen een andere herder opstond, een grote en machtige, die veel sigaretten en veel borrels had weg te geven en uitriep dat zijn schaapskooi overvallen werd door de wolven, sprong de slechte, de rampzalige herder overeind en nog vóór de anderen riep hij uit, dat hij direct zijn hond sturen zou, om de schaapskooi van de grote en machtige te helpen beschermen.

De Ambonees zag hunkerend naar de schaduw van een Nederlands oorlogsschip, dat aan de horizon voorbij ijelde op weg naar de Koreaanse wateren.

Strijd I

Op 4 Augustus ging groot gejuich door de hoofdstad Ambon. Uit de wolken was een vliegtuig gedoken, een B-25 bommenwerper, die laag over de huizen kwam, zodat de mensen konden zien — en hun paniek sloeg om in dolle vreugde — hoe onder aan de vleugels de drie vertrouwde kleuren waren aangebracht. Het volk vulde de straten, het haalde zakdoeken en tafelbeddelakens om te wuiven, velen schreiden van ontroering. Toen joeg een tweede vliegtuig uit de wolken aan en uit alle boordwapens maaide het dodelijke vuur over de stampvolle straten. Langs de kusten kwamen telkens de grijze schepen van oorlog ongehinderd naderbij. Langs de steile heuvels en door de ravijnen

rolle de donkere galm van het scheepsgeschut, de uiterst-kwetsbare negorijen bedelvend onder brandgranaten en shrapnells. De soldaten gaven zich voor wat zij waard waren, de radeloosheid van hun onmacht zocht zich een uitweg in dolle improvisaties; daar, waar een weg langs de kust voerde, raasde bij de nadering der Djocjase korvetten een jeep aan met daarin gemonteerd een zware mortier, waarmee schepen, die té dicht onder de kust kwamen, onder vuur werden genomen. Soms bemanden zij met enkelingen, bewapend met mortieren en machinegeweren, een kolé-kolé en beslopen in de avondschemer een korvet; zo wisten zij de korvet Hang-Tua, het vlaggeschip van de Djocjase republiek, wond te schieten boven de waterlijn. De korvet scheurde zich in een dolle ontvluchttingspoging, daarbij uit alle wapens vurend, de kiel open aan een koraalrif en moest uit de blokkadegordel worden genomen voor reparaties in Soerabaja. Maar de strijd was te ongelijk. Tegen de gepantserde en zwaar-bewapende korvetten van Djocja vermocht het tomeloze verzet der trage en houten scheepjes weinig te beginnen, zij werden, het een na het ander, in de grond geboord, maar voor zij kapotgeschoten in de diepte verdwenen, schudden de Ambonse soldaten het „Mena Moeria!” van hun gebalde vuist naar de rood-witte vlag.

In de noodhospitelen in de bergen, waarheen de bevolking was geëvacueerd, waren geen medici en was geen voldoende verplegend personeel. Het verbandmateriaal werd doorlopend uitgewassen in kokend water voor nieuw gebruik. Tallozen konden niet geholpen worden door gebrek aan geneesmiddelen. Dysenterie, oedeem en tropische zweren teisterden het volk. Ten tweeden male, zo kort opeen, doorleed Ambon de oorlogsverschrikkingen van hongersnood en nameloze ellende. De eerste keer wist het volk zich echter niet alleen te staan en achter alle pijn en leed stond het geloof in de herrijzenis van Nederland en het vertrouwen in de laatste overwinning. Thans echter wist het zich verbijsterend duidelijk alleen gelaten, zijn geloof in Nederland verraden en het vertrouwen miskend. Het had alleen zijn geloof nog in de rechtvaardigheid van een almachtige God, die geen rekening hoefde te houden met internationale bemoeiingen en met partij-politieke of economische belangen. En verder vocht het zich liever dood dan de komende generaties over te leveren aan het Javaanse despotisme.

Djocja trof voorbereidingen voor de bezetting van de andere eilanden, ten einde daar aanvalsbases in te richten voor de beslissende stoot tegen het hart van de Zuid-Molukken en de zetel der regering: het eilandje Ambon. Troepencontingenten van tienduizenden waren daartoe vrijgemaakt uit andere gebieden. Nóg had Djocja door het gebrek aan scheepsruimte niets kunnen beginnen, ware het niet, dat de Koninklijke Paketvaart Maatschappij (een Nederlandse maatschappij) bereid werd gevonden, deze troepen, hun gepantserde voertuigen, hun geschut en zware infanterie-wapens over te brengen. De Nederlandse scheeps officieren, die protesteerden tegen zulk een flagrante Judaspraktijk, werden door hun (Nederlandse) directie geprest. En dit werd de verraderlijke dolkstoot in de onbeschermd rug van de Ambonees: terwijl de kusten in de baai bij Piroe, in het zuidwesten van het moeder-eiland Ceram en bij Namlea op het eilandje Boeroe met scheepsgeschut stormrijp werden gebombardeerd, voeren de K.P.M.-schepen tot dicht onder de wal en zetten hun sloepen, bemand met Djocja-troepen, overboord. De Zuid-Molukse bezettingen van enkele tientallen soldaten legden een gordijn van vuur en lood voor de kusten, maar het munitietekort voorkwam, dat de invasie totaal verbijzeld werd. Telkens en telkens kwamen nieuwe golven van landingsvaartuigen aanzetten, zij voeren door de poorten van de hel en eindelijk wisten zij, over de vele doden en gewonden heen, de wal te bereiken. De Molukse troepen trokken zich terug naar het binnenland en de invasie-soldaten legden smalle,

zwaar-verdedigde bruggenhoofden langs de kusten.

Vanaf die eerste avond waarde het spook van de guerilla rond hun stellingen. De patrouilles, die zij ter verkenning uitstuurden, kwamen gedecimeerd en gedemoraliseerd terug: de bossen en bergen waren bezet van een gewelddadige en onhoorbare dood. Toen trokken de Javaanse troepen zich terug in hun stellingen en kwamen er niet meer uit, in de donkere nachten hoorden zij de hoge, barbaarse schreeuw van de Alfoer en zij kropen doodsbang en huiverend open, de nachten waren behekt en de dagen ondraaglijk van moedeloosheid en voorgevoelens. Zij wreekten hun worgend gevoel van minderwaardigheid en angst op de bevolking. Wanneer zij, om zich ruimte te verschaffen, tot een massa-aanval overgingen tegen zwijgende kusten, dreven zij vrouwen en kinderen voor zich uit; wanneer dezen beweging in de struiken voor zich zagen schreeuwden zij: „Schiet maar! Schiet ons dood, maar hén achter ons daarbij!” Aan hun verzoek werd voldaan.

Het geweten van Kerk en recht

Terwijl de dood, de honger en de ziekten rondgingen in de Zuid-Molukken, werd een beroep gedaan op het geweten van de Christelijke Kerk. Op 24 Augustus verklaarde de International Council of Christian Churches te Genève het zelfbeschikkingsrecht voor de Zuid-Molukken wettelijk bewezen. Zij deed een dringend beroep op de Security Council en de Commissie voor Indonesië van de Verenigde Naties, om het geschil objectief te beoordelen, de Djocja-republiek een halt af te dwingen in zijn imperialistische daden en zorg te dragen voor ogenblikkelijke hulpverlening aan de geteisterde gebieden.

Deze stem van het Christelijk geweten werd gesmoord in het beursgepraat achter gesloten deuren.

De Republiek der Zuid-Molukken deed in Nederland de directie van de Koninklijke Paketvaart Maatschappij een proces aan, omdat zij zich als civiele buitenstaander daadwerkelijk gemoeid had in een gewapend geschil tussen twee republieken. De K.P.M.-verdediging baseerde de bemoeienis op de bewering, dat het hier een interne Indonesische kwestie betrof, daar de Republiek der Zuid-Molukken internationaal nóg door Nederland erkend was. De uitspraak van de Amsterdamse rechter liet aan duidelijkheid niets te wensen over: deze basis werd ontzekerd door verwijzing naar de Nederlandse garanties ten aanzien van het zelfbeschikkingsrecht en de K.P.M. werd veroordeeld tot het betalen van een boete voor elke volgende daad van hulpverlening aan de Djocjase invasietroepen.

Het onafhankelijke recht, sterkste pijler van de Nederlandse rechtsstaat, had geoordeeld, maar de directie van de K.P.M. ging in hoger beroep.

Strijd II

Op de bruggenhoofden bij Piroe en Namlea bereidden de Djocjase invasietroepen zich voor op de massale stoot tegen het eiland Ambon. De maritieme macht bombardeerde telkens opnieuw de smalle landengte van Paso, vliegtuigen mitrailleurden de negorijen en de hoofdstad.

Als landingspunt was aangewezen de noordoostelijke kust. Het gebied werd stormrijp gebombardeerd en op 28 September brachten drie K.P.M.-schepen (de „Waiwerang”, de „Waikelo” en de „Waingapoe”) de stoottroepen uit Ceram en Boeroe aan. In landingsvaartuigen bestormden deze de negorij Toelehoe, die door ongeveer twintig man Ambonse troepen verdedigd werd. Tot driemaal toe werden de aanvallen opgevangen in een moordend vuur, toen dwang munitiegebrek de verdedigers tot terugtrekken. Opgelouden door wanhopige verdragsgevechten, breidden de Djocjase troepen hun bruggenhoofd uit langs

de kust. In ononderbroken stroom brachten de landingsboten soldaten, gepantserde voertuigen en zware wapens aan. Zij overspoelden, voorafgegaan door Ambonse vrouwen en kinderen, kustnegorijen als Soelie en bereikten na harde gevechten de lengte van Paso, waar de Ambonse troepen een verdedigingslinie van twee kilometer diepte hadden opgeworpen. Zij beukten de stellingen met hun geschut en beproefden herhaalde stormlopen, geleid door pantserwagens en carriers, doch zij liepen zich te pletter tegen de furieuze bezetenheid van een handvol Ambonezen. Hun omsingelingstroepen werden in het beboste heuvelland opgevangen en in de pan gehakt, in de nachten drongen kleine groepen guerilla's tot achter hun linies en richtten er geluidloze bloedbaden aan. Zienderogen slonk de hoofdmacht tot een hysterisch beangst restant. Doch Djocja beschikte over een schier onuitputtelijk reservoir van mensenmateriaal. De bevelhebber der invasietroepen, de kolonel Kawilarang, zette alles op alles. Niet slechts liet hij van buiten steeds nieuwe troepen en zwaarder gevechtsmateriaal aanvoeren, doch hij onttrok grote contingenten aan de bezettingslegers van Ceram en Boeroe, verzamelde ze op zijn bruggenhoofd en bereidde de aanval voor op de hoofdstad Ambon, nog geen twaalf kilometer ten westen van het Paso-front.

De Molukse troepen op Ceram en Boeroe, bijgestaan door de onzichtbare Alfoerse doders uit het bergland, omsingelden de restanten van de bezettingslegers, overrompelden hun vooruitgeschoven posten en deukten de bruggenhoofden zo zeer in, dat aanzienlijke kuststroken weer werden prijsgegeven en de Djocja-troepen zich nog slechts concentreerden op smalle en zwaarverdedigde punten, waar zij zich niet meer buiten waagden.

Een telegram

Thans enigermate er van overtuigd, dat het de Ambonees bittere ernst was en dat geen overreding hem er meer toe brengen kon, zich willoos over te leveren aan het Djocjase imperialisme, deed de Nederlandse regering een laatste, wringende poging om de schijn van verantwoordingsbewustheid op te houden: op 2 October richtte zij, middels een telegram van haar minister-president aan de minister-president van Indonesië, een oproep aan de Djocjase eenheidsstaat om de strijd tegen Ambon te staken: „Het Nederlandse volk gevoelt zwaar de verantwoordelijkheid voor het feit, dat het door de overdracht van de soevereiniteit de zorg voor het welzijn van de Ambonese bevolking uit handen heeft gegeven." Dit was een niet mis te verstaan woord. In Nederland hielden zich tienduizenden (ex-KNIL- en KL-soldaten, artsen en verpleegsters) gereed om onmiddellijk spontaan gehoor te geven aan de eerste oproep van de Nederlandse regering tot daadwerkelijke steunverlening aan de Republiek der Zuid-Molukken; het Nederlandse volk had reeds een fortuin bijeengebracht voor geneesmiddelen en noodzakelijke levensmiddelen die zo overgebracht zouden kunnen worden. Terzelfdertijd greep in Indonesië de angst naar de strot van de Nederlandse gemeenschap, die reeds zo vaak de gevolgen van een Nederlands verzet tegen de Djocjase willekeur aan den lijve had ondervonden.

Doch het Indonesische antwoord kwam, een onvriendelijk antwoord, ten dele een verbazing en ten anderen dele een bedekt dreigement. Toen werd er geen woord meer in Den Haag gehoord, want de Nederlandse regering, geschrokken van eigen initiatief en boos aangezien door de belanghebbenden in Nederlandse kapitaalsinvesteringen in Indonesië, had haastig reeds de rug omgewend en bereidde zich voor om haar belofte, ook nog Harer Majesteits Tjerk Hiddes over te dragen aan de Djocjase eenheidsstaat, te concretiseren.

Er was in Indonesië geen opluchting onder de Nederlandse gemeenschap. En in Nederland gaf het Hoge

Gerechtshof een uitnemende beslissing inzake het bestaan van de Zuid-Molukse Republiek en de rechtvaardigheid van de uitoefening van het zelfbeschikingsrecht.

Strijd III

Reeds in de eerste dagen van de strijd aan het vierhonderd meter brede Paso-front maakten de Ambonse troepen het krijgsplan van de kolonel Kawilarang buit. De overrompeling van Ambon zou een week in beslag nemen.

Deze strijd aan het Paso-front alleen duurde reeds langer dan een maand. Zij kostte de invasietroepen zo ontatellende verliezen, dat de bevelhebber de doorbraak naar de hoofdstad Ambon uitstelde tot de komst van eskadrons pantserwapens, zwaarder geschut en vlammenwerpers. Intussen werd de stad Ambon schier dag aan dag gebombardeerd door korvetten en door vliegtuigen gemitrailleerd. Met handvuurwapens haalden de Ambonse soldaten een laag-overvliegende Mitchell-bommenwerper omlaag. Het munitiegebrek werd echter niet voldoende gecompenseerd door de veroveringen op de invasietroepen, de soldaten hongerden en zij raakten uitgeput door de harde strijd, die hen geheel opeiste en die geen dag of uur van respijt gunde aan de handvol geradbraakten. En intussen brachten landingsvaartuigen steeds nieuwe duizenden manschappen aan en materiaal, het groeide uit tot een schrikkelijke overmacht, die onhoudbaar en fataal op de oververmoeide verdedigingsgordel van Paso beukte.

Toen kwam, op grootscheepse wijze, de rechtstreekse aanval tegen de hoofdstad Ambon. Een ononderbroken stroom pantserwagens en carriers brak achter een loeiend scherm van vlammenwerpers door het Paso-front, daarachter golfde een woedende zee van bajonetten. Blindelings wierp de Ambonse soldaat zich op de noodlottige vloedgolf, hij schoot de gewerloop gloeiend heet tot de laatste patroon en gebruikte daarna bajonet en klewang, hij ging de pantserwagens te lijf met trossen handgranaten en besprong de open carriers; een Japanse tank-officier, commandant van de pantserspits, werd door een ongewapende jongen uit zijn voertuig gesleurd en stierf een radicale dood met zijn keel tussen diens tanden. Terzelfdertijd landden grote troepencontingenten bij de hoofdstad Ambon, waar nauwelijks nog de smookwalm van een intensief bombardement was verwaaid. Een invasiegroep, die bij Batoe-Merah landde, werd opgevangen door een tiental soldaten, die toevallig in twee trucks voorbijkwamen op weg naar het Paso-front. Het was een rampzalig overschot, dat ten slotte nog aan boord van de kustvaarder wist terug te vluchten. Djocjase vliegtuigen wierpen tweehonderdvijftig parachutisten af boven de stad, geen die dit overleefde. En intussen bestormden de landingsvaartuigjes over een breed front de stad. Toen de verdedigers ten slotte door munitiegebrek noodgedwongen het vuren staakten, konden de honderden soldaten landen en achter hen brachten de landingsvaartuigen geschut en zware infanteriewapens aan. Terwijl de hoofdmacht van de Molukse troepen leeggeschoten terugweek naar de beboste heuvels, bleef een kleine groep radicalen in de stad achter en verborg zich in de onderaardse gangen van het geruïneerde fort Victoria. Toen de avond van die eerste invasiedag uit de besmookte hemel daalde, was de Djocjase pantsercolonne moeizaam op weg naar het bruggenhoofd, dat door de invasietroepen bezet was. In die nacht kropen de verborgen uit de onderaardse gangen van het fort te voorschijn. In een hijgend man-tegen-man-gevecht likwideerden zij de gehele bezetting van het fort, ruim driehonderd man sterk. En de hele nacht knalde het rusteloos langs de stadranden, de verliezen van de invasiegroepen waren zo groot, dat de commandant gedwongen was ter plaatse te blijven. Tenslotte braken de gepantserde eenheden door en

bestormden ook van de oostzijde de rokende puinhopen van de stad Ambon.

Over het eilandje woei de schrikkelijke geur van vele onbegraven doden.

Phase

Nauwelijks was de rood-witte vlag op fort Victoria geheesen, of de Djocjase bulletins verkondigden de buitenwereld, dat de actie tegen de opstandige Ambonezen ten einde was en nog slechts een kwestie van enkele opruiming in het binnenland. Djocja had terecht haast met de publicatie. De affaire Zuid-Molukken was op de een of andere manier tóch tot de Veiligheidsraad doorgedrongen. De toenmalige voorzitter, Warren Austin, hield echter de gegevens achterwege tot de laatste dag van zijn voorzitterschap, toen achterhouding van de rapporten onmogelijk was geworden. Men nam toen zelfs de moeite niet, de zaak nog op de agenda te plaatsen. Er kwam géén commentaar van de Nederlandse vertegenwoordiging.

In Nederland ontwikkelde de situatie zich in andere richting. De Ambonse vertegenwoordiging, eindelijk zich helder bewust van de onwil van de Nederlandse regering om haar garanties ten opzichte van de Zuid-Molukken na te komen, trachtte tenminste de levens van ruim twaalfduizend Ambonezen op Java te redden. Het KNIL was ontbonden. De in Indonesië gedemobiliseerden hadden het recht op terugzending naar een door henzelf te bepalen gebied, gelegen binnen de grenzen van het voormalige Nederlands-Oost-Indië. De Nederlandse legerleiding, destijds fataal traag in de uitvoering van dit, door de Nederlandse regering gegarandeerde recht, had een vierduizendtal Ambonse militairen (velen ontwapend), met hun gezinnen verzameld in enkele kampen op Java. Deze militairen hadden zich eenstemmig verklaard voor terugzending naar dat deel der Zuid-Molukken, dat niet bezet was door de Djocjase troepen. De Nederlandse regering had echter subtieler verantwoordingen en verplichtingen aan de republiek Indonesië, zij had daarnevens zich te houden aan een partij-programma, dat hameren bleef op de repatriëring van de paar duizend KL-militairen, die op Java waren achtergelaten ter beveiliging van de Ambonse kampen. Daarom weigerde zij te luisteren naar het uitdrukkelijke verzoek van de Ambonse militairen en zij bepleitte demobilisatie op Java of terugzending naar dat deel der Zuid-Molukken, dat door Djocja zou worden aangewezen. Zij werd wrevelig bij de halsstarrige weigering van haar vroegere soldaten om zich zonder méér over te leveren aan de willekeur van de Indonesische machthebbers. Zij pleitte, overreedde, bezwoer, smeekte en dreigde, maar de Ambonees (schaap op weg naar de slachtbank) wenste persoonlijk te beslissen of hij zijn keel al dan niet vrijwillig zou ontbloten voor het slagersmes. Hij zwoer (en een Ambonees zweert slechts eenmaal), dat hij zijn gezin en zichzelf van het leven zou beroven, wanneer de Nederlandse regering hem dwingen zou zich ongewapend over te leveren aan de Djocjase imperialisten. Voor de levens van deze twaalfduizend vocht de Zuid-Molukse vertegenwoordiging in Nederland. Ambonse militaire woordvoerders dagvaardden de Staat der Nederlanden in kort geding voor de rechtbank, toen deze aankondigde dat hij er toch toe zou overgaan, de Ambonse militairen en hun gezinnen te vervoeren naar Ambon. De zaak zou op 16 December voorkomen. Op 4 December werd de dagvaarding uitgebracht. Op 6 December, des ochtends vroeg, werd de Ambonse woordvoerder bij zijn militaire chef (een Nederlandse generaal) ontboden, die hem namens de Minister van Oorlog mededeelde, dat hij met nog een lid van de militaire delegatie de volgende ochtend zou worden teruggestuurd naar Indonesië. De president van de rechtbank werd door de advocaat van de militaire delegatie direct ingelicht over deze onverwachte en bevreemdende beslissing, waarop de president het geding bepaalde

op dezelfde dag, te vier uur in de middag. De chef der militaire woordvoerders werd hiervan op de hoogte gebracht. Toen tegen kwart voor een nog geen intrekking van de gegeven order tot terugkeer naar Indonesië was gekomen, werd om kwart over een de dagvaarding uitgebracht. Te drie uur werd de advocaat van de Ambonse woordvoerders door de advocaat van de Staat der Nederlanden telefonisch ingelicht omtrent de toestemming, die aan de woordvoerders was verleend tot het blijven in Nederland, „zulks om redenen buiten de dagvaarding gelegen.” Even voor de zitting op 16 December werden de woordvoerders opgeschrikt door een wanhoopsbericht uit de Ambonse kampen op Java: de 18e a.s. vertrekt een schip met Ambonse gedemobiliseerden van Java, ze zijn ertoe geprest.

Op 16 December behandelde de Haagse arrondissementsrechtbank de zaak. In afwachting van de uitspraak, die op 21 December zou volgen, gelastte de president van de rechtbank de Nederlandse regering de status quo te handhaven en geen Ambonezen te verscheppen.

Op 18 December verliet desondanks een schip met Ambonse militairen en hun gezinnen Java. De Minister van Oorlog beriep zich op een telegram, dat ontvangen zou zijn van Ambonse woordvoerders op Java, die uitdrukkelijk verklaarden, dat de verscheepten vrijwillig waren gegaan. De vertegenwoordiging in Nederland telefoneerde naar Java om nadere gegevens, het antwoord luidde: „Dat is de grootste leugen, die er ooit op aarde heeft bestaan. Er is nooit zo'n telegram door ons verzonden. Het is onzin, dat de jongens het besluit hebben genomen om naar Ambon te worden afgevoerd.”

Op 21 December deed de president van de Haagse arrondissementsrechtbank uitspraak in de zaak Ambonse militairen contra de Staat der Nederlanden. In het vonnis werd de Staat der Nederlanden de afvloeiing en wegvoering verboden van ex-KNIL-militairen en hun gezinnen op Java naar Ambon of naar een ander door de republiek Indonesië bezet of beheerst gebied, zonder toestemming van de betrokkenen. Een dwangsom van één miljoen gulden werd geëist voor elk schip, dat toch met deze militairen naar de genoemde gebieden zou vertrekken zonder dat tevoren uitdrukkelijk verzekerd was, dat dit transport geschiedde overeenkomstig de keuze der militairen en hun gezinnen.

Dit woord was klaar en duidelijk. Verwacht mocht worden, dat de Nederlandse regering, verdedigster van de meest-essentiële voorwaarden voor het bestaan van een rechtsorde, zich dit ondubieuze vonnis van een harer onafhankelijke rechters tot haar richtlijn zou nemen. Het recht, de burger van een rechtsstaat geven, om in hoger beroep tegen een uitspraak van een rechter te appelleren, zou, indien toegepast door de regering van die rechtsstaat, het karakter krijgen van openlijk wantrouwen tegen de rechterlijke macht. Desondanks ging de Nederlandse regering tegen deze uitspraak in hoger beroep.

In Januari werd de zaak nogmaals in den brede behandeld voor het Haagse Gerechtshof, andermaal met hetzelfde resultaat. Toen wierp de Nederlandse regering, zich beroepende op overmacht, het recht van cassatie op bij de Hoge Raad.

Doch de aandacht was op deze twaalfduizend Ambonse mensenlevens gevestigd. Tenslotte besloot de Nederlandse regering de Ambonse KNIL-militairen tijdelijk het asylrecht in Nederland te verlenen, zo dezen de wens daartoe te kennen gaven.

Mena Moeria!

Op het eiland Ambon houden de Djocja-troepen een smalle kuststrook en de hoofdstad bezet. Hun verbindingswegen zijn levensgevaarlijk. Een diepe neerslachtigheid hangt als een loodzware, donkere deken over dit bruggenhoofd. De patrouilles, die er overdag

op uit worden gezonden, wagen zich ternauwernood in de buitenwijken. Hun angst en kommer liggen ingeklemd tussen de groene, zwiigende heuvels, die gevoelloos van haat neerzien op de rood-witte vlag. De enkelingen van de bevolking, die achterbleven, spoeden zich zwiigend en nors door de verlaten en verwoeste straten.

De Zuid-Molukse regering is uitgeweken naar Ceram. Daar is nog slechts een zeer smal bruggenhoofd bij Piroe in handen van de Djocja-troepen. Deze zijn nooit gewend geraakt aan de hoge, schrille schreeuw van de berg-Alfoer; die schreeuw legt in één ongenadige ruk alle zenuwen van de bezetting bloot. Geen der patrouilles dringt meer het bergland binnen. Ergens bij het begin dier smalle bergpaden, modderige tunnels in het groen van de bossen, hangen als een zwiigende waarschuwing de naakte skeletten van hen, die maanden geleden hier als eersten patrouilleerden en die récht in een geluidloze pijn liepen. En op Boeroe is het zo, en elders op de eilanden, eenmaal glimlachende bouquets in een aquamarijnen zee, doch thans zwiigzame, bespookte wildernissen vol smart en nood en pijn.

Er is een Indonesische gouverneur aangesteld over deze gebieden. Hij heeft reeds driemaal zijn residentie verplaatst, want hij weet niet waar hij de minste onveiligheid vinden kan. De man is een zenuwpatiënt geworden met obsessies en afgékloven nagelranden, slachtoffer van de stilte en de kille adem van haat, die rond de bergen hangen. En de bergen onzomen zijn hele leven. Hij stuurt dringende maar vruchteloze telegrammen naar Djocja om aflossingen voor zijn gedemoraliseerde Javaanse troepen en om steeds nieuwe versterkingen. Djocja zwijgt. Djocja heeft zijn troepen nodig en in steeds grotere mate: in Noord- en Zuid-Celebes, in Oost- en West-Java, in Zuid-Sumatra en in Atjeh en overal elders. Niemand weet, wat en hoe het einde zal zijn, de gouverneur vermoedt het alleen en hij lijdt aan een ondraaglijk silap hati.

In de bergen zit de Ambonees op een rolsteen van een kristalheldere bergstroom, uitziende over de vallei die in grijs-groen omlaagspringt naar de flauwe kustlijn van de baai. De dunne mist sluïert over de beboste heuvels. Een magere, pezige Ambonees als een wilde boskat, de rode kain berang om de nek geknoopt, met onverzorgde haren en waakzaamheid in de ruglijn. Een eenzame man. Ook hij weet niet wat en hoe het einde zal zijn; zijn illusies en zijn verwachtingen, zijn vertrouwen en het geloof in zo heel veel zijn vermorzeld, verguisd en teloorgegaan. Hem is niet veel gelaten, maar wellicht is het voldoende.

Ambon betekent mist, nevel en sluier. Het eiland heeft de naam te danken aan de dunne nevel, die doorlopend over de heuvels hangt.

Potongen: letterlijk: snijden, in de betekenis van hoofd afhakken.

Marsosé, marsosé, 'tis terlaloe marsosé etc.: populair soldatenlied, oorspronkelijk van het befaamde korps *maréchaussée*, de mannen van de zogenaamde „bloedvingers”.
„O *maréchaussée*, het is voor eens en altijd *maréchaus-*

Zijn kerken zijn vernield, maar deze grote, kille ruimte van hemel en beboste bergen is een oneindige kathedraal, waarin hij zijn God te vinden weet. Zijn eigen zoon stierf aan het Paso-front, maar zijn buurmans vrouw heeft gisteren juist een nieuw leven gebaard in het kraambed van bladeren in het noodbivak. Er zijn geen patronen meer voor zijn geweer, maar de geduldige rolsteen in de rivierbedding houdt zijn klewang doorlopend scherp.

Ja, het is niet veel, maar voor hem voldoende om te zitten op een uitkijkpost, de rug gekromd in waakzaamheid.

Het geluid van detonerend dynamiet is weggedreund over de baai van Ambon. Het monument bezijden de ruïne van fort Victoria, voor de aloon-aloon, is in duizend brokken uiteengeslagen. Er is geen mens, die in staat zal zijn nog ooit de fragmenten van de oude eed „Door de Eeuwen Trouw” weer bijeen te zoeken uit het puin en de geschroeiende aarde. Géén Nederlandse garantie, géén Nederlandse belofte zal deze fragmenten ook ooit weer duurzaam bijeen kunnen houden. Dit is voorbij en God alleen west, hoeveel het de Ambonees gekost heeft voor het zó onherroepelijk voorbij was.

Het is in tijden van ontzaglijke nood, wanneer een volk zielsnaakt tegenover de beslissing staat van zijn toekomst in knechting of vrijheid te leven, dat haar een levensdevies gegeven wordt om uit te dragen door alle storm en strijd. Nederland heeft in zulk een rampzalige tijd een devies als strijdbanier ontvangen: Ik zal handhaven. — Het is beter daarvan niet te spreken in tijden als wij thans beleven, daarvoor is de klank te waarachtig. Maar de historie heeft bewezen, hóe hoog de nood gestegen moet zijn, voor zulk een devies tot een volk komt.

Ambon heeft zijn oud, offervaardig devies verloren. Wat geen drie en een halve eeuw van strijd en ontbering vermocht, nóch de Japanse betuissamoerai, bereikte Nederland met radicaal dynamiet. Maar het dynamiet heeft méér gedaan: het heeft in één vermorzelende klap de kluis van een eeuwenoude volksherinnering opengebrouwen en daaruit is, fél en bevrijd, de havik van een traditie omhooggeschoten, récht en moedig de stormhemel van de toekomst zoekend, en zijn schreeuw, gewrongen uit het gescheurde hart, trilt over de bergen en bossen en zeeën en alle pijn, allé radeloze nood en kommer is daarin gesmeed tot een bliksemend zwaard:

MENA MOERIA! Een voor allen, allen voor één!

sée, valt er een, dan vervangen hem tien anderen, wij zijn eens en voor al *maréchaussée*!”

Orembaai (aroembai): grotere roei-zeilprauw van de Molukken.

Kolé-kolé: kleine, van een uitgeholde boomstam vervaardigde prauw.

Kain berang: oorlogskleed, de rode halsdoek.

Silap hati: letterlijk: de vlucht van het hart, dat is heimwee.

Mena Moeria

^{HC}
No 30 September 1951 is by het grenskantoor
Putte aangehouden en reeds kommandant België
waarin ook bevonden J. Gansseman
J. W. J. Watinena
nummer K. 80

B. Boelhouwer
Hierin handelt brief Rijkspolitie Brussel
no 4 September 1951 no 495/51 v. a
gericht aan P. G. De Boeck. In de brief staat
Op 31 Augustus jl. heb ik Boelhouwer gearresteerd
naar België en de deunt deense kommissie
te Putte verteld dat hij in Frankrijk
en bereik had gebracht aan Westerbaling
& heeft Boelhouwer aan de kommissie
stukken laten zien, die voor Westerbaling
getekend konden zijn. De lijst van K. A.
Ja. 1951 is of te aan P. G. De Boeck telephonisch
wordt alle vragen kennis te doen

afzagen wat hij voor bedrags stukken
weet te vertellen.

C. A. M. E.

P. 1174/6

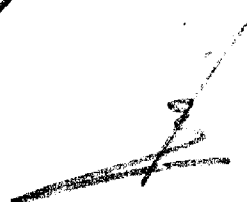
De. Fredericke van der Vliet 13/4
P. a. J. van der Vliet " "
13/4/57.

Maj. Karsten Vines.
Luit. v. R. P. Kruis

Leit. COT R.P. Breda
rijt dat de kammer alleen
een blik in de stikken heeft
gevoerd en het geheel
gesal heeft overtuigen en
de Manchaurne (dat
van de brigade Breda)

Lt. Hutz deels Turake
neder dat alle wat bij
Manchaurne om die kwestie
behoort is in opzinnen in
neder aan CAWI
verstrekt rapport.

 14/9/57

Pesan Oedara

MENA MOERIA!

Walaupun moesoeh datang berkeroemoen hendak menghantjoerkan Negara kita, sehingga sebahagian wilayah Repoeblik Maloekoe Selatan telah dapat didoedoekinja, perdjoeangan kita tidak akan berkoerang sedikitpoen dan akan tinggal berkobar-kobar didalam dan dioear negeri sehingga serdadoe moesoeh jang pengabisan meninggalkan tanah air kita atau dimoesnahkan.

Boekti jang njata bahwa perdjoeangan kita tidak dapat dipatahkan ialah tjara pesan ini disampaikan kepada saudara-saudara: diboelang dari oedara oleh penerbang-penerbang R.M.S. Diloear Negeri, diseloeroeh doenia pedjoean-pedjoeang R.M.S. telah tersebar, dan pasti waktoe akan tiba tentara moesoeh akan diserang tjara besar-besaran, didarat, dilaoet dan dioedara sehingga tanah air kita akan disoetjikan poela dari djedjak-djedjak kaoem agresor Indonesia.

Ingatlah: Perdjoeangan mereboet kemerdekaan bangsa beloem pernah dapat dipatahkan didoenia ini.

Pertetapkanlah hati dan perkoeatkanlah keinsjafan bahwa tanah air kita pasti merdeka.

MENA MOERIA!

P. W. LOKOLLO

I. A. LEBELAUW

(Wakil-wakil Pemerintah diloear negeri)

Speciale instructies aan A C D, (Slechts bij definitieve opberging in te vullen).

CO 117232 ✓ VD 09.02

ONAFGEDAAN

Copie L PD 9919

DUPLICAAT C.O.

Afd./Sect.:

Dat.:

Par.:

Interne aanwijzingen A C D.

A C D.

Dat.:

Par.:

Aantekeningen (Nummeren s.v.p.):

Aan de hand van dit dupl. CO geen correspondentie vo...

Org. C.O. is in behandeling bij KB ACD/l. 1/9 df

1/9/1952

de 4e ges. d'lyst.

ge. pae 1/9 52

C VIII in PD 1952?

C VIII 10/5

14/9/52 @ AWI dit moet in OD 1952 dat is KB VIII is

C VIII 14/9 52

KB VIII

*Gen. KB VIII
113 10.3.52*

14458 Bu94

90 1902

31 AUG 1951
ACD/112232

B.
D.A./1-067/W. 1121

- Uw vraag van 7-5-51 - n° 106086/CBS/795.

De genaamde POT heeft, einde 1950, gevraagd met WESTERLING in betrekking te komen; hetgeen verder dan ook gebeurd is.

In de laatste dagen van de maand Januari 1951 werd POT door WESTERLING aan de Belg SWEERTS voorgesteld. WESTERLING zegde aan POT dat hij voortaan zijn onderrichtingen van SWEERTS zou ontvangen.

Voor het vertrek van WESTERLING, laten deze en POT in Antwerpen paspoorten en "military identity cards" drukken. Zij zenden deze naar Nederland ter bestemming van de vertegenwoordigers der R.M.S. behalve zekere paspoorten en 170 "military identity cards", die in België blijven. Stempels worden ook vervaardigd. Een radiopost (uitzender-ontvanger) wordt door SWEERTS in Limburg uit Nederland ontvangen. Monsterrollen worden door POT op het Consulaat der Nederlanden ontvreemd om een schip toe te laten naar Indonesië te varen.

Op 5 Mei 1951, komt POT bij de Rechterlijke Politie en verklaart haar dat die zelfde avond andere consoorten van de zaak WESTERLING kunnen aangetroffen worden.

Ter gelegenheid van de aanhoudingen die daar volgden van de genaamden NIENHUIS en SWEERTS, worden, in de aktentas van POT, propaganda brochuren en landkaarten gevonden.

POT en SWEERTS werden voor de Correctionele Rechtbank te Antwerpen vervolgd :

- A.- a) voor vervalsing van :
 - 1) de eerste : 11 paspoorten;
 - de tweede : 4 paspoorten;
 - 2) valsheid in geschriften op documenten van de R.A.C.;
 - 3) valsheid van geschriften door de tweede in hotelbriefjes;
 - 4) voordragen van de naam AU MENA door SWEERTS bij de rechterlijke politie;
- b) gebruik van vervalste stukken.
- B.- Ontvreemden van paspoorten;
- C.- Ontvreemden van stempels;
- D.- Wegneming van paspoorten en monsterboekjes;
- E.- Dragen van valse namen:
 - de eerste : JANSSENS en BUYNINCK;

.. / ...

de tweede : FORD - RONKEN - SCHOUWENBERG -
PIETERSEN - AU MENA;

F.- Dragen van pistolen zonder toelating;

G.- Aanwerving van pistolen op onregelmatige wijze;

H.- In ontvangst nemen van radiopost met inbreuk op artikel
2 en 6, wet 14-5-1930, 1, 2, 10, Koninklijk besluit
27-6-1930, Ministerieel besluit van 2-6-1947.

POT wordt veroordeeld :

- wegens feiten a. tot E. tot 1 jaar en 100 frs boete;

- wegens feit E. tot 100 frs boete;

het alle voorwaardelijk voor 5 jaar.

SWEERTS :

- wegens feiten A.B.C.E. tot 1 jaar + 100 fr boete;

- wegens feiten F. en G. tot 1 maand en 100 fr, boete.

Tengevolge van deze veroordeling werd POT
uit het Rijksgebied verwezen, namelijk langs de Franse
grens, welke hij verkozen had.

De 28e Augustus 1951.

~~ONAFGEDAAN~~

CO^o/15.7.11

ad 1902

OR

~~PA~~

Handwritten notes:
14/10/57
12/10/57
1902
7A
gederubneerd
11/2 '52

Afd./Sect.:

Dat: 20/11

Par: 1/2

Interne aanwijzingen ACD.

ACD. 4c

Dat: 26/1-52

Par: 2/7

(5)

17/12/51

Aantekeningen (Nummeren s.v.p.):

Handwritten notes:
14/10/57
12/10/57

Handwritten notes:
S.C. die staan in boek 1112 15/8/57

Handwritten notes:
H.B.V. CVV 4k daarna
Retour CAW I

Handwritten notes:
Spec CVV 20/2.51 ff retour CAW I.

Handwritten notes:
CAW II Waarschijnlijk 1902.

Handwritten notes:
K.B.VIII Paume 0.10.1902 retour CAW II 20/10

Handwritten notes:
CAW II
Genie K.B.VIII 0.10.1902 wordt nog even aange-
houden.

Handwritten notes:
29/11/57
CAW retour 29/11

Red IV 3
Sp. of base length

Red IV 3
Sp. of base length

NOTA:

28.6.1951.

Van: KA-RA

Aan: H-BVD

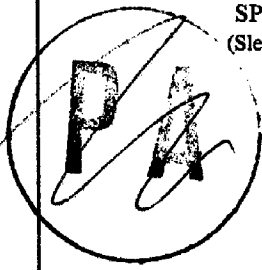
Onderwerp: SWEERTS.

elk. v. a. / u

1200 / u

geh. v. H.C. z. b. / 20/6

1. Caeymaex zegde mij toen ik hem in Londen sprak toe, dat hij zou proberen van de Procureur des Konings in Antwerpen het dossier SWEERTS in handen te krijgen. In geval dit mocht gelukken, zal hij mij telephonisch waarschuwen. Het is dan zaak, dat ik terstond naar C's kantoor ga om inzage van het dossier te nemen en daaruit over te nemen, wat mij voor ons van belang lijkt.
2. Mocht het C niet gelukken het dossier in handen te krijgen, maar zou hem bijv, wel toegestaan worden het dossier in te zien ten parkette van de P.G., dan zou hij zelf daaruit die gegevens putten, die naar zijn mening voor ons van belang kunnen zijn.
3. C zal ons in elk geval van het verloop op de hoogte houden.

ONAFGEDAAN

*zie ook
137376
om H. Alsem*

Afd./Sect.:

Dat.:

Par.:

Interne aanwijzingen ACD.

ACD. 198

Dat.: Aug '53

Par. C

Aantekeningen (Nummeren s.v.p.):

*plv. H. BVD. t.l. de naam in de lijst zetten met veel.
vrij van H.C. LA / 1-4/10*

*KA.
Per van H. west
= E. Engels. / 1/6/10 / 1/6/10*

*H.C. t.l.
CAW / 1/4/10*

per P. ne 1/8/10

*of de naam bij het aanpak medelidigheidsaanpak...
behoort in de plaatsen onder... Pit...
bedrijf... BVD!!!
10-8-57*

*13/10/53... met...
P. de Key 10-8-57*

*HC
CA. In mijn P. de Key.*

Bevproben met P₂, is gevoterd
in P₂ zal bereiken of 1000 07, 20/57.

021902.

B1110 JMK

No: 384.- G E H E I M.-

27 Juli 1951.-

Onderwerp: "Gegevens uit de Correspondentie van WESTERLING".-

16.383
30 JULI 1951
ACD/114928

Bijlagen : één.-

A A N : KA/RA. - *van KARA, door naam Pev. HBRW.*
V A N : W.- *ad 30/7*

Hierbijgaand moge ik U doen toekomen, een lijst, vermeldende de namen en adressen van personen die met WESTERLING correspondeerden.

De gegevens tot het samenstellen van deze lijst, ontving ik gisteren - 26 dezer - ten burele van "Rival", die echter zelf afwezig was, doch de desbetreffende bescheiden in een voor mij bestemde gesloten enveloppe had gereed gelegd.

Zij zijn afkomstig uit de - in de door SWEERTS en POT destijds te Brussel bewoonde kamer - gevonden en inbeslaggenomen correspondentie van WESTERLING.-

Op mijn herhaald daartoe tot hem gericht verzoek, verklaarde "Rival" zich twee weken geleden bereid, mij enige bijzonderheden uit die - op de zaak-Sweerts-Pot betrekking hebbende - inbeslaggenomen bescheiden, mede te delen, echter onder uitdrukkelijke voorwaarde van absolutie geheimhouding onzerzijds.

In verband met de afwezigheid van "Rival" was het mij gisteren niet mogelijk meer inlichtingen te verkrijgen.

Volgende week - 2 Augustus a.s. - hoop ik andermaal een bezoek aan "Rival" te brengen, bij welke gelegenheid ik dan wederom zal trachten nadere bijzonderheden omtrent de overige bij SWEERTS en POT inbeslaggenomen bescheiden van hem te vernemen.

Het resultaat van dat onderhoud zal dan zo spoedig mogelijk te Uwer kennis worden gebracht.-

NAMEN EN ADRESSEN VAN PERSONEN
DIE MET WESTERLING CORRESPONDEERDEN.-

- Aanhanger van Westerling;
Is bereid aan zijn zijde
te strijden: : ✕ G.VAN MECHELEN, te AMSTERDAM. - Seiner
III, stamb.nr.16396- S.B.-26- V.B.-M.E.-
- Aanhanger van Westerling : ✕ J.W.J.GRIJSEELS, ex-parachutist, Veer-
straat, 10, te AMSTERDAM.
- Biedt zijn dienst aan W.aan : ✕ J.TIMMERMANS, Hoofdstr.6, TER APEL. (Gr.)
- Idem : ✕ Broer WIERSMA, p/a Hotel Schaepkens-van
Sint Fijt, VALKENBURG. (Holland).-
- Idem : ✕ Kees VAN 't WOUDE, Sophiast.92 ROTTERDAM.
- Idem : ✕ G.H.M.DEYNEN, Smedenstraat 47, DEVENTER.
voormalig 1-11-R.I.-W.Brig.R.I.-Dec-Div.
- Idem : ✕ H.C.ALOFS, P.C.Hoofst.98, AMSTERDAM.
gewezen SS-man.-
- Idem : ✕ Jacob VISSER, Kolkakkerweg 7, te EDE.-
- Bewonderaar van Westerling : ✕ L.VAN VEELEN, Sloterkade 10, lehuis,
AMSTERDAM.
- Idem : ✕ M.DE BAS - Voorbij en Zonen - Engelumer-
str.44, te LEEWARDEN.-
- Idem : ✕ Schoenfabriek firma WOLFF - H.LEYTEN,
Stationsweg 35, te MEPPEL.-
- Idem : ✕ Miss Suoma WESTERLING, Lahti Kauppahstel-
li - FINLAND.-
- Idem : ✕ G.P.L.VAN DE NIEUWENHUYSEN, Markkade 7,
te BREDA.- (dit is de afd.chef Chem.Be-
drijven van de N.V.Hollandse Kunstzijde
Industrie te Breda).-(W.).-
- Idem : ✕ Peter SCHOLTEN, Bilderdijklaan 2, BAARN.
- Idem : ✕ Ernestine KUBISCH, te WIEN, - I - Mülker-
bastei 14/6.-
- Idem : ✕ M.A.BOELE-SADIE, av.Eug.Plasky 147 te
SCHAARBEEK (B.) - tel.33.35.17.-
- Idem : ✕ P.SUZENAAR, Alma Padermastr.10, LEEWARDEN.-

- Bewonderaar van Westerling : J.WOLFF, Jozef Israëlstraat 36-a, te GRONINGEN.-
- Idem : Adriaan BROELANDER, Commandeurskade 42, te MAASLAND. (sgt.o.v.w.-Korps Spec. Troepen).-
- Idem : VERHAGEN, Loosdrechtseweg 128, HILVERSUM.
- Idem : F.L.W.AUGKOW, ex.sgt.Knil, JP.Coenstraat, 9-bis, te UTRECHT.-
- Idem : Lucienne AUBERT, Krayenhoffstr. ~~33~~, te DEN HAAG.-
- Idem : Kees VAN 't WOUDE, Sophiast. 92 ROTTERDAM.
- Idem : N.M.J.VAN DE POEL, Violierenweg 34, te WASSENAAR.-
- Idem : Rudy - ?? - Mont 178, DISON. (B.)
- Idem : BOGTSTRA en DE WILDT, Colombo 1 Ceylon. Lt.Comdr. BRONDGEEST van AMSTERDAM.-
- Idem : Emil SAVUNDRANAYAGAM, 5 Mackinnon's Building - Fort - Colombo 1 Ceylon.
- Idem : T.SUZENAAR, Leeuwrikstraat, 138-b, te LEEUWARDEN.-
- Idem : J.F.VAN DIERMENN, Hotel Métropole - te BRUXELLES.-
- Idem : J.M.J.THOMASSEN, Hennewierstr. 6, te ROTTERDAM.-
- Idem : Mlle Mathilda v.d. HEYDEN, c/o Mad.de Barry - av.Friling 37, BRASSCHAAT. (B).-
- Idem : Diana TENGNAGEL, 87 Ch.de Haecht, te BRUXELLES-III.-
- Idem : G.J.SWANBORN, Prins Bernhardstr. 7 te GORINCHEM. (Holland).-
- Idem : M.MEBIUS, 14 rue de l'Yser Ans, te LIEGE.
- Idem : Jo VAN LEEUWEN, Singel 178, te VLISSINGEN.
- Idem : N.WESTERLING, p/a Fam.Kannegieter, Bosb. Toussaintlaan 35, te HILVERSUM.
- Idem : Guido ROSEEUW, Vestingstr. 50 ANTWERPEN en 82, Turnhoutsebaan, ANTWERPEN.

- Vriend van Westerling : Dr.S.VAN DER HARST, Oosteinde 189, te VOORBURG, tel: 778028.-
- Idem : Sam. KOPERBERG, ex-sergeant, Kamer 26, Royal Hotel (plaatsnaam onbekend) (vermoedelijk Brussel).-
- Idem : W.H.M.COLSON, Weteringschans, 33, te AMSTERDAM.-
- Idem : P.F. BOON, Opname-centrum R.S.T. -Prinsenbossen, huis No:20 te GILZE (N.Br.).-
- Idem : Yvonne HOOGVELT, Hotel Royal, Place Rogier, te BRUSSEL.-
- Idem : J.WOLFF, Lopende Diep, 12-A, GRONINGEN.
- Idem : Jan A. BLOMMENDAAL, Lakenweverstraat 1, te BRUSSEL.-
- Idem : Carel, Spinozastraat 37 te AMSTERDAM, tel: 52311,- (vermoedelijk Carel BRONDGEEST).-
- Idem : R.F.DE MEY, Eindstraat 25 te ECKELRADE, gemeente GRONSVELD.(Limburg).-
- Idem : J.C.VAN KAPPEN, Hotel Royal, flat 20, Oude Graanmarktstraat.-(plaatsnaam onbekend).-
- Idem : Lode WUYTS, Reuter-correspondent.
- Idem : Dick VAN KAN, Bruynstr.42-b, ROTTERDAM.
- Idem : B.BROUWERS, Parade 92, te VENLO.-
- Idem : DE BRUYN, (nadere gegevens onbekend) Legerlaan 50, BRUSSEL.
- Idem : B.BOELHOUWER, De Sillestraat 79, te DEN HAAG.-
- Idem : TH.C.BERMEN, Antwerpen, tel:49.80.41.-
- Idem : H.D.RIJHLINER(?), van Galenstraat 25, DEN HAAG.-
- Idem : W.COLSON, "Groeneveld", Amsterdamsestr-27, te BAARN.-
- Idem : H.L.ROELFSEMA, Stadhoudersplein 9, te DEN HAAG.-

In briefwisseling met
Westerling

- X: J. THIESSEN, Jr. Van Hoytemastraat 27
DEN HAAG, via W. VAN DER SLUIS, Egger-
montstr. 9, te LEDEBERG-bij GENT (B.).-
- Idem : Brief, d.d. 28.6.1950, financiële betrek-
kingen tussen Westerling en USAHA Inter-
continental - General Merchandise -
→ E. TLETZ, Koningsplein 25 DEN HAAG en
Eendrachtsweg 53, te ROTTERDAM.
- Idem X: G. ERIMESCU, c/o Hotel des Cèdres - AZROU
Maroc - Afr. du Nord.-
- Idem /: G. H. M. DEYNEN, Smedenstraat 47, DEVENTER.-
- Idem /: D. B. SALVERDA, Secretaris "Actie-comité
Westerling", - DEN HAAG.-
- Idem X: M. H. Gravin VAN LIMBURG STIRUM HOCUFFT
VAN VELSEN, Leuvensestraat 84, te
SCHEVENINGEN.-
- Idem /: John H. BOYD, Beaumanoir Park, nr. Lough-
borough, LEICESTERSHIRE.
- Idem X: Fritz WESTERLING, HAMBURG, Harburg-
Marmstorferweg 42.-
- Idem /: P. CHARPENTIER, p/a: René WEILL, 59 rue
de la Concorde, BRUXELLES.-
- Idem A: Kolonel-general ENGLES, te DEN HAAG.-
tel: 345670.-
- Idem /: F. H. VAN DE PUTTE, Oranjelaan 14 te
BUSSUM.-
- Idem /: Dirk WESTERLING-Dzn.-Van Walbeekstraat
No: 20, te AMSTERDAM-West.-
- Idem /: Jacques CHARPENTIER-PIGAULT, 17 rue du
Général Niox, PARIS-XVI.-
- Idem : D. HENDRIKSE, S. Weimarlaan 35, te AMSTER-
DAM.- (Heeft foto gestuurd aan Wester-
ling).-
- Idem /: MUH. ALI - p/a Museum Djakarta, brief ge-
richt aan: Jth. Tuan G. W. DE BRUYN - Utrecht-
sestraat 29, ARNHEM - doorgezonden aan:
50, av. de l'Armée te BRUSSEL.-

In briefwisseling met
Westerling

X: Dr. E.H.VON BAUMHAUER, De Laïressestraat,
No:13, te AMSTERDAM.- (Blijkens tele-
foongids: Mr.Von Baumhauer & Mr.Houwink,
advocatenkantoor:De Laïressestraat 13 te
Amsterdam-Zuid.-) (W.).-

Beschermer van Westerling: X: Dr. W.FEUILLETAN DE BRUYN, Kwikstaartlaan,
No:9, te DEN HAAG.-

Door Westerling ontvangen
telegrammen van:

X: DILLEWAARD, Van Speykstraat 130,
DEN HAAG.- Is bewonderaar van Wester-
ling.-

Idem X: VANZINNICQ BERGMANN, te VUGHT.-

Idem :/ Mevr. LUYTEN, te WASSENAAR.-

Idem X: Capt. Henk ALSEM, te DEN HAAG.-
Vriend van Westerling.-

Idem : Bond Stoottroepen: SWINKELS, REEK, VALEN-
TIJN, SUYBEN, WILLEMS, te HELMOND.-

Idem :/ Mr. J.P.VAN LOON, Eendrachtsweg 59, te
ROTTERDAM.- Biedt aan Westerling rechts-
bijstand aan.-

Idem /: Sterk SNIJDERS, te RHENEN.- (Holland).-

Idem X: Hayo HECKMAN, Frans Listzlaan 23, te
HEEMSTEDÉ.-

Idem : Geen naamsvermelding:
Kerkstraat 72, te AMSTERDAM.-

Idem X: J.BECKERING VINCKERS, te VOORBURG.-

Idem /: DEMEY - Zeep, te ROERMOND.-

Kaart met wensen voor Wester-
ling, verzonden d.d. 30.8.1950
Mil.Hosp."Oog in Al"-zaal 198
Afd.F.-te UTRECHT, waarop ver-
meld de hiernaast genoemde na-
men:

/: O.V.W.-S.M.I.-A.J.J.KNOORENBURG, 5-6-R.I.
/: O.V.W.-Korp. P.HOEK, Terr.Genie.
X: Sold. I.J.PEETERS, 3-12-R.I.
/: Sold. M.DIPHOORN, 3-9-R.I.
/: Sold. J.VAN DIJK, 5- Irene.-
/: Sold. I.VAN VUGHT, 3.10-R.I.
/: Huz. D.VERHOEVEN, 2-2-R.H.van Bor.-
/: Huz. A.DE LOOS, Depôt P.A.W.-
/: Sold. M.VAN DE KOLK, 1.2- Rg. Verb.Tr.-

Kaart met groeten aan
Westerling van

*X: | Majoor Maarten KNOTTENBELT.-
(nadere gegevens onbekend).-

Kwam met Westerling
samen te Brussel

—: | H.DOLKENS, Conradtkade 19, DEN HAAG.-

Verleende bemiddeling ten
gunste van Westerling bij
Criminal Investigation

—: | Adriaan AARTS, Adrien Milderstraat 66-b,
te ROTTERDAM.- (C.2.).-

Stuurde wensen aan
Westerling

—: | J.POST, Van Slichtenhorststraat 65, te
NIJMEGEN.-

Stelt zich ten dienste
van Westerling

—: | J.F.J.VAN BENTEM, ex-oorlogsvrijwilliger
uit Indie, Nieuweweg 9 - 97-D., te
DOETINCHEM.- (Holland).-

RIJKSTELGRAAF

NUMMER 75

KANTOOR **GRAVENHAGE**

WILLEM DE ZWIJGERLAAN

TER VERZENDING is/zijn op 19 Juli 1951 aangenomen

het telegram nr

~~de telegrammen nrs~~
naar

1036
Amsterdam

(**) waarvoor { ~~in giro zal worden geboekt (*)~~
betaald is (*)
~~in afrekening zal worden geboekt (*)~~ } de som van 2.75 gld

van DE DIRECTEUR, Willems

VOOR DE AFGIFTE VAN ELK ONTVANGBEWIJS IS TIEN CENT VERSCHULDIGD.

(*) Doorhalen hetgeen niet kan dienen.

(**) Indien de afzender invulling van het bedrag der seinkosten niet verlangt, **MOET** „waarvoor” en hetgeen volgt, worden doorgehaald.

KLASSE	KT-REST. <i>STAPEL</i>		KT-AZ 'S-GRAVENHAGE Bijkantoor Willem de Zwijgerl. (Wz)	NR 10 30
WDN-TAL	DATUM	TIJD	DBVS	
A. Oversnelen . . . f		 STAATSBEDRIJF DER PTT	AANGENOMEN DOOR:	GIRO-NR
B. Antwoord . . . "			Overgeesind naar	
C. Ontvangbewijs . . . "			In draad, op 195...	
Samen . . . f			te	
BU betaald op vrug			door:	

TELEGRAM

Aan
W. van Os
Mr BeynsAaan 13
Amstelveen.

Door omstandigheden
voorlopig verhinderd

Dosner Duma *W.v.d. Does.*

Verzonden door
dosner Duma
Duma

HET ONDER DE STREEP GESCHREVENE WORDT NIET MEDEGESEIND

NADruk VERBODEN
MOD. T1A - L.4046 - '50

NAAM EN ADRES VAN DE AFZENDER:

TELEFOONNUMMER
VAN DE AFZENDER.

UITTREKSEL

Uit : 35ste Vergadering Naam: 1900. Vaststelling van Hoofdstuk V
3 Juli 1951 - 1e Ka- (Dep. van Binnenlandse Zaken) der Rijks-
Voor: OD/PA 1902 mer Naam: begroting voor het dienstjaar 1951.

Afsn.: 639 - vel 167

Afz. :

datum:

Aard van het stuk:

Minister TEULINGS:

In het Voorlopig Verslag aan de Tweede Kamer over het tweede hoofdstuk A der Rijksbegroting voor het dienstjaar 1948, verschenen op 10 Juni 1948, dat is dus twee jaar geleden, Mijnheer de Voorzitter, wordt gevraagd:

"Is het juist, dat een in België bij verstek ter dood veroordeelde Vlaamse S.S.-officier, Zweers geheten, geruime tijd in Nederland vrij heeft kunnen rondlopen, voorzien van valse papieren, die hem door bemiddeling of met medeweten van de C.V.D. verstrekt waren? Is het juist, dat deze Zweers nog steeds niet aan België is uitgeleverd? En kan de Minister mededelen, waarop deze uitlevering nog wacht?

Bij de beantwoording, ingezonden 20 Juli 1948, werd door de toenmalige Minister-President, Minister van Algemene Zaken, de heer Beel, uitvoerig geantwoord:

"Zweers (ten rechts Sweerts) was bij de bevrijding van Nederland in dienst bij een Engelse militaire eenheid en in het bezit van Britse militaire identiteitspapieren. Van Engelse zijde zou met de Belgische autoriteiten de afspraak zijn gemaakt, dat Sweerts van Belgische zijde ongemoeid zou worden gelaten, zolang hij zich niet in België zou vertonen. Toen de Engelse eenheid op 1 Mei 1946 naar Engeland werd teruggetrokken, werd aan de Nederlandse verbindingsofficier bij deze eenheid verzocht er voor te willen zorgdragen, dat Sweerts tot zijn a.s. vertrek naar Zuid-Amerika in Nederland kon blijven. Door of namens de C.V.D. zijn nimmer vals papieren aan Sweerts verstrekt. Toen bleek, dat Sweerts zich schuldig maakte aan zwarte handel, werd hij op 20 November 1946 door de politie te Haarlem aangehouden, van welke aanhouding de volgende dag aan de Sûreté de l'Etat te Brussel melding werd gemaakt. Hoewel Sweerts 2 dagen later in België bij verstek tot de doodstraf werd veroordeeld, is tot op heden geen verzoek om zijn uitlevering in de zin van het tractaat met België ontvangen. Wel werd op 15 Januari j.l. een gestempelde nota van de Belgische Ambassade aan het Ministerie van Buitenlandse Zaken overhandigd, waarin om uitlevering van Sweerts werd verzocht, doch deze nota, waarin geen enkele grond, zelfs niet het tegen hem uitgesproken vonnis werd

Uitgetr. door: CA

Op aanwijzing van: PHC

Z.O.Z

Datum: 26/7-51

genoemd, kon geenszins als een officieel verzoek overeenkomstig de bepalingen van het tractaat worden aangemerkt. Daarbij komt nog, dat geen enkel der door het uitleveringsverdrag met België voorgeschreven bescheiden werd aangetroffen."

Ik deel dit relaas mede in verband met de actuele kant van het probleem. Deze mijnheer Sweerts heeft met de B.V.D. niets te maken gehad.

SPECIALE INSTRUCTIES AAN ACD,
(Slechts bij definitieve opberging in te vullen).

ONAFGEDAAN

CO^v 113816

116316

0.8.1902

~~11~~

*Upland 1902
h OP*

Afd./Sect.:

Dat.:

Par.:

Interne aanwijzingen ACD.

ACD.

Dat.:

Par.:

Aantekeningen (Nummeren s.v.p.):

HC 44 Dit zijn verhalen van Van Os, die hij wilde publiceren! Het raakt megal!

HA. Mr. B. van H.B. is bij Van Os geweest en heeft geen contract. Van Os zit financieel in nood en zoekt help aan en mogelijk kan een weg te komen. Deze noodstand heeft er toe geleid, dat Van Os een ultimatum geeft, dat als H's 714 niet anderszins wordt betaald van bij hem was, hij dat publicatie zal uitgeven, waarnaar hij dan bij Van Os heeft op publicatie van het nummer in dit rapport. Dit zal wel om een enkel tiel respectens Had worden gegeven. Van Os heeft mita mee gekend en Van Os dan in bijgevoegd rapport nummer staat. Het indig van H.B. gaat. De nieuwst of d. B. me een van Van Os met zijn.

C.H.W.I

C.A.W. uit dit rapport is te zien dat H.B. niet bereikbaar was. Van hem telefonisch afgehoord re 17/7/57

Jhr. H. K. B.

t. l.

Ik heb v. d. hand gezegd dat my vooral
woelen vorkomen, dat v. d. een tijdje naar onze
dienst krijgt en in verband daarmee ook afge-
sproken, dat v. d. B. zij deude bevocht om af te
v. d. hand geveld en trouwen van het begin af
veel van, maar my worden in het begin dat
v. d. te word te staan.

(Handwritten note, partially illegible)
17/11/81

KA / 20/2

Mr. Mees

Alle afbreng relatie v. d. v. d.

De is niet byzondere interessant voor de alles
wat is de aan in Augustus.

23/7

CAWI

t. l.

23/2

Gerin me

24/5

Hesperus 25/7 8

~~Handwritten scribble~~

K. B. gaarne een gelijpke nota van
het geschiedt acht aan ca d. d. 17-1-1.

CAWI, ingesolpe persoeck alle bestry getypte d. B. (116516)

~~Handwritten scribble~~

Ger. bij KA qu 20/10

qu 24/10

K.B.VIII

San CAWI

Op 16 Juli, heb ik op verzoek van den Heer van 't Hof onder een aangenomen naam een berouw gebracht aan de Heer van Os te Nieuwe Amstel.

Van te voren heb ik een ondertoon gehad met de Heer van Volke "Vas" aldaar berekende meer of enigerzins in deze materie te orienteren.

De Heer Vas gaf my inzag: van de laatste gegevens hem verstrekt door "van Os" welke ge. Gegevens door hem t.l. Daterday per expresse naar de B.V.D. zijn gezonden

De Heer Vas deelde my o.a. mede dat de Heer van Os thans moet leven van 130 steun per maand met 3 kinderen en een rijke vrouw.

H. spocacy heeft me dat "van Os" wanhopige pogingen doet om aan geld te komen en dat hy dit het verstreken van inlichtingen van Volke of B.V.D. hoop zijn Sen. Postand te verbeteren.

Om het tot of heden niet is gelukt brengt hy men of meer met publicatie in de pers van de gegevens die hy zedde heeft verstrekt en van nog enkele andere die hem late nog ten ore zijn gekomen. Uwe deze laatste hier by rub met uw Blykbaar hoort hy op deze wijze pressie te kunnen uitbrengen om aan een baan of aan financiële steun te komen.

Stangerie ik van daanuit niet kon beoordelen of publicatie van de bron hem aan ons verstrekte inlichting uit een politiek oogpunt ingewenakt is en om reden de Heer van 't Hof my had verzoekt om ten op. Zucht van hem niet nadelyk, de boot geheel af te houden heb ik hem late weten. Dat ik hem a.s. Donderday ont 3 uur zou mededele. of wij verder in zijn omstandig. heden belang stelden.

+) Dit is door o.d. B. kennelijk zwaar begrepen. 7-7-51

De houding van niet geheel boot afhouden is

op het ges. van 20.13. Meer Van Os meer aanblijven van 1941
Cultuur van Dender de 1941. Alder met de 10.10.1941 het zinnen CAWI

J.P. W. 02
e

2.1
06.242.1
20 AUG 1951
ACD/116316

NOTITIE VAN KB(IV)

AAN CAW I

No.: 2966

Betr.: VAN OS

Bij Co 113816.

du

Op 16 Juli heb ik op verzoek van de Heer van 't Hof onder een aangenomen naam een bezoek gebracht aan de Heer VAN OS te Nieuwer Amstel.

Van te voren heb ik een onderhoud gehad met de Ad. van Politie "VOS" aldaar, teneinde mijzelf enigszins in deze materie te oriënteren.

De Heer VOS gaf mij inzage van de laatste gegevens hem verstrekt door "VAN OS" welke gegevens door hem l.l. Zaterdag per expressen naar de BVD zijn gezonden.

De Heer VOS deelde mij o.a. mede, dat de Heer VAN OS thans moet leven van f.38.-- steun per maand met 3 kinderen en een zieke vrouw.

Al spoedig bleek me dat VAN OS wanhopige pogingen doet om aan geld te komen en dat hij door het verstreken van inlichtingen aan Politie of BVD zijn financiële toestand te verbeteren, hoopt.

Nu dit tot op heden niet is gelukt, dreigt hij min of meer met publicatie in de pers van de gegevens die hij reeds heeft verstrekt en van nog enkele andere, die hem later nog ter ore zijn gekomen. (Van deze laatste liet hij niets los). Blijkbaar hoopt hij op deze wijze pressie te kunnen uitoefenen om aan een baan of aan financiële steun te komen.

Aangezien ik van daaruit niet kon beoordelen of publicatie van de door hem aan ons verstrekte inlichtingen uit een politiek oogpunt ongewenst is en daar de Heer van 't Hof mij had verzocht om ten opzichte van hem niet dadelijk "de boot geheel af te houden", heb ik hem laten weten, dat ik hem a.s. Donderdag om ± 3 uur zou mededelen of wij verder in zijn omstandigheden belang stelden.

KB, 18 Augustus 1951.

Aan: H.C. *4/6*

Dit zijn verhalen van Van OS, die hij wilde publiceren! Het rammelt nogal!

V.d.B. van K.B. is bij Van OS geweest maar hij heeft geen resultaat. Van OS zit financieel in nood en zoekt blijkbaar een mogelijkheid om aan geld te komen. Deze noodtoestand heeft er vermoedelyk toe geleid, dat Van OS een ultimatum gesteld heeft, dat als Hr v.'t HOF niet Donderdagmiddag (jl.) vóór 5 uur bij hem was, hij tot publicatie zou overgaan, waarmede hij dan blijkbaar gedoeld heeft op publicatie van het vermelde in dit rapport. Dit zal wel door geen enkel zich respecterend blad worden opgenomen. V.d.B. heeft niets meer gehoord van Van OS, dan in bijgevoegd rapport vermeld staat. Het verslag van V.d.B. gaat mede hierbij. De vraag rijst of V.d.B. nu weer naar Van OS moet gaan.

17-7-'51 - CAW I

Aan: CAW

Het lijkt mij onnodig dat V.d.B. nog teruggaat naar Van OS. Kan hem telefonisch afzeggen.

17-7-'51 - H.C.

Plv. H.BVD t.k.

Ik heb v.d. Most gezegd, dat wij vooral moeten voorkomen, dat Van OS een lijntje naar onze dienst krijgt en in verband daarmede ook afgesproken, dat v.d.B. zijn tweede bezoek zou afzeggen. V.d. Most gevoelde er trouwens van het begin af niet veel voor, maar wij moesten nu wel beginnen met Van OS te woord te staan.

Mr. v. Maanen.

Acc. afbreken relatie Van OS.

Dit is niet bijzonder interessant meer na alles wat er daarna is voorgevallen.

Pl. 2013 v d

23/7/51

09.11.53 4.112

113016

V 555.

09.53 - 06.212.5

11 JUL 1951

Officer Amsterdam

09.11
06.14

GEHEIM.

112220

ACD/113016

Naar aanleiding van Uw desbetreffend telefonisch verzoek en in aansluiting op mijn schrijven V No. 518, d.d. 25 Juni 1951, heb ik de eer U het navolgende te berichten.

- 1e. In het Bureau der R.M.S., gevestigd Bazarstraat no.50 te 's-Gravenhage, is een 5 man sterke interne bewakingsafdeling, die een orkestje hebben gevormd en de gehele dag musiceren.
- 2e. ^{Fitalay} ~~TITULIJN~~, tot voor ongeveer 2 maanden in dienst van het Bureau R.M.S. en werkzaam voor de Inlichtingendienst van dit Bureau zou thans in een Regeringsfunctie werkzaam zijn ^(ongekend. Hij werkt bij Niki Juluw). Volgens een mededeling van WAIRATA op 30 Juni 1951, werkte ^{Fitalay} ~~TITULIJN~~ voor de B.V.D. ^(nansen). Volgens A.W. BEERMAN zou ^{Fitalay} ~~TITULIJN~~ werkzaam zijn bij het Departement van Buitenlandse Zaken ^(nansen). En volgens Dr. NIKIJULUW zou ^{Fitalay} ~~TITULIJN~~ niet bij de Nederlandse B.V.D. werkzaam zijn, doch zou hij een relatie hebben die bij de B.V.D. werkzaam is. [?] ~~TITULIJN~~ komt niet meer op het Bureau der Zuid.Molukken, doch vond het noodzakelijk met Dr. NIKIJULUW samen te werken. ^(acc)
- 3e. WAIRATA had volgens A.W. BEERMAN verteld, dat LOKOLLO naar Ceram was. WAIRATA heeft verteld, dat LOKOLLO in Brussel zou zijn, hetgeen niet werd geloofd, doch vermoed werd, dat WAIRATA hierin waarheid sprak. Dr. NIKIJULUW had medegezeld, dat LOKOLLO in Amsterdam was en dat LOKOLLO contact zou hebben met de piloot NIENHUIJS. De piloot NIENHUIJS zou zeer angstig zijn in verband met zijn aandeel in "het plan Fort". LOKOLLO heeft volgens BEERMAN korgeleden een brief van zijn vrouw uit Ceram ontvangen, waar uit bleek, dat Mevrouw LOKOLLO en haar vier kinderen bij Dr. SOUMOKIL op Ceram waren. De verblijfplaats van Dr. SOUMOKIL, de leider van het verzet op Ceram, zou slechts aan enkele leden van de Regering van de Zuid Molukken bekend zijn in verband met de gevechtshandelingen van de T.N.I.
- 4e. WAIRATA had aan BEERMAN verteld, dat Karel Vigeleijn NIKIJULUW (VIGELEIJN) een oud officier der Nederlandse Koninklijke Marine thans als gedelegeerde van het Bureau R.M.S. te New-yORK, binnenkort naar Nederland zou komen. Dr. NIKIJULUW geloofde echter niet, dat VIGELEIJN naar Nederland zou komen.
- 5e. De voorzitter van de Afdeling Amsterdam, van "Door de Eeuwen Trouw", KLEINHOUT, Rijnstraat 41 te Amsterdam, een oud P.T.er (Politietroepen) zou niet betrouwbaar zijn en men vroeg zich af of hij inderdaad wel voor "de goede zaak" werkt. KLEINHOUT zou zich al eens aan verduistering hebben schuldig gemaakt en daarvoor gevangenisstraf hebben ondergaan. KLEINHOUT zou geregeld met VIGELEIJN corresponderen en de vraag was gerezen of deze man de beschikking heeft over belangrijke gegevens. KLEINHOUT is bezig met het instellen van een onderzoek naar de antecedenten van PATTIJ ^(al een gebroeders met dezelfde naam).
- 6e. BEERMAN vertelde, dat ongeveer in het laatst van Mei 1951 vermoedelijk op het State Department te Washington twee geheime rapporten waren ontvreemd, die door een "jongeman" per vliegtuig naar Amsterdam waren gebracht. Deze jongeman had de rapporten te Amsterdam overhandigd aan een BEERMAN bekend persoon en deze had de rapporten in gezelschap van BEERMAN naar 's-Gravenhage gebracht en deze in bijzijn van BEERMAN aan WAIRATA overhandigd. De onbekende had in het kort de inhoud van de stukken aan WAIRATA medegezeld en deze rapporten zouden handelen over het "versjacheren" van de Zuid Molukken aan Nieuw Guinea aan Amerika. De stukken, die op folievellen waren getikt of gestencild, waren + 1 cm dik, terwijl er op vermeld stond "Secret Service". Deze stukken werden opgeborgen in de linker bovenlade van een schrijfbureau, hetwelk op de afgesloten kamer van PATTIJ en WAIRATA in het bureau der R.M.S. stond.

De R.M.S. zou bijzonder slordig zijn met geheime stukken en deze stukken zouden vermoedelijk door PATTIJ of WAIRATA in handen gespeeld zijn van het Dagelijks Bestuur van "Door de Eeuwen Trouw" te Eindhoven, terwijl ook de oud Minister-President, Prof. GERBRANDIJ met de inhoud van deze stukken op de hoogte zou zijn.

PATTIJ is een zeer nonchelaant persoon en vertelt alle geheimen per telefoon.

De "jongeman" die deze stukken uit Amerika naar Amsterdam gebracht had, zou kort na zijn aankomst wederom van Schiphol naar Amerika zijn vertrokken.

Op een mededeling en een verwijt van onze informateur aan WAIRATA dat hij deze stukken niet aan de Nederlandse Regering, doch aan het Dagelijks Bestuur van "Door de Eeuwen Trouw" te Eindhoven had gegeven, had WAIRATA geantwoord: "Als zij (Eindhoven) van die stukken, die van ons (de R.M.S.) zijn, misbruik maken, dan komt de onderste steen boven en zouden zij (de R.M.S.) "Door de Eeuwen Trouw" wegwerken."

Van Ghalen

De R.M.S. zou misbruik maken van de stukken

Onze informateur meende zijn hiervoren geuite veronderstelling te kunnen aantonen door het feit, dat CONRADI, die op het punt stond om ontslagen te worden en wiens tantième niet uitbetaald was, toch gehandhaafd was.

Hetzelfde zou het geval geweest zijn met Van ROSSUM, de secretaris van de directeur der N.V. Philips, TROMP, die zeer bevriend was met de President Commissaris der N.V. Philips, Frans OTTEN, welke vriendschap nog stamt uit de tijd dat Van ROSSUM en OTTEN in Engeland verbleven.

7e. Ondanks het bestaande verbod, zouden de leden van "Door de Eeuwen Trouw" nog geregeld de kampen der Ambonezen bezoeken.

De enige verbod tegen de leden van de Stichting

8e. Th. KURUWAEI, onderwijzer van beroep en voorheen lid van het directorium van het Bureau Zuid Molukken, geeft les in verschillende Ambonese kampen.

Officieel is KURUWAEI geen lid meer van het directorium der Zuid Molukken, doch bezoekt nog geregeld het bureau der Zuid Molukken.

9e. Bij een der bezoeken van WAIRATA aan onze informateur vroeg WAIRATA of hij PATTIJ vertrouwde.

Onze informateur zei daarop, dat hij geen bewijzen had om zich daarover uit te spreken, waarop WAIRATA vroeg wat zijn intuïtie dan omtrent PATTIJ zei, waarop onze informateur antwoordde: "Deze man is fout".

WAIRATA antwoordde hierop: "U ook al" en uelde nee, dat hij reeds door meerdere personen, o.a. door KURUWAEI voor PATTIJ was gewaarschuwd.

10e. Zekere Ton SCHILLING, (halfbloed) wonende Copernicusstraat 57 B te Amsterdam, die sterk "pro Eindhoven" (Dagelijks Bestuur "Door de Eeuwen Trouw") is en op 20 Juli 1951 de vergadering "Door de Eeuwen Trouw" te Amsterdam bezocht, zou "zeer veel" weten.

Ton SCHILLING wantrouwde aanvankelijk PATTIJ, doch thans niet meer.

11e. Onze informateur achtte het gewenst, dat voorlopig door Uw Dienst geen pogingen worden aangewend voor inlichtingen van BEERMAN te verkrijgen.

BEERMAN heeft van het Bureau Zuid Molukken nog een bedrag van F. 6000,- te vorderen voor het drukken van brochures, waarvan 1 exemplaar hierbij gaat. De kosten hiervan waren F. 6700,-.

met aang. troffen!

BEERMAN heeft ook 13000 paspoorten voor het Bureau Zuid Molukken gedrukt, ook is een groot aantal paspoorten voor dit Bureau in België gedrukt, terwijl er postzegels in Amerika gedrukt zouden zijn.

WAIRATA of PATTIJ hebben BEERMAN beloofd, dat als Ambon vrij was, BEERMAN daar een fabriekje (drukkerij) zou mogen beginnen.

Een gedeelte dezer paspoorten berust nog op het Bureau Zuid Molukken te 's-Gravenhage.

12e. Volgens Dr. NIKIJULUW krijgt (kreeg) (?) PATTIJ zijn studiebeurs uitbetaald door de R.I.

PATTIJ is persoonlijk bevriend met Prog. GERBRANDIJ en met DJUMHANA, plv. Hoge Commissaris van de Republiek Indonesia te Wassenaar.

PATTIJ is ongeveer 1 jaar geleden met VIGHELIJN naar Amerika geweest en heeft daar uitgelaten dat als hij een baantje in Amerika kon krijgen, hij de rest zou laten schieten.

PATTIJ heeft bij de Ronde Tafel Conferentie voor de R.I. aangezet en kan direct een baan krijgen bij de Ambassade van de R.I. in België.

13e. Mr. HAZELHOF ROELFSMA zou, in tegenstelling met de courantenberichten, niet op Ambon zijn geweest, hetwelk aanvankelijk de bedoeling was geweest.

Hij zou per boot naar daar gaan, doch is per sportvliegtuig naar Nieuw Guinea gegaan en heeft daar van LEBELAUW alle gegevens verkregen om over Ambon te schrijven.

14e. Jhr. COERTZEN de KOCK, wonende Wijngaerdelaan no,50 te Woorschoten, is een vriend van Van ROSSUM (Eindhoven) en is samen met Van ROSSUM naar Zwitserland geweest om wapens te kopen.

Ook is Jhr. COERTZEN de KOCK ongeveer half April 1951 met PATTIJ naar Italië geweest.

PATTIJ heeft zijn onkosten voor deze reis gedeclareerd bij het Dagelijks Bestuur van "Door de Eeuwen Trouw".

Ongeveer 20 April 1951 is Van ROSSUM 1 dag per vliegtuig naar Zwitserland geweest, zogenaamd om voor de N.V. Philips de aldaar verblijvende directeur TROMP te ontmoeten, doch in werkelijkheid om onderhandelingen over wapens te voeren.

Jhr. COERTZEN de KOCK heeft destijds telefonisch met onze informateur over deze wapenonderhandelingen gesproken en verzocht een en ander aan Van ROSSUM door te geven.

De inhoud van dat gesprek is informateur niet meer bekend. *waar?*

Het Bureau Zuid Molukken had aanvankelijk bezwaren tegen de persoon van Jhr. COERTZEN de KOCK, doch Van ROSSUM heeft die bezwaren weggepraat, waarna Jhr. COERTZEN de KOCK is geaccepteerd.

Dr. NIKIJULUW heeft verteld, dat Jhr. COERTZEN de KOCK "een raddraaier" is en dat hij in Zwitserland de beschikking over een groot bankaldis heeft.

9 15e. Dr. NIKIJULUW zou zich volgens onze informateur en mede door diens desbetreffende mededelingen (zie schrijven V No.518, d.d. 25 Juni 1951) bedreigd gevoelen, doch zou er tegen op zien zich om bescherming tot de Politie te Rotterdam te wenden, en wel om het feit dat hij zich in Nederland als gast beschouwt en omdat hij in dienst is van de gemeente Rotterdam.

16e. De Ambonees KAPOE, die volgens Dr. NIKIJULUW "goed" is, werkt voor het Bureau Zuid Molukken en is met LOKOLLO naar België geweest en heeft ook samen gewerkt met WAIRATA.

WAIRATA heeft KAPOE alle mogelijke beloften gedaan, doch deze niet nagekomen, waarom met KAPOE - als het tegen WAIRATA gaat - wel te praten zou zijn.

17e. Volgens BEERMAN was ongeveer 1 á 1½ maand vóórdat een Rode Kruis Vliegtuig naar Ambon was gezonden, een vliegtuig met een lading wapens door een Zwitserse piloot naar Ambon gevlogen.

Later zou er een zending wapens via Singapore en vandaar per smokkelschip naar Ambon zijn verzonden.

Vertrouwensman voor deze laatste zending zou zekere PAULEPESIJ, vroeger woonachtig te 's-Gravenhage, en thans een zaak in Singapore drijvende, geweest zijn.

Volgens Dr. NIKIJULUW zou dit echter niet juist zijn.

4

R A P P O R T

AAN: CAW/I

VAN: CAW/II

09.7.51
4.28
09.7.51 - 06.24.1
6.679.1
08.21
6.679.1
07.122.1
13-7-51
ACD/118131
6.679.1
07.122.4
6.679.1
07.1
Schubbed in nummer 12

Op Vrijdag, 29 Juni 1951, had ik - ingevolge daartoe bekomen opdracht - een onderhoud met de heer W. van Os, voormalig directeur van de Stichting "Door de Eeuwen Trouw", te diens huize, Mr Reynstlaan 13 te Nieuwer-Amstel. Hetgeen de heer Van Os mij daarbij mededeelde, kan als aanvulling beschouwd worden op zijn verklaringen voor de Politie te Nieuwer-Amstel en op zijn mededelingen aan een verslaggever van het dagblad "Parool", vide de editie van dit persorgaan van 16 Juni 1951. In het onderstaande is hetgeen de heer Van Os mij mededeelde, weergegeven. Tot goed begrip diene, dat bij het gesprek dat ik met betrokkene had, diens echtgenote tegenwoordig was. Aangezien beiden elkaar bij wijze van spreken de voorrang betwistten om hetgeen zij wisten te vertellen en elkaar daarbij telkens in de rede vielen, moet hetgeen in het onder volgende van dit onderhoud is opgetekend, noodwendig een fragmentarisch karakter dragen.

1. Stichting "Door de Eeuwen Trouw".

Het hoofdbestuur, ook wel algemeen bestuur genaamd, wordt gevormd door Mevr. R. W. van DIJK (echtgenote van een chirurg) te 's-Gravenhage; de heer NAVIS te 's-Gravenhage; de heer TILLEMANN te 's-Gravenhage; Dr Ir VOORHOEVE van Philips, te Eindhoven (is sedert uitgetreden); de heer WIRTZ van Philips, te Eindhoven; Mr HEYTING van Philips, te Eindhoven en de heer De JAGER van de Shell te Voorburg.

Het dagelijks bestuur wordt gevormd door de heren:

H. COENRADI, personeelschef van Philips, voorzitter;

G. BUITEN, boekhouder Kadaater te Eindhoven, secretaris;

W. C. de VRIES, hoofd van de vertegenwoordiging van de verkoopsorganisatie van Philips, penningmeester;

Dr J. E. NIEUWENHUIS, van Philips, lid; en

A. van ROSSUM, directiesecretaris van Philips, lid.

Op mijn opmerking, dat het opmerkelijk was, dat het Philips-element in het bestuur van de stichting opvallend sterk was vertegenwoordigd, zei Mevr. van Os, dat naar haar oordeel het "bedrijf-Philips" buiten de zaak stond. Zij meende wel eens gehoord te hebben, dat bestuursleden van de stichting, employé's van Philips, die een rol speelden in deze affaire, bij de directie van Philips "op het matje" waren geroepen.

De uitvoerende macht van de stichting was in handen van het dagelijks bestuur, in het bijzonder van de heren Coenradi, Buiten en De Vries. De heer Van Os deelde op mijn vraag, waarom deze heren zich met dergelijke avontuurlijke en riskante zaken inlieten, mede, dat zij oud-illegalen waren, die tijdens de Duitse bezetting een vooraanstaande rol hadden gespeeld in de illegaliteit en na de oorlog - psychologisch gezien - de spanning die dergelijke activiteiten met zich mede brachten, niet meer konden ontberen.

De heer A. van Rossum speelde volgens mijn zegslieden - althans in het zgn. Plan-Fort - slechts een ondergeschikte rol. Als bewijs hiervoor voerde de heer Van Os aan, dat dit bestuurslid in de spannende Mei-maand met vacantie in Frankrijk vertoefde.

Bij het bestuur van de stichting moeten nog de adviseurs genoemd worden. Als zodanig werden mij genoemd de heer B. BOL van de Nieuwe Haagse Courant, Mr de LINT te 's-Gravenhage en Mr van RIJCKEVORSEL te 's-Gravenhage.

De Stichting "Door de Eeuwen Trouw" telt ongeveer 85 afdelingen in Nederland. De Anti-Revolutionnaire Partij, de Christelijk

Historische Unie en het Nationaal Jongeren Verbond zijn er sterk in vertegenwoordigd.

2. Geldmiddelen.

Mijn zegsman taxeerde het bedrag, dat de Stichting door inzamelingen van de afdelingen, andere bijdragen door particulieren, verkoop van speldjes e.d. had bijeengebracht, op circa f.500.000.-.

Hiernaast noemde hij een bedrag van f.250.000 voor het zgn. Plan-Fort. Dit bedrag is bijeengebracht door 8 à 10 personen, die op de hoogte waren waarvoor hun geldelijke bijdrage besteed zou worden. Wie deze personen waren wisten noch mijn zegsman, noch zijn echtgenote zich te herinneren. Mevrouw Van Os zeide, dat Patty van het Bureau Zuid-Molukken haar eens de namen van deze personen had opgenoemd; zij beweerde echter deze namen vergeten te zijn. De Vries en Patty vd. wisten echter wie het zijn.

+ Is dit nu wel zo?

Mevrouw van Os wist mij echter wel te vertellen, dat één persoon f.85.000 had gegeven voor het Plan-Fort. De Rotterdamse Droogdok Mij. en de Rotterdamse Scheepsbouw Mij. hadden elk f.10.000.- gegeven aan de Stichting en voorts waren ook van Jhr Quarles van Ufford te Heemstede zeer belangrijke bedragen afkomstig. Of deze laatste drie voor het Plan-Fort hadden bijgedragen was mijn zegslieden echter niet bekend.

Mij werd verder genoemd de naam van Jhr Coertsen de Kok uit Zeist of Voorschoten (later hoorde ik van andere zijde, dat deze persoon in de Prinses Mariannelaan te Voorburg woont), die in relatie stond met een textielfabrikant in Italië. Deze laatste heeft volgens de heer Van Os f.30.000/beschikbaar gesteld "voor het goede doel", waar tegenover volgens mijn zegsman wel de belofte van concessies of iets dergelijks gestaan zal hebben. Deze Coertsen de Kok is voor deze zaak naar Italië geweest, evenals Patty van het Bureau Zuid-Molukken.

Tom de heer in ontzetting te nemen is te volgen aan mijn verklaring van Van Os naar Italië gegaan

De heer Van Os acht het niet uitgesloten, dat door hen in Italië ook over wapens is onderhandeld.

Opgemerkt moge hier worden, dat de heer Van Os mij herhaaldelijk zeide, dat hij geen ingewijde in de geheime plannen van het dagelijks bestuur was geweest. Hij is in April een kleine maand "directeur" van de Stichting geweest, maar was in wezen niet meer dan een secretaris, die het gewone archief op orde moest houden, telefoontjes mocht aannemen e.d. Daarom kreeg hij slechts af en toe bij brokstukken toevalligerwijs kennis van bepaalde geheime zaken waarmee het dagelijks bestuur bezig was en toen hij eind April bezwaren begon te maken, dat hij als directeur van de Stichting niet volledig op de hoogte was, begon men hem als een dwarskijker te beschouwen en kreeg hij al heel spoedig zijn ontslag.

3. Zender voor Ambon.

Bij de actie van de Republiek Indonesia tegen Ambon is ook de zender van de R.M.S. door de Apri buitgemaakt, met als gevolg, dat er geen radiocontact vanuit de R.M.S. met de wereld gemaakt kon worden. Toen deze zender nog in handen van de R.M.S. was, werden de code-berichten die door deze zender werden uitgezonden, door het dagelijks bestuur van de Stichting te Eindhoven gedecodeerd en gingen vandaar naar de "goede" dagbladen. Lokollo, minister van de R.M.S., die in Nederland vertoeft, was van oordeel, dat er zo spoedig mogelijk een nieuwe zender in het gebied van de R.M.S. moest komen.

4. Sweerts.

Volgens mijn zegsman is het Bastiaan BOL, directeur van de Nieuwe Haagse Courant, geweest, die Sweerts bij het Bureau Zuid-Molukken heeft geïntroduceerd. W.C.de Vries van het dagelijks bestuur is daarna dé man van het Plan-Fort geworden. De Vries reisde veelvuldig naar België. Van Rossum van het dagelijks bestuur had daar bezwaren tegen, aangezien het z.i. teveel in de gaten liep.

5. Artikel in "Trouw" van 9 Juni 1951.

+1/Thank

Het zou Dr Boon van het Ministerie van Buitenlandse Zaken zijn geweest, die een redacteur van het dagblad "Trouw" de gegevens heeft verstrekt voor het bewuste artikel.

6. Bureau Zuid-Molukken te 's-Gravenhage.

De Ambonnezen Patty, Wairata en Kuhuwael vormen de directie van dit bureau.

Lokollo maakt formeel geen deel uit van dit bureau. Hij werd mij beschreven als een enigszins slappe figuur. Dr Nikijuluw te Rotterdam daarentegen moet een krachtige persoonlijkheid zijn. Hij heeft gebroken met het Bureau Zuid-Molukken omdat dit zich aan handen en voeten bond aan het dagelijks bestuur van de Stichting te Eindhoven. Volgens de heer Van Os moet dit hieraan worden toegeschreven, dat Lokollo en Patty c.s. financieel volkomen van de Stichting afhankelijk waren. Voor elke cent moest bij "Eindhoven" worden aangeklopt. Dr Nikijuluw daarentegen behoefde dit niet te doen, aangezien hij eigen inkomsten heeft.

De heer Van Os verdenkt Patty van dubbel spel, nl. dat hij wel eens spion van de R.I. zou kunnen zijn. De grote staat die Patty voert, is niet in overeenstemming met zijn salaris van f.600.- als leider van het Bureau Zuid-Molukken. Hij zou zich thans een huis in Rijswijk laten bouwen. De voorzitter van de afdeling Amsterdam van de Stichting, de heer Kleinhout (wonende in de Rijnstraat) moet bezig zijn om de rol die Patty speelt uit te zoeken.

Dr Nikijuluw is behalve fel anti-Patty, ook fel tegen Wairata, van wie hij beweert dat deze zich destijds op Ambon aan verduistering heeft schuldig gemaakt. (dit moet anderszins te zien)

7. W.van OS. Tenslotte nog enige aantekeningen over mijn zegsman, de heer Van Os.

Deze heeft in Maart j.l. gesolliciteerd naar de toen vacerende betrekking van directeur van de Stichting. Per 1 April is hij als zodanig begonnen, doch op 27 April alweer ontslagen (zie punt 2 hiervóór). Hij verdiende f.400.- per maand.

Hij, zowel als zijn echtgenote, interesseren zich bijzonder voor de zaak der Ambonnezen. Dat zij ertoe gekomen zijn om bekendheid te geven aan hun wetenschap omtrent de activiteit van het dagelijks bestuur van de Stichting, vindt zijn oorzaak in hun mening, dat door deze activiteit én de Nederlandse zaak én de zaak der Ambonnezen, grote schade wordt toegebracht. Nu er door de publicatie van "Trouw" roet in het eten is gegooid zal het dagelijks bestuur alle schuld op rekening van het Bureau Zuid-Molukken trachten te schuiven. De heer Van Os heeft op 9 Juni j.l. over de post een aanstelling gekregen als vertegenwoordiger van het Bureau Zuid-Molukken. Het is zijn bedoeling om dit bureau "los te weken" van de groep te Eindhoven. Hij verzocht mij om inzage te nemen van het artikel in het "Parool" van 12 Juni j.l. aangezien wat daarin is gezegd over de verhouding R.M.S. - Stichting ook precies zijn mening weergeeft.

+1/maa. van de
de publicatie in
Parool (maand-
krant v. 1. 51)
is er volgens
van Os roet in
het eten gegooid
omgezien
van Os die
aanstelling
gekregen heeft
althans volgens
hem. In ieder
geve staat het
vast dat
Van Os

CAW/II 2-7-1951
over de persoon van
Bastiaan Bol
ziet met gaten
dat van Os zijn
scherming wil
aanbrengen
aan de hand
van zijn le goed
mogelijk uit
te komen.

CAWS

B. web J. M.

No: 357.- DIENSTGEHEIM.-

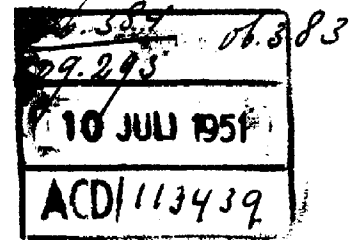
7 Juli 1951.-

Onderwerp: "M.POT en P.M.E.SWEERTS".-

Bijlagen : twee.-

A A N : H.C..-

V A N : W..-

Schubblad in nummer bij 11

Hierbijgaand heb ik de eer U te doen
toekomen:

Ie - een bericht uit "De Antwerpse Gids" van Don-
derdag, 5 Juli 1951, betreffende de veroor-
deling door de boetstraffelijke Rechtbank te
Antwerpen van SWEERTS, wegens valsheid in ge-
schrifte en wapendracht, tot dertien maanden
gevangenisstraf, plus 2000 francs boete, en
de veroordeling van POT tot één jaar gevang-
enisstraf voorwaardelijk en eveneens 2000 fr.
boete.

IIe.- een bericht uit "De Telegraaf" van heden, 7
Juli 1951, volgens hetwelk POT in de avond
van Donderdag, 5 Juli j.l. in vrijheid is ge-
steld en omtrent wie men - blijkens bijgaand
bericht - aanneemt, dat hij inmiddels naar
Frankrijk is uitgeweken.

(aan de hand van)
C. H. W. B.
11/1

N O T A

VAN: CAW/I

Onder overlegging van twee nota's van CAW/II van 2 Juli j.l., moge ik als mijn oordeel uitspreken, dat de heer Van Os niet veel belangwekkends meer schijnt te vertellen te hebben. Uit bijlagen dezes kunnen misschien nog een paar punten naar de Regering gezonden worden.

Van Os kan m.i. meer weten door zijn functie bij de Stichting "Door de Eeuwen Trouw" maar zijn herinnering laat hem blijkbaar wat in de steek.

Hij stond ook op goede voet, kennelijk op zeer goede voet, met leiders van het Bureau Zuid-Molukken (Bazarstraat te Den Haag). M.i. kan worden aangenomen, dat hij ook door deze verhouding meer weet dan hij feitelijk verteld heeft. Hoe dit alles echter ook moge zijn, ik geloof dat het beter is dat de heer Van Os niet de gelegenheid krijgt zich verzekerd te achten van een kanaal naar Den Haag (Hr van 't Hof) om daar langs te spuien wat hij gewenst acht en dan mogelijk nog met oogmerken, die wij niet (aanstonds) kunnen doorgronden.

Resumerende ben ik van gevoelen, dat wij nu eerst wel kunnen aanzien hoe de situatie met betrekking tot de Stichting "Door de Eeuwen Trouw", het Bureau Zuid-Molukken (van Patty) en wat daarmee verder in verband staat zich verder ontwikkelt.

CAW/I, 4-7-1951.

UITTREKSEL
Uit: 001636
Voor: 01902
o.a.v.: CAWI
Dat: 12/5-52
Par: 948

06.305 06.304 06.3121
00.293 04/11-1953
12 JUL 1951
A 01 113403

RAPPORT van ACD
voor C.-

Betr: Belangstelling van de Indonesische Ambassade te Brussel
voor de memoires van Westerling.-

Betrouwbare, niet nader te controleren bron meldt bij
bericht ACD, 112330/154 VOA-1

Het MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN, DJAKARTA zond op
15-6-'51 het volgende bericht aan INDONESIA, BRUSSEL.

Van Dir. Voorlichting.

Te Uwer attentie.

X 14 dezer berichtte correspondent ANETA uit DEN
HAAG, dat een zekere BOELHOUWER zich "gemachtigde"
van WESTERLING noemt en deze in bescherming neemt
tegenover SWEERTS, zulks in verband met publicatie
in dagblad TROUW van 9 Juni betreffende act e
R.M.S. te DEN HAAG. Vervolgens zegt ANETA:
"Tenslotte werd BOELHOUWER gevraagd of hij waar
kon maken dat Indonesische Ambassade te BRUSSEL
pogingen had gedaan om "memoires" van WESTERLING
te kopen. BOELHOUWER antwoordde, dat groep
WESTERLING vermoedens en aanwijzingen had, dat
zulks inderdaad het geval. Te BRUSSEL ontving
WESTERLING enige malen bezoek van een zekere
ANGERHAUSEN, oneervol ontslagen lid van Belgische
politie. Deze vertelde aan WESTERLING dat hij,
ANGERHAUSEN, handelende in naam van een aantal
Belgische industrielen met belangen in INDONESIE
bedoelde "memoires" wilde kopen tegen ieder door
WESTERLING te vragen prijs. WESTERLING antwoordde
dat hij reeds contact had met Belgische indus-
trielen en daarom deze zaak niet vertrouwde. Het
is gebleken, aldus BOELHOUWER, dat ANGERHAUSEN
geregeld gebouw Indonesische Ambassade te BRUSSEL
in- en uitliep.

|| NB. Bij gebruik van deze informatie buiten de dienst
moet de telegrafische herkomst worden verzwegen.

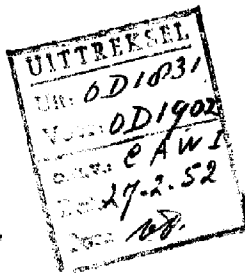
ACD, 113403, 12-7-'51

ACD, 1

4
C

RAPPORT VAN KBAAN HBVD, CAW I

No.: 2798

Betr.: AMBONNEZEN KWESTIE.

I.M. PARIURY, ex-Inspecteur van Politie in Indonesië, heeft een zijner collega's - niet Ambonnees - aangezocht om deel te nemen aan het op te richten politiecorps voor de Republiek der Zuid-Molukken. Volgens hem waren de plannen hiervoor reeds gereed. Binnenkort zou PARIURY hierover meer gegevens aan informant verstrekken.

PARIURY staat onder invloed van een felle Ambonnees, die door zijn kennissen MEENG wordt genoemd. Of dit zijn ware naam is, weet informant niet. MEENG zou ex-Sergeant Majoor van het K.N.I.L. zijn, in opleiding zijn geweest bij het corps speciale troepen en ex-intelligence man zijn van het K.N.I.L. Thans zou hij een van de bestuursleden van het Bureau Zuid-Molukken zijn. Hij zingt in de onlangs opgerichte Ambonnese Hwaiband.

MEENG zou thans door D.M.Z. zijn overgeplaatst naar een opvangcentrum in Roermond. Hij is nogal gezet, lang ± 1.60 M., fatterig gekleed en heeft een klein snorretje.

Men vreest dat de Nederlandse Regering de hoofdfiguren van het Bureau Zuid-Molukken zodanig verspreid zal huisvesten, dat het moeilijk zal worden om actie te voeren. Als maatregel tegen het verbod van de regering om de kampen te bezoeken, heeft het Bureau Zuid-Molukken thans vrouwen ingezet. Deze dames zullen onder het mom van sociaal werk te verrichten de verschillende kampen bezoeken en propaganda en voorlichtings materiaal verspreiden. Men hoopt zodoende invloed te kunnen blijven uitoefenen en de Ambonnezen te kunnen beletten over te lopen naar NIKIJULUW c.s.

Men beschouwt NIKIJULUW als een landverrader in dienst van Nederland en Indonesië, voor welke diensten hij betaald zou worden.

Kolonel VAN SANTEN wordt eveneens beschouwd als een instrument der Nederlandse Regering, die verdeeldheid wil brengen onder de Ambonnezen, waardoor ze tenslotte vanzel zouden willen terugkeren naar Indonesië.

In SWEERTS ziet men een martelaar voor de Ambonnese zaak. Men zou thans in het geheim vergaderen om een andere organisator te vinden. Men neemt in deze kringen aan dat SWEERTS 2 maal boven Ceram gedropt is en dat ook belangrijke hoeveelheden medicijnen levensmiddelen en wapens zouden zijn gedropt.

Ook sprak men over een kapitein van de Koninklijke Marine (naam onbekend) die gezegd zou hebben dat hij het geld gestoken in de zaak SWEERTS niet als verloren beschouwde en dat hij nog verder zijn steun aan deze beweging zou geven.

Als de persoon in Indonesië, die achter de schermen belast zou zijn met de vorming van het Politie apparaat voor de Zuid-Molukken, werd genoemd een zekere PATTY, ex-leerling C.v.P. II te Soekaboemi, oom van de bekende PATTY van het Bureau Zuid-Molukken.

Deze PATTY zou onstreeks 1949 zijn gearresteerd in verband met een Chinese valse munterszaak in Gang Sentiong te Djakarta, doch door de R.I. wederom zijn vrijgelaten en gerehabiliteerd. Hij zou in verband met connecties met de vrijheidsbeweging in Ambon naderhand wederom zijn gearresteerd, doch opnieuw zijn gerehabiliteerd, vrijgelaten en in zijn oude functie als politiemans hersteld. In het geheim zou hij werken voor, en onder de bevelen staan van het Bureau Zuid-Molukken en Nederland.

Bovenstaande mededelingen zijn gedaan door PARIURY aan een medewerker. Nog niet kan worden nagegaan, wat hiervan op Waarheid berust en welk gedeelte moet toegeschreven worden aan de bekende fantasie van de Ambonnesen.

In verband met de beveiliging van de bron, verzoek ik U zeer voorzichtig te zijn bij gebruikmaking van bovenstaande gegevens.

KB, 7 Juli 1951

ONAFGEDAAN

112577

Afd./Sect.:

Dat.:

Par.:

Interne aanwijzingen A C D.

A C D.

Dat.:

Par.:

Aantekeningen (Nummeren s.v.p.):

112577
Theoth Co. 126026. Op verzoek van CAWI.
Mitsel Co. g.l.v. 126026

AED par 3/4/50

Gene 11/2/50

K H g.l.v. 126026 van H.C. hierover 1/2/50
Mitsel Co. g.l.v. 126026 1/2/50

112577
Het verzoek om terugzend van CAWI
CAWI 3/1

H.C. vide punt 4 van het rapport v. Fissel, waarin
geteld wordt dat Slechts het authentieke paspoort van
v. Donk heeft gebruikt. Dit is ter doorzending aan de P.S.
de Haag van een exemplaar van de copie v. Donk.

~~112577~~ 11/2 9/2/50

K.A.

af den sag, som er de herfor som de endelig er kommet til
en del af dem som er endelig i.

11/7/57

gel. - an flv. H. N.D. t. l.

1/2

~~H. C. W.~~ 17/7/57 R

que f. 10/12

C. A. W. E. Dit mest og mig i de to behand
kunder under oppebrug

C. A. W. E.
19/7

Blok

Spood

No: 345.- DIENSTGEHEIM.-

29 Juni 1951.-

16.333

16.335

Onderwerp: "M.POT en P.M.E.SWEERTS".-

16.331.2	16.331.2
16.212.5	16.212.6
3-7-51	16.321.2
ACD / 112578	17.293

Bijlagen : vier.-

H.C.

A A N : H.C.

K.A.

V A N : W.-

H.B.V.D.

111684 PA cc 106086

~~P.A.W.~~
CAWE 317.

Met verwijzing naar het vermelde in de vóór-laatste en laatste alinea op blz.2, van d.z.schrijven, No:320-Geheim, d.d.15 Juni 1951, betreffende "De organisatie rond Westerling, Sweerts, Pot, e.a.", moge ik U berichten, dat ik in de namiddag van Donderdag, 28 Dezer, andermaal een onderhoud heb gehad met "Rival" te Antwerpen.

Naar U inmiddels uit de desbetreffende verslagen, verschenen in nagenoeg alle Nederlandse dagbladen van Donderdag, 28 Juni j.l., ongetwijfeld reeds zal zijn gebleken, hebben POT en SWEERTS in de voormiddag van Woensdag, 27 Juni j.l. voor de Boetstraffelijke Rechtbank te Antwerpen terechtgestaan, omtrent welke aangelegenheid eveneens in het merendeel der Belgische dagbladen van 28 dezer, is melding gemaakt.

"Rival" begon, met mij z'n verontschuldiging aan te bieden, voor het feit dat hij niet in staat was geweest de aan mij gedane belofte na te komen, daar hij geen enkele Inspecteur ter beschikking had gehad om van de behandeling voor de Rechtbank van de "zaak-Pot en Sweerts", een stenografisch verslag te doen opmaken.

Te dezer zake verwees hij mij echter naar de verschillende dagbladverslagen, waarvan o.a.de "Gazet van Antwerpen" een vrij nauwkeurige weergave vermeldt.-

Met betrekking tot de door "Rival" en zijn personeel, tijdens de huiszoeking in de kamers van SWEERTS en POT te Brussel, aangetroffen en inbeslaggenomen documenten en andere paperassen, verklaarde hij - ingevolge de hem door de Procureur des Konings gegeven opdracht - nog steeds niet in staat te zijn, mij daaromtrent gegevens te verstrekken.

Hij sprak evenwel als zijn vermoeden uit, dat hij over enige tijd, als het thans tegen POT en SWEERTS in behandeling zijnde vonnis, in kracht van gewijsde zal zijn gegaan, mij dienaangaande wel één en ander te zullen kunnen mededelen.

De hernieuwde overkomst naar Antwerpen van de Rijksrechercheur VAN LENTE, op 19 Juni j.l., waarvan ik in mijn vorenaangehaald schrijven van 15 Juni melding maakte, hield - volgens mededeling van "Rival"-verband met een

aan

aan VAN LENTE opgedragen onderzoek, naar een gepleegde
- / diviezen-fraude, ten bedrage van 30.000 gulden, waaraan
POT zich zeer vermoedelijk mede heeft schuldig gemaakt.

POT blijft dit feit echter ontkennen.

Van "Rival" ontving ik een door hem samengesteld
/ beknopt overzicht van de "zaak-Pot en Sweerts", hetwelk U
als bijlage, rood-genummerd I, hierbijgaand gelieve aan te
treffen.

Als bijlage, respectievelijk rood-genummerd II en
III, gaan hierbij een opgeplakt verslag uit de "Gazet van
Antwerpen" en een dito uit het Nederlandse "Algemeen Dag-
blad" van Donderdag, 28 Juni 1951.-

De toezending van laatstgenoemd krantenverslag
heeft voornamelijk ten doel, U kennis te doen nemen van
de daarbij aggedrukte vrij scherpe foto van de beide ver-
dachten.

Tenslotte gelieve U als bijlage, rood-genummerd
IV, hierbij nog aan te treffen, een opgeplakt bericht uit
"De Telegraaf" van heden, 29 Juni, waaruit U moge blijken,
dat Sweerts' verzet door de Krijgsraad te LUIK, gisteren -
28 dezer - werd afgewezen".-

I

Overzicht van de zaak POT, Meine en SWEERTS, Pierre.

- 1°) Op 22/3/1951 legt de Consul Generaal der Nederlanden te Antwerpen klacht neer tegen POT, Meine, uit hoofde van diefstal van negen blanco Nederlandse reispassen en een stempel van het Consulaat dienende voor het afstempelen der reispassen. Pot, Meine had sedert 17/2/1951 zijn dienst verlaten. Daar hij voortvluchtig is, wordt hij in het C.S.B. geseind.
- 2°) Op 19/4/1951 rond 0,30 uur doet zich een aanrijding voor aan het kruispunt Belgiëlei en Mechelsesteenweg te Antwerpen tussen een militaire auto en een personenwagen van het merk Buick met nummerplaat 816851. Deze laatste personenwagen bleek bestuurd te worden door een genaamde : RONKEN, Harry, die aan de politieagenten die het ongeval vaststelden een reispas op die naam toonde. De Buick met nummerplaat 816851 bleek toe te horen aan POT, Meine. Het dienaangaande ingesteld onderzoek wees uit dat RONKEN, Harry niemand anders was dan SWEERTS, Pierre, welke dus in verbinding stond met Pot, Meine.
- 3°) Op 5/5/1951 in de voormiddag werd POT, Meine, samen met zijn vriend COLSON, Willem door de Gerechtelijke Politie te Brussel aangehouden. Pot stelde zich aan de Gerechtelijke Politie voor als zijnde de genaamde BUINING, Meindert, en was in het bezit van een paspoort op dien naam. Colson, Willem was in het bezit van een revolver cal. 6,35 mm voorzien van vijf kogels. POT, Meine bekende dat hij dit wapen aan Colson had overhandigd. POT was ook nog in het bezit van een lader voorzien van 8 kogels. Hij ontkende de negen blanco reispassen, welke op het Consulaat Generaal der Nederlanden te Antwerpen werden ontvreemd, gestolen te hebben. COLSON wordt opgesloten ter beschikking van de Vreemdelingenpolitie terwijl POT, Meine wordt overgebracht naar Antwerpen, alwaar hij door ons op 5/5/1951 rond 18 uur wordt ondervraagd. Hij bekent de negen blanc Nederlandse reispassen ontvreemd te hebben, maar ontkent de stempel gestolen te hebben.
- 4°) Tijdens de nacht van 5 op 6 Mei 1951 begeven wij ons achtereenvolgens naar Diest, Hechtel en Brussel, vergezeld van Pot, Meine. Op 6/5/1951 om 0,30 uur wordt SWEERTS, Pierre door ons te Brussel in het hotel "Scheers" Boulevard Adolphe Max aangehouden. In dit laatste hotel werd insgelijks door ons de genaamde NIENHUIS, Harke van zijn vrijheid beroofd, daar deze de auto met nummerplaat nr 832121, waarmede Sweerts was aangekomen, had gehuurd en te zijner beschikking gesteld. In deze auto van het merk Pontiac vinden wij in de regenjas van Sweerts een geladen revolver, alsook nog een ander geladen revolver in de koffer van deze wagen, en nog een uitzend-en ontvangstpost.
- 5°) Op 7/5/1951 in de namiddag werd door ons een huiszoeking uitgevoerd aan het adres : Blyckaertplaats nr 6 te Brussel, alwaar Pot en Sweerts een

...../.....

appartement gezamenlijk betrokken. POT, Meine was er gekend onder de naam Buining, Meindert. Tijdens deze huiszoeking konden wij nog de hand leggen op twee revolvers.

6°) SWEERTS, Pierre bekent dat de vier door ons gevonden revolvers hem toebehoren.

7°) SWEERTS, Pierre bekent drie maal in het hotel Century te Antwerpen onder de naam VAN DONK, Dirk gelogeed te hebben. Hij tekende de hotelbriefjes met deze valse naam en maakte gebruik van het paspoort nr 168.524 dat authentiek was, maar aan de echte VAN DONK, Dirk toebehoorde.

Sweerts, Pierre bekent ook in het Tourist Hotel te Antwerpen gebruik gemaakt te hebben van het vervalste Nederlandse paspoort nr 953.834 op naam van Ronken, Harry. Hij maakte in het "Queen's Hotel" te Antwerpen insgelijks gebruik van het vervalste Nederlandse paspoort nr 953.816 op naam van Pietersen, Johan.

8°) Er werden in totaal door POT, Meine dus elf Nederlandse reispassen ontvreemd, wat hij bekent. Van deze elf ontvreemde reispassen werden er drie niet terug gevonden. Drie reispassen werden teruggevonden in handen van SWEERTS, Pierre, deze op naam van : Schouwenberg - Van Donk en Ronken. Twee er van werden teruggevonden in handen van POT, Meine, namelijk deze op naam van Buining en Janssens. De twee paspoorten op naam van VAN DEN BRINK en een gedeelte van het paspoort op naam van Pietersen werden teruggevonden in het appartement aan de Place Blyckaert te Brussel.

9°) Te Brussel heeft Sweerts ook nog gebruik gemaakt van zijn diplomatiek paspoort der Zuid Molukken op naam van : AU MENA, terwijl POT nog voor SWEERTS een Internationaal Rijbewijs op naam van VAN DONK liet vervaardigen, gebruik makende van de valse pas op deze naam. Het was Sweerts zelf die toen gebruik maakte van dit paspoort. POT bekent ook een vals paspoort voor Westering vervaardigd te hebben op naam van Lambrechts.

POT Meine ontkent 30.000 gulden sluiks uit Nederland in België ingevoerd te hebben.

10°) De vervalsing der acht teruggevonden paspoorten werd door Pot als volgt uitgevoerd :

1°) 614.056 - Buining : werd door hem zelf ingevuld - handteken van de kanselier werd door hem nagemaakt - al de erin voorkomende stempels zijn echt - ze werden door hem geplaatst toen hij nog werkzaam was op het Consulaat.

2°) 953.802 - Janssens :

.../....

werd zelf door Pot ingevuld - maakte handteken van de kanselier na - de stempel naast het handteken is echt en werd er door hem zelf op-geplaatst - de stempel op de foto werd door hem bijgetekend.

3°) 953.803 - VAN DEN BRINK, Petrus - gedeeltelijk door Pot zelf ingevuld - nooit uitgereikt noch gebruikt.

4°) 953.616 - PIETERSEN - zelf door hem ingevuld - handteken van kanselier nagemaakt - stempel naast handteken echt - stempel op de foto bijgetekend.

5°) 953.820 - VAN DEN BRINK - zelf door Pot ingevuld - stempel door Pot erop geplaatst - stempels zijn authentiek - nooit uitgereikt noch gebruikt.

6°) 953.835 - SCHOUWENBERG - door Pot zelf ingevuld - handteken van kanselier nagemaakt - foto van Sweerts werd er door Pot ingeplaatst - stempel op de hoek der foto door Pot bijgetekend.

7°) 953.850 - VAN DONK - door Pot zelf ingevuld - handteken van kanselier nagemaakt - foto van Sweerts door Pot erin geplaatst - stempel op hoek der foto door Pot bijgetekend.

8°) 953.834 - RONKEN - door Pot zelf ingevuld - handteken van kanselier nagemaakt - foto van Sweerts er door Pot ingeplaatst - stempel op hoek der foto door Pot bijgetekend.

De stempel naast de nagemaakte handtekening van de kanselier in de paspoorten op naam van Janssens - Pietersen - Ronken - Schouwenberg - Van Donk is echt daar hij er door Pot werd in aangebracht alvorens ze te ontvreemden.

SWEERTS EN POT TER VERANTWOORDING

Verdediging vraagt dat de Rechtbank
zich onbevoegd zou verklaren

De twee betichten: Sweerts, met het puntbaardje en Pot die zijn
aangezicht verbergt.

Woensdag verschenen voor de Boetstraffelijke Rechtbank te Antwerpen, voorgezeten door dhr Van Mieghem, de Nederlander Meine Pot en de 34 jarige Pierre Sweerts, uit Lanaken (Limburg).

De aanhouding van Sweerts, die plaats greep op 9 Mei, heeft heel wat stof doen opwaaien. Sweerts is nl. een bij verstek door de Krijgsraad van Tongeren ter dood veroordeelde SS-man. Voortvluchtig geraakte hij in Nederland en verder in Engeland en kwam in betrekking met de beruchte Turk Westerling, die in Indonesië een grote rol speelde bij de strijd om het bezit van deze kolonie voor Nederland.

Sweerts zou niet minder dan de leider geweest zijn en een opstand in Ambon georganiseerd hebben. Er is zelfs sprake dat hij niet onder bevel van Westerling zou gestaan hebben, maar deze aan hem ondergeschikt zou zijn geweest. Verder beweert Sweerts dat hij steeds in dienst van de Engelse bespiedingsdiensten heeft gewerkt, reeds van 1939.

Het is dhr Block, kommissaris bij de gerechtelijke politie, die als getuige in deze zaak ter zitting verslag komt uitbrengen over de aanhouding van de beide betichten.

In begin Mei kwam de gerechtelijke politie door klacht te weten dat er op het Nederlands konsulaat te Antwerpen blanco reispassen gestolen waren. 't Vermoeden viel op een bediende van het consulaat, Meine Pot, en op 5 Mei had men voldoende bewijzen om tot de aanhouding van

verdachte over te gaan. Pot werd aangehouden en verklaarde dat hij de gestolen voorwerpen had overgemaakt aan Sweerts. Pot wees dan de plaats aan waar men Sweerts kon treffen maar tot driemaal toe liep men de ontmoeting mis. Tenslotte kon kommissaris Block op 9 Mei Sweerts aanhouden te Brussel, toen deze juist voor het hotel waar hij verblijf hield, uit de auto stapte. Sweerts zag zich omringd door de kommissaris Block en de inspecteurs Briers, Poppe en Van Aerde en er bleef hem niets anders over dan zich over te geven. De voorzorgsmaatregelen bleken niet onnodig geweest te zijn, want bij nader onderzoek bleek Sweerts in het bezit te zijn van een geladen revolver, terwijl in de auto nog een revolver lag. Tevens werd in de auto een geheime radiozender ontdekt.

Bij een huiszoeking in de kamer door Sweerts en Pot betrokken werden nog twee revolvers gevonden. Verder kwamen 10 paspoorten die op het konsulaat gestolen werden te voorschijn. Een paar ervan waren reeds op een valse naam ingevuld en met valse stempels voorzien.

Bij zijn aanhouding werd op Sweerts de som van 90.000 Franse franks gevonden, plus nog een bedrag Belgisch geld.

Tijdens het onderzoek verklaarden de aangehouden dat zij enkel uit politiek idealisme hadden gehandeld. Zij zouden in betrekking hebben gestaan met de stichting «Door de eeuwen trouw» en het bureau der Zuid-Molukken in Den Haag en hun plan zou geweest zijn terug naar Indonesië te gaan om daar de strijd verder te voeren.

Na dit getuigenis komt dhr prokureur Caron aan het woord.

Het Openbaar ministerie geeft aan de hand van de betichting een overzicht van de feiten.

Er bestaat volgens dhr prokureur geen twijfel nopens de schuldigheid. Pot maakte zich plichtig aan huisdieft van 11 reispassen ten nadele van het konsulaat der Nederlanden, te Antwerpen.

Hij, samen met Sweerts, stelde de valse reispassen op en werkte de stempels op de aangebrachte foto's bij. Bij de valsheid in geschriften voegt zich zowel bij Sweerts als voor Pot, de valse naamdracht. Dan is er verder het bezit van 4 revolvers, waarover eveneens geen betwisting kan zijn. Bij zijn aanhouding droeg Sweerts een dezer revolvers geladen in zijn regenmantel. Tenslotte is er nog het bezit van een radiozender. Wat het gebruik er van betreft; dit laat de prokureur over aan de wijsheid van de Rechtbank.

De idealistische en politieke beweegredenen veranderen volgens het Openbaar Ministerie niets aan de aard der zaak of aan de ten laste gelegde feiten.

VERDEDIGING VAN POT

Mre Schöller neemt dan de verdediging van Pot op en pleit de vrijspraak zich beroepende op artikel 71 van het Wetboek zeggende dat zijn cliënt handelde uit politiek ideaal en onder een dwang waaraan hij niet kon weerstaan.

Verdediger vraagt de betichtingen onontvankelijk te verklaren. Pot wilde honderdduizenden mensen redden die door de Nederlandse regering in de steek worden gelaten.

Om de verbindingen met hen te herstellen ontvreemde hij formulieren en blanco reispassen. Voor een belangloos idealist moeten deze feiten niet weerhouden worden daar hij handelde om anderen te helpen.

Tenslotte vraagt verdediger Pot niet verder te vervolgen.

VERDEDIGING VAN SWEERTS

Mter Van der Hagen komt dan aan het woord en sluit zich aan bij zijn collega. Verder betoogt hij dat Sweerts door de veroordeling die hij vroeger als SS-man heeft opgelopen zijn Belgische nationaliteit heeft verloren en thans nog altijd onderdaan is van de staat der Zuid-Molukken. Bij al de feiten die Sweerts ten laste worden gelegd is geen crimineel inzicht of winstbejag te vinden. Verdediger ontzenuwt verder de betichtingen die hij tracht te minimaliseren en gro-tendeels onbewezen acht.

Tenslotte vraagt hij evenals zijn collega dat de rechtbank zich onbevoegd zou verklaren daar het hier een politieke zaak betreft. Dit verzoek was reeds door de Rechtbank verworpen.

Hierop wordt de zitting opgeheven. Uitspraak op Woensdag 4 Juli.

"GAZET VAN ANTWERPEN"

van Donderdag, 28 Juni

1951.-

POT EN SWEERTS VOOR DE RECHTER

Meine Pot heeft tezamen met Sweerts te Antwerpen terecht gestaan voor een hele reeks van delicten. Het verslag van de zitting vindt men op pagina 3. — Op de foto ziet men Pot (links) met Sweerts in de beklagdenbank.

"ALGEMEEN DAGBLAD"
van Donderdag, 28 Juni 1951.-

zie vervolg

Meine Pot stond samen met Sweerts terecht

Een hete reeks beschuldigingen

Tegen beiden de hoogst mogelijke straf geëist

Van onze verslaggever

ANTWERPEN. — Meine Pot, de ontslagen Nederlandse kanselarijkerk, die Westerling aan een paspoort zou hebben geholpen, zat gisteren voor de Antwerpse rechtbank in de beklagdenbank naast Pierre Sweerts, de geheime agent, die hij aan de Belgische justitie heeft overgeleverd, toen hij diens ware identiteit ontdekte. Pot werd beschuldigd van valsheid in geschrifte, gebruik van valse reispassen, vervalsing en gebruik van stempels en tenslotte van diefstal van passen op het Nederlandse consulaat-generaal te Antwerpen. Voor Sweerts luidde de beschuldiging o.a. medeplichtigheid aan dergelijke misdrijven en het vervalsen van een internationaal rijbewijs en logementsbriefjes. Tegen beiden eiste mr. Caron, de procureur des konings, de hoogste straf, die op grond van hetgeen bewezen zal worden geacht, kan worden opgelegd.

In een zitting, waarin Pot noch Sweerts een woord hebben gezegd, hebben de beide advocaten, resp. mr. Schöller en mr. Van der Haegen, de rechtbank verzocht zich onbevoegd te verklaren, daar het volgens hen politieke misdrijven waren. Mr. Schöller vroeg voorts voor Pot vrijspraak, daar deze onder zedelijke overmacht zou hebben gehandeld.

Als enige getuige verscheen de heer Block, de commissaris van de recherche, die met drie inspecteurs Pot en Sweerts heeft gearresteerd. Hij vertelde, dat Pot, na zijn bekentenis passen te hebben gestolen, gezegd had te zullen meewerken aan de arrestatie van Sweerts, die hij tot voordien alleen kende als Van Donck. Deze had toen verscheidene valse paspoorten bij zich in de auto en verder twee revolvers en een radio zend- en ontvangtoestel. In de hotelkamer, die Pot en Sweerts samen in gebruik hadden, vond de recherche later nog twee revolvers en o.a. zeven monsterboekjes, die waren bedoeld om per schip te kunnen vluchten. Pot had gezegd, dat hij via Westerling bij Sweerts was terecht gekomen.

Aanvankelijk had de Nederlandse ambassade, zo bleek uit het verhoor, geen klacht ingediend over het paspoort, dat Pot aan Westerling had gegeven.

De psychologische achtergrond van de handelingen van Pot moet men volgens deze rechercheur zien in het feit, dat hij als ex-oorlogsvrijwilliger, die in de Oost had gevochten, de Ambonhese zaak kende en ermee sympathiseerde. Hij beschikte bij zijn aanhouding niet over geld. Hij had alles verantwoord aan Sweerts. Zelf had hij er niets aan verdiend. Sweerts had 50.000 francs bij zich, nog geen duitzend gulden dus.

Mr. Caron zei ter motivering van zijn eis, dat het hier om gewone misdrijven gaat, waarvan de berechting de betrekkingen tussen België en Indonesië niet zal schaden, integendeel. Pot mag dan idealistisch hebben gehandeld, hij was gast in België en had zich daarnaar moeten gedragen. Bovendien was hij con-
sular ambassadeur.

Mr. Schöller, de verdediger van Pot, betoogde, dat op grond van Nederlandse gerechtelijke uitspraken de staat der Zuid-Molukken als zodanig was erkend, en zei, dat Pot van Westerling opdracht had gekregen zich bij Van Donck te voegen. Hij heeft een flater begaan, toen hij — nadat hij ervan werd verdacht Westerling clandestien een paspoort te hebben gegeven — niet naar Den Haag ging, waarheen hij werd geroepen. Toen Pot bemerkte wie Van Donck was, heeft hij weer even spontaan gereageerd als toen hij zijn hulp aan de Ambonhese zaak aanbood en heeft hij hem aan de Belgische recherche overgeleverd.

Wanneer de procureur des konings zegt, aldus mr. Schöller, dat door de vervolging van Pot de betrekkingen tussen België en Indonesië kunnen worden verbeterd, dan is dat het beste bewijs, dat het wel degelijk politieke misdrijven zijn. Wanneer uitlevering aan Nederland zou moeten worden geweigerd, zou het Belgische standpunt aanmerkelijk worden verzwakt, indien het geen politiek misdrijf zou zijn.

Tenslotte zei mr. Schöller: Mijnheer de president, deze Pot, die zoveel heeft gestreden voor de vrijheid van anderen, zult gij zijn vrijheid wel willen hergeven.

Mr. Van der Haegen, de verdediger van Sweerts, wees er op, dat deze door het tegen hem uitgesproken doodvonnis geen Belg meer was, zodat hij vrij was de Molukse nationaliteit aan te nemen. Hij deed dat als staatssecretaris van oorlog van de R.M.S. onder de naam Omena. Sweerts is ook op Ceram geweest. Hij is tot tweemaal toe per parachute daar geland. Hij had de opdracht in België wapens aan te kopen voor de bevrijding van de Zuid-Molukken. Zijn daden hebben geen crimineel karakter.

Over de betrekking tussen de ver-

dachten zei mr. Van der Haegen tenslotte nog, dat hier een misverstand in het spel is, dat Westerling gemakkelijk kan ophelderen.

De president bepaalde de uitspraak op Donderdag 5 Juli.

"ALGEMEEN DAGBLAD"

van Donderdag, 28 Juni 1951.-

Sweerts' verzet afgewezen

LUIK, 29 Juni. — De krijgsraad in Luik heeft gistermiddag het verzet van de oud-S.S.-er Sweerts tegen het vonnis van de Belgische krijgsraad te Tongeren, waarbij hij wegens oorlogsmisdaden bij verstek ter dood werd veroordeeld, niet ontvankelijk verklaard. De veroordeling tot de doodstraf van Sweerts is daardoor definitief geworden. Hierbij dient te worden opgemerkt, dat in het afgelopen jaar aan geen enkele Belgische oorlogsmisdadiger, die ter dood werd veroordeeld, het vonnis is voltrokken.

Zoals bekend, kreeg de naam Sweerts de laatste tijd vooral bekendheid naar aanleiding van het rumoer over de stichting „Door de eeuwen trouw” in verband met de kwestie over Ambon.

Voor de krijgsraad in Luik had Sweerts verklaard geen kennis te hebben gehad van het over hem uitgesproken doodvonnis.

De krijgsraad betoogde in zijn uitspraak, dat het argument van „force majeure” slechts aanneemelijk is voor de periode tot 1948, het jaar, waarin Sweerts in Nederland werd vrijgelaten, doch dat hij na dit jaar ongetwijfeld heeft kunnen kennismaken van de uitspraak van de krijgsraad in Tongeren.

“DE DRIEGRAAF”

van Vrijdag, 29 Juni 1951.—

In de zaak Sweerts en Meine Pot

Internationaal avonturier en politiek idealist

Verdediging bepleitte onbevoegdheid der rechtbank en ontslag van rechtsvervolging

« Au Mena » zo luidt de zangerige naam van de minister van Oorlog van de republiek der Molukken. Au Mena is een Ambonees voornaam, die betekent « Ik Dien ». Au Mena identificeert zich met Pierre Sweerts, alias Pierre Ford, alias Roncken, alias Van Schouberghe, alias Pietersen, alias mijnheer Van Donck.

Dit mengsel van namen maakte het de voorzitter, de h. Bervoets, van de zevende kamer der Antwerpse boetstraffelijke rechtbank, niet gemakkelijker wanneer Woensdag voor hem twee aangehouden mannen werden gebracht, wier namen en daden in de laatste maanden en weken geschiedenis maakten. Een voorstelling van hen lijkt wel overbodig en noopt tot een diepe greep in de Indonesische verwickelingen der laatste jaren.

Pierre Sweerts, een 33-jarige Belg uit St. Joost-ten-Node — internationaal avonturier van formaat, gewezen militair onderhorige van vijf verschillende landen, idealist, diplomaat, staatssecretaris en minister — zat thans heel stil en kalm op de bank der beschuldigten.

Naast hem een slanke, gebarde jonge man, een bijzonder type met diepliggende ogen in het scherpe bleke gelaat: Meine Pot, de 28-jarige medebeklaagde uit 's Gravenhage, een bediende aan het Nederlandse consulaat te Antwerpen. Deze vond ongetwijfeld in Sweerts de kameraad, die zijn idealistische en avontuurlijke neigingen naar wens voldeed. Nu echter is de band der vriendschap verbroken.

« DOOR DE EEUWEN TROUW »

De substituut van de procureur des konings schetste kort en bondig de beschuldiging. Tevoren reeds had mr Scholler, advocaat van Pot, besluiten nedergelegd, waarin werd aangestipt dat de feiten een louter politiek karakter dragen en derhalve dat deze rechtbank onbevoegd dient verklaard om een oordeel te vellen.

Uit het overzicht van de substituut en van mr Scholler over de Indonesische na-oorlogse geschiedenis, wordt de rol der beklaagden duidelijk uitgestippeld.

Indonesië groeide sinds 1945 van Nederlandse kolonie tot een zelfstandige republiek, onder de leiding van de roemruchte Soekarno. Slechts de eilandgroep der Molukken, met als twee voornaamste nederzettingen Ambon en Ceram, bleven trouw aan het Huis van Oranje en liever dan bij Soekarno aan te sluiten, streefden de Ambonezen naar de oprichting van een onafhankelijke republiek. Hun leider werd de vermaarde kapitein « Turk » Westerling, die evenwel bij de Nederlandse regering niet de verheste steun vond. Maar de beweging « Door de eeuwen trouw » was geboren. Westerling, die de opstand voorbereidde, vond in de Belgische avonturier Sweerts een beste diplomaat en spion, die de republiek der Molukken in West-Europa behoefde.

Reusachtige geldsommen werden ingezameld. Sweerts kocht een eigen vliegtuig en een prachtige wagen, waarmee hij overal de sympathie ging bepleiten voor de verdrukte Ambonezen.

Nederland echter, aldus Mr Scholler, leverde aan Soekarno wapens om diezelfde trouwe Ambonezen te bestrijden.

Katoen, rubber, copra en thee van Java en Sumatra bleken hierin van doorslaand belang.

Ambon viel, maar Ceram hield stand. Westerling moest vluchten, maar « Door de eeuwen trouw » hield stand. Tot dat de Belgische regering ontdekte dat Sweerts, een voormalig SS-man, door de Krijgsraad te Luik bij verstek ter dood was veroordeeld en zijn aanhouding gelastte.

MEINE POT DE IDEALIST

Op het Nederlands consulaat te Antwerpen leefde de jonge Meine Pot intusschen de strijd van Westerling mee. Reeds als vrijwilliger in het Nederlands leger had hij tegen de Indonesische republikeinen gevochten en overal de Ambonezen als zijn wapenbroeders leren kennen. En toen hij de kapitein in Europa wist, zocht hij dadelijk relaties. Pot trad toe tot « Door de eeuwen trouw », vloog met Sweerts naar Tanger, woonde met hem op dezelfde kamer en werd in de actieve strijd ingelijfd.

De jonge man bezorgde Westerling een vals paspoort en hiervoor werd hij onlangs te 's-Gravenhage door het Hoge Gerechtshof verhoord. Om Sweerts te redden van de jaht, door het Belgisch gerecht ingezet, leverde hij aan deze niet enkel een vals paspoort, maar tevens een zevental valse reispassen, voorzien van de nodige stempels en handtekeningen. In de auto van Sweerts werd een radiozender gebouwd en het tweetal beschikte verder over een certificaat van de Royal Automobile Club, op naam van Van Donck, alias Sweerts.

Totdat een tweespalt uitbrak betreffende de vroegere activiteit van Sweerts en Pot oordeelde het gerecht te moeten verwittigen. Blijkbaar waren zijn idealistische gevoelens gestold door de verregaande avonturen van Sweerts en twijfelde hij aan de rechtzinnigheid van de ondertussen minister van Oorlog geworden Sweerts.

ONBEVOEGDHEID EN ZEDELIJKE OVERMACHT

Substituut Caron verwierp de besluiten tot onbevoegdheid der rechtbank. Het O.M. steunde hierbij op de feiten: valsheid in geschriften, valse naamdracht, het bezitten van een geheime uitzendpost en van twee wapens; allemaal feiten van gemeenrecht, die in België plaats vonden en die afgescheiden moeten beschouwd worden van de politieke activiteit der beklaagden. De h. Caron vorderde als besluit de toepassing der strafwet.

Na de uiteenzetting van rechterlijk commissaris Block over het verblijf en de aanhouding der beklaagden in het land en de ontdekking van hun misdrijven, bepleitte Mr Scholler zijn besluiten tot onbevoegdheid der rechtbank. Meine Pot handelde onder de drang van zijn idealisme, zonder baatzucht, zonder crimineel inzicht. Al zijn misdrijven vallen in het kader van zijn politieke activiteit en kunnen niet door een gewone rechtbank worden beoordeeld. Wat meer is, maar in ondergeschikte orde, zo besloot de verdediger, Meine Pot bezit een blanco-strafregister, werd door de Duitsers als verzetsman veroordeeld, sloot uit idealisme aan bij « Door de eeuwen trouw » en handelde onder de drang van een hogere zedelijke macht. Zijn buitenvervolginstelling zal hem niet enkel zijn hogere gevoelens doen bewaren maar hem tevens vrijwaren van uitdrijving uit België. De enige fout, die Meine Pot ooit maakte, zo eindigde Mr Scholler, was onder te duiken toen hij Westerling en Sweerts had voortgeholpen.

Mr Van der Haegen bepleitte kort de beschuldigingen tegen Pierre Sweerts. De advocaat sloot zich aan bij het besluit van Mr Scholler tot onbevoegdheid der rechtbank. Pleiter vroeg de beschuldiging niet in het kader te plaatsen van de door de krijgsraad uitgesproken doodstraf, vermits Sweerts verzet aantekende en hardnekkig beweerde bij de Duitsers de rol van spion voor de Engelse inlichtingsdiensten te hebben vervuld. Het is inderdaad een feit dat Sweerts over volledige documenten beschikt hem door de Britse overheid afgeleverd. Wat meer is, vervolgde Mr Van der Haegen, op het ogenblik van deze feiten had Sweerts de Belgische nationaliteit verloren en hij dient dus beschouwd als een onderdaan van de republiek der Molukken, waarvan de erkenning voor de Uno aanhangig is. Een veroordeling door een gewone rechtbank van politieke feiten zal verwickelingen meeslepen. Sweerts kan overigens niet vervolgd worden, om valsheid in geschriften te hebben gepleegd, feiten die door Pot bedreven en bekend werden. Als burger der republiek der Molukken heeft hij het recht de naam « Au Mena » en wapens te dragen. Enkel het bezit der valse reispassen en een radiozender in zijn auto zijn strafbaar. Maar evenals bij Meine Pot, met wie hij terug bevriend is geworden, ontbrak bij Pierre Sweerts het winstbejag en het crimineel inzicht. Dit werd door commissaris Block getuigd en bevestigd. « Daarom verzoeken wij de rechtbank zich onbevoegd te verklaren en Sweerts buiten vervolging te stellen ».

Voorzitter, de h. Bervoets, besloot hierop de uitspraak vast te stellen op Woensdag, 4 Juli e.k. F.D.

« DE ANTWERPSE GIDS »

van Donderdag, 28.6.1951.

Aan: H.B.
Van: B IX.

Betreft: van Os.

~~we~~
C.A.W. 2/8/51 +/k.

Van Os
3-7-51
H.C. 8.42
30-6-51

Van Os is inmiddels overleden
bij "Door de Eeuwen Trouw". In-
hale mededelingen van zijn hand
zijn daarna in de pers verschenen.
Tusschen is hij ook door C.A.W. II
gehoord.

over 3/7.

Mr E t/l
8/3/7
22.9/11

Bij een onderhoud, hetwelk ik een dezer dagen had met Mr. Domela Nieuwenhuis, Secretaris van het Centraal Archief en Inlichtingenbureau op Maatschappelijk terrein te Amsterdam, liet deze zeer duidelijk uitkomen, dat hij sedert zijn terugkeer uit Nederlands-Indië, waar hij werkzaam is geweest als arbeidsinspecteur, meerdere malen getracht heeft Mr. Einthoven, die hij beweerde persoonlijk te kennen, te ontmoeten, teneinde te trachten bij de B.V.D. geplaatst te worden. Hij had nu echter een functie, zodat de kwestie niet meer urgent was en deelde mede, dat hij Mr. Einthoven bij de komende lustrum-feesten van de Rijksuniversiteit te Utrecht hoopte te ontmoeten.

In de loop van het onderhoud deelde Domela Nieuwenhuis nog mede, dat hij op het Centraal Archief in verband met een geldinzameling bezoek had gehad van de heer van Os van de Stichting "Door de Eeuwen Trouw". Dit is geweest voor de geruchtmakende publicaties omtrent de Stichting en het Bureau Zuid-Molukken. Van Os liet duidelijk blijken, dat het hem in zijn huidige functie niet beviel en dat hij trachtte een plaats te bemachtigen bij de Binnenlandse Veiligheidsdienst. Hij vroeg Domela Nieuwenhuis of deze geen verbindingen bij de B.V.D. had, om zijn sollicitatie daar te ondersteunen.

Domela Nieuwenhuis had hem daarop medegedeeld, dat hij alleen het Hoofd van de Binnenlandse Veiligheidsdienst kent, doch dat hij van Os niet voldoende kende om voor hem als referentie te dienen. Hij ontmoette van Os bij die gelegenheid namelijk voor het eerst in zijn leven! Van Os had hierop zijn zaken afgedaan en was dus, wat zijn privé belangen betreft, onverrichter zake vertrokken. Hij had bij dit gesprek nog uitgelaten, dat hij reeds eerder bij een inlichtingendienst had gewerkt.

s-Gravenhage, 27 Juni 1951.

Notitie van KA
voor OD

"Westerling, Sweerts, Stichting "Door de Eeuwen Trouw"
en Bureau Zuid-Molukken"

Voor rapport Hoofd BVD dd. 26 Juni 1951 inz. hem op
25 October 1950 in Parijs gedane mededelingen omtrent bezoek
van een Van Donk aan de Franse Generaal Bilotte ter verkrijging
van wapens enz. voor Ambon, zie in dit OD bij 25 October 1950

B993 JMK

B993

No: 332.- DIENSTGEHEIM.-

23 Juni 1951.-

Onderwerp: "SWEERTS en WESTERLING".-

Bijlagen : drie.-

A A N : H.C..-

V A N : W..-

06.383	06.384
	09.293
26 JUN 1951	
ACD/112202	

Schubbe is samenvatting a

Hierbijgaand heb ik de eer U te doen toekomen, een drietal opgeplakte artikels uit verschillende dagbladen, waarvan twee betrekking hebbende op SWEERTS en het derde op WESTERLING, naar de inhoud waarvan ik U moge verwijzen.-

Sweerts tekende verzet aan tegen zijn terdoodveroordeling

Krijgsraad van Luik moet over ontvankelijkheid beslissen
Verdediging voert aan dat hij sedert 1941
in het verzet stond

LUIK, 19 Juni. — Sweerts die door de krijgsraad te Tongeren in November 1946 bij verstek werd veroordeeld en sedert één paar weken weer in het nieuws is gekomen samen met Turk Westerling in verband met de ontdekking van een geplande opstand der Ambonnezen tegen het centrale gezag van Indonesië, is gisteren voor de krijgsraad te Luik verschenen.

Men zal zich herinneren hoe de gewezen SS'er Sweerts talrijke personen en niet in het minst Westerling zelf en de vereniging «Door de eeuwen trouw» in de luren heeft geleid en door de gevolmachtigde van de Turk werd bestempeld als een agent van de Britse inlichtingsdienst. Zijn naam werd ook vermeld in verband met de problematische zelfmoord van Schallenberg, een Rotterdams politiemann en met de moord op een Australiër in Frankrijk.

Tegen zijn veroordeling uitgesproken door de krijgsraad van Tongeren heeft Sweerts, die te Antwerpen in de gevangenis was opgesloten, verzet aangetekend en nu zal te Luik worden beslist of dit verzet ontvankelijk is.

EEN NETTE JONGEN

Sweerts Pierre trad de zittingszaal met gekleed en voorkomend binnen.

Voor de oorlog was hij beroepsmatig tair. Zijn laatste verblijfplaats was Lanklaar, maar hij is in feite een Brusselaar.

Hij werd geboren te St Joost-ten-Node op 27 December 1918. Hij werd op 22 November 1946 bij verstek veroordeeld. Het arrest verscheen in het Staatsblad op 12 Februari 1947 en de wet zegt dat de veroordeelde binnen de zes maand verzet moet aantekenen. Alleen in geval van heilkracht kan een veroordeelde na deze termijn nog verzet aantekenen. Doch de auditeur neemt dit niet aan voor het geval Sweerts.

De beklaagde weet dat een dossier tegen hem bestond, daarenboven beweert hij lid geweest te zijn van de Engelse Inlichtingendienst en in die hoedanigheid kon hij gemakkelijk inlichtingen verkrijgen.

De auditeur vroeg het verzet ontvankelijk te verklaren.

SWEERTS STEUNDE OP ENGELSE TUSSENKOMST

Tijdens de ondervraging geeft Sweerts toe geweten te hebben dat het Belgisch gerecht een dossier tegen hem had, maar hij zag daarin geen bezwaar.

omdat naar zijn mening de zaak van zelf zou in orde komen. Sweerts zegt dat de Engelse diensten hem daarover inlicht hebben en beweert dat het War Office zijn dossier van geallieerde inlichtingsagent aan Brussel heeft overgemaakt.

Ook de generaal Erskine zou het Belgisch gerecht op de hoogte gebracht hebben.

De voorzitter vindt het echter vreemd dat Sweerts desondanks geen stappen heeft gedaan en gelooft dat Sweerts op de hoogte moet geweest zijn van zijn terdoodveroordeling. Dat heeft in alle dagbladen gestaan en in die tijd was Sweerts opgesloten, in het huis van bewaring te Amsterdam.

Daarop legt beklaagde een weinig vleiende verklaring af over het gerecht in Nederland, waar de gevangenen niet meer het recht hebben hun dagblad te lezen.

Hij bleef gedurende twee jaar opgesloten, werd niet ondervraagd over zijn verschillende activiteiten en op zekere dag werd hij zonder meer vrij gelaten. Van Amsterdam vertrok hij als derde luitenant-ter-zee op een Panamees schip en zwierf rond over de ganse wereld.

LIEVER GEEN RISICO.

Voorz.: Waarom moest gij altijd vluchten Indien gij zuiver stondt, was het veel beter geweest u bij het gerecht aan te melden en uw zaak zou herzien worden.

Bekl.: Dat risico liep ik liever niet, want ik wist dat de Belgische krijgsraad zware straffen uitsprak voor banale feiten en dat hij zich veel niet telde door de schijn en dat zelfs onschuldigen terdoodveroordeeld en gefusilleerd zijn geworden. Daarover is trouwens een boek verschenen.

Voorz.: Ik geloof niet dan men ook maar één gerechtelijke dwaling aan de Belgische krijgsraden kan aanwrijven.

Als de voorzitter hem verder wil ondervragen over zijn contacten met Westerling, dan ontwijkt Sweerts de vraag en zegt hierover liever te zwijgen. Ten slotte bekent hij herhaalde malen in België geweest te zijn sinds 1946 doch zijn verblijf duurde nooit langer dan enkele uren. Slechts in 1951 is hij naar België teruggekomen, en werd op 9 Mei 1951 te Brussel aangehouden met een valse paspoort.

Voorz.: Gij zijt toch Sweerts?

Bekl.: Voor U ja. Maar voor vele anderen niet.

WAS SWEERTS EEN VERZETSMAN?

De verdediging wordt waargenomen door mr De Keersmaecker uit Brussel. Hij vraagt dat het verzet ontvankelijk zou verklaard worden al was het maar om het proces te laten herbeginnen.

Het proces is immers op een eenzijdige wijze gevoerd geweest, omdat men alléén de bezwarende feiten verzameld heeft in een bundel van bijna een meter dikte.

Pleiter heeft op eigen krachten een klein onderzoek ingesteld en onmiddellijk is gebleken dat Sweerts geen landverrader is. Hij leest getuigenissen voor van hoogstaande personen, die bevestigen dat Sweerts in 1941 reeds in het verzet stond en het Duitse leger bespioneerde. Hij haalt enkele voorbeelden aan van gekende personen die als verraders werden doodgeverfd, maar in werkelijkheid patriotten waren.

Ten slotte meent hij dat Sweerts ook het geval van heilkracht kan invoeren door het feit dat hij al die tijd in het buitenland verbleef.

De krijgsraad doet uitspraak over acht dagen. D.E.

"DE ANTIWERPSE GIDS"

van Donderdag, 21 Juni '51

Het geval-Sweerts is zeer mysterieus

Waarom werd deze man vrijgelaten?

LUIK — Het geval Sweerts zit toch eigenlijk vol geheimzinnigheid. De omstandigheden voor zijn gevangenzetting, van November 1946 tot Juni 1948, in Nederland, zijn al heel erg onduidelijk. Men sluit iemand niet gedurende twee jaar op, om hem dan zo maar weer in vrijheid te stellen. Maar ook zijn gevangenzetting in België is zeker even vreemd.

Sweerts was geïnterneerd als „in-civiek” doch na enkele weken is hij in vrijheid gesteld door een commissie, welke het geval der geïnterneerden te onderzoeken had. Toen het Krijgs-gerecht enige tijd later het dossier Sweerts opnieuw ter hand nam, vond men er echter genoeg elementen in, om de man ter dood te veroordelen.

De uitleveringskwestie

Na deze ter doodveroordeling zou de Nederlandse politie aan België de uitlevering van Sweerts hebben voorgesteld, maar de Belgische politie zou ontwijkend geantwoord hebben, dat Sweerts haar niet meer interesseerde.

De verdediger van Sweerts verklaarde ons, dat hij redenen had om dit te mogen zeggen.

Doch we herinneren ons de verklaring van de Belgische minister van

Justitie in Juli 1948, dus enkele weken na de vrijlating van Sweerts in Amsterdam, dat België altijd diens uitlevering heeft gevraagd, maar deze nooit van Nederland verkreeg.

Verwarring rond paspoortenkwestie

Naast deze tegenspraak is ook de paspoortenkwestie niet duidelijk. De Belgische minister van Justitie verklaarde aan een Kamerlid, dat Sweerts bij zijn aanhouding in het bezit was van Engelse militaire identiteitspapieren. In Nederland zegt men, dat Sweerts bij zijn vrijlating in het bezit van een v.g. Nansenpas werd gesteld. Sweerts zelf beweerde Dinsdag te Luik, dat de Nederlandse autoriteiten hem alle identiteitspapieren hadden ontnomen, zodat hij verplicht was zich te laten aanmonsteren door een Panamees schip, dat personen zonder paspoorten of identiteitspapieren aanwierf.

Voor het Atlantisch Pact

Het staat vast, dat Sweerts toen niet meer in Engelse dienst was. Want toen hij in Engeland aankwam, werd hem eenvoudig meegedeeld, dat alle diensten, waarmee Sweerts in aanraking was geweest, geliquideerd waren. Hij is toen naar de Rode Zee

gaan en kocht daar een schip! (Waar haalde Sweerts het geld vandaan?)

Hij erkent, toen in dienst van de Arabische Lijde te hebben gestaan. Later heeft hij in Indonesië gewerkt. Hij heeft, volgens zijn verklaring, voor vele regeringen gewerkt, maar altijd voor een ideaal en dat ideaal was, volgens zijn zeggen, het Atlantisch Pact....!

Fantastische plannen

Tot op heden heeft het als 'n vaststaand feit gegolden, dat Sweerts alleen een landverrader en nazi-knecht was. Zijn verdediger, mr. de Keersmaecker uit Brussel, had echter een aantal getuigenissen verzameld, waaruit zou blijken, dat Sweerts reeds sedert 1941 in het verzet werkte. Hij zou dus een „dubbele agent” zijn geweest.

Tijdens de bezetting heeft Sweerts aan verzetslieden fantastische voorstellen gedaan, o.a. om naar Duitsland te gaan en lid te worden van de Hitler-lifwacht! Een andere keer stelde hij voor bij de Wehrmacht te gaan, om te spionneren.

Tenslotte is Sweerts dan SS-er geworden. Het is intussen wel typisch, dat verscheidene verzetslieden, die met Sweerts in aanraking kwamen, allen via de Duitsers in concentratiekampen terecht kwamen. Toeval of iets anders....?

De "GAZET VAN LIMBURG"

te Maastricht

van Donderdag, 21 Juni 1951.-

Westerling dronk pernod op de Champs-Élysées

(Speciale correspondentie).

PARIJS. — Westerling is gesignaleerd op de Champs Élysées, waar hij een glas pernod dronk op het terrasje van café-restaurant „Select”. Vermoedelijk had hij de nacht doorgebracht in een hotel in de rue Berri, bij de gebouwen van de New York Herald Tribune. Later is hij gezien in de rue de la Paix, waar op de vijfde étage van nummer zeven de kantoren zijn gevestigd van het persagentschap Opera Mundi. De Turk zou in ernstige geldmoeilijkheden verkeren, zodat al in eerste instantie aangenomen mocht worden, dat hij zou pogen zijn honorarium te incasseren voor zijn „Memoires”.

Reeds bijna drie weken geleden verklaarde de directeur van Opera Mundi ons, dat hij de „Memoires” van Westerling had opgekocht. Op een vraag, of ze ook in Nederland in druk zouden verschijnen, antwoordde hij: „Ik weet het niet. Misschien wel.” Westerling had al een voorschot op zijn „Memoires” opgenomen en zal ongetwijfeld thans de rest hebben ontvangen. Intussen gelooft men, dat Opera Mundi de Memoires heeft doorverkocht aan een ander persbureau. Er is reden om aan te nemen, dat de tweede koper de wereld-copyright verkocht zou hebben aan een particulier, die opgetreden zou zijn als tussenpersoon voor een instantie welke de publicaties wilde verhinderen.

Westerling kan hiermee niet accoord gaan. Hij heeft verklaard, dat hoewel het geld hem dierbaar was, hij op zijn „Memoires” een publicatiebevel heeft gelegd, zodat met andere woorden de transactie ongedaan zou worden gemaakt als zijn pennevruchten in de doofpot zouden geraken.

Zijn positie is evenwel moeilijk, allereerst omdat zijn standpunt aanvechtbaar is en op de tweede plaats omdat hij niet over de middelen beschikt om het inmiddels verteerde voorschot terug te betalen. Men zoekt thans naar een oplossing, hetgeen er oorzaak van is, dat Westerling nog enige dagen in Parijs zal blijven.

Nader vernemen wij nog, dat hij per boot te Marseille was gearriveerd en aldaar per trein naar Parijs is gereisd. Westerling is vaak in gezelschap van een veertigjarige Fransman, die over uitnemende relaties schijnt te beschikken. Zeker is inmiddels, dat hij ook weer hernieuwd contact heeft opgenomen met Nederland. Vermoedelijk zal hij slechts korte tijd in de Franse hoofdstad verblijven. Hij heeft nog geen emplot gevonden.

Wel heeft hij een interessante aanbieding gehad voor een goedbetaalde post in Midden-Afrika. Of hij deze zal aannemen, is nog niet bekend. De kans, dat hij straks plotseling elders opduikt, blijft bestaan.

Op de Indonesische Ambassade te Parijs kon men niet bevestigen, dat Westerling in Frankrijk verbleef. Men had uit Djakarta geen opdracht ontvangen om uitlevering te vragen.

De "GAZET VAN LIMBURG"

te Maastricht

van Donderdag, 21 Juni 1951.-

ONAFGEDAAN

Afd./Sect.:

Dat.:

Par.:

18/1/02

W

Interne aanwijzingen A C D.

A C D.

Dat.:

Par.:

Aantekeningen (Nummeren s.v.p.):

Mr. He. Op 26/1 heeft de Gref samen met Amstel een medegeduld dit en een rapport vordering was. En dat de Hoofdingpecteur Bos mij gaarne wilt spreken. Ik heb hierop geantwoord dat ik eerst het rapport zou lezen en dan op het verzoek van de Hoofdingpecteur zou reageren. Telephonisch is niet medegeduld naar over het gesprek en gaar maar ik kan mij voorstellen dat de Hoofdingpecteur zich niet oriënteert. Ik zou het echter op zijn ietellen eerst het oordeel van de Dienst leiding te mogen vernemen omdat er verschillende aspecten bestaan en de heer Bos mij niet bekend is.

C.A.W.I. 27/1

K.A. a) Het is w.i. nuttig v. b. s., gevezen Directie van het Centraal Bureau van de Stichting door de Eerste Kamer, die "zich behoeft roelt" en berischt blijft tot feature b.v. door de He v. 7 Hof te laten horen.

b) de berichten met H. Beentel aan de Regering te melden

P.H.C.

gel. 1. gaarne leden nog een paragraaf van de mededelingen van v. O. te behoren van de Minister;

- * 2. accord C.A.W.I. h.v. O. uitdragen
- 3. H.T.v. P.v. N. Amstel acc. inclusief de rijen orientatie. (Lijst van C.A.W.I.)
- 4. Gaarne Pla. N. broed. op de hoogte houden

CAW
4/7/1951

H.C. Heinneris greeps mijn nota dd 4/7/1951 met twee nota's van C.A.W.I. dd 2/7/1951. ~~verantwoordelijkheid~~
De P. greeps voor de ontvanging van het Bureau van de Heinneris.

Ik heb op eis nota afdelingsggetals. Tenzij te voorkomen dat de O. niet gaat beschouwen als sociale-gereen van de Staat (W. & G.), hetgeen in i. ongewoont is, zou hij nu een andere in i. allage gemezlijk kunnen doen van de Politie stambelzen.

(IV) Verder is hierbij greeps ter goedkeuring en concept brief van P.G. De Staat en een brief van P.G. De Staat. De goedkeuring van dit hier wordt afgelekt.

CAWI
HE + HK en goedkeuring concept. 4/7.

met betrekking tot de aantekeningen van mij en H.K.v. ~~Maar~~ zij aangeleend, dat de don v. O. verstuilde inlichtingen inmiddels reeds zij verwerkt in de nota aan de Regering. In a.v. de vragen van de Mr. Gaubard in de 2^e kamer.

PHE 4/7

HE
5.9.51
P.

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

's-Gravenhage, 9 Juli 1951
Javastraat 68

11 JULI 1951

No.: C. 112220

Bijl.: twee
CAW/I, TA.5.

Betr.: Vermoeden van deviezen-
smokkel in de affaire Sweerts

GEHEIM

UITGEBOEKT

Met verwijzing naar het mij bij Uw geheim schrijven van 17 Mei j.l., no.1674 R.P. toegezonden rapport van de Rijksrecherche, waarin op pag.3 wordt gesteld, dat er bij het voeren van deze actie (affaire-Sweerts) ongetwijfeld ernstige deviezenover-tredingen hebben plaats gehad, moge ik U EdelGrootachtbare het navolgende mededelen.

Uit sedert ter beschikking gekomen gegevens blijkt, dat het te Eindhoven zetelende dagelijks bestuur van de Stichting "Door de Eeuwen Trouw", gevormd door de heren H. Coenradi, G. Buiten en W.C. de Vries, gelden heeft ingezameld of doen inzamelen ter financiering van het zgn. Plan-Fort. Deze laatste naam is afgeleid van een van de aliassen van Sweerts, de Cock; de Cock: Fort de Kock: Plan-Fort. Totaal moet een bedrag van circa f.250.000.- zijn ingezameld, afkomstig van 8 à 10 personen. Wie deze personen zijn is niet bekend, doch vermoedelijk is één hunner, de heer B. Bol, directeur van de "Nieuwe Haagse Courant", die een bedrag van f.87.000.- ter beschikking zou hebben gesteld onder beding, dat het "niet voor medicamenten" bestemd mocht worden.

Sweerts, die met de uitvoering van het "Plan-Fort" belast was, moet dus in België de beschikking hebben gekregen over de gelden die in Nederland voor dit plan waren ingezameld. Hoe dit in zijn werk gegaan is, is niet bekend, doch wel moet de penningmeester van de Stichting "Door de Eeuwen Trouw", de heer W.C. de Vries, wonende te Nuenen (N.Br.), vaak naar België op en neer zijn gereisd.

Verder zou door dezelfde heer W.C. de Vries bij de Standard Oil Company te 's-Gravenhage voor een bedrag van f.25.000.- aan benzine en olie zijn gekocht ten behoeve van het vliegtuig waarmee het "Plan-Fort" uitgevoerd zou moeten worden. Voor deze f.25.000.- zouden bonnen zijn gekregen, die in het buitenland tegen benzine en olie konden worden ingewisseld.

Vorenstaande inlichtingen zijn grotendeels afkomstig van de heer W. van Os, voormalig directeur van de Stichting "Door de Eeuwen Trouw", wonende Mr Reynstlaan 13, Nieuwer-Amstel, die eind April j.l. als zodanig door het bestuur werd ontslagen. De heer Van Os heeft terzake mededelingen gedaan aan de Politie van zijn woonplaats. Een hiervan opgemaakt rapport voeg ik te Uwer inlichting hierbij, evenals een foto-copie van een artikel in het dagblad "Parool" van 16 Juni j.l., waarin eveneens onthullingen van genoemde heer Van Os zijn weergegeven.

HET HOOFD VAN DE DIENST
Namens deze,

Aan de EdelGrootAchtbare Heer
Mr D.J. van Gilse,
Procureur-Generaal, fgd. Directeur van Politie
bij het Gerechtshof
te
's-GRAVENHAGE.

Jhr Mr W. J. Th. SERRARIS

26 JUN 1951

1951

№ 96

ACD 112220

Hierbij heb ik de eer U, wellicht ten overvloede, het navolgende te berichten.

Door Willem van OS, geboren te Amsterdam, 10 Maart 1915, kantoorbediende/correspondent, wonende Mr. Reijstlaan 13 te Nieuwer-Amstel, is aan de politie alhier, bescherming verzocht in verband met het feit, dat hij zich "bedreigd" gevoelde naar aanleiding van de door hem in verschillende bladen gedane publicaties omtrent de Stichting "Door de Eeuwen Trouw."

Van OS verklaarde daarentrent het navolgende:

"Met ingang van 1 April 1951 ben ik met een proeftijd van 2 maanden benoemd tot directeur van het Centraal Bureau van de Stichting "Door de Eeuwen Trouw", gevestigd Floralaan Oost No.48 te Eindhoven.

Mijn voorganger, zekere Am de WEG, afkomstig uit Alkmaar, schijnt, mede op grond van zijn criminele antecedenten, op voorstel van de Secretaris van het Dagelijks Bestuur van de stichting "Door de Eeuwen Trouw" August van ROSSUM, te zijn ontslagen.

Gedurende de tijd dat ik als directeur te Eindhoven werkzaam was, is Van ROSSUM als secretaris afgetreden en opgevolgd door G. BUITEN.

Op 27 April 1951 ben ik wegens "onvoldoende organisatorische talenten, welke voor deze uitzonderlijke werkkring werden vereist", ontslagen, waarna Am. de WEG, voornoemd, wederom tot mijn opvolger werd benoemd.

Op dit bureau heerste een chaotische toestand.

De reden van mijn publicaties is het z.g.a. "Plan Fort". De naam "Plan Fort" is als volgt ontstaan.

De uitvoerder van dit Plan is de bekende SWEERTS, die zich in België "le Cocq" noemde, hieruit werd afgeleid "Fort de KOK" en daaruit is dan later de naam "Plan Fort" ontstaan.

Met dit plan, dat feitelijk buiten de Stichting "Door de Eeuwen Trouw" om ging, was het dagelijks bestuur van de stichting volledig op de hoogte.

De penningmeester van de Stichting, W.C. de VRIES, was de leider van dit plan, deze heeft de gelden voor dit plan, in totaal F.250.000,--, ingezameld bij 8 à 10 gelagevers. De namen van deze schenkers zijn wel te achterhalen.

Op een dag haalde De VRIES voor dit doel F.40.000,-- op.

W.C. de VRIES, die te Nuenen (N.B.) woont, reisde geregeld per auto naar België, veelal gedurende de nacht.

Mevrouw De VRIES, die gedurende de Duitse bezetting veel geallieerde piloten uit Nederland naar België bracht, kent waarschijnlijk verschillende binnenwegen en ik vermoed, dat De VRIES tijdens zijn nachtelijke reizen naar België van deze binnenwegen gebruik heeft gemaakt in verband met mogelijke deviezenovertredingen.

SWEERTS heeft in België een vliegtuig en verdere benodigdheden voor het plan Fort gekocht. (Uit andere bronnen is alhier bekend geworden, dat SWEERTS bedoeld vliegtuig onder de naam "de BRUIJN" van een Nederlandse handelaar, Hugo NIJKERK, te Brussel heeft gekocht).

Na de opname van een bedrag van F.15000,-- bij de Amsterdamse Bank te Eindhoven, is er bezoek geweest van de Fiscale Recherche.

Ook heeft De VRIES of de mannen van het Plan Fort, een schuld van F.10.000,-- aan zekere mijnheer NIENHUIS voor geleverde dollars. Of dit de heer NIENHUIS van het Accountantskantoor WIJSMULLER en NIENHUIS, welk kantoor de boeken van de stichting controleert, is, weet ik niet, doch mogelijk is dit de piloot NIENHUIS.

Ongeveer 26 April 1951 heeft De VRIES F.17.000,-- opgenomen bij de Amsterdamse Bank te Eindhoven en dit geld plus F.8000,--, in totaal F.25.000,--, gedeponeerd bij de Standard Oil Company te 's-Gravenhage en daarvoor bomboekjes verkregen voor 50.000 liter benzine met een hoog octaan gehalte (vermoedelijk vliegtuigbenzine) en 800 liter vliegtuigolie. Voor deze bonnen kan men in alle delen der wereld, behalve in de U.S.A., benzine en vliegtuigolie verkrijgen en ik vermoed dan ook, dat deze bonnen in strijd met de deviezenbepalingen naar SWEERTS in België zijn gebracht.

Het Plan Fort had ten doel een radiozendapparaat en medicamenten boven Ambon te droppen, terwijl er ook een mij niet bekende Ambonees zou worden gedropt.

Wij hoorden op zekere dag, dat er ook wapens met dat vliegtuig boven Ambon

zouden worden gedropt en toen mijn vrouw bij een bezoek van een lid van het directorium van het Bureau Zuid-Molukken "Republiek Malcoehoe Selatom", WAIRATA, haar verontwaardiging hiertegenover hem uitsprak, ontkende WAIRATA een en ander niet.

De volgende dag vervoegden zich aan mijn woning WAIRATA, LOKOLLE en PATTY en toen weer de verzending van wapens ter sprake kwam, ontkenen zij dat wederom niet, doch werd er de nadruk gelegd op de te verzenden zenders.

Het vliegtuig, waarin o.a. ook een bij de apotheek "de Dommel" (eigenaar GEERLING) te Eindhoven gekochte bus met medicamenten, welke medicamenten lucht- en waterdicht verpakt waren, was ongeveer 25 Mei 1951 gereed om uit België te vertrekken, doch de piloot NIENHUIS mocht niet uit België starten, daar hij geen voor België geldig vliegbrevet bezat.

Joh. PATTY, de directeur van het Bureau Zuid-Molukken, is m.i. een zeer bijzondere figuur, en ik acht het mogelijk, dat hij als spion van de Republiek Indonesia optreedt.

Patty, die veel Chinees bloed in zijn aderen heeft, is zeker éénmaal, doch vermoedelijk meerdere malen naar Italië geweest, teneinde contact op te nemen met een Italiaanse textielabrikant, die hem (Patty) F.30.000.-- ter beschikking heeft gesteld om wapens voor de Ambonezen te kopen.

Patty, die F.500.-- per maand verdient en nog studeert, zou thans te Rijswijk (Z.H.) een nieuw huis laten bouwen.

Patty heeft getracht te voorkomen dat het Bureau Zuid-Molukken "R.M.S." los zou komen te staan van de Stichting "Door de Eeuwen Trouw", terwijl andere Ambonezen daar voor waren.

Ik heb d.d. 9 Juni 1951 een aanstelling als vertegenwoordiger van de R.M.S. gekregen.

Patty is zeer bevriend met VAN ROSSUM, voornoemd, doch leeft in vijandschap met Dr. J.P. NIKIJULUW.

De leden van het Dagelijks bestuur van de stichting "Door de Eeuwen Trouw" zijn tot "pela" = blanke broeder verklaard, terwijl er voor de voorzitter CONRADI zelfs een huis op Ambon beschikbaar is, waarin CONRADI, zodra Ambon vrij is, zou komen te wonen. (Van andere zijde wordt vermoed, dat CONRADI, die slechts een Lagere Schoolopleiding heeft genoten "een blufferig jongetje" is).

Mij is bekend, dat er plannen hebben bestaan om Dr. NIKIJULUW door 2 Ambonezen uit de weg te doen ruimen. Deze plannen zijn vervangen door een ander m.i. vrij goed in elkaar gezet plan, al. Men zou een conferentie te Brussel of Antwerpen beleggen en daar ook Dr. NIKIJULUW en diens echtgenote uitnodigen, teneinde te trachten onderlinge geschillen tussen de verschillende groepen Ambonezen op te lossen.

Dr. NIKIJULUW en diens echtgenote zouden uitgenodigd worden om zich per vliegtuig naar Ambon te doen vervoeren en hem op weg daarheen, of boven Ambon, hetzij bij een dropping of op andere wijze te doden.

Dr. NIKIJULUW wordt door zijn tegenstanders beschuldigd een spion van de Republiek Indonesia te zijn, doch de Ambonese Ned.Herv. Dr. FUTUARIMA te Buiksloot, heeft mij verzekerd, dat Dr. NIKIJULUW volkomen betrouwbaar is (dit geloof ik ook, althans v.o.t. beoordelen)

Ook is het mij bekend geworden, dat er in het Ambonezen kamp "Schattenberg" geregeld wapens worden gevonden, hetgeen o.a. bekend zou zijn aan de Burgemeester van Westerbork in wiens gemeente het Kamp "Schattenberg" is gelegen.

Ik ben nog nimmer door enige overheidsinstantie over een en ander gehoord geworden, doch was van plan mij met Mr. EINDHOVEN van het Bureau Nationale Veiligheid in verbinding te stellen.

Willem van OS, voornoemd, vestigde zich in deze gemeente op 11 Juni 1942, komende van Amsterdam, werd op 3 Juni 1948 afgeschreven naar Amsterdam en vestigde zich op 9 November 1948 wederom in deze gemeente.

*Er is een rapport
binnen gekomen
van Patty en dat
hij in contact
steekt met
het R.M.S. alhier
C.H.H. I
2/16*

Hij is gehuwd met Augusta SCHILLEN, geboren te Hilversum, 16 Januari 1917, uit welk huwelijk 3 zoons zijn geboren, respectievelijk 9, 7 en 6 jaar oud.

Van OS en zijn echtgenote zijn beiden belijdend lid der Ned.Herv.Kerk.

Van OS is in 1943 in de Ned.Herv.Kerk gedoopt en sedert dien ook belijdend lid dier Kerk.

Na de Lagere School te hebben bezocht, bezocht hij de 4-jarige Handels-school en behaalde in 1932 het eindexamen van die school.

Hij werd in 1932 als volontair geplaatst op een sigarenfabriekje te Bünden (Dla) en had in Maart 1933 in dienst van de Firma GEBINK en LIETTING, gevestigd aan de Grimburgwal No.5 te Amsterdam, alwaar ook zijn vader als tabaksmakelaar werkzaam was.

Tijdens zijn werkzaamheden bij de Firma GEBINK en LIETTING van Maart 1933 tot December 1941 (Arbeidsinzet) is hij door genoemde firma in de winter 1937/1938 te werk gesteld bij de sigarenfabriek "Paul WULFF" te Kopenhagen.

Hij was van Juni 1935 tot Juni 1936 in militaire dienst bij 18 R.I.(M.C.) en werd in 1939 gemobiliseerd bij M.C.I van 42 R.I. te Baarn.

Van OS was van 28 Januari 1940 tot 10 Mei 1940 gedetacheerd bij de Dienst Opsporing Lichtverschijnselen en verkreeg bij dagorder d.d. 12 April 1940 een eervolle vermelding.

Van OS werd op 23 Mei 1940 gemobiliseerd en werkte daarna bij de Inlichtingen Dienst van het Legioen "Oud Front Soldaten" (Groep Klaas BONTKOE tot Juni 1942, waarna hij werkzaam was bij de L.O.(bekend bij Stichting 1940/1945).

—Werd in Mei 1947 in staat van faillissement verklaard, welk faillissement in Maart 1948 na het bereiken van een accoord met zijn schuldeisers werd opgeheven. Was van 1945 tot Juni 1947 agent van verschillende Levens Verzekerings-Maatschappijen en trad op laatstgenoemde datum in dienst bij de P.T.T. Censuur-dienst "Allied Censorship Netherlands" tot 16 November 1947 toen beoelde dienst werd opgeheven. Was tot Juni/Juli 1948 werkzaam bij de Raad van Rechts Herstel te Amsterdam, alwaar hem op zijn verzoek met ingang van 31 Juli 1940 ontslag werd verleend, zulks in verband met een hem door het Hoofd van de Afz. Burgerlijke Verdediging en Rampen Bestrijding van het Departement van Binnenlandse Zaken gedaan verzoek om bij deze afdeling te solliciteren.

Hierna trad Van OS met ingang van 1 April 1951 in dienst van de Stichting "Door de Eeuwen Trouw", alwaar hij op 27 April 1951 werd ontslagen.

Van OS is momenteel zonder werk en zonder inkomsten.

Van OS en zijn echtgenote komen in de registers der Politie-administratie te Amsterdam en Nieuwer-Amstel niet voor.

Het gezin Van OS schijnt het de laatste tijd zeer arm te hebben, doch overigens is niets ten nadele omtrent hen bekend geworden.

25 Juni 1951.

Hierbij heb ik de eer U, wellicht ten overvloede, het navolgende te berichten.

Door Willem van OS, geboren te Amsterdam, 10 Maart 1915, kantoorbediende/correspondent, wonende Mr Reijnstlaan 13 te Nieuwe Amstel, is aan de politie alhier bescherming verzocht in verband met het feit, dat hij zich "bedreigd" gevoelde naar aanleiding van de door hem in verschillende bladen gedane publicaties omtrent de Stichting "Door de Eeuwen Trouw".

Van OS verklaarde daaromtrent het navolgende:

"Met ingang van 1 April 1951 ben ik met een proeftijd van 2 maanden benoemd tot directeur van het Centraal Bureau van de Stichting "Door de Eeuwen Trouw", gevestigd Floralaan Oost no.48 te Eindhoven.

Mijn voorganger, zekere An de WEG, afkomstig uit Alkmaar, schijnt, mede op grond van zijn criminele antecedenten, op voorstel van de Secretaris van het Dagelijks Bestuur van de Stichting "Door de Eeuwen Trouw", August van Rossum, te zijn ontslagen.

Gedurende de tijd dat ik als directeur te Eindhoven werkzaam was, is Van ROSSUM als secretaris afgetreden en opgevolgd door G.BUITEN.

Op 27 April 1951 ben ik wegens "onvoldoende organisatorische talenten, welke voor deze uitzonderlijke werkkring werden vereist", ontslagen, waarna An de WEG, voornoemd, wederom tot mijn opvolger werd benoemd.

Op dit bureau heerste een chaotische toestand.

De reden van mijn publicaties is het sgn. "Plan Fort". De naam "Plan Fort" is als volgt ontstaan.

De uitvoerder van dit Plan is de bekende SWEERTS, die zich in België "le Cocq" noemde, hieruit werd afgeleid "Fort de KOK" en daaruit is dan later de naam "Plan Fort" ontstaan.

Met dit plan, dat feitelijk buiten de Stichting "Door de Eeuwen Trouw" om ging, was het dagelijks bestuur van de stichting volledig op de hoogte.

De penningmeester van de Stichting, W.C.de VRIES, was de leider van dit plan; deze heeft de gelden voor dit plan, in totaal f.250.000.-, ingezameld bij 8 à 10 geldgevers. De namen van deze schenkers zijn wel te achterhalen.

Op een dag haalde De VRIES voor dit doel f.40.000.- op.

W.C.de VRIES, die te Nuenen (N.B.) woont, reisde geregeld per auto naar België, veelal gedurende de nacht.

Mevrouw De VRIES, die gedurende de Duitse bezetting veel geallieerde piloten uit Nederland naar België bracht, kent waarschijnlijk verschillende binnenwegen en ik vermoed, dat De VRIES tijdens zijn nachtelijke reizen naar België van deze binnenwegen gebruik heeft gemaakt in verband met mogelijke deviesenovertredingen.

SWEERTS heeft in België een vliegtuig en verdere benodigdheden voor het plan Fort gekocht. (Uit andere bronnen is alhier bekend geworden, dat SWEERTS bedoeld vliegtuig onder de naam "de BRUYN" van een Nederlandse handelaar, Hugo NIJKERK, te Brussel heeft gekocht).

Na de opname van een bedrag van f.15.000.- bij de Amsterdamse Bank te Eindhoven, is er bezoek geweest van de Fiscale Recherche.

Ook heeft De VRIES of de mannen van het Plan Fort een schuld van f.10.000.- aan zekere mijnheer NIENHUIS voor geleverde dollars. Of dit de heer NIENHUIS van het Accountantskantoor WIJSMULLER en NIENHUIS, welk kantoor de boeken van de stichting controleert, is, weet ik niet, doch mogelijk is dit de piloot NIENHUIS.

Ongeveer 26 April 1951 heeft De VRIES f.17.000.- opgenomen bij de Amsterdamse Bank te Eindhoven en dit geld plus f.8000.-, in totaal f.25.000.- gedeponneerd bij de Standard Oil Company te 's-Gravenhage en daarvoor bonboekjes verkregen voor 50.000 liter benzine met een hoog octaan gehalte (vermoedelijk vliegtuigbenzine) en 800 liter vliegtuigolie. Voor deze bonnen kan men in alle delen der wereld, behalve in de U.S.A., benzine en vliegtuigolie verkrijgen en ik vermoed dan ook, dat deze bonnen in strijd met de deviezenbepalingen naar SWEERTS in België zijn gebracht.

Het Plan Fort had ten doel een radiozendapparaat en medicamenten boven Ambon de droppen, terwijl er ook een mij niet bekende Ambonnees zou worden gedropt.

Wij hoorden op zekere dag, dat er ook wapens met dat vliegtuig boven Ambon zouden worden gedropt en toen mijn vrouw bij een bezoek van een lid van het directorium van het Bureau Zuid-Molukken "Repeoblik Maloekoe Selatoe", WAIRATA, haar verontwaardiging hiertegenover hem uitsprak, ontkende WAIRATA een en ander niet.

De volgende dag vervoegden zich aan mijn woning WAIRATA, LOKOLLO en PATTY en toen weer de verzending van wapens ter sprake kwam, ontkenden zij dat wederom niet, doch werd er de nadruk gelegd op de te verzenden zenders.

Het vliegtuig, waarin o.a. ook een bij de apotheek "de Donnel (eigenaar GEERLINGS) te Eindhoven gekochte bus met medicamenten, welke medicamenten lucht- en waterdicht verpakt waren, was ongeveer 25 Mei 1951 gereed om uit België te vertrekken, doch de piloot NIENHUIS mocht niet uit België starten, daar hij geen voor België geldig vliegbrevet bezat.

Joh. PATTY, de directeur van het Bureau Zuid-Molukken, is m.i. een zeer bijzondere figuur en ik acht het mogelijk, dat hij als spion van de Repoebliek Indonesia optreedt.

Patty, die veel Chinees bloed in zijn aderen heeft, is zeker éénmaal, doch vermoedelijk meerdere malen naar Italië geweest, teneinde contact op te nemen met een Italiaanse textielfabrikant, die hem (Patty) f.30.000.- ter beschikking heeft gesteld om wapens voor de Ambonnezen te kopen.

Patty, die f.500.- per maand verdient en nog studeert, zou thans te Rijswijk (Z.H.) een nieuw huis laten bouwen.

Patty heeft getracht te voorkomen dat het Bureau Zuid-Molukken "R.M.S." los zou komen te staan van de Stichting "Door de Eeuwen Trouw", terwijl andere Ambonnezen daar voor waren.

Ik heb d.d. 9 Juni 1951 een aanstelling als vertegenwoordiger van de R.M.S. gekregen.

Patty is zeer bevriend met Van ROSSUM voornoemd, doch leeft in vijandschap met Dr J.P.NIKIJULUW.

De leden van het Dagelijks bestuur van de Stichting "Door de Eeuwen Trouw" zijn tot "pela" = blanke broeder verklaard, terwijl er voor de voorzitter COENRADI zelfs een huis op Ambon beschikbaar is, waarin COENRADI, zodra Ambon vrij is, zou komen te wonen. (Van andere zijde wordt vernomen, dat COENRADI, die slechts een Lagere School-opleiding heeft genoten "een blufferig jongetje" is).

Mij is bekend, dat er plannen hebben bestaan om Dr NIKIJULUW door 2 Ambonnezen uit de weg te doen ruimen. Deze plannen zijn vervangen door een ander m.i. vrij goed in elkaar gezet plan, n.l.: men zou een conferentie te Brussel of Antwerpen beleggen en daar ook Dr NIKIJULUW en diens echtgenote uitnodigen, teneinde te trachten onderlinge geschillen tussen de verschillende groepen Ambonnezen op te lossen.

Dr NIKIJULUW en diens echtgenote zouden uitgenodigd worden om zich per vliegtuig naar Ambon te doen vervoeren en hen op weg daarheen, of boven Ambon, hetzij bij een dropping of op andere wijze te doden.

Dr NIKIJULUW wordt door zijn tegenstanders beschuldigd een spion van de Republiek Indonesia te zijn, doch de Ambonneser Ned./Herv. Ds TUTUARIMA te Buiksloot heeft mij verzekerd, dat Dr NIKIJULUW volkomen betrouwbaar is.

Ook is het mij bekend geworden, dat er in het Ambonnesenkamp "Schattenberg" geregeld wapens worden gevonden, hetgeen o.a. bekend zou zijn aan de Burgemeester van Westerbork in wiens gemeente het Kamp "Schattenberg" is gelegen.

Ik ben nog nimmer door enige overheidsinstantie over een en ander gehoord geworden, doch was van plan mij met Mr EINTHOVEN van het Bureau Nationale Veiligheid in verbinding te stellen".

Willem van OS voornoemd, vestigde zich in deze gemeente op 11 Juni 1942, komende van Amsterdam, werd op 3 Juni 1948 afgeschreven naar Amsterdam en vestigde zich op 9 November 1948 wederom in deze gemeente.

Hij is gehuwd met Augusta SCHULEIN, geboren te Hilversum, 16 Januari 1917, uit welk huwelijk 3 zoons zijn geboren, respectievelijk 9, 7 en 6 jaar oud.

Van OS en zijn echtgenote zijn beiden belijdend lid der Ned. Herv.Kerk. Van OS is in 1943 in de Ned.Herv.Kerk gedoopt en sedertdien ook belijdend lid dier kerk.

Na de Lagere School te hebben bezocht, bezocht hij de 4-jarige Handelsschool en behaalde in 1932 het eindexamen van die school.

Hij werd in 1932 als volontair geplaatst op een sigarenfabriekje te Bünden (Dld.) en trad in Maart 1933 in dienst van de Firma GEBINK en LIEFTINCK, gevestigd aan de Grimburgwal no.5 te Amsterdam, alwaar ook zijn vader als tabaksmakelaar werkzaam was.

Tijdens zijn werkzaamheden bij de Firma GEBINK en LIEFTINCK van Maart 1933 tot December 1941 (Arbeidsinzet) is hij door genoemde firma in de winter 1937/1938 te werk gesteld bij de sigarenfabriek "Paul WULFF" te Kopenhagen.

Hij was van Juni 1935 tot Juni 1936 in militaire dienst bij 18 R.I. (M.C.) en werd in 1939 gemobiliseerd bij M.C.I. van 42 R.I. te Baarn.

Van OS was van 28 Januari 1940 tot 10 Mei 1940 gedetacheerd bij de Dienst Opsporing Lichtverschijnselen en verkreeg bij dagorder d,d, 12 April 1940 een eervolle vermelding.

Van OS werd op 23 Mei 1940 gedemobiliseerd en werkte daarna bij de Inlichtingen Dienst van het Legioen "Oud Front Soldaten" (Groep Klaas BONTEKOE) tot Juni 1942, waarna hij werkzaam was bij de L.O. (bekend bij Stichting 1940/1945).

Werd in Mei 1947 in staat van faillissement verklaard, welk faillissement in Maart 1948 na het bereiken van een accoord met zijn schuldeisers werd opgeheven. Was van 1945 tot Juni 1947 agent van verschillende Levens Verzekerings Maatschappijen en trad op laatstgenoemde datum in dienst bij de P.F.T. Censurdienst "Allied Censorship Netherlands" tot 16 November 1947 toen bedoelde dienst werd opgeheven. Was tot Juni/Juli 1948 werkzaam bij de Raad van Rechts Herstel te Amsterdam, alwaar hem op zijn verzoek met ingang van 31 Juli 1950 ontslag werd verleend, zulks in verband met een hem door het Hoofd van de Afd. Burgerlijke Verdediging en Rampen Bestrijding van het Departement van Binnenlandse Zaken gedaan verzoek om bij deze afdeling te solliciteren.

Hierna trad Van OS met ingang van 1 April 1951 in dienst van de Stichting "Door de Eeuwen Trouw", alwaar hij op 27 April 1951 werd ontslagen.

Van OS is momenteel zonder werk en zonder inkomsten.

Van OS en zijn echtgenote komen in de registers van de Politie administratie te Amsterdam en Nieuwer-Amstel niet voor.

Het gezin Van OS schijnt het in de laatste tijd zeer arm te hebben, doch overigens is niets ten nadele omtrent hen bekend geworden.

Amsterdam 12/11/51

GEHEIM - RAPPORT

*Amsterdam
Stichting
v. P. van der
Dijk (Frank)*

Uit Amstelveen werd het navolgende vernomen:

*CHWIT
v. P. van der
Dijk
30/11*

De heer W. van Os, voormalig directeur van het Centraal Bureau der Stichting "Door de Eeuwen Trouw", wonende te Nieuwer-Amstel, heeft aan de politie aldaar bescherming versocht omdat hij zich bedreigd gevoelt naar aanleiding van de door hem in verschillende bladen gedane publicaties omtrent genoemde stichting. Van Os heeft daarbij aan de politie medegedeeld, dat hij op 27 April 1951 wegens "onvoldoende organisatorische talenten" bij de Stichting is ontslagen en is opgevolgd door An de WEG, die vroeger o.a. op grond van zijn criminele antecedenten uit de functie van genoemd Centraal Bureau was ontheven.

De heer Van Os heeft verder aan de politie medegedeeld, dat de redenen van zijn publicaties zijn: het agn. "Plan Fort" waarvan uitvoerder was de bekende Sweerts en leider W.C. de Vries, penningmeester van de Stichting "Door de Eeuwen Trouw". De gelden voor dit "Plan", in totaal f.250.000.- heeft De Vries ingesameld bij acht à tien geldgevers.

Voor "Het Plan" heeft Sweerts in België een vliegtuig gekocht.

Van Os heeft hieraan nog toegevoegd, dat na de opname van een bedrag van f.15.000.- bij de Amsterdamse Bank te Eindhoven "er bezoek is geweest van de fiscale recherche".

"De mannen van het Plan Fort" zouden f.10.000.- schuld hebben aan een zekere Nienhuis voor geleverde dollars.

Verder heeft Van Os nog medegedeeld, dat verongenoemde De Vries op ongeveer 26 April 1951 f.17.000.- heeft opgenomen bij de Amsterdamse Bank te Eindhoven en deze som met nog een bedrag van f.8.000.- heeft gedeponeerd bij de Standard Oil Company te 's-Gravenhage. Hiervoor zijn bonboekjes verkregen voor 50.000 liter benzine met een hoog octaan gehalte en 800 liter vliegtuigolie. Van Os vermoedt, dat deze bonnen in strijd met de deviesengebepalingen naar Sweerts in België zijn gebracht.

Verder heeft betrokkene medegedeeld, dat het "Plan Fort" ten doel had een radiosendapparaat en medicamenten boven Ambon uit te gooien, terwijl er ook een niet bij name bekende Ambonnesen "gedropt" zou worden. Er zouden "naar wij hoorden", aldus Van Os, ook wapens met het vliegtuig boven Ambon gedropt worden. In gesprekken met personen van het Bureau Zuid-Molukken (WAIRATA, LO-KOLLO en PATTY) zouden deze dit niet ontkend hebben doch de nadruk gelegd hebben op het verzenden van senders.

Ten aanzien van genoemde Patty, directeur van het Bureau Zuid-Molukken, heeft Van Os nog verteld het mogelijk te achten, dat hij als spion van de Republiek Indonesië optreedt. Volgens hem is Patty zeker éénmaal, naar vermoedelijk meerdere malen, naar Italië geweest om contact op te nemen met een Italiaanse textielfabrikant, die aan Patty f.30.000.- ter beschikking gesteld zou hebben om hiervoor wapens voor de Ambonnesen te kopen. (Van Os voegde hieraan toe, dat Patty thans te Rijswijk een nieuw huis laat bouwen).

Ook heeft Van Os nog aan de politie medegedeeld, dat er een plan heeft bestaan om Dr Nikijuluw door twee Ambonnesen uit de weg te doen ruimen. Dit zou echter vervangen zijn door een ander plan. Men zou namelijk te Brussel of te Antwerpen een conferentie beleggen en daar Dr Nikijuluw en diens echtgenote uitnodigen om de geschillen tussen de verschillende groepen Ambonnesen op te lossen. Dr Nikijuluw en echtgenote zouden dan worden versocht om per vliegtuig naar Ambon te gaan. Op weg daarheen of boven Ambon,

hetzij bij een dropping of op andere wijze zouden zij dan worden
gedood.

Ten slotte heeft Van Oe nog medegedeeld, dat er in het Am-
bomsenkamp "Schattenberg" geregeld wapens werden gevonden. De
Burgemeester van Westerbork zou hiervan op de hoogte zijn.

27-6-1951.

Oud-directeur beschuldigt het dagelijks bestuur „Ik vond een complete chaos“

(Van een onzer verslaggevers)

„Het dagelijks bestuur van de stichting „Door de Eeuwen Trouw“ is bijzonder goed op de hoogte geweest van de vreselijke financiële situatie van deze stichting, van de aankoop van een vliegtuig in België en van alles wat daarmee samenhangt (Westerling). Dit dagelijks bestuur wist er niet alleen van, maar verscheidene leden bemoeiden zich er dagelijks mee.“ Dit vertelde ons de heer Willem van Os, oud-directeur van de stichting „Door de Eeuwen Trouw“.

Van 2 April tot en met 27 April heeft de heer Van Os als directeur dagelijks gewerkt op het Centraal Bureau van de Stichting, Floralaan te Eindhoven. Toen werd hij hals over kop — eervol — ontslagen, en zijn voorganger, de heer B. Andeweg nam weer op de directeurszetel plaats. Dat alles geschiedde zeer snel, want op het ogenblik, dat de heer Van Os het bureau door de voordeur verliet, elf uur 's avonds, passeerde zijn voorganger en opvolger hem door dezelfde deur.

„Toen ik bij het centraal bureau kwam, was het een complete chaos“, vertelde de heer Van Os ons. „De administratie was een zoodje, en het kostte een hoop werk en tijd, om de zaak weer een beetje op poten te zetten. Ik zal u iets vertellen van de financiële positie van de Stichting.“

De heer Van Os greep de notulen van de bestuursvergadering d.d. 26 April, waarin de penningmeester, de heer De Vries, een overzicht gaf van de financiële situatie. Aan bank-, giro- en kasmiddelen waren f 34.000 aanwezig. Enige leden van het dagelijks bestuur hadden bovendien f 5800 los in de zak. Aan de debet-zijde stond een bedrag van f 9000 schuld aan Philips, f 13.000 aan de Nederlandse Publiciteitsonderneming, en f 10.000 aan een zekere Nienhuis.“

Wij onderbraken de heer Van Os even. „Was Nienhuis niet de piloot van het in België staande vliegtuig?“

„Dat weet ik niet“, was het antwoord. „In het dagelijks bestuur sprak men over Nienhuis als een goede bekende, iedereen wist blijkbaar wie dan werd bedoeld. Wie hij was, wist ik niet.“

„Er was verder een bedrag van f 25.000 voor de levering van 50.000 liter vliegtuigbenzine en 800 liter olie van de Standard Oil Company.“

„Waar was dat voor?“

„Dat begreep iedereen. Er was in ieder geval dus een debet van f 57.000. Bovendien zou men die benzine in bonnen krijgen, die overal ter wereld (behalve in de Ver. Staten) konden worden ingewisseld. Maar bij de Standard moest onmiddellijk contant worden betaald. Daarom had de penningmeester, de heer De Vries een bankcrediet van f 17.000 opgenomen. Aangezien verder de vaste lasten van de Stichting f 20.000 per maand bedroegen, was er dus een schuld van f 37.000 die maand.“

„Is dat niet wat veel, f 20.000 aan vaste lasten?“

„'t Is maar, hoe u het bekijkt. Die f 20.000 werden o.a. als volgt verdeeld: bureaukosten Eindhoven f 2000; bureau Zuid-Molukken f 6000. De rest ging op aan tournee's met Ambon-avonden, film-vertoningen enz. enz. Ik herinner me, dat de tournee van de heer Hazelhof Roelfzema f 4300 kostte.“

Protest

Er was op die vergadering van 26 April één man die protesteerde tegen de gang van zaken; dat was het bestuurslid de heer Van Rossum. Hij

maakte bezwaar tegen het „zomaar“ opnemen van f 25.000, terwijl de penningmeester daar helemaal geen opdracht voor had gehad van het bestuur. Nu wist iedereen, dat de penningmeester, de heer De Vries van de hele zaak in België best op de hoogte was.

Hij was de man van het „plan Fort“, zoals men het noemde. U weet het: Fort, Fort de Cocq, alias Sweerts. Van Sweerts wist ik niets, maar ik wist wel, dat er dat „plan-Fort“ bestond, dat er werd gepraat over een vliegtuig, over zanders, en ik begreep, dat er in dat vliegtuig geen kauwgom zou zitten. Bovendien reisde De Vries vaak naar België. Verder kwamen er 'avonds en vaak 's nachts ook wel vreemde lieden naar het bureau in Eindhoven.“

„Westerling?“

„Dat geloof ik niet, ik weet het niet, want ik kende de mensen niet. Bij mijn ontslag heeft men mij gevraagd loyaal te zijn en mijn mond te houden over de dingen, die ik wist. Ik acht mij thans niet meer gebonden aan die loyaliteitsverklaring, en daarom vertel ik u nu deze zaken.“

Waarschuwingen

Sinds die 27ste April is er namelijk door de heer Van Os en zijn vrouw een voortdurende strijd geweest om het bestuur van „Door de Eeuwen Trouw“, van hun „indiaantjespel“ met het vliegtuig af te houden. De heer Van Os, en vooral zijn vrouw voelden hun geweten spreken. Zij achtten de plannen dol en waanzinnig, en voelden zich mede verantwoordelijk, omdat zij het wisten.

Toen het dagelijks bestuur van de Stichting ontdekte, hoe het met de heer en mevrouw Van Os stond, probeerde het alles om hen te sussen.

Eind Mei, de 25e, stelde de heer Van Os de heren Wairato, en Patty van het „Bureau Zuid Molukken“ op de hoogte. Zij wisten er niets van, en gingen onmiddellijk naar Eindhoven.

Op 28 Mei kwam er een bespreking ten huize van de familie Van Os met de heren Coenradt, en De Vries van de Stichting, en de Ambonezen Wairato, Patty en Lokollo. Er werd weinig resultaat geboekt. Men sprak langs elkaar heen, omdat de heren van de Stichting alleen over een salariskwestie van de heer Van Os (hij kreeg nog een deel van zijn salaris), spraken, en het „plan Fort“ telkens omzeilden. Tenslotte heb- de hele zaak dood. Tot de perspublicaties begin Juni veel aan de openbaarheid prijsgaven.

„Waarom vertelt u ons dit alles“, vroegen wij de heer Van Os.

„Omdat ik de indruk heb, dat men Zaterdag op de vergadering van alle afdelingen in Utrecht, met het hoofdbestuur van de Stichting „Door de Eeuwen Trouw“, zal zeggen van de hele zaak weinig of niets te hebben geweten, en men de schuld op de Ambonezen zal schuiven. Het dagelijks bestuur wist het, het hoofdbestuur heeft van mij twee aangetekende brieven ontvangen. Tenzij de secretaris van het dagelijks bestuur, de heer Buyten, via wie deze brieven moesten lopen, ze in zijn zak heeft gehouden, moeten ze het hoofdbestuur hebben bereikt. Maar in ieder geval is het volgens mij zo: de Ambonezen wisten er weinig van, het hoofdbestuur van de Stichting wist er weinig van, maar het dagelijks bestuur wist alles“.

09.81 06.384 06.322
06.14 09.293 09.81-05.54

23 JUNI 1951
ACD/112068

RAPPORT VAN KB

AAN HBVD en CAW

No.: 2733

Schuttled in vermitrijt

Betr.: CONCEPT PROTEST VAN DE R.I. AAN DE NED.REGERING.

Hierbij doe ik U toekomen een letterlijk afschrift van een op het Hoge Commissariaat van de R.I. te 's Gravenhage opgesteld concept voor een protest bij de Nederlandse Regering inzake de kwestie SWEERS.c.s.

De in margine opgenomen wijzigingen waren op het oorspronkelijke concept door de Militaire Attaché HARJONO met potlood bijgeschreven.

KB, 23 Juni 1951

E tegen de R.I.

Buitenlandse Zaken

Confidentieel

tot dusver
van activiteiten door organi-
saties hier te land, die erop
gericht zijn, schade aan te
brengen aan de Regering v/d
Rep. van Ind.

reeds

Ik heb de eer Uwer Excellentie hierbij be-
leefde het volgende mede te delen.

Van mijn Regering heb ik opdracht gekregen
de Nederl. Regering er op te attenderen
dat mijn Regering zich erover verwondert
dat geen maatregelen zijn getroffen voor
het tegengaan van acties door organisaties,
illegale, die zich in Nederland bevinden.

Deze activiteiten zijn wederom aan 't
licht gekomen bij de openbaarmaking van de
kwestie van Sweers.

Nadat voordien bij de berichten betreffende
Westerling duidelijke aanwijzingen waren
dat de draden liepen naar hier te lande
bestaande organisaties.

Ik moge Uwe Excellentie voorts wijzen op
een bijeenkomst onder auspiciën van de
Stichting door de eeuwen trouw op 27/2 jl.
waarin de Hr. Hazelhoff Roelfsema de volgen-
de woorden heeft geuit.

"Ambon zal heroverd worden. Het wachten is
alleen nog maar op voldoende wapens en mu-
nitie, die men overigens zeker krijgen zal.
Want, de Republiek der Zuid-Molukken heeft
als onafhankelijke staat, het volste recht
wapens te kopen. Het is..... een kwes-
tie van tijd."

Aan deze opwekking tot steun gingen vooraf
woorden van de voorzitter der stichting
de Hr. Koenradi, welke als volgt luiden:

" Er is uitzicht op de overwinning, maar
..... dat zal bloed kosten. Daarom: Samen
op de weg, die leidt naar de V van Victorie
Er is veel geld nodig, het gaat erom de
troepen der Republiek Indonesia van Ambon
te verjagen.

Ieder kan op zijn manier meehelpen door
zich in dienst te stellen van de strijd der
Zuid-Molukken.

Deze opwekkingswoorden werden gevolgd door
een collecte die ± f. 1425.- opbracht.
Zoals Uwer Excellentie bekend is, heeft
de Stichting "Door de Eeuwen trouw" naar
aanleiding van de onthullingen in de
Sweerts kwestie, op Zaterdag jl. een verga-
dering belegd, waarin o.m. een financieel
verslag werd uitgebracht.

Uit dit verslag is gebleken dat de fondsen
van de stichting geheel ter beschikking ge-
steld worden van de Ambonse actie.

Uit deze fondsen zijn bedragen uitgekeerd:

1. voor het bureau van de R.M.S. (f. 39.923,22)
2. reizen Ambonnezen f. 17287,02.)
3. verblijfskosten aan Ambonnezen die hier
zijn met een opdracht of in dienst van
hun regering (f. 13199,16).
4. werkzaamheden Zuid-Molukken
(f. 287.120,79)

in dit bedrag zijn inbegrepen de kosten ten behoeve v.d. Heer Hazelhof Roelfsema en voorzieningen van een radioinstallatie op Ceram.

Deze activiteiten zijn ongetwijfeld illegale acties die in Ned. zijn gevoerd jegens een bevriende staat.

Mijn Regering heeft mij dan ook opgedragen er bij Uw regering op aan te dringen dat tegen de in deze verantwoordelijke personen wordt opgetreden; de organisaties te ontbinden, en de Indonesiërs die deze acties voeren aan mijn Regering uit te leveren. Naar aanleiding van het bovenstaande heb ik de eer Uwer Excellentie beleeft te verzoeken welke maatregelen genomen zullen worden ter tegemoetkoming aan de wensen mijner Regering.

mij mede te delen

Uwe Ex. gelieve. etc.

26 Juni

51

C. 112068
CAW/I, TA.10.

64n

ZEER GEHEIM

Concept-protest van de
Republiek Indonesia aan de
Nederlandse Regering

UITGEBOEKT

Ik heb de eer Uwe Excellentie hiernaevens ter kenniseming aan te bieden een letterlijk afschrift van een op het Hoge Commissariaat van de Republiek Indonesia te 's-Gravenhage opgesteld concept voor een protest bij de Nederlandse Regering insake de kwestie-Sweerts e.s.

De in margine daarvan gestelde toevoegingen zijn op het oorspronkelijke concept door de militaire attaché van de Republiek Indonesia te 's-Gravenhage, Majeor Harjono, met potlood bijgeschreven.

HET HOOFD VAN DE DIENST,

[Handwritten signature]
Mr H. W. Felderhof

AAN:

Zijne Excellentie de Minister President,
Zijne Excellentie de Vice-Minister President
Minister zonder Portefeuille,
Zijne Excellentie de Minister v. Buitenlandse Zaken,
Zijne Excellentie de Minister v. Uniesaken en
Overzeese Rijkadelen,

te
's-G R A V E N H A G E.

tegen de R.I.

Buitenlandse Zaken

Confidentieel

tot dusver
van activiteiten door organi-
saties hier te lande, die erop
gericht zijn, schade aan te
brengen aan de Regering v/d
Rep. van Ind.

reeds

Ik heb de eer Uwer Excellentie hierbij be-
leefd het volgende mede te delen.
Van mijn Regering heb ik opdracht gekregen
de Nederl. Regering er op te attenderen
dat mijn Regering zich erover verwondert
dat geen maatregelen zijn getroffen voor
het tegengaan van acties door organisaties,
illegale, die zich in Nederland bevinden.

Dese activiteiten zijn wederom aan 't
licht gekomen bij de openbaarmaking van de
kwestie van Sweers.

Nadat voordien bij de berichten betreffende
Westerling duidelijke aanwijzingen waren
dat de draden liepen naar hier te lande
bestaande organisaties.

Ik moge Uwe Excellentie voorts wijzen op
een bijeenkomst onder auspiciën van de
Stichting door de eeuwen trouw op 27/2 jl.
waarin de Hr. Hazelhoff Roelofsma de volgen-
de woorden heeft gezegd.

"Ambon zal heroverd worden. Het wachten is
alleen nog naar op voldoende wapens en mu-
nitie, die men overigens zeker krijgen zal.
Want, de Republiek der Zuid-Molukken heeft
als onafhankelijke staat, het volste recht
wapens te kopen. Het is.....een kwes-
tie van tijd."

Aan deze opwekking tot steun gingen vooraf
woorden van de voorzitter der stichting
de Hr. Koenradi, welke als volgt luidden:
"Er is uitzicht op de overwinning, maar
..... dat zal bloed kosten. Daarom: Samen
op de weg, die leidt naar de V van Victorie.
Er is veel geld nodig, het gaat erom de
troepen der Republiek Indonesia van Ambon
te verjagen.

Ieder kan op zijn manier meehelpen door
sich in dienst te stellen van de strijd der
Zuid-Molukken.

Dese opwekkingswoorden werden gevolgd door
een collecte die f. 1425.- opbracht.
Zoals Uwer Excellentie bekend is, heeft
de Stichting "Door de Eeuwen trouw" naar
aanleiding van de enthullingen in de
Sweerts kwestie, op Zaterdag jl. een verga-
dering belegd, waarin o.m. een financieel
verslag werd uitgebracht.

Uit dit verslag is gebleken dat de fondsen
van de stichting geheel ter beschikking ge-
steld worden van de Ambonse actie.

Uit deze fondsen zijn bedragen uitgekeerd:
1. voor het bureau van de R.M.S. (f. 39.923,22)
2. reizen Ambonassen f. 17287,02)

3. verblijfskosten aan Ambonnesen die hier zijn met een opdracht of in dienst van hun regering (f.13199,16).
4. werkzaamheden Zuid-Molukken (f.287.120,79)

In dit bedrag zijn inbegrepen de kosten ten behoeve v.d. Heer Haselhof Roelfsema en voorzieningen van een radioinstallatie op Ceram.

Dese activiteiten zijn ongetwijfeld illegale acties die in Ned. zijn gevoerd jegens een bevriende staat.

Mijn Regering heeft mij dan ook opgedragen er bij Uw regering op aan te dringen dat tegen de in dese verantwoordelijke personen wordt opgetreden; de organisaties te ontbinden, en de Indoneziërs die dese acties voeren aan mijn Regering uit te leveren. Maar aanleiding van het bovenstaande heb ik de eer Uwer Excellentie beleefd te verzoeken/welke maatregelen genomen zullen worden ter tegemoetkoming aan de wenssen mijner Regering.

1 | mede te delen

Uwe Ex. gelieve. etc.

UITTREKSEL

Uit : PD 4964

Naam: COMTE W.le

Voor : OD 1902

Naam: AFFAIRE SWEERTS+WESTERLING. etc.

Ag. nr: 112067

Afz. : KB

Datum: 22-6-51

Aard van het stuk: rapport

ARTIKEL OVER KWESTIE AMBON VAN W.LE COMTE

Uitgetr. door: 015

Op aanwijzing van: CVN

Datum: 1-7-52

RAPPORT VAN KB

DUPLICAAT

AAN HBVD en CAW I

112067

No.: 2734

Betr.: ARTIKEL OVER KWESTIE AMBON VAN W. LE COMTE.

*de Margot
dit brye uit
hier*

f 20/16

Hierbij doe ik U toekomen een door de journalist W. LE COMTE aan het Hoge Commissariaat der R.I. te 's Gravenhage aangeboden artikel.

W. LE COMTE verzocht hiervoor honorarium, indien het door het H.C. werd geaccepteerd.

Het H.C. had voor het artikel geen interesse, omdat het over de betreffende kwestie reeds zeer goed geïnformeerd was.

Hr. Maanen & Co

KB, 22 Juni 1951

f 20/16 *gel. 20/16*

Willy le Comte
journalist FNJ
Obrechtstraat 61
den Haag

-1-

G e h e i m e D i e n s t e n r o n d A m b o n

Prof. Schellenberg beschuldigd van verspreiding van het communisme
in Indonesië

* DOOR DE KEUVEN TROUW* EN DE BEROEPSSPION PIERRE SWEERTS

TIN RELATIE
TE 27
GETREKEN
MET

Het was op de negende Juni 1951 dat het dagblad "Trouw" met een "princeur" kwam... De stichting "Door de Keuwen Trouw" en het "Bureau Zuid-Molukken" zouden zich ernstig gedecommitteerd hebben door een sekere meneer Pierre Sweerts. Sweerts werd door "Trouw" beschreven als een sinistere figuur uit het duistere metier der internationale spionage en contraspionage, als een avonturier van groote allure die - al dan niet in collaboratie met de veel-beschreven ex-kapitein KNIL Westerling - de "zaak der Ambonessen ernstig geschaad zou hebben".

F
MYSTERIEUSE

't Werd ~~hem~~ rol van het jaar... Nieuws over Korea, over olie-problemen in Iran en de verdwijning van twee Britse diplomaten geraakte zelfs - tijdelijk - op het tweede plan. Vrijwel alle Nederlandse en Indonesische bladen brachten in grote opmaak de meest sensationele reportages over Sweerts, "Door de Keuwen Trouw" en het "Bureau Zuid-Molukken", berichtten die de sensatie ten top dreven door Sweerts in een adem te noemen met de - vermeedelijke - moord op Schallenberg, de faamse "British Secret Intelligence Service" en wapensmokkel en clandestien deviessen-vervoer ten bate van de "Ambonse Geheime Dienst".

Wat was hiervan waar en wat is te classificeren als overantwoordelijke journalistiek, het "willen afkraken van politieke tegenstanders" of "de wens om een zinkend schip te verlaten"....?

In de warwinkel van elkaar op vele punten tegensprekende reportages lijkt het moeilijk op deze vragen een zo objectief mogelijk antwoord te geven. Nochtans zullen wij ernstig trachten - aan de hand der door de voorzitter van "Door de Keuwen Trouw" per 18 Juni jl. in Utrecht afgelegde "verklaring" tot bedeelde beantwoording te komen.

* G e e n v e r d e d i g i n g d o e k v e r a n t w o o r d i n g *

Zo begon de voorzitter van "Door de Keuwen Trouw" zijn alleszins belangwekkende verklaring: "Wij wensen verantwoording af te leggen, doch geenszins een verdediging van ons beleid". Het dagblad "Trouw" had 't gezien, het hoofdbestuur der Stichting was unaniem van oordeel dat de krant van Dr. Bruins Slet - het bekende anti-revolutionaire tweede-kamerlid - zich had schuldig gemaakt aan "misleidende voorlichting", "verdachtmaking" en "smaad". Een uitspraak die de Haagse redacteur van "Trouw", ~~...~~ tussen de tientallen aanwezige journalisten, minder prettig in de oren gekleken moet hebben. Het was teek deze redacteur die - naar de voorzitter mededeelde, de ganze affaire aan het rollen had gebracht.

Onmiddellijk hierop vertelde de voorzitter - de heer Coenradi - dat het bestuur, in zijn huidige samenstelling, bij de "affaire-Sweerts" n i e t betrokken was. Hetgeen zou betekenen dat dit bestuur in een vroegere samenstelling er w e l mee te maken had, of althans een of meer leden van dat bestuur.

"Geheime Dienst" van regering der Zuid-Molukken in Nederland.

Waar wij in het kleine Nederland ons kunnen verheugen - of ergeren - in en aan het bezit van verschillende "geheime" en "inlichtingendiensten", officieel dan wel particulier, lichtte de heer Coenradi een tipje van de sluier op die over een tot dusverre onbekende secret-service gedraaid is, namelijk de "Geheime Dienst" van de regering der Zuid-Molukken in Nederland...

"Over een dergelijke dienst beschikt elke regering", riep de voorzitter uit, "ook die van Nederland". ~~Immers~~ De heer Coenradi had zich waarschijnlijk ~~verwonderd~~ dat, wanneer in het kader van een Atlantisch Pact of West-Europese militaire samenwerking in Nederland een aantal officieren van het Amerikaanse "Office of Strategic Services" of der beroemde Britse "Secret Intelligence Service" - al dan niet in collaboratie met hun Nederlandse collega's of Nederlandse civiele medewerkers opereren, een andere in ons land gastvrijheid genietende diplomatieke vertegenwoordiging als die der Zuid-Molukken ook ~~zich~~ "aan spionage mocht doen".

*Fin de
voorzitting
naais*

Onzes inziens liggen de (spionage)zaken in d i t geval heel anders. Immers is het de vertegenwoordigers van de Zuid-Molukken niet te doen zaken te werken met de "Atlantic-Pactlanden", zelfs niet met de West-Europese militair verbonden staten, doch uitsluitend en alleen om hun eigen - al dan niet gerechtvaardigde eisen - mede door middel ener "Geheime Dienst" ingewilligd te zien. Geen weldenkend demoraat behoort de regering der Zuid-Molukken het recht tot zelfbeschikking te betwisten; ~~zaken~~ geheel andere komen de zaken te liggen wanneer deze regering - gebruik makend van de hier te lande verleende diplomatieke gastvrijheid - aan het spionneren slaat. En wij kunnen uit de verklaring van de heer Coenradi niet anders opmaken dat de vertegenwoordigers der Zuid-Molukken zulke gedaan hebben. Wij citeren de voorzitter:

"De opdrachten en beslissingen lagen in handen van het hoofd van de Geheime Dienst van de Republiek Zuid-Molukken. Het ligt dus voor de hand dat de opdrachten van het Hoofd van deze Dienst in het geheim werden uitgevoerd. Dit geschiedde door de Gevolmachtigd Minister van de Republiek der Zuid-Molukken, de heer P.W. Lokolle, die destijds naar Europa werd gezonden om hulp te ~~halen~~ halen voor de vrijheidsstrijd. Wij brengen hem hulde voor zijn kranige prestaties in het belang van zijn land en volk. Niemand verwijte deze man dat hij met een ex-SS'er in see is gegaan. Laat men zich daarvoor wenden tot b.v. de Nederlandse regering in wiens dienst hij is geweest en waarvoor hij blijkbaar belangrijk werk heeft verricht. Het Bureau Nationale Veiligheid heeft met deze Sweerts gewerkt, terwijl men goed wist dat hij in Duitse dienst was geweest". Tot zover de heer Coenradi.

Uit dit citaat ~~is~~ derhalve te concluderen dat het bestuur van "Door de Keuken Trouw" - ~~in~~ in huidige en vroegere samenstelling - wist dat de regering der Zuid-Molukken over een "Geheime Dienst" beschikte. En nog heden ten dage beschikt... Hetgeen wij ~~even~~ even *Fin de
voorzitting
spionage
dienst* wenssen vast te leggen. Dat de heer Lokolle met een ex-SS'er in see zing is een discutabel feit. Waar momenteel de Amerikaanse en Britse geheime diensten echter gebruik maken van voormalige deskundigen uit kringen van "Geheime Staatspolitici", "Sicherheitsdienst" of "Abwehr", zouden "versachtende omstandigheden" voor de minister der Zuid-Molukken kunnen worden aangevoerd, ware het niet dat deze gezagsdrager bedaalde ex-SS'er n i e t gebruikte voor de bestrijding der Sovjet-Russische militaire-, politieke- of economische geheime diensten, doch voor een ~~zaken~~ zuiver nationale zaak der Ambonzenen.

Eveneens discutabel is des heren Coenradi's aantijging als zou Sweerts voor de Nederlandse regering hebben gewerkt. Inderdaad schijnt deze beroeps-spijon bepaalde diensten te hebben verricht voor het veel-

besproken en veelbeschreven "Bureau Nationale Veiligheid". De heer Coenradi vergeet echter een belangrijk ding... Gedurende de periode dat Sweerts voor deze instelling gewerkt zou hebben hadden de heren Einthoven, Sanders o.s. weinig of niets te zeggen over hem toegevoegde of ter beschikking gestelde "geheime agenten" van het formaat van Sweerts. Het was de "British Secret Intelligence Service" die destijds de spionnage-lakens uitdeelde. De leiding van het "Bureau Nationale Veiligheid" heeft in die tijd met wel andere dubieuze "meesterespionnen" moeten samenwerken. Welke verwijten troffen de heer Einthoven niet toen uiteindelijk bekend werd dat een type als Antonius van der Waals met zijn dienst in verband gebracht werd? De heer Einthoven trof echter geen blaam, de Engelsen trachtten de artsverrader en intrigant van der Waals "in te zetten" en n i e t het "Bureau Nationale Veiligheid".

Het is soms ergerlijk hoe bepaalde journalisten, politici of andere interesten in spionage-affaires, blijk geven van een ontstellende ondeskundigheid ten aanzien van het spionage- en contraspionnage-metier. Onder bepaalde omstandigheden is het in dit "vak" heel normaal om voorvalige agenten van vijandelijke geheime diensten ergens voor te "gebruiken". De Britse "Secret Intelligence Service" oordeelde het destijds nuttig en nodig om van der Waals "ergens op af te sturen". Wellicht was dit ook het geval bij Sweerts en bij sommige bij Vucht gevangen zittende ex-SS'ers die achter "Wehrwolf-Aktionen" of nog ondergedoken collegas gezet werden...

In den regel komen dergelijke tijdelijke en louche "medewerkers" na verloop van tijd of op een "bijzondere" wijze aan hun eind, of wel eindigen zij voor een vuurpeloton hun leven. In "gunstige" gevallen krijgen zij een langdurige gevangenisstraf of ~~...~~ in een psychiatrische inrichting terecht. Zij worden "gebruikt" tot hun opdrachtgevers oordelen dat ze van het spionnagetoneel verdwijnen...

Ze o o k Sweerts. Ongetwijfeld heeft deze man van twee of meer wallen gezeten. Lieden van zijn ~~...~~ "spionage"-type werken vrijwel altijd voor twee, drie of meer geheime diensten tegelijk. De leiders der betrokken en elkander bestrijdende diensten w e t e n dit, nechtans kunnen dergelijke "dubbelspionnen" hun nut hebben. Het is dus geenszins onmogelijk - en zelfs waarschijnlijk - dat Sweerts voor en na Duitsland's capitulatie voor de Britten "werkte". Hardnekkig doet een verhaal de ronde dat hij - na de bevrijding in ons land verblijf houdend - door de Nederlandse autoriteiten gearresteerd, ~~...~~ en, zich beroepende op zijn "dienstverband" bij de "British Secret Intelligence Service", na verloop van tijd weer op vrije voeten werd gesteld. Het verhaal wil dat hij zich beriep op zijn collegas J.V. - een ex-verzetman en door insiders gedoodverfd als een agent der Britse geheime dienst - en J.S. - eveneens een ex-verzetman en door dezelfde deskundigen thans aangewezen als medewerker van de Amerikaanse Inlichtingendienst hier te lande. Later zou Sweerts - ten huize van J.V. te Voorburg verblijv ~~...~~, "ingeschakeld" zijn om de "Dienst-Elsinga" op te rollen.... En nu....? Citeren wij wederom de heer Coenradi:

"Sweerts werkte reeds enige tijd voor de zaak van Ambon en legde in het buitenland zeer belangrijke contacten voor de Republiek Zuid-Holukken. Hij ontving zijn aanstelling in verband met deze werkzaamheden van de Ambonessen, en deze was getekend door de heer Lokollo, Dr. Wikijuluw en de heer Kayadee."

Zover wij - de geschiedenis der internationale spionage bestudeerd hebbende - type's als Sweerts kunnen analyseren, heeft deze man bepaald n i e t de belangen van Ambon willen behartigen. Deze belangen raakten hem eenvoudig niet. Deze Belg, en in zijn vaderland bij verstek terdood veroordeelde, is "ergens op af gestuurd". Het ligt toch voor de hand dat het noch de Britse, noch de Amerikaanse, en noch de Nederlandse autoriteiten welgevallig is dat in Indonesia een haard van onrust broeit. Lukte het om - door Sweerts in te schakelen -

het
25/10/1
dat

de "Geheime Dienst" van de heer Lokello een gevoelige klap toe te brengen en tegelijkertijd de ex-Kapitein Westerling te beletten zich aan het hoofd van de nog strijdende Ambonnesen te stellen, dan zouden de belangen van bedoelde autoriteiten daarmede gediend zijn. Het is zeer zeker voor de huidige Nederlandse regering onangenaam dat in Nederland personen en groepen ageren die de Republiek der Zuid-wolukken op illegaal- of spionnagegebied behulpzaam zijn. Het landbelang vordert - hoe sympathiek men ook tegenover de onversaagde Ambonnesen moge staan - een loyale verhouding met de Republiek Indonesia waarmede wij in Unie-verband hebben samen te werken. Het is in dit verband dus geenszins uitgesloten dat Sweerts n i e t op eigen initiatief te werk ging, doch vanwege de Britse of de met de Engelsen in West-Europees verband vanzelfsprekend samenwerkende N e d e r l a n d s e geheime dienst, op het spoor van Westerling werd gezet. En....Westerling schaduwend, was het voor een spionnage-expert als Sweerts ondanks alles is, een klein kunstje om achter bepaalde geheimen der Ambonnesen inlichtingendienst van de heer Lokello te komen.

Volgen wij verder weer het betoog van de heer Coenradi:

"Enkele weken na de eerste kennisgeving waren door ons inlichtingen ingewonnen bij twee katholieke geestelijken. Beide geestelijken stonden voor de financiële betrouwbaarheid van Sweerts in en deden bovendien mede dat hij in het verleden belangrijk werk had gedaan; dat hij soms wel eens te hoog greep in zijn idealisme, maar anders wel tot belangrijke prestaties in staat was".

Hier spreekt de heer Coenradi uitdrukkelijk over de f i - n a n o i e l e betrouwbaarheid van Sweerts, 's-mans p o l i t i e - k e betrouwbaarheid komt/niet ter sprake. W e l zijn "idealisme". Wij kennen deze geestelijken niet doch veronderstellen dat Sweerts - zoals i e d e r e beroepsespion - over aanbevelingen van deze zielverzorgers beschikte. Elke "dubbelspion" doet wel eens iets ~~beheerlijks~~ ongetwijfeld kennen beide geestelijken hem als "goed", maar dan slechts in een affaire die alleen h e n betrof. Het geeft blijk van een kinderlijke naïviteit Sweerts met een "idealist" te vereenselvingen...

Even later deelde de voorzitter mede dat de Nederlandse regering tot twee maal toe de uitlevering van Sweerts aan de Belgische autoriteiten had aangeboden. Het is ons een raadsel hoe de heer Coenradi aan deze wetenschap komt. Het is immers regel om pas te reageren wanneer een buitenlandse regering om uitlevering v e r z o e k t. Is het i n d e r d a a d juist hetgeen de heer Coenradi zei, dan vragen wij ons af waarom de Belgische autoriteiten geen ~~aanbod~~ prijs stelden op Sweerts' uitlevering. ~~Waarom was hier de -~~ machtige invloed van de Britse "Secret Intelligence Service" in het geding?

Republiek Indonesia * i l l e g a l * tot stand gekomen?

Sweerts bleef, aldus de heer Coenradi, zelfs nadat men wist wat hij op zijn kerfstok had, "werken" voor de Ambonee zaak. De voorzitter merkte op:

"De kwestie is van alle kanten bekeken. Daarbij werd overwogen, dat Ambon in een verdedigings-oorlog is gewikkeld tegen de illegaal tot stand gekomen Republiek Indonesia; dat Sweerts voor de Ambonnesen belangrijke dingen had gedaan; dat hij over belangrijke contacten beschikte, dat hij zich, gezien zijn enorme invloedrijke relaties, klaarblijkelijk gerehabiliteerd had".

Uit deze ontboezeming blijkt eenklaps dat het bestuur van "Door de Eeuwen Trouw" wel degelijk bemoeiingen had met de spionnage-affaires van de heer Lokello. Het is namelijk geen uanoe dat een agent ener geheime dienst als zodanig gepresenteerd wordt aan een organisatie die in het buitenland sympathiek staat tegenover het land en de regering waarvoor bedoelde geheime dienst werkt. En...het bestuur

Fin dit
geval

van "Door de Eeuwen Trouw", aldus ingeschakeld in een onderdeel van des heren Lokollo's geheime dienst, ving aan met Sweerts te "checken". De heer Coenradi geeft zulks ook volmondig toe. Hij verklaart in dit verband:

"Nadat wij deze gegevens aan de heer Lokollo ter kennis hadden gebracht, kwam deze tot de conclusie dat het allerbeste was voorzichtig met Sweerts voort te werken, daarbij nauwlettend toe te zien en op het juiste moment een betrouwbare man in te schuiven, welke Sweerts zou controleren".

Hier is voor de insider op te merken dat de heer Lokollo inderdaad "kijkt" op spionage heeft, hij schakelt immers een zogenaamde "contra-spion" in, een systeem dat iedere, zichzelf respecterende, geheime dienst te allen tijde toepast. Wij vrezen echter dat de minister te laat tot dit verstandige besluit kwam...

De opmerking dat de Republiek Indonesia "illegaal" tot stand kwam laten wij gaarne voor des heren Coenradi's verantwoording.

Vervolgens ging de voorzitter uitvoerig in op de publicatie in het dagblad "Trouw" ten aanzien van het financieel beleid van de Stichting "Door de Eeuwen Trouw". Heftig bestreed hij de in bedoelde publicatie beschreven "tekorten". De Haagse redacteur van "Trouw" kwam er bekaaid van af, deze journalist werd - wij schreven dit reeds hierboven - eensatzigacht, insinueren en verdachtmakingen ten laste gelegd. Waar wij - in tegenstelling met onze collega van "Trouw" - niet in de gelegenheid waren de betreffende accountanterapporten in te zien, noch weten of - indien er w e r k e l i j k een tekort geweest zou zijn, die niet intussen door een beëindigende relatie zou zijn aangetuurd, wensen wij ~~aan te nemen dat de mededelingen van de heer Coenradi juist zijn.~~

Welk aandeel had de directeur van een Haags dagblad in de affaire?

Het was wederom "Trouw" die de directeur van een Haags dagblad, een blad notabene dat ideëel en - naar wij menen - financieel nauw met "Trouw" is verbonden, betweggelijk beschuldigde van het presenteren van "Sweerts" aan de bestuursleden van "Door de Eeuwen Trouw". De heer Coenradi liet zich tersake als volgt uit:

"Het Hoofdbestuur wil hier bovendien nog stellen dat het zijn verantwoordiging niet onder steelen of banken wenst te steken over het feit dat de redacteur van "Trouw" de heer B. (de betreffende dagbladdirecteur, Red.) in het middelpunt van de belangstelling plaatste. En voorts willen wij met alle waardering overigens voor de persoon van de heer B. met nadruk tegenspreken dat hij adviseur van onze Stichting zou zijn".

Op de beschuldiging van "Trouw" dat het de heer B. geweest zou zijn die Sweerts aan het bestuur - of een der bestuursleden - had gepresenteerd als een min of meer nuttige medewerker, gaat de heer Coenradi niet in. Waarvan acte. Wel sprak de voorzitter tegen dat bedoelde dagbladdirecteur adviseur der Stichting geweest zou zijn. De heer B. - over een en ander door onze medewerker geïnterviewd - deelde mede dat hij wel degelijk bepaalde adviezen aan leidende figuren van het Bureau Zuid-Molukken had uitgebracht. Hij zou zijn verbindingen met deze heren echter op doktersadvies in begin Februari van dit jaar hebben afgebroken. Inderdaad is de heer B. in begin Februari op een buitenlandse vacantiereis gegaan, voorzover wij konden controleren. Hiertegenover staat dat in de avond van de vierde Mei van dit jaar, onze medewerker een onderhoud met de heer B. in diens woning had, waarbij laatstgenoemde om inlichtingen versocht omtrent Sweerts en een sekere Van Donk. De heer B. werd bij deze gelegenheid op het hart gedrukt dat contacten met dergelijke lieden "ongezond" waren.

De heer B. gaf te kennen dat Sweerts, op naam van Van Donk, in de Belgische hoofdstad verblijf hield en daar "iets voor een vriend van hem deed". Onze medewerker perstte bij zijn waarschuwingen uitermate voorzichtig te zijn aangesien hij en Sweerts en Van Donk kende als medewerkers van officiële buitenlandse en "particuliere" Nederlandse geheime diensten, die over het algemeen zich niet in een goede naam verheugen konden.

DOCH
TEVEN
AL
LIEDEN

Op de tiende M ei daaropvolgend, ^{SPRAK} ~~veroorloofde~~ onze medewerker ^{NIC} de heer B. ~~bevestigde~~ over de -vermoedelijke- moord op de Duitser Schallenberg. Sweerts zou, aldus een ten overstaan van de heer B. afgelegde verklaring door een Haags ingezetene, korte tijd voor de dood van Schallenberg in diens gezelschap gesignaleerd zijn. Kort hierop verklaarde de heer B. dat Sweerts in Brussel gearresteerd, ~~was~~ op instigatie van Britse zijde ~~was~~ vrijgelaten, doch na luttel uren op n i e u w gearresteerd was. Ook bleek de heer B. op de hoogte te zijn van drie andere arrestaties.

Waarmede wij willen aantonen dat de heer B. wel degelijk - na begin Februari - bepaalde contacten en zeer zeker interessen had met en voor Sweerts en diens spionnage-acties in België. Het is dus geen zinnig uitgesloten dat de heer B. - zoals bepaalde Nederlandse bladen schreven - naar Brussel reisde om daar inlichtingen in te winnen.

Opstand op een afstand van 15.000 mijlen.

Wij citeren wederom de heer Goenradi:

"De wijze waarop de redacteur van "Trouw" zegt: "De Heren van de Stichting werden bekoord door de gedachte, dat zij op een afstand van 15.000 mijlen een opstand op stapel zouden kunnen zetten en zouden kunnen voeden", brengt ons op het volgende punt. Tot op 9 Juni 1951 heeft het dagblad "Trouw" op het standpunt gestaan dat de Ambonnesen het recht hadden hun vrijheidstrijd te voeren. Niemand sprak men van "opstand", hoewel in de kringen van "Trouw" in verband met de Indonesische zaak veel is gesproken over het "recht van opstand" onder bepaalde omstandigheden."

Naar onze mening is het waarschijnlijk dat er - op bovenstaand citaat commentaar leverend - ook in kringen van "Door de Eeuwen Trouw" en het "Bureau Zuid-Molukken" wel eens gesproken is over een "opstand". Wanneer wij zo ons oor te luisteren leggen bij vertegenwoordigers van enkele afdelingen die ter verandering afwezig waren, kunnen wij ons niet aan de indruk onttrekken dat deze ^{men} enthousiast en min of meer bezeten van een in hun oog rechtvaardig gevoel van verontwaardiging - ~~was~~ wel iets voelden voor een illegale actie of het "zenden van steeds meer vliegtuigen", zoals een hunner met pathos uitriep. In dit verband herinneren wij ons de geruchten die om enkele organisaties de ronde deden enkele jaren geleden, organisaties die zich oecupeerden met de "Indonesische kwestie" en die - wanneer wij goed geïnformeerd zijn - eveneens bereid waren "tot het uiterste te gaan". Met welk "uiterste" wij dan een staatsgreep in Nederland bedoelen. Het door de heer Goenradi aangeduide "Recht van Opstand" zou in bedoelde periode dan ook uit en te na besproken en behandeld zijn door een voorstands anti-revolutionair staatsman en enkele andere hoogwaardigheidsbekleders die - wederom gesteld dat wij goed geïnformeerd zijn - thans weer zeer sympathiek staan ~~tegenover~~ ^{tegenover} de actie van "Door de Eeuwen Trouw" en het "Bureau Zuid-Molukken".

Naar aanleiding van het bovenstaande deden de woorden van de afgevaardigde van onze havenstad Rotterdam weldadig aan. Deze inmers meende dat het hoofdbestuur van "Door de Eeuwen Trouw" zich had te bepalen bij een zuiver N e d e r l a n d s e materiele hulp-actie voor de in noodverkerende Ambonnesse bevolking, zonder meer. Zonder ook bemoeiingen met de geheime dienst van de heer Lokolle of zelfs ^{NIC} de van-

wegen de regering der Republiek Zuid-Molukken te voeren politiek of militaire acties. Dit alles, zo mernde de Rotterdamse afgevaardigde, mag ons n o g zo sympathiek zijn, wij dienen ons slechts te bepalen met het zenden van medicamenten en voedsel naar de Zuid-Molukken. Wij veroorloven ons de opmerkingen van dit bestuurslid der Rotterdamse afdeling van "Door de Keuwen Trouw" als hoogst verstandig te signaleren.

De heer Coenradi ging verder met op te merken:

"Het woord "opstand" moge dan voor het dagblad "Trouw" een nieuwe vinding zijn - het bevindt zich daarbij in goed gezelschap: Het Parool, De Volkskrant, Het Vrije Volk - wij staan en blijven onwrikbaar staan op het standpunt dat de oorlog in de Zuid-Molukken de steun verdient van het Nederlandse volk en wij zien uit naar het moment waarop de Nederlandse Regering weer iets zal gaan voelen voor "het Recht!"

Naar onze mening verliest de heer Coenradi hier uit het oog dat het ~~gans~~ Nederlandse volk slechts voor een klein percentage op de hoogte is van hetgeen de Ambonnesen beweegt. Slechts zij die zelf Ambonnesen zijn of daar als Nederlander jaren hebben gewoond, aangevuld met een betrekkelijk klein aantal Indische Nederlanders en zakenlieden die vertoerd zijn over het verlies van ons prachtige - voormalige - Nederlandsch-Indië, versterkt ook met ex-officieren van het Koninklijk Nederlandsch Indisch Leger die de trouw en het "goed soldaat-sijn" van de Ambonnesen tijdens jarenlang verblijf in de tropen hebben leren waarderen, zijn tot oordelen bevoegd. Het is echter een open vraag of hun oordeel niet te eenzijdig, te partijdig is. Of zij zich niet ~~aanmatigend~~ blind staren op een verloren zaak. Of zij er goed aan doen tijdens een vergadering als te Utrecht ~~aan te houden~~ gehouden de Nederlandse regering bij herhaling aan te vallen en de "politiek" in het geding te brengen.

Zodra de Stichting "Door de Keuwen Trouw" zich als politieke partij presenteert heeft zij - althans naar onze mening - het recht om aan politiek te doen. Het merendeel der sprekers "doet aan politiek" en bracht zaken naar voren die met het uiteindelijke -niet-politieke doel- der Stichting n i e t te maken hadden, zelfs niet met de punten die op de agenda voorkwamen...

Ernstige beschuldiging aan het adres van Prof. W. Schermerhorn.

Een der afgevaardigden, vertegenwoordigend de afdeling Schijn-del van de Stichting, viel de Nederlandse Pers aan -een oningenue en in-objectief aandoende geste waaraan zich vele sprekers schuldig maakten - en bood aan "nu eens een e o h t e primeur te willen geven". "Ik beschuldig", zo riep deze spreker uit, "Professor Dr. Willem Schermerhorn ervan het internationaal communisme in Indonesië te hebben geïntroduceerd. Ik weet niet", aldus spreker, "of Schermerhorn zulks bewust, onbewust of bewusteloos gedaan heeft. Maar men mag bij desverlangd voor deze beschuldiging strafrechtelijk vervolgen...!"

Waarmede wij een voorbeeld van "aan politiek doen" signaleren. Overigens is de heer Schermerhorn reeds jaren geleden van communistische neigingen beschuldigd. Wij menen ons in dit verband te herinneren dat destijds aan "Nationaal Revueil" voor de ramen van haar propaganda-bureau aan de Neulstraat te 's-Gravenhage een foto-copie ~~van~~ uitstalde van een document - afkomstig uit de archieven van de inlichtingendienst der voormalige N.S.B. - waarin vermeld stond dat zowel de in Utrecht thans aangevallen hoogleraar, als diens broeder, doel uitmaakten van een "communistiche eel". Een primeur bracht spreker dus niet. Blijft de vraag of zijn beschuldiging juist is. Wij laten een en ander gaarne voor zijn rekening en verantwoording.

Een afgevaardigde uit Biakum gaf als zijn bedoel te komen dat de "illegale zaak van Indonesië door de Nederlandse regering v e l en de legale zaak van Ambon n i e t gesteund was". Deze spreker wenste een "volksuitpraak" en noemde de Utrechtse vergadering een "historisch moment". Verderen politieke ontbeensingen die met de te behandelen onderwerpen slechts in zijdelinge verband stam.

~~De afgevaardigde uit Biakum gaf als zijn bedoel te komen dat de "illegale zaak van Indonesië door de Nederlandse regering v e l en de legale zaak van Ambon n i e t gesteund was". Deze spreker wenste een "volksuitpraak" en noemde de Utrechtse vergadering een "historisch moment". Verderen politieke ontbeensingen die met de te behandelen onderwerpen slechts in zijdelinge verband stam.~~

Door een ~~ambone~~ Volkspreker van het Algemeen Nederlands Persbureau werd dezer dagen omgesproken dat Dr. Nikilujuw - daartoe gevolmachtigd door de officiële regering der Republiek Zuid-Molukken - alle actie's van "Door de Ewige Trouw" en het "Bureau Zuid-Molukken" afkeurde en dat hij uitdrukkelijk wenste te stipuleren dat deze organisaties vanaf de dag der radio-uitsending n i e t meer door zijn regering werden erkend.

Over deze, onzez innigste belangrijke mededeling, werd door de heer Coenraai niet gerept. Wel kreeg een - in uniform van het KNIL geklede - overste, ~~van~~ Dir. Off. van Geneeskund der 2e Klasse, ~~ambone~~, het woord en verklaarde deze hoofdofficier dat Dr. Nikilujuw het Nederlandse volk valselijk had ingelicht door erkend te maken dat tachtig procent der Ambonse bevolking achter hem stond. Dit was - zo verklaarde deze officier - volkomen onjuist. "Wanneer het a c h t procent is wegen we van geluk spreken!", riep hij uit.

Intussen heeft ~~de~~ Dr. Nikilujuw een d e r d e "hulp-organisatie" in het leven geroepen, "Redt Ambon" geheten. Wij vragen ons af waarom de Nederlandse sympathisanten van Ambon zich thans te houden hebben. W i e s i j n e r n u e f f i c i e e l erkend en w i s n i e t? En op welke wijze is een officiële erkenning te verifiëren? Vooral waar het contact met de Ambonse ~~ambone~~ regeringszaken zo moeilijk is op te nemen.

W e s t e r l i n g

"Over de kwestie Westerling", aldus de heer Coenraai, "kunnen wij kort zijn. Het Dagelijks Bestuur werd benaderd door een man, die in het bedrijfsleven in Indonesië een vooraanstaande positie had ingenomen. Hij verzocht ons contact op te nemen met de heer Westerling omdat hij deze van zeer veel belang achtte voor de strijd op Ambon. Dat gebeurde heel vroeger reeds, maar geheel buiten ons om, de heer Polhamprey contact had gehad met de ex-Kapitein. Zelf verlorde de man (uit het bedrijfsleven. Red.) zijn bemiddeling omdat wij het adres van Westerling niet mochten weten. Korte tijd daarop kwam het contact tussen Swarte, waarvan wij alleen neg de inlichtingen hadden van de twee gestellijken, en Westerling tot stand."

Nier wien wij dus - hetgeen wij hierboven reeds aantipten - de interesse van een man die in het bedrijfsleven in Indonesië een vooraanstaande positie had ingenomen" voor de figuur Westerling. Wanneer deze zakenman vond het wenselijk dat de vechtjas Westerling zich aan het hoofd stelde van de Ambonse strijdkrachten, een ander antwoord op de vraag is moeilijk te geven. Althans naar onze mening. Het zou interessant zijn te weten welke "belangrijke zakenmannen" of politici zich verder rond deze vriend van Westerling schaarde, hoewel het zeker naar deze lieden niet zo moeilijk zal blijken. Ook uit deze verbindingsen blijkt ons te meer dat bepaalde vrienden van Ambon in Nederland niet schroomden een man als de ex-kapitein Westerling in te schakelen en de contact in het verre oosten te vergroten. Nogmaals...: h e e s y m p a t h i e k m a n o o k t e g e n o v e r d e A m b o n s e a c t i e w o g e s t a m , h e e v e e l b e w a n d e r i n g m e e n o o k w o g e h a b b e n v o o r d e h e m e r d e n j a r e n o n d e r v o n d e n e n b e p r o e f d e t r o u w v a n h e t A m b o n s e v o l k a a n h e t r o e d - w i t - e n b l a u w ,

het is naar onze mening f e u t dat bepaalde lieden geen oog hebben - of wensen te hebben - voor de enorme moeilijkheden waarvoor de regering van ons vaderland zich gesteld ziet ten aanzien ook van de Unie met ~~Indonesië~~ Indonesia. De feiten liggen er nu eenmaal. De meerderheid van het Nederlandse volk heeft zich uitgesproken voor deze Unie. Zelfs wanneer de Indonesische regering zich niet aan gemaakte afspraken gehouden zou hebben mag zulks niet impliceren dat o o k Nederlanders dit zouden mogen doen. Oppositie is goed en wenselijk, maar d a n legaal. Uitdrukkelijk wensen wij te stipuleren dat wij het inschakelen van de ex-kapitein Westerling, met het begrip hem aan het hoofd van de ~~Ambonse strijdkrachten~~ strijdkrachten te stellen, een i l l e g a l e daad noemen.

Dat ook de Ambonse regering dit naderhand inszag moog blijken uit de woorden van de voorzitter:

"Inmiddels is gebleken dat de Amboanzen geen prijs stellen op de hulp van Westerling, maar ook dit zijn zaken waar wij uiteraard geheel buiten hebben gestaan, omdat dergelijke beslissingen natuurlijk buiten onze competentie liggen".

Nochtans heeft het bestuur - of hebben een of meer leden van dit bestuur - na bevensangshaalde aanbeveling en introductie, niet geschroomd Westerling met Sweerts in contact te brengen. Zelfs kreeg de ex-kapitein van een andere vriend van Ambon een vals paspoort om naar Tanger te reizen.

V a l s e p a s p o o r t e n

Hierover maakte de heer Coenraai o.m. bekend:

"Het verstreken van een vals paspoort, door Meins Pot, zoals dit wordt beschreven door de redacteur van "Trouw" is geheel zonder onze hulp of ons medeweten geschied. Overigens is ons gebleken dat hij (de heer Meins Pot, Red.) voor de zaak van Ambon uitnemend werd heeft verrikt."

In dit verband veroorloven wij ons op te merken dat het naar ~~meine~~ mening niet in overeenstemming is met de ~~verplichte~~ plichten van een o f f i c i e l diplomatiek vertegenwoordiger van de Nederlandse regering in België, hetgeen de heer Meins Pot ~~inmiddels~~ gedurende de periode dat zich dit drama afspeelde inderdaad was, "uitnemend werk voor Ambon" te verrichten. En zeker niet wanneer een onderdeel van dit werk bestaat uit het verstrekken van een vals paspoort. Het verweer van het bestuur is ~~wak~~ op dit punt. Direct zal het dan geen contacten met de heer Meins Pot gehad hebben, ~~indirecte~~ ~~verbindingen~~ ~~bestonden~~ ~~er~~ ~~middels~~ ~~Sweerts~~ ~~en~~ ~~Westerling~~ wel degelijk.

Ook rijst de vraag op welke wijze en met wiens hulp een in België terdoed veroordeelde - Sweerts - rustig in België kan rondreizen. Wie verstrekte Sweerts een vals paspoort...? Hierop ging de heer Coenraai niet in.

Nog interessanter is de vraag op welke wijze de gelden die ter beschikking van Sweerts en Westerling werden gesteld, naar België overgebracht werden. Ook hierover werden geen inlichtingen verstrekt. Althans geen bevredigende inlichtingen. De voorzitter zei slechts: "Of en in hoeverre met deze affaire devioussmokkel genoemd is geweest, is ons onbekend".

Het bedrag dat aan de affaire Sweerts-Westerling ten koste werd gelegd bedraagt niet minder dan Fl. 125,000,-- . Een som die, zoals de heer Coenraai mededeelde: "speciaal voor dit project ter beschikking werd gesteld door een klein aantal particulieren". Belangwekkend lijkt het ons te weten w i e deze particulieren waren. Namen werden echter niet genoemd. De strop wordt echter gedekt door een waarde aan goede-
ren die evenredig is aan het bestede bedrag, aldus de voorzitter.

Waaren bond juist "Trouw" de kat de bel aan....?

"Het kan drie of vier weken geleden zijn", aldus de heer Coegrad, "dat wij hoorden dat de redacteur van "Trouw" in den Haag in België iets had gehoord omtrent de arrestatie van mensen die bij een hulpverleningsactie waren betrokken voor Ambo. Hij is toen in den Haag zijn licht gaan opsteken en heeft o.m. op de Departementen van Buitenlandse zaken en Justitie zijn informaties geverifieerd en aangevuld. Er is met deze redacteur gesproken en hem werd duidelijk gemaakt dat het belang van Ambo niet geldend was door deze zaak publiek te maken. Ten slotte ging het er om dat Ambo geholpen werd en als die Ambo'sse kans zien in het buitenland het zo te arrangeren, dat zij daar verkrijgen wat Nederland weigert, welnu, laat ze dan hulp halen waar die te krijgen is. De redacteur zag het in en ~~was~~ was, doch helaas slechts tijdelijk. De redacteur bleef niet zwijgen. In een onderhoud dat de Voorzitter persoonlijk met hem had, en waarin hem niets, maar dan ook niets nieuws kon worden verteld, vertelde hij dat hij enkele dagen daarvoor op Buitenlandse Zaken was geroepen. Een zeer hoge ambtenaar de naam is ons bekend- heeft hem toen de laatste informaties verstrekt." Waaren heeft men op Buitenlandse Zaken juist "Trouw" geïnformeerd? Uit ons ten dienst staande gegevens is geen andere conclusie mogelijk dan dat hier een val is opgezet, waar "Trouw" geheel onmedig is ingelopen. De opzet was kennelijk dat de eerste publicatie in deze affaire door "Trouw" zou geschieden teneinde de ~~oppositie~~ oppositie tegen het regeringsbeleid te breken."

Drie of vier weken geleden is een betrekkelijk ruim begrip. De "Trouw"-redacteur zou dus onstreeks 20 Mei jl. achter bepaalde wetenschappen zijn gekomen. Onze medewerker sprak de hierboven beschreven Haagse dagbladredacteur op de 12e Mei jl. Toen reeds wist de heer B. (bedoelde dagbladredacteur, Red.) hem mede te delen dat er arrestaties in België hadden plaatsgevonden. Enkele dagen later vertelde de heer B. aan onze medewerker dat Sweerts gepakt, ~~was~~ vrijgelaten, en opnieuw gepakt was. Waar de heer B. bepaalde bemoeiingen heeft ten aanzien van het Haagse bureau van "Trouw", is het dus niet uitgesloten dat hij de Haagse redacteur van "Trouw" dezelfde mededelingen heeft gedaan als ~~aan~~ onze medewerker. Hoe het ook zij, de redacteur van "Trouw" begaf zich naar de ministeries van Buitenlandse Zaken en Justitie om zijn informaties te verifiëren. En zeige aan te vullen... Ten slotte werden hem door een niet bij name genoemde, zeer hoge ambtenaar van Buitenlandse Zaken de laatste informaties verstrekt... En het waren kennelijk d e s e informaties die "Trouw" mochten tot de vanwege "Door de Keuren Trouw" zo bestreden "tententieve", "misleidende", "sensationale" en in "Wild-west-stijl gebrachte" berichtgeving.

Wij kunnen niet aannemen dat hier door een zeer hoge ambtenaar van ons Ministerie van Buitenlandse Zaken "een val is gesteld" voor "Trouw". Hoge ambtenaren van Buitenlandse Zaken zijn in den regel uitermate goed geïnformeerd. Ware het slechts omdat zij - de overlangd- kunnen beschikken over diensten, instellingen en spionage-deskundige medewerkers die hen in gevallen als het onderhavige e b j e c t i e f van dienst kunnen zijn.

De informaties werden door bedoelde -officiële- figuur onzes inziens n i e t verstrekt om de "oppositie tegen het regeringsbeleid te breken". Een representant van deze "oppositie", in casu een redacteur van een oppositioneel dagblad, v r o e g om informatie en de ware gang van zaken. Welnu, blijkbaar is hem vrij veel licht ontsteken. Naar ons oordeel dacht "Trouw" er goed aan te doen - naar aanleiding van de op het Plein opgedane wetenschappen - naar met publiceren te beginnen. "De eerste klap is een daalder waard.....!", zal

men aan de Nieuwe Tijds Voorburgwal godacht hebben. Vandaag of morgen komt de zaak t o e n aan het licht en hebben wij ons te verdedigen tegen onze politieke tegenstanders die vanzelfsprekend "Trouw", de "anti-revolutionairen" en "Door de Keuren Trouw" over e e n kan zullen oeheren... Wij kunnen ons dus niet aan de indruk onttrekken dat "Trouw" - al of niet ten einde raad - besloot om zlf de kat dese onwilligend klinkende bel aan te binden. Daarbij een medestander als de reeds meermalen genoemde Haagse dagbladdirecteur in ~~deze~~ hand zettende.

Citeren wij verder:

"Naar aanleiding van dit gesprek op Buitenlandse Zaken (tussen de redacteur van "Trouw" en de zeer hoge ambtenaar. Red.) zoekt de redacteur contact met ons en stelde de vraag wat er thans zou moeten gebeuren. De voorzitter was van mening, dat "Trouw" natuurlijk niet als eerste met dit verhaal komen moest omdat daardoor de Ambonense zaak ernstig zou kunnen worden geschaad. Bovendien was de voorzitter van mening dat de linkse pers nog niet op de hoogte was. Daar tegenover stelde de redacteur dat deze pers in ieder geval op de hoogte zou komen en dat het derhalve beter was indien de eerste publicatie door "Trouw" en dus objectief en ongekleurd, zou kunnen geschieden. De volgende dag vroeg de heer Bruins Slot aan onze twee anti-revolutionaire bestuursleden om een onderhoud. Bij dit onderhoud bleek dat de heer Bruins Slot (hoofdredacteur van "Trouw". Red.) vreesde, dat, waar velen in den lande de A.R. partij met "Door de Keuren Trouw" vereenselvigen, deze partij zou worden gecompromitteerd. Dit zou, juist met het oog op de verkiezingen, funest zijn."

Veel hebben wij ~~aan dit citaat~~ aan dit citaat niet toe te voegen. Onze zienswijze - hierboven neergelegd - blijkt juist te zijn. Wij vragen ons echter af wat op Buitenlandse Zaken wel verteld mag zijn... Indien de publicatie van "Trouw" pretendeert ongekleurd en objectief te zijn, dan moeten de verstrekte informatie wel heel erg naar voo r betrokkenen ~~gevoerd~~ zijn geweest.

"Ongekleurd en objectief"

In dit verband merkte de heer Coenradi op:

"Het is uitgesloten dat wij U onze verantwoordiging zouden kunnen beschrijven over de vorm waarin de zaak (door "Trouw". Red.) gesteld werd. Hetzelfde "Trouw" dat - zo zagen wij de volgende dag nog eens na - op 14 October van het vorig jaar nog een oproep deed waarvan wij werkelijk nog geschrokken zijn omdat er gesproken werd van wapens en munitie, datzelfde "Trouw" sprak nu van "opstand" en stelde een onwaardig verhaal samen van een zaak die toch ook door "Trouw" - als het tenminste om Ambon ging - alleen maar te betreuren was."

Hierop deelde de heer Coenradi mede dat het ganze hoofdbestuur zijn mandaat ter beschikking stelde. Zonder enig voorbehoud.

De discussies.

Ter vergadering bleken 83 onderafdelingen van "Door de Keuren Trouw" vertegenwoordigd te zijn. Als genodigden waren ~~aan~~ o. u. aanwezig de generaal Boerstra en de heer Patti, vertegenwoordiger van het volgens Dr. Nikilujuw niet mee r erkende "Bureau Zuid-Molukken". De heer Patti deelde mede dat hij namens het "Bureau Zuid-Molukken" een korte verklaring wenste af te leggen. Heftig viel hij Dr. Nikilujuw aan en verveet deze "naar met ontslagbrieven te kwalen". Al het vanwege het "Bureau Zuid-Molukken" verrichte werk was nu - volgens de heer Patti - in e e n klap vernietigd. Onherstelbare schade was aan de Ambonse zaak toegebracht. De heer Patti ontkende dat in Nieuw-Guinea een zogenaamde "noodregering der Zuid-Molukken" existeerde.

Er bestond slechts e e n regering der Zuid-Molukken, aldus verklaarde spreker, en die bevond zich op het nog onbewoonde eiland Ceram. Minister Lokelle beschouwde de heer Patti nog steeds als ~~gouverneur~~ gevolmachtigd minister, met een "noodregering" wilde hij niets te maken hebben. Wij blijven onze taak verrichten die ons door Ceram is opgedragen. Wij hebben een officiële opdracht, riep de heer Patti uit, en leggen alle andere opdrachten en ontslagen naast ons neer.

Of door deze ontboereningen de zaak der Ambonessen werkelijk gebaat is, laten wij gaarne aan het oordeel onzer lezers over. In ieder geval blijken er thans t w e e regeringen te zijn die ieder voor zich in Nederland met eigen "hulpacties" werken.

Opmerkelijk waren de ~~verklaringen~~ verklaringen van de afgevaardigden uit de twee grootste steden van ons land, Amsterdam en Rotterdam. Beide sprekers spraken verstandige taal, Amsterdam meende dat het bestuur diende af te treden terwijl wij de mening van de Rotterdamse afgevaardigde hierboven reeds releveerden. Naderhand legde Amsterdam zich neer bij de Rotterdamse suggesties neer.

Verreweg het grootste deel der stemgerechtigden meende echter dat het bestuur moest aanblijven.

Een heer uit Doetinchem meende er de politiek ~~meer~~ bij te moeten halen en merkte op dat de oude SDAP haar naam had veranderd in "PvdA" omdat de socialisten het "te kwaad met Oranje hadden". De vertegenwoordiger uit Groningen deelde mede dat "de ganze provincie Groningen" achter het bestuur stond. Even later verklaarde een andere afgevaardigde dat de Groningse studenten wensten dat het bestuur zou aftreden... Hier klopte dus iets niet.

Tenslotte ging men tot stemming over en bleek dat 54 afdelingen v o o r het aanblijven van het huidige bestuur waren. 8 afdelingen - waaronder de o.l. belangrijke centra Amsterdam en Rotterdam - onthielden zich van stemming. De afgevaardigde uit Dokkum was de enige tegenstemmer. Mede namens de Groningse studenten (zie boven) wenste hij dat het bestuur aftrad. Voor de eerste maal hoorden de aanwezigen ook iets over een "Ereraad" van "Door de Zeuven Treu". De student uit Dokkum meldde dat de ganze stemming voorbarig ~~aan~~ aangesien het "geval Sweerts" eerst - reals overgekomen zou zijn - voor de "Ereraad" behandeld moest worden...

Na in raadkamer te zijn gegaan deelde de heer Coenradi mede dat het bestuur aanbleef. Met het zingen van twee coupletten van het volk lied werd de vergadering besloten.

neet voor de redactie. Niet voor publicatie.
de initialen J.V. duiden op de heer Joop Vroegop,
J.S. " " " " Jan Smink
B. " " " " B. Bol.

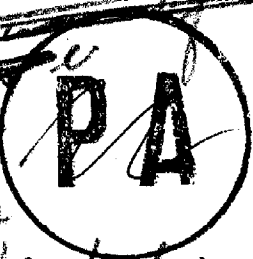
s.v.p. copyright reserveren. Publicatie door andere bladen slechts met bronvermelding.

Boven reportage te vermelden: "van een bijzondere medewerker".

ONAFGEDAAN

BD 1902

~~Relatie B...~~

Copie KA 111698 van 27 juni voor

TJB's Sweest. ten bevestiging

Afd./Sect.:

Dat.:

27/7

Par.:

keren

Interne aanwijzingen A C D.

A C D.

Dat.:

22-8-57

Par.:

Aantekeningen (Nummeren s.v.p.):

van CAW en KRA t.b. daarna rekena KA. 185 PPA 9-7-57

1 He/caw 12/7/57

2 ~~CAW~~ 10/7/57

3 Gerim KRAH 21/7/57

4 Cas 24/7 KA

No. 111698

VERTROUWELIJK

Betreffende : Vragen Kamerlid Goedhart
Bijlagen: 3

Wol
mit CO 112220

Met verwijzing naar Uw schrijven van 18 Juni 1951 No. 4310 Afd. Kabinet heb ik de eer Uwer Excellentie hiernaevens te Uwer voorlopige informatie het gevraagde overzicht aan te bieden, waarmede de sub 3 en 6 gestelde vragen van het Kamerlid Goedhart mede beantwoording hebben gevonden.

Ik moge hierbij aantekenen, dat - voor zover thans kan worden overzien - daarin vrijwel uitputtend de gegevens zijn verwerkt, waarover dezerzijds omtrent onderhavige aangelegenheid wordt beschikt.

Het zij mij vergund nog speciaal Uw aandacht te vestigen op de wel zeer vertrouwelijke wijze waarop de berichten voorkomende op blz. 2 en 3 van het Overzicht ter kennis van de B.V.D. is gebracht.

Te Uwer volledige informatie wordt U hierbij nog aangeboden een ontvangen recent rapport, waarvan de inhoud vrijwel, doch niet geheel overeenkomt met bijgaand artikel verschenen in het Parool van 16 Juni 1951.

Het Hoofd van de Dienst,

27/6
Mr. H.W. Pelderhof.

Aan Zijne Excellentie
de Vice-Minister-President,
Minister zonder Portefeuille
Ministerie van Binnenlandse Zaken
te
's-GRAVENHAGE.

111698

Overzicht van de wetenschap van en de bemoeienis, welke de E.V.D. heeft gehad met betrekking tot de activiteiten van het te 's-Gravenhage gevestigde bureau van de n.g. Republiek der Zuid Nalukken en de financiering hiervan door de stichting "Door de Keuren Trouw", alsmede met betrekking tot de personen van SWEERTS.

Dit overzicht moge worden aangevonden met het aangeven van enkele -merendeels hetzij destijds reeds aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal gemelde 1), hetzij ook in de Perw besproken- omstandigheden uit de levensloop van SWEERTS, welke zullen aansluiten bij de te geven uiteenzetting over hetgeen bij de E.V.D. nopens onderhevige aangelegenheden bekend was en wat deze Dienst met deze wetenschap heeft gedaan.

Pierre Marie Ernest SWEERTS, op 27 December 1918 te Sint Jozef ten Noode geboren, is van Belgische nationaliteit. Hij is een voormalig Belgisch officier, doch trad in 1941 -maar hijszelf beweerde in overleg met de Belgische illegaliteit- in dienst van de Duitse Weermacht. Hij was o.m. verbonden aan het Reichsicherheitshauptamt te Berlijn. Overgeplaatst naar België bij de S.D. was hij aldair betrokken bij russie's e.d. Na de geallieerde landing in West Europa trok Sweerts terug naar Nederland, waar hij enige tijd werkzaam was bij Art VI te Breda. Bij de verdere opmars der geallieerden trok hij in September 1944 door de linies heen en meldde zich bij de Engelsen, die hem overbrachten naar een ondervragingskamp in Engeland, waar hij blijbaer zeer belangrijke mededelingen heeft kunnen doen. In ieder geval werd hij daarna, onder toekening van Britse militaire identiteitspapieren, opgenomen in een Special (Counter) Intelligence Unit in Nederland, waarbij van Engelse zijde met de Belgische autoriteiten de afspraak was gemaakt, dat Sweerts van Belgische zijde ongevoerd zou worden gelaten, zolang hij zich niet in België zou vertonen. Toen deze Unit in Mei 1946 naar Engeland terugkeerde, werd aan de Nederlandse verbindingsofficier verzoekt er voor te willen zorgen, dat Sweerts tot zijn a.s. vertrek naar Zuid-Amerika, in Nederland kon blijven. In deze tijd heeft Sweerts wel eens een enkele maal inlichtingen verschaft aan een officier van het Bureau Nationale Veiligheid, die vroeger werkzaam was bij de overnedeelde Engelse Dienst en tot medio 1946 bij overgenomen Bureau in dienst was. Sweerts zelf is nimmer bij het Bureau Nationale Veiligheid in dienst geweest. Toen hij zich schuldig begon te maken aan allerlei onkeerbare praktijken, werd hij op 20 November 1946 te Harlem aangehouden teneinde hem als ongewenst vreemdeling uit het land te verwijderen, van welke aanhouding de volgende dag aan de Sureté de l'Etat te Brussel melding is gemaakt. Op 23 November 1946 werd Sweerts door de

Krijgsmid

I/Vgl. Georderde Stukken zittingsjaar 1947-1948, stuk 6 blz. 9.

Krijgsraad te Tongeren wegens samenwerking met de vijand bij verzet ter dood veroordeeld, doch -vermoedelijk op grond van bovengenoemde Britse afspraak- is om zijn uitlevering door België officieel niet verzocht. Bedoelde uitwijzing heeft eerst bijna twee jaar later krachtens beschikking van de Minister van Justitie van 2 Juni 1948 lg No.860 plaats gevonden.

Sweerts heeft toen Nederland per Grieks schip, varende onder Panamese vlag, verlaten. Hij zou echter binnen niet te lange tijd hierheen weer terugkeren. Oostreeks October 1948 strandde bij Scheveningen nl. een kotter, waarvan een der geredde schipbreukelingen Sweerts bleek te zijn. Om onbekende redenen heeft daarna echter voorsover bekend een hernieuwde uitleiding niet plaats gehad.

Tijdens een dienstreis van het Hoofd van de B.V.D. naar Parijs gedurende het tijdvak 25 - 29 October 1950, bezochten hem aldaar twee ambtenaren van de Franse inlichtingendienst, die hem onofficieel en strikt vertrouwelijk advies verzochten nevens een aangelegenheden, welke ter sprake gebracht was bij een gewezen Franse generaal, die ontzag uit het leger had verzocht en zich geheel aan politieke vraagstukken te gaen wijden.

Hij bedoelde generaal had zich nl. een personeel verveegd, die blijkens zijn Nederlands paspoort Van Bunk heette en die in het bezit was van een aanbevelingsbrief van de "Regering van de Republiek der Molukken", ten behoeve waarvan een Franse militaire steun werd gevraagd in de strijd van Ambon tegen de Republiek Indonesië. In dit kader was gevraagd om wapens, levensmiddelen en medicamenten, welke door de lucht naar Ambon zouden moeten worden vervoerd en daar werden uitgeworpen wanneer landing onmogelijk zou blijken te zijn. Ook was nog ter sprake gekomen het vanuit de lucht bombarderen van de corvetten, die de kust van Ambon blokkeerden, ten einde daarna met een hulpschip binnen te kunnen vallen.

Al deze Franse acties zouden moeten uitgaan van een aantal "vrijwilligers", dus buiten de Franse Regering en, terwijl wellicht de Franse autoriteiten in Indo-China bereid zouden kunnen worden gevonden om cogitand toe te laten, dat aldaar hiervoor een basis zou worden ingericht.

In ruil voor deze hulp zouden de Ambonezen 5000 soldaten leveren aan het Franse Vreemdelingenlegioen in Indo-China en bovendien de zeer "waardevolle" producten van de Molukken beschikbaar stellen, alsmede een som in contanten.

Door het Hoofd B.V.D. is toen medegedeeld, dat in de eerste plaats de Amboneze soldaten op Java en Celebes in -onder Nederlandse en Indonesische controle staande- kampen zaten en dat het dus onmogelijk was om deze soldaten voor het aangegeven doel in te zetten, dat de

"waardevolle"

"waardvolle" Ambonse producten uit nootkrakant, kruidnagelen e.d. bestaan, terwijl voorts betwijfeld werd of de "Republiek der Zuid Molukken" grote geldsommen beschikbaar zou kunnen stellen om een dergelijke expeditie te financieren.

Voorts is medegedeeld, dat bedoelde actie op dat ogenblik volledig uitbleef was, omdat de strijd op Ambon inmiddels was beëindigd, terwijl deze ook onmiddellijk tot vertroebeling van de betrekkingen tussen de betrokken landen, alsmede tot drastische Indonesische maatregelen met betrekking tot de Franse en Nederlandse bezittingen zou leiden.

Noewel uitdrukkelijk verzocht werd van dit onderhoud geen melding te maken, is na terugkeer in Nederland terzond de Minister van Binnenlandse Zaken ingelicht en ook, nl. op 6 November 1950, de Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken, aangezien het hier om een aangelegenheid betrof welke zich in het buitenland afspeelde en Indonesië raakte. Laatstgenoemde gaf blijk de mededelingen van de Franse heren een fantastisch verhaal te vinden, hetwelk voor kennisgeving kon worden aangenomen.

In December 1950 werd echter een bericht ontvangen, dat de essentiële punten van dit verhaal wel bevestigde, zonder dat nochtans daarentrent voldoende zekerheid werd verkregen. Dit bericht betrof een zekere Le Gueq, een Franman, die in Tangor een invloedrijke firma zou bezitten, waarmede het Bureau Zuid Molukken in contact zou zijn getreden, naar aanleiding waarvan Le Gueq onder de naam van Van Dong in Frankrijk besprekingen zou voeren met militaire autoriteiten voor hulpverlening aan Ambon. Het enige dat hem worden vastgesteld was, dat Le Gueq en Sweerts dezelfde persoon moesten zijn. Gunder bleef echter nog of ook Van Dong een schuilnaam van laatstgenoemde was.

De aandacht bleef uiteraard echter op deze aangelegenheid gevestigd, hetgeen ertoe leidde, dat eind Maart 1951 wederom soortgelijke -naar eveneens vage- berichten werden verkregen nopens Sweerts, die blijkbaar in het buitenland allerlei contacten e.n. met de Amerikaanse Ambassade te Brussel probeerde te leggen ten behoeve van de Ambonse zaak.

Na had in de nacht van 17 op 18 April 1951 in België een auto-ongeluk plaats, waarbij e.n. twee personen waren betrokken, die voorgeven Henri Joseph Boukens en Simone Marie Keoven te heten en die, blijkens hun identiteitspapieren, Nederlanders waren. Opgegeven werd verder, dat de auto toebehoorde aan de Heer Helms, ambtenaar van het Consulaat-Generaal der Nederlanden te Antwerpen. Van Belgische zijde werd e.n. beniddeling' verzocht om de identiteit van deze personen onder te willen verifiëren,

bij walk onderzoek bleek, dat Henken en Sweerts identiek waren. Angesien voorts bleek, dat de eigenaar van de guto Heine Pet was, de verdwenen ambtenaar van het Nederlands consulaat te Antwerpen, die aan Westerling een valse pas had bezorgd, werd voor het eerst tussen beide zaken verband gelegd.

Toen voorts op 7 Mei uit particuliere bron uit België werd vernomen, dat ook Sweerts en Van Donk dezelfde persoon was, is van dit feit mededeling gedaan aan de p.v. Secretaris-Generaal van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, waarbij over een en ander veroustrusting werd gepocht, terwijl ook de Nederlandse en Belgische Justitie werden ingelicht.

Met dit al kon toen echter nog niet over berichten worden beschikt en verband te kunnen leggen tussen het optreden van Sweerts in België en beschikking over gelden van de stichting "Deur de Konink Trouw" o.g. van het Bureau Zuid Molukken. Ook in België zelf toech werd door financieel krachtige personen hulp verleend. Ze was bekend, b.v. dat Westerling gedurende enige tijd op een villa van een Belgisch industrieel verblijf heeft gehouden.

De arrestatie van Sweerts en Pet was ternake uiteraad van groot gewicht, omdat verwacht kon worden, dat uit de verhoren belangrijk feitenuaterial lon zou komen. Op 2 Mei was inmiddels ook aan de Procureur-Generaal bij het Gerechtshof te 's-Gravenhage verzocht en -indien bij genoemd onderzoek tegen Heine Pet- inlichtingen mochten worden verkregen- welke voor deze Dienst van belang konden zijn, daarvan mededeling te willen doen. Aan dit verzoek is op 17 Mei 1951 voldaan middels aanbieding van een rapport van de Rijksrechercheur, die te Antwerpen in meerbetaald onderzoek betrokken was geweest. Daarin werd mededeling gedaan, dat het ordonen van het grote aantal documenten welke o.m. bij de huiszoeking bij Pet en Sweerts te Brussel te voorschijn was gekomen nog niet was voltooid, zodat nog slechts een gammig verslag kon worden gegeven. Wel kon reeds worden bericht, dat allerlei propagandamateriaal alsmede vlaggen, ere-medailles en linten gevonden waren, welke "bij de besetting van de Zuid-Molukken" moesten worden gebruikt en uitgereikt en dat volgens Pet vanuit Nederland een bedrag van ongeveer f. 270.000 aan zijn overgemaakt, overigens zonder enige vermelding van de bron daarvan. Voldoende bewijs van de- vicesovertradingen was overigens niet verzameld kunnen worden. Tenslotte werd aangetekend, dat Pet bij zijn verhoor de indruk maakte van een overspannen mens en een idealist te zijn en dat de gehele actie, zoals die door Sweerts en Pet werd besproken, "erg kinderlijk" aanleed.

Uiternark werd door de B.V.D. ook getrucht via zijn gebruikelijke contacten informatie oantrent het onderzoek uit België te verkrijgen, welke evenwel plotseling vrijwel stopten. Medegedeeld werd nl., dat de

invloerig

invloedrijke advocaat van Fet, genaamd Saller, een onderheid had gehad met de Procureur des Konings te Antwerpen, waarbij naar voren werd gebracht, dat "alles op alles" zou worden gezet, om te voorkomen dat de gegevens van politieke aard, welke bij het onderzoek aan het licht zouden treden, aan Nederlandse instanties zouden worden doorgegeven. Internaad werd kort daarop door de Procureur des Konings te Antwerpen opdracht gegeven met het eventueel doorgeven van genoemde gegevens in ieder geval te wachten tot na de behandeling der strafzaken tegen Fet en Sweerts. Zelfs een aanvraag om de bij deze Dienst berustende gegevens nevens de antecedenten van Sweerts beschikbaar te stellen waarover reeds was gesproken bleef thans achterwege, omdat men zich in België zou willen distancieren van hetgeen bij het geding naar voren kwam, dat betrekking had op de Nederlandse binnenlandse politiek. Wat de reden van deze houding ook mag zijn, in ieder geval werd -omdatke herhaald verzoek- de verstrekking van inlichtingen ontrent de afgelegde verklaringen en de gevonden documenten praktisch geweigerd.

Voor wat betreft de activiteit welke rondom de Ambonse kwestie in Nederland zelf plaats vond, was de B.V.D. niet veel meer bekend dan hetgeen openlijk daarvan viel waar te nemen en waarvan in de pers ruimschoots gewag is gemaakt. Gedoeld wordt op het feit, dat het Bureau Zuid Molukken zich heeft opgeworpen als vertegenwoordiging van een soevereine Republiek Zuid Molukken met gezag over zijn onderdanen en van welke zijde verder bij voortduring in uiterst krasse termen critiek wordt uitgeoefend op de houding welke de Nederlandse Regering jegens de Ambonezen heeft aangenomen, waarbij zelfs van "verraad" is gesproken. Voorts op de gereguleerde opwekking welke van organisaties als "Door de Eouwen Trouw" uitgaat om de Ambonse zaak (financieel) te steunen. Slechts een enkel veiligheidsrapport heeft melding gemaakt van een activiteit van een ander soort. Enige recente berichten rapporteerden nl. dat enige militairen -oud Indië-gangers- waren benaderd door personen die in relatie zouden staan met de stichting "Door de Eouwen Trouw" met betrekking tot hun bereidheid om eventueel deel te nemen aan een militaire actie op Ambon, waarin Nesterling de hand zou hebben. Aangesien in dit verband ook sprake zou zijn van illegale schietoefeningen werd op 26 Mei 1951 de Procureur-Generaal van het Gerechtshof te Leeuwarden verzoekt om terzake een onderzoek te willen doen instellen en deze Dienst daarentrent geïnformeerd te houden.

Reumerende kan dus worden gesteld, dat de B.V.D. vóór de bekende publicatie van "Trouw" op 9 Juni 1951 kennis had van de omstandigheid, dat van Ambonese zijde in het buitenland relaties waren aangeknoept welke een zekere bedrijvigheid vertoonden en waarbij vooral Sweerts

een rol speelde, die over ruime middelen moesten beschikken welke ten gunste van de Ambonase zaak zouden worden aangewend, zonder dat nog voldoende kennis was verkregen van meer concrete gegevens omtrent de herkomst dier gelden alsmede omtrent de wijze waarop zij werden besteed. Voorts, dat het i.e. daartoe meest geëigende Regeringsorgaan, het Ministerie van Buitenlandse Zaken, omtrent onderhevige aangelegenheid nl. het contact welke Sweerts heeft gehad met een frans generaal, geïnformeerd is gehouden, terwijl voorts o.m. ook de Procureur-Generaal bij het Gerechtshof te 's-Gravenhage tenzake is inw-licht, meer in het bijzonder voor wat betreft enkele belangrijke facetten van de activiteit welke zich in België afspeelde, waartoe in een later stadium ook behoorde de omstandigheid of de gelden waarover aldaar werden beschikt uit Nederland afkomstig waren, zodat gedacht moet worden aan een smokkel van deviezen. Hiertij zij tenaastte aangetekend, dat de B.V.B. in het buitenland geen taak heeft en voor de berichtgeving daaronder voorzover van belang voor deze Dienst, grotendeels is aangewezen op de inlichtingen van de buitenlandse diensten en dat noch op grond van de doelstellingen, noch op grond van de tot dusverre gebleven activiteiten in Nederland van organisaties als "Door de Samen Trouw" en "Helpt Ambon" voor de hand liggende redenen aanmerkingen waren en deze organisaties te rekenen tot objecten, welke voor een nauwlettende waarneming vanwege deze Dienst in aanmerking dienen te komen.

111620

100190

G E H E I M - R A P P O R T

Uit Amstelveen werd het navolgende vernomen:

De heer W. van Os, voormalig directeur van het Centraal Bureau der Stichting "Door de Heuven Trouw", wonende te Nieuwer-Amstel, heeft aan de politie aldaar bescherming verzoekt omdat hij zich bedreigd gevoelt naar aanleiding van de door hem in verschillende bladen gedane publicaties omtrent genoemde stichting. Van Os heeft daarbij aan de politie medegedeeld, dat hij op 27 April 1951 wegens "onvoldoende organisatorische talenten" bij de Stichting is ontslagen en is opgevolgd door An de WEG, die vroeger e.a. op grond van zijn criminele antecedenten uit de functie van genoemd Centraal Bureau was ontheven.

De heer Van Os heeft verder aan de politie medegedeeld, dat de redenen van zijn publicaties zijn: het sgn. "Plan Fort" waarvan uitvoerder was de bekende Sweerts en leider W.C. de Vries, penningmeester van de Stichting "Door de Heuven Trouw". De gelden voor dit "Plan", in totaal f.250.000.- heeft De Vries ingesameld bij acht à tien geldgevers.

Voor "Het Plan" heeft Sweerts in België een vliegtuig gekocht.

Van Os heeft hieraan nog toegevoegd, dat na de opname van een bedrag van f.15.000.- bij de Amsterdamse Bank te Eindhoven "er bezoek is geweest van de fiscale recherche".

"De mannen van het Plan Fort" zouden f.10.000.- schuld hebben aan een sekere Nienhuis voor geleverde dollars.

Verder heeft Van Os nog medegedeeld, dat verenigende De Vries op ongeveer 26 April 1951 f.17.000.- heeft opgenomen bij de Amsterdamse Bank te Eindhoven en deze som met nog een bedrag van f.8.000.- heeft gedeponeerd bij de Standard Oil Company te 's-Gravenhage. Hiervoor zijn benboekjes verkregen voor 50.000 liter benzine met een hoog octaan gehalte en 800 liter vliegtuigolie. Van Os verneemt, dat deze bonnen in strijd met de deviesensbepalingen naar Sweerts in België zijn gebracht.

Verder heeft betrokkene medegedeeld, dat het "Plan Fort" ten deel had een radionendapparaat en medicamenten boven Ambon uit te gooien, terwijl er ook een niet bij name bekende Ambonnes "gedrept" zou worden. Er zouden "naar wij hoorden", aldus Van Os, ook wapens met het vliegtuig boven Ambon gedrept worden. In gesprekken met personen van het Bureau Zuid-Melukken (WAIRATA, IO-KOLLO en PATTY) zouden deze dit niet ontkend hebben doch de nadruk gelegd hebben op het verzenden van senders.

Ten aanzien van genoemde Patty, directeur van het Bureau Zuid-Melukken, heeft Van Os nog verteld het mogelijk te achten, dat hij als spion van de Republiek Indonesië optreedt. Volgens hem is Patty zeker éénmaal, naar vermoedelijk meerdere malen, naar Italië geweest en contact op te nemen met een Italiaanse textielfabrikant, die aan Patty f.30.000.- ter beschikking gesteld zou hebben en hiervoor wapens voor de Ambonnesen te kopen. (Van Os voegde hieraan toe, dat Patty thans te Rijswijk een nieuw huis laat bouwen).

Ook heeft Van Os nog aan de politie medegedeeld, dat er een plan heeft bestaan om Dr Niki Juluw door twee Ambonnesen uit de weg te doen ruimen. Dit zou echter vervangen zijn door een ander plan. Men zou namelijk te Brussel of te Antwerpen een conferentie beleggen en daar Dr Niki Juluw en diens echtgenote uitnodigen om de geschillen tussen de verschillende groepen Ambonnesen op te lossen. Dr Niki Juluw en echtgenote zouden dan worden verzoekt om per vliegtuig naar Ambon te gaan. Op weg daarheen of boven Ambon,

hetsij bij een dropping of op andere wijze zouden zij dan worden gedood.

Tenslotte heeft Van Os nog medegedeeld, dat er in het Am-
bunneseenkamp "Schattenberg" geregeld wapens worden gevonden. De
Burgemeester van Westerbork zou hiervan op de hoogte zijn.

27-6-1951.

No. 111698/I

VERTROUWELIJK

Betreft: Vragen Kamerlid
Goedhart

UITGEBOEKT

19.7.51 07.7.51
06.11.51

Ten verfolge van mijn schrijven van 27 Juni jl. Nr. 111698 heb ik de eer Uwer Excellentie te verzoeken het daarbij aangeboden overzicht te doen strekken ter opstelling van de beantwoording van de door de heer Goedhart gestelde vragen, voor zover de BVD betreffende, met dien verstande dat het daarin voorkomende résumé door het navolgende ware te vervangen, waarin aledan tevens een nadere precisering van het gerapporteerde voor de beantwoording van vraag 3 moge worden aangetroffen.

"Resumerende kan dus worden gesteld, dat het hoofd van de BVD reeds in October 1950 in het buitenland particuliere vertrouwelijke mededelingen ontvangen heeft over van Ambonnesse zijde aangeknoopte in het buitenland met het oog op activiteiten in de Ambonse zaak als door de heer Goedhart in zijn vragen worden bedoeld waarbij de naam van van DONK werd genoemd. Hoewel de betrokken buitenlandse zegelieden uitdrukkelijk hadden verzocht hieraan geen verdere ruchtbaarheid te geven is hier van door het hoofd BVD bij zijn terugkomst in Nederland onmiddellijk mededeling gedaan aan de Regering in de persoon van de Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken, terwijl ook de Minister van Binnenlandse Zaken werd ingelicht. Door de wijze waarop deze berichten werden ontvangen is enig nader onderzoek hieromtrent achterwege gelaten, waartoe ook uit anderenhoofde geen aanleiding bestond omdat over geen aanwijzingen beschikt werd dat van Donk identiek zou kunnen zijn aan Sweerts en de in het buitenland onder de naam van Donk optredende persoon vereenzelvigd mocht worden met een weggezuiverde rechercheur van de Haagse politie, die bij de dienst overbekend was als een persoon van wie de vreemdeoortigste praktijken konden worden verwacht, maar bovendien, omdat de mededelingen niets inhielden om de activiteit in het buitenland in verband te brengen met de acties in Nederland van organisaties als Door de Eeuwen Trouw en Helpt Ambon, waarbij dient te worden aangetekend, dat de BVD in het buitenland geen taak heeft en voor de berichtgeving daaromtrent, voor zover van belang voor deze dienst, grotendeels is aangewezen op de inlichtingen van de buitenlandse diensten en dat noch op grond van de doelstellingen dezer organisaties noch op grond van de tot dusverre gebleken activiteiten in Nederland in verband met de aan de BVD opgedragen taak, voor de hand liggende redenen aanwezig waren om deze organisaties te rekenen tot objecten, welke voor een nauwlettende waarneming vanwege deze dienst in aanmerking dienen te komen. Hierbij kan nog worden vermeld, dat ook van het Nederlandse Rode Kruis een gelijksoortige op humanitaire gronden berustende activiteit bekend was. Toen echter door van particuliere zijde verkregen inlichtingen kwam vast te staan dat Van Donk identiek was aan Sweerts is daarvan onmiddellijk mededeling gedaan aan Buitenlandse Zaken en zijn de Nederlandse en Belgische Justitie volledig ingelicht.

Aan Zijne Excellentie
de Vice Minister President
Minister zonder Portefeuille

Het Hoofd van de Dienst,
Mr. H. W. Felderhof

Nota voor:H.BVD
van:Dr L.Margadant

Mededeling van Heer Van Schendel, dat de beantwoor-
ding van het geval-Sweers Woensdag 27 Juni a.s.in de
Kamer zal plaats vinden,in verband waarmede verzocht
wordt de beantwoording van de desbetreffende brief
uiterlijk Zaterdag^x 23 Juni a.s.te doen geschieden.

x/margen

Aangetekend zij,dat omtrent Sweeds reeds eerder
in de Kamer is gesproken (Gedrukte stukken 1947-1948).
Zie bijlage dezes.

Openbaar stuk -
Zitting 1947-1948
I-V

Beveiliging van de Spoorlijn.

In het voorlopig verslag van de Rijksoverheid 1948 II
in antwoord op vraag nr. 1
Aanproefstuk H. Afdeling III en IV tot voortzetten van het
terecht.

2. Is het juist, dat er in België bij versterkte verdedelde Vlaamse
S.S. officieren, Duitsers gebeten, gemiddeld vijf in Nederland zijn
keuf kunnen worden, welke nu in de papieren die
hem door bemiddeling of niet mededelen van de O.V.D. verspreid
worden? Is het juist dat die Duitsers nog steeds met de
België in overzigt? En hoe de dienst in Nederland,
wanneer deze uitbreiding wordt?

Hierop werd in de op 20 juli 1947 ingezonden
allemant v. d. Kamer (nr. 9) als volgt geantwoord:
Duitsers (ten eerste Duitsers) was bij de bezetting in Neder-
land en daarna bij een Engelse militaire eenheid
en in het bezit van Britse militaire identiteitspapieren.

Van Engelse zijde zou met de Belgische autoriteiten
de afzending van een aantal, dat Duitsers van Belgische zijde
overgenomen worden gebeten, zolang hij zich niet in België
kon vestigen. Toen de Engelse eenheid op 11 mei 46 naar
Engeland werd teruggezonden, werd aan de bevelhebber
diensofficier bij deze eenheid verspreid en om te weten te
brengen, dat Duitsers ook op 17 vertrek naar Zuid-
Amerika in Nederland kon blijven. Toen bleek, dat Duitsers
zich schuldig maakten aan zwarte handel, werd bij op 20
November 46 door de politie te Brussel aangehouden, van
welke aanhouding de volgende dag aan de Tweede Kamer
te Brussel melding werd gemaakt. Slechts twee
à drie later in België bij versterkte ter de overdracht
verdedelde is tot heden geen verspreid en zijn uitbreiding
in de zin van het verdrag met België ontspannen.

Wel werd op 15 Januari 47 een gedenkfelde nota van
de Belgische Ambassade aan het Ministerie van Binnenlandse
Zaken verhandigd, waarin om uitbreiding van de
werd verzoekt, doch deze nota, waarin geen enkel
geen, zelf niet het tegen hem te gebruiken. Het
werd genoemd, kon genoemd als een officieel verspreid
overeenkomstig de bepalingen van het verdrag worden
aan genoemd. Daarbij kwam nog, dat geen enkel derden
het uitbreidingsoverdrag met België overgenomen
beschikking werd aangekopen.

NIET BESCHRIJVEN

No. 111698

VERTROUWELIJK

Betreffende : Vragen Kamerlid Goedhart
Bijlagen: 3

*109. Verm. van ...
bij de dossier vragen 20/6/51*

*H. Maanen
20/6*

UITGEOEKT

./.

Met verwijzing naar Uw schrijven van 18 Juni 1951 No. 4310 Afd. Kabinet heb ik de eer Uwer Excellentie hiernaevens te Uwer voorlopige informatie het gevraagde overzicht aan te bieden, waarmede de sub 3 en 6 gestelde vragen van het Kamerlid Goedhart mede beantwoording hebben gevonden.

Ik moge hierbij aantekenen, dat - voor zover thans kan worden overzien - daarin vrijwel uitputtend de gegevens zijn verwerkt, waarover dezerzijds omtrent onderhavige aangelegenheid wordt beschikt.

Het zij mij vergund nog speciaal Uw aandacht te vestigen op de wel zeer vertrouwelijke wijze waarop de berichten voorkomende op blz. 2 en 3 van het Overzicht ter kennis van de B.V.D. is gebracht.

Te Uwer volledige informatie wordt U hierbij nog aangeboden een ontvangen recent rapport, waarvan de inhoud vrijwel, doch niet geheel overeenkomt met bijgaand artikel verschenen in het Parool van 16 Juni 1951.

Het Hoofd van de Dienst,

Mr. H.W. Felderhof.

*Mr. E.
Ook bezwaan bij
overzigt van de
aanzetting als omgerekte
Om alle van blaad.
Het is president blaad van de
gouverneur
Gaarne wil ik de handreiking
bij een uitvoering met de bijz. alomans
het verloop uitgeef van de Dienst
29/6*

plw. H. v. D.

*Na herlezing van dit overzicht
vind ik dit stuk ook geschikt om als een
definitief antwoord van de samenstelling
van de beantwoording van de vragen
van het Kamerlid G. aan te bieden, be-
houdens een nu op blz. 3 aan te brengen
aanvulling als door mij met postbode
aangegeven. Deze aanvulling zenden
wij in geval van instemming afzonderlijk
thans aanbieden.*

*Wellicht wilt u dit stuk nog eerste
aan Mr. E. laten lezen.
29/6*

Aan Zijne Excellentie
de Vice-Minister-President,
Minister zonder Portefeuille
Ministerie van Binnenlandse Zaken
te
's-GRAVENHAGE.

Overzicht van de wetenschap van en de bemoeienis, welke de B.V.D. heeft gehad met betrekking tot de activiteiten van het te 's-Gravenhage gevestigde bureau van de z.g. Republiek der Zuid Molukken en de financiering hiervan door de stichting "Door de Heeren Trouw", alsmede met betrekking tot de personen van SWEERTS.

Dit overzicht moge worden aangevangen met het aangeven van enkele -merendeels hetzij destijds reeds aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal gemelde 1), hetzij ook in de Pers besproken- omstandigheden uit de levensloop van SWEERTS, welke zullen aansluiten bij de te geven uiteenzetting over hetgeen bij de B.V.D. noemenswaardige aangelegenheden bekend was en wat deze Dienst met deze wetenschap heeft gedaan.

Pierre Marie Ernest SWEERTS, op 27 December 1918 te Sint Joost ten Noode geboren, is van Belgische nationaliteit. Hij is een voormalig Belgisch officier, doch trad in 1941 -naar hijzelf beweerde in overleg met de Belgische illegaliteit- in dienst van de Duitse Weermacht. Hij was o.m. verbonden aan het Reichsaicherheits Hauptamt te Berlijn. Overgeplaatst naar België bij de S.D. was hij aldaar betrokken bij razia's e.d. Na de geallieerde landing in West Europa trok Sweerts terug naar Nederland, waar hij enige tijd werkzaam was bij Amt VI te Buschede. Bij de verdere opmars der geallieerden trok hij in September 1944 door de linies heen en meldde zich bij de Engelsen, die hem overbrachten naar een ondervragingskamp in Engeland, waar hij blijkbaar meer belangrijke mededelingen heeft kunnen doen. In ieder geval werd hij daarna, onder toekenning van Britse militaire identiteitspapieren, opgenomen in een Special Counter Intelligence Unit in Nederland, waarbij van Engelse zijde met de Belgische autoriteiten de afspraak zou zijn gemaakt, dat Sweerts van Belgische zijde ongevoerd zou worden gelaten, zolang hij zich niet in België zou vertonen. Toen deze Unit in Mei 1946 naar Engeland terugkeerde, werd aan de Nederlandse verbindingsofficier verzocht er voor te willen zorgdragen, dat Sweerts tot zijn a.s. vertrek naar Zuid-Amerika, in Nederland kon blijven. In deze tijd heeft Sweerts wel eens een enkele maal inlichtingen verschaft aan een officier van het Bureau Nationale Veiligheid, die vroeger werkzaam was bij de evenbedoelde Engelse Dienst en tot medio 1946 bij evengenoemd Bureau in dienst was. Sweerts zelf is nimmer bij het Bureau Nationale Veiligheid in dienst geweest. Toen hij zich schuldig begon te maken aan allerlei onwettige praktijken, werd hij op 20 November 1946 te Haarlem aangehouden teneinde hem als ongewenst vreemdeling uit het land te verwijderen, van welke aanhouding de volgende dag aan de Sureté de l'Etat te Brussel melding is gemaakt. Op 23 November 1946 werd Sweerts door de

Krijgsraad

1) Vgl. Gedrukte Stukken zittingsjaar
1947-1948, stuk 6 blz. 9.

Krijgsraad te Tongeren wegens samenwerking met de vijand bij verstek ter dood veroordeeld, doch -vermoedelijk op grond van bevestigende Britse afspraak- is om zijn uitlevering door België officieel niet verzoekt. Betoelde uitwijzing heeft eerst bijna twee jaar later krachtens beschikking van de Minister van Justitie van 2 Juni 1948 ig No.860 plaats gevonden.

Sweerts heeft toen Nederland per Grieks schip, varende onder Panamense vlag, verlaten. Hij zou echter binnen niet te lange tijd hierheen weer terugkeren. Omstreeks October 1948 strandde hij Scheveningen nl. een ketter, waarvan een der geredde schipbreukelingen Sweerts bleek te zijn. Om onbekende redenen heeft daarna echter voorsover bekend een herzienende uitleiding niet plaats gehad.

Tijdens een dienstreis van het Hoofd van de B.V.D. naar Parijs gedurende het tijdvak 25 - 29 October 1950, bezochten hem aldaar twee ambtenaren van de Franse inlichtingendienst, die hem onofficieel en strikt vertrouwelijk advies verzoekten mopens een aangelegenheid, welke ter sprake gebracht was bij een gewonen Franse generaal, die ontslag uit het leger had verzoekt en zich geheel aan politieke vraagstukken te gaan wijden.

Hij betoelde generaal had zich nl. een persoon verzoegd, die blijkens zijn Nederlands paspoort Van Donk heette en die in het bezit was van een aanbevelingsbrief van de "Regering van de Republiek der Zuid-Molukken", ten behoeve waarvan een Franse militaire steun werd gevraagd in de strijd van Ambon tegen de Republiek Indonesië. In dit kader was gevraagd om wapens, leeuwsmiddelen en medicamenten, welke door de lucht naar Ambon zonden moeten worden vervoerd en daar worden uitgeworpen wanneer landing onmogelijk zou blijken te zijn. Ook was nog ter sprake gekomen het vanuit de lucht bombarderen van de corvetten, die de kust van Ambon blokkeerden, ten einde daarna met een hulpeschip binnen te kunnen vallen.

Al deze Franse acties zouden moeten uitgaan van een aantal "vrijbuiters", die buiten de Franse Regering en, terwijl wellicht de Franse autoriteiten in Indo-China bereid zouden kunnen worden gevonden om oegruikend toe te laten, dat aldaar hiervoor een basis zou worden ingericht.

In ruil voor deze hulp zouden de Ambonzen 5000 soldaten leveren aan het Franse Vreudelingmilitieum in Indo-China en bovendien de zeer "waardvolle" producten van de Molukken beschikbaar stellen, alsmede een som in contanten.

Door het Hoofd B.V.D. is toen medegedeeld, dat in de eerste plaats de Ambonese soldaten op Java en Celebes in -onder Nederlandse en Indonesische controle staande- kampen zaten en dat het dus onmogelijk was om deze soldaten voor het aangegeven doel in te zetten, dat de

"waardvolle"

"waardvolle" Ambonse producten met nauwkeurigheid, kruidnagelen e.d. bestaan, terwijl voorts betwijfeld werd of de "Republiek der Zuid Molukken" grote goudschoven beschikbaar zou kunnen stellen om een dergelijke expeditie te financieren.

Voorts is medegedeeld, dat bedoelde actie op dat ogenblik volledig nutteloos was, omdat de strijd op Ambon inmiddels was beëindigd, terwijl deze ook onmiddellijk tot vertroebeling van de betrekkingen tussen de betrokken landen, alsmede tot drastische Indonesische maatregelen met betrekking tot de Franse en Nederlandse bezittingen zou leiden.

Geheel uitdrukkelijk verzocht werd van dit onderhoud geen melding te maken, in na terugkeer in Nederland terzond de Minister van Nieuwlandse Zaken ingelicht en ook, z.l. op 6 November 1950, de Staatssecretaris van Nieuwlandse Zaken, aangezien het hier om aangelegenheden betrof welke zich in het buitenland afspeelde en Indonesië raakte. Laatstgenoemde gaf blijk de mededelingen van de Franse heren een fantastisch verhaal te vinden, hetwelk voor kennisgeving kon worden aangenomen.

In December 1950 werd echter een bericht ontvangen, dat de essentiële punten van dit verhaal wel bevestigde, zonder dat nochtens daaromtrent voldoende zekerheid werd verkregen. Dit bericht betrof een zekere Le Coq, een Fransman, die in Tenger een invloedrijke firma zou bezitten, waarmede het Bureau Zuid Molukken in contact zou zijn getreden, naar aanleiding waargen Le Coq onder de naam van Van Donk in Frankrijk besprekingen zou voeren met militaire autoriteiten voor hulpverlening aan Ambon. Het enige dat kon worden vastgesteld was, dat Le Coq en Sweerts dezelfde persoon moesten zijn. Onzeker bleef echter nog of ook Van Donk een schuilnaam van laatstgenoemde was.

De aandacht bleef uiteraard echter op deze aangelegenheden gevestigd, hetgeen ertoe leidde, dat eind Maart 1951 wederom soortgelijke -maar eveneens vage- berichten werden verkregen namens Sweerts, die blijkbaar in het buitenland allerlei contacten o.m. met de Amerikaanse Ambassade te Brussel probeerde te leggen ten behoeve van de Ambonse zaak.

Hu had in de nacht van 17 op 18 April 1951 in België een auto-ongeluk plaats, waarbij o.m. twee personen waren betrokken, die voorgeven Henri Joseph Bouchon en Simone Maria Hooven te heten en die, blijkens hun identiteitspapieren, Nederlanders waren. Opgegeven werd verder, dat de auto toebehoorde aan de Heer Haine, ambtenaar van het Consulaat-Generaal der Nederlanden te Antwerpen. Van Belgische zijde werd o.m. bevestiging verzocht om de identiteit van deze personen onder te willen verifiëren,

In verband hiermee is van deze beide delicten geen verdere melding gemaakt en heeft ook geen nader onderzoek plaats. De identiteit van de in Parijs onder de naam van Van Donk opgedrukte persoon ^{Moest gehoeven} ~~was~~ ^{is} bij kennis dient te worden, als een bijzondere zaak van de Franse politie van deze naam bij de dienst overblijft. Het is een persoon van wie de meest vreemde praktijken konden worden verwacht, o.m. op grond van zijn optreden in de zaak Fauche - Elzinga, koninkrijk ~~van~~ ^{van} de van Donk ~~van~~ ^{van} medegedeelde beheering van de Franse taal ~~van~~ ^{van} wel herbevestiging welke

bij welk onderzoek bleek, dat Becken en Sweerts identiek waren. Angerstein voorts bleek, dat de eigenaar van de auto Heinz Pot was, de vertrokken ambtenaar van het Nederlands consulaat te Antwerpen, die aan Westering een valse pas had bezorgd, werd voor het eerst tussen beide zaken verband gelegd.

Toen voorts op 7 Mei uit particuliere bron uit België werd vernomen, dat ook Sweerts en Van Donk dezelfde persoon was, is van dit feit mededeling gedaan aan de plv. Secretaris-Generaal van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, waarbij over een en ander veroudering werd getoond, terwijl ook de Nederlandse en Belgische Justitie werden ingelicht.

Voornamelijk

Met dit al kon toen echter nog niet over berichten worden beschikt en verband te kunnen leggen tussen het optreden van Sweerts in België en beschikking over gelden van de stichting "Door de Rouwen Trouw" o.g. van het Baron Zuid Molukken. Ook in België zelf toech werd door financieel krachtige personen hulp verleend. Zo was bekend, b.v. dat Westering gedurende enige tijd op een villa van een Belgisch industrieel verblijf heeft gehouden.

De arrestatie van Sweerts en Pot was terzake uiteraard van groot gewicht, omdat verwacht kon worden, dat uit de verhooren belangrijk feitemateriaal los zou komen. Op 2 Mei was inmiddels ook aan de Procureur-Generaal bij het Gerechtshof te 's-Gravenhage verzoekt en -indien bij genoemd onderzoek tegen Heinz Pot- inlichtingen mochten worden verkregen welke voor deze Dienst van belang konden zijn, daarvan mededeling te willen doen. Aan dit verzoek is op 17 Mei 1951 voldaan middels aanbieding van een rapport van de Rijksrechercheur, die te Antwerpen in aarbetaald onderzoek betrokken was geweest. Daarin werd mededeling gedaan, dat het ontken van het grote aantal documenten welke o.m. bij de huiszoeking bij Pot en Sweerts te Brussel te voorschijn was gekomen nog niet was voltooid, zodat nog slechts een gunstig verloop kon worden gegeven. Wel kon reeds worden bericht, dat allerlei propagandamateriaal alsmede vlaggen, ere-medailles en linten gevonden waren, welke "bij de bezetting van de Zuid-Molukken" moesten worden gebruikt en uitgeraakt en dat volgens Pot vanuit Nederland een bedrag van ongeveer f. 270.000 aan zijn overgemaakt, overigens zonder enige vermelding van de bron daarvan. Voldoende bewijs van de vreesovertreedingen was overigens niet verzameld kunnen worden. Tenslotte werd aangestemd, dat Pot bij zijn verhoor de indruk maakte van een over gespannen mens en een idealist te zijn en dat de gehele actie, zoals die door Sweerts en Pot werd besproken, "erg kinderlijk" oordeeld.

Uiteraard werd door de R.V.D. ook getracht via zijn gebruikelijke contacten informatie omtrent het onderzoek uit België te verkrijgen, welke evenwel plotseling vrijwel stopten. Mededeeld werd nl., dat de

invalide

invloedrijke advocaat van Pet, genaamd Suller, een onder-
hoofd had gehad met de Procureur des Konings te Antwerpen,
waarbij naar veren werd gebracht, dat "alles op alles"
sou worden gezet, om te voorkomen dat de gegevens van
politieke aard, welke bij het onderzoek aan het licht
zouden treden, aan Nederlandse instanties zouden worden
doorgegeven. Inderdaad werd kort daarop door de Procureur
des Konings te Antwerpen opdracht gegeven met het even-
tueel doorgeven van genoemde gegevens in ieder geval te
wachten tot na de behandeling der strafzaken tegen Pet
en Sweerts. Zelfs een aanvraag om de bij deze Dienst be-
rustende gegevens nevens de antecedenten van Sweerts
beschikbaar te stellen waarover reeds was gesproken bleef
thans achterwege, omdat men zich in België sou w^{ij}sten
distancierem van hetgeen bij het geding naar veren kwam,
dat betrekking had op de Nederlandse binnenlandse poli-
tiek. Wat de reden van deze houding ook mag zijn, in ieder
geval werd -omdatke herhaald verzoek- de verstrakking van
inlichtingen omtrent de afgelegde verklaringen en de
gevonden documenten praktisch geweigerd.

Voor wat betreft de activiteit welke rondom de
Ambonase kwestie in Nederland zelf plaats vond, was de
B.V.D. niet veel meer bekend dan hetgeen openlijk daar-
van viel waar te nemen en waarvan in de pers ruimschoots
gezag is gemaakt. Gedoeld wordt op het feit, dat het Bureau
Zuid Molukken zich heeft opgeworpen als vertegenwoordig-
ing van een soevereine Republiek Zuid Molukken met gezag
over zijn onderdanen en van welke zijde verder bij voort-
doring in uiterst krasse termen critiek wordt uitgeoefend
op de houding welke de Nederlandse Regering jegens de
Ambonanen heeft aangenomen, waarbij zelfs van "verraad"
is gesproken. Voorts op de geregide opwekking welke van
organisaties als "Door de Eeuwen Trouw" uitgaat om de
Ambonase zaak (financieel) te stemmen. Slechts een enkel
veiligheidsrapport heeft melding gemaakt van een activi-
teit van een ander soort. Enige recente berichten rappor-
terenden nl. dat enige militairen -en Indië-gangers-
waren benaderd door personen die in relatie zouden staan
met de stichting "Door de Eeuwen Trouw" met betrekking tot
hun bereidheid en eventueel deel te nemen aan een mili-
taire actie op Ambon, waarin Westerling de hand sou heb-
ben. Aangezien in dit verband ook sprake sou zijn van il-
legale schietschietingen werd op 26 Mei 1951 de Procureur-
Generaal van het Gerechtshof te Leeuwarden verzocht om
terzake een onderzoek te willen doen instellen en deze
Dienst daarvrent gⁱⁿformeerd te worden.

Resumerende kan dus worden gesteld, dat de B.V.D.
~~reeds de bekende publicatie van "Trouw" op 2 Juni 1951~~
kennis had van de omstandigheid, dat van Ambonase zijde
in het buitenland/relaties waren aangeknoept welke een
zekere bedrijvigheid vertoonden en waarbij vooral Sweerts

reeds 2 October 1950

een rol speelde, die over ruime middelen moesten beschikken welke ten gunste van de Ambonse zaak zouden worden aangewend, zonder dat nog voldoende kennis was verkregen van meer concrete gegevens omtrent de herkomst dier gelden alsmede omtrent de wijze waarop zij werden besteed. Voorts, dat het i.e. daartoe meest geeignede Regeringsorgaan, het Ministerie van Buitenlandse Zaken, omtrent onderhavige aangelegenheid al. het contact welke Sweerts heeft gehad met een frans generaal, geïnformeerd is gehouden, terwijl voorts o.m. ook de Procureur-Generaal bij het Gerechtshof te 's-Gravenhage terzake is ingelicht, meer in het bijzonder voor wat betreft enkele belangrijke facetten van de activiteit welke zich in België afspeelde, waartoe in een later stadium ook behoorde de omstandigheid of de gelden waarover aldaar werden beschikt uit Nederland afkomstig waren, zodat gedacht moest worden aan een smokkel van deviezen. Hierbij zij tenslotte aangeteekend, dat de B.V.D. in het buitenland geen taak heeft en voor de berichtgeving daaronder voorzover van belang voor deze Dienst, grotendeels is aangewezen op de inlichtingen van de buitenlandse diensten en dat noch op grond van de doelstellingen, noch op grond van de tot dusverre gebleken activiteiten in Nederland van organisaties als "Door de Eeuwse Trouw" en "Helpt Ambon" voor de hand liggende redenen aanwezig waren om deze organisaties te rekenen tot objecten, welke voor een nauwlettende waarneming vanwege deze Dienst in aanmerking dienen te komen.

ook het Nederlandse Front kruis heeft zich van de hulpverlening aan Ambon bijverd op een wijze welke veel overeenkomst vertoont met de acties van 'Door de Eeuwse Trouw' e.a.

G E H E I M - R A P P O R T

Uit Amstelveen werd het navolgende vernomen:

De heer W. van Os, voormalig directeur van het Centraal Bureau der Stichting "Door de Eeuwen Trouw", wonende te Nieuwer-Amstel, heeft aan de politie aldaar bescherming verzocht omdat hij zich bedreigd voelt naar aanleiding van de door hem in verschillende bladen gedane publicaties omtrent genoemde stichting. Van Os heeft daarbij aan de politie medegedeeld, dat hij op 27 April 1951 wegens "onvoldoende organisatorische talenten" bij de Stichting is ontslagen en is opgevolgd door An de WEG, die vroeger o.a. op grond van zijn criminele antecedenten uit de functie van genoemd Centraal Bureau was ontheven.

De heer Van Os heeft verder aan de politie medegedeeld, dat de redenen van zijn publicaties zijn: het zgn. "Plan Fort" waarvan uitvoerder was de bekende Sweerts en leider W.C. de Vries, penningmeester van de Stichting "Door de Eeuwen Trouw". De gelden voor dit "Plan", in totaal f.250.000.- heeft De Vries ingezameld bij acht à tien geldgevers.

Voor "Het Plan" heeft Sweerts in België een vliegtuig gekocht.

Van Os heeft hieraan nog toegevoegd, dat na de opname van een bedrag van f.15.000.- bij de Amsterdamse Bank te Eindhoven "er bezoek is geweest van de fiscale recherche".

"De mannen van het Plan Fort" zouden f.10.000.- schuld hebben aan een zekere Nienhuis voor geleverde dollars.

Verder heeft Van Os nog medegedeeld, dat vorengenoemde De Vries op ongeveer 26 April 1951 f.17.000.- heeft opgenomen bij de Amsterdamse Bank te Eindhoven en deze som met nog een bedrag van f.8.000.- heeft gedeponereerd bij de Standard Oil Company te 's-Gravenhage. Hiervoor zijn bonboekjes verkregen voor 50.000 liter benzine met een hoog octaan gehalte en 800 liter vliegtuigolie. Van Os vermoedt, dat deze bonnen in strijd met de deviezenbepalingen naar Sweerts in België zijn gebracht.

Verder heeft betrokkene medegedeeld, dat het "Plan Fort" ten doel had een radiozendapparaat en medicamenten boven Ambon uit te gooien, terwijl er ook een niet bij name bekende Ambonnees "gedropt" zou worden. Er zouden "naar wij hoorden", aldus Van Os, ook wapens met het vliegtuig boven Ambon gedropt worden. In gesprekken met personen van het Bureau Zuid-Molukken (WAIRATA, LOKOLLO en PATTY) zouden deze dit niet ontkend hebben doch de nadruk gelegd hebben op het verzenden van zenders.

Ten aanzien van genoemde Patty, directeur van het Bureau Zuid-Molukken, heeft Van Os nog verteld het mogelijk te achten, dat hij als spion van de Republiek Indonesië optreedt. Volgens hem is Patty zeker éénmaal, naar vermoedelijk meerdere malen, naar Italië geweest om contact op te nemen met een Italiaanse textielfabrikant, die aan Patty f.30.000.- ter beschikking gesteld zou hebben om hiervoor wapens voor de Ambonnezen te kopen. (Van Os voegde hieraan toe, dat Patty thans te Rijswijk een nieuw huis laat bouwen).

Ook heeft Van Os nog aan de politie medegedeeld, dat er een plan heeft bestaan om Dr Nikijuluw door twee Ambonnezen uit de weg te doen ruimen. Dit zou echter vervangen zijn door een ander plan. Men zou namelijk te Brussel of te Antwerpen een conferentie beleggen en daar Dr Nikijuluw en diens echtgenote uitnodigen om de geschillen tussen de verschillende groepen Ambonnezen op te lossen. Dr Nikijuluw en echtgenote zouden dan worden verzocht om per vliegtuig naar Ambon te gaan. Op weg daarheen of boven Ambon,

hetzij bij een dropping of op andere wijze zouden zij dan worden gedood.

Tenslotte heeft Van Os nog medegedeeld, dat er in het Am-bonnezenkamp "Schattenberg" geregeld wapens worden gevonden. De Burgemeester van Westerbork zou hiervan op de hoogte zijn.

27-6-1951.

GESCHIL — „DOOR DE EEUWEN TROUW“

Oud-directeur beschuldigt in dagelijks bestuur „Ik vond een complete chaos“

(Van een onzer verslaggevers)

„Het dagelijks bestuur van de stichting „Door de Eeuwen Trouw“ is bijzonder goed op de hoogte geweest van de vreemde financiële situatie van deze stichting, van de aankoop van een vliegtuig in België en van alles wat daarmee samenhangt (Westerling). Dit dagelijks bestuur wist er niet alleen van, maar verscheidene leden bemoeiden zich er dagelijks mee.“ Dit vertelde ons de heer Willem van Os, oud-directeur van de stichting „Door de Eeuwen Trouw“.

Van 2 April tot en met 27 April heeft de heer Van Os als directeur dagelijks gewerkt op het Centraal Bureau van de Stichting, Floralaan te Eindhoven. Toen werd hij hals over kop — eervol — ontslagen, en zijn voorganger, de heer B. Andeweg nam weer op de directeurszetel plaats. Dat alles geschiedde zeer snel, want op het ogenblik, dat de heer Van Os het bureau door de voordeur verliet, elf uur 's avonds, passeerde zijn voorganger en opvolger hem door diezelfde deur.

„Toen ik bij het centraal bureau kwam, was het een complete chaos“, vertelde de heer Van Os ons. „De administratie was een zoodje, en het kostte een hoop werk en tijd, om de zaak weer een beetje op poten te zetten. Ik zal u iets vertellen van de financiële positie van de Stichting.

De heer Van Os greep de notulen van de bestuursvergadering d.d. 26 April, waarin de penningmeester, de heer De Vries, een overzicht gaf van de financiële situatie. Aan bank-, giro- en kasmiddelen waren f 34.000 aanwezig. Enige leden van het dagelijks bestuur hadden bovendien f 5800 los in de zak. Aan de debet-zijde stond een bedrag van f 9000 schuld aan Philips, f 13.000 aan de Nederlandse Publiciteitsonderneming, en f 10.000 aan een zekere Nienhuis.

„Wij onderbraken de heer Van Os even. „Was Nienhuis niet de piloot van het in België staande vliegtuig?“

„Dat weet ik niet“, was het antwoord. „In het dagelijks bestuur sprak men over Nienhuis als een goede bekende. Iedereen wist blijkbaar wie dan werd bedoeld. Wie hij was, wist ik niet.“

„Er was verder een bedrag van f 25.000 voor de levering van 50.000 liter vliegtuigbenzine en 800 liter olie van de Standard Oil Company.“

„Waar was dat voor?“

„Dat begreep iedereen. Er was in ieder geval dus een debet van f 57.000. Bovendien zou men die benzine in bonnen krijgen, die overal ter wereld (behalve in de Ver. Staten) konden worden ingewisseld. Maar bij de Standard moest onmiddellijk contant worden betaald. Daarom had de penningmeester, de heer De Vries een bankcrediet van f 17.000 opgenomen. Aangezien verder de vaste lasten van de Stichting f 20.000 per maand bedroegen, was er dus een schuld van f 37.000 die maand.“

„Is dat niet wat veel, f 20.000 aan vaste lasten?“

„'t Is maar, hoe u het bekijkt. Die f 20.000 werden o.a. als volgt verdeeld: bureaunkosten Eindhoven f 2000; bureau Zuid-Molukken f 6000. De rest ging op aan tournee's met Ambon-avonden, film-vertoningen enz. enz. Ik herinner me, dat de tournee van de heer Hazelhof Roelzema f 4300 kostte.“

Protest

Er was op die vergadering van 26 April één man die protesteerde tegen de gang van zaken; dát was het bestuurslid de heer Van Rossum. Hij

maakte bezwaar tegen het „zomaar“ opnemen van f 25.000, terwijl de penningmeester daar helemaal geen opdracht voor had gehad van het bestuur. Nu wist iedereen, dat de penningmeester, de heer De Vries van de hele zaak in België best op de hoogte was.

Hij was de man van het „plan Fort“, zoals men het noemde. U weet het: Fort, Fort de Cocq, alias Sweerts. Van Sweerts wist ik niets, maar ik wist wel, dat er dat „plan-Fort“ bestond, dat er werd gesproken over een vliegtuig, over zenders, en ik begreep, dat er in dat vliegtuig geen kauwgom zou zitten. Bovendien reisde De Vries vaak naar België. Verder kwamen er 's avonds en vaak 's nachts ook wel vreemde leden naar het bureau in Eindhoven.

„Westerling?“
„Dat geloof ik niet, ik weet het niet, want ik kende de mensen niet. Bij mijn ontslag heeft men mij gevraagd loyaal te zijn en mijn mond te houden over de dingen, die ik wist. Ik acht mij thans niet meer gebonden aan die loyaliteitsverklaring, en daarom vertel ik u nu deze zaken.“

Waarschuwingen

Sinds die 27ste April is er namelijk door de heer Van Os en zijn vrouw een voortdurende strijd geweest om het bestuur van „Door de Eeuwen Trouw“, van hun „indiaantjesspel“ met het vliegtuig af te houden. De heer Van Os, en vooral zijn vrouw voelden hun geweten spreken. Zij achtten de plannen dol en waanzinnig, en voelden zich mede verantwoordelijk, omdat zij het wisten.

Toen het dagelijks bestuur van de Stichting ontdekte, hoe het met de heer en mevrouw Van Os stond, probeerde het alles om hen te sussen.

Eind Mei, de 25e, stelde de heer Van Os de heren Wairato, en Patty van het „Bureau Zuid Molukken“ op de hoogte. Zij wisten er niets van, en gingen onmiddellijk naar Eindhoven.

Op 28 Mei kwam er een bespreking ten huize van de familie Van Os met de heren Coenradi, en De Vries van de Stichting, en de Ambonezen Wairato, Patty en Lokollo. Er werd weinig resultaat geboekt. Men sprak langs elkaar heen, omdat de heren van de Stichting alleen over een salariskwestie van de heer Van Os (hij kreeg nog een deel van zijn salaris), spraken, en het „plan Fort“ telkens omzeilden. Tenslotte heb-
de hele zaak dood. Tot de perspublicaties begin Juni veel aan de openbaarheid prijsgaven.

„Waarom vertelt u ons dit alles“, vroegen wij de heer Van Os.

„Omdat ik de indruk heb, dat men Zaterdag op de vergadering van alle afdelingen in Utrecht, met het hoofdbestuur van de Stichting „Door de Eeuwen Trouw“, zal zeggen van de hele zaak weinig of niets te hebben geweten, en men de schuld op de Ambonezen zal schuiven. Het dagelijks bestuur wist het, het hoofdbestuur heeft van mij twee aangezekende brieven ontvangen. Tenzij de secretaris van het dagelijks bestuur, de heer Buyten, via wie deze brieven moesten lopen, ze in zijn zak heeft gehouden, moeten ze het hoofdbestuur hebben bereikt. Maar in ieder geval is het volgens mij zo: de Ambonezen wisten er weinig van, het hoofdbestuur van de Stichting wist er weinig van, maar het dagelijks bestuur wist alles.“

ONAFGEDAAN

DD 1902

~~Handwritten scribbles and signatures, including 'S' and 'W'.~~

Afd./Sect.:

Dat.:

Par.:

Interne aanwijzingen ACD.

60

ACD 4.

Dat.:

Par.:

Aantekeningen:

Op 26.4.1951 werd aan Clifton brief nr CAH/51/385 opgezonden, waarin hem de inhoud van de nota van CAW/I aan Ka Pra dtd. 10.4.51. nr 64778 werd medegedeeld.

KA-TBA, ~~at~~ 26.4.1951.

~~Handwritten note: "overzichte berging van de pen"~~

~~CAW~~

~~5/5/51/w~~

~~Handwritten scribbles~~

~~KARA~~

~~9/5/51/w~~

acc 111690

MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN

126

09.713

09.21

BERICHT OP SCHRIJVEN VAN

NR. 4310 AFD. Kabinet.

BETREFFENDE 's Gravenhage,
Vragen Kamerlid Goedhart.

18 Juni 1951.

21-6-51

MEN GELIEVE BIJ HET ANTWOORD NAUWKEURIG
HET ONDERWERP, DE DAGTEKENING EN HET
NUMMER VAN DIT SCHRIJVEN TE VERMELDEN

ACD / 111690
Vertrouwelijk

Onder aanbieding van de in eerste instantie aan mijn ambtgenoot van Justitie gestelde vragen van het lid der Tweede Kamer, de heer Goedhart, verzoek ik U mij terzake te willen inlichten. Hierbij ware dus niet slechts de beantwoording van de derde en zesde vraag te behandelen, maar tevens een algemeen overzicht te geven van de wetenschap van en de bemoeienis, welke de B.V.D. met deze aangelegenheid en met de persoon van Smeerts mocht hebben gehad.

DE MINISTER ZONDER PORTEFEUILLE;
Voor de Minister,
DE SECRETARIS-GENERAAL,

Mus

Aan :

het Hoofd van de Binnenlandse Veiligheidsdienst.

1. Hebben de Ministers kennis genomen van de onthullingen van het dagblad „Trouw” over de activiteiten van het te 's-Gravenhage gevestigde bureau van de z.g. Republiek der Zuid-Molukken en de financiering hiervan door de stichting „Door de eeuwen trouw” en kunnen zij bevestigen, dat de daarin vervatte mededelingen althans in hoofdzaak juist zijn?

2. Indien het inderdaad juist is, dat het bedoelde bureau zich in verbinding gesteld heeft met internationale avonturiers en een vliegtuig, radiozenders, wapens en munitie heeft laten aankopen ter voorbereiding van gevechtshandelingen tegen de Republiek Indonesië, moet hier dan naar het oordeel van de Regering niet gesproken worden van een samenzwering tegen een Mogendheid, waarmee Nederland normale relaties onderhoudt?

3. Heeft de Regering van een dergelijke samenzwering niets vernomen voordat de bovenbedoelde publicaties gedaan werden en heeft met name de Binnenlandse Veiligheidsdienst de aandacht van de Regering niet tijdig op deze zaak gevestigd?

4. Is de voormalige S.D.-officier Sweerts, die in de samenzwering een voorname rol gespeeld schijnt te hebben, na het einde van de tweede wereldoorlog in Nederland geweest en heeft hij zich hier op onregelmatige wijze of met medeweten van de Overheid opgehouden?) =

5. Is het juist, dat hij hier vertoefd zou hebben met een Nederlands paspoort, dat op een valse naam was uitgeschreven, en kan wellicht opgehelderd worden welke Overheidspersonen of organen aan de uitgifte van dergelijke stukken aan Sweerts hebben medegewerkt?

6. Is het juist, dat Sweerts hier enige tijd gevangen is gehouden en dat hij, ondanks het feit, dat de Belgische justitie hem ter dood veroordeelde, niet aan België is uitgeleverd, maar de gelegenheid heeft gekregen het land in het geheim te verlaten, is hij daarna opnieuw hier geweest en was de B.V.D. daarvan op de hoogte?

7. Acht de Regering het gewenst, dat hier te lande geldinzamelingen onder het publiek gehouden worden, waarbij de geldgevers te goeder trouw in de waan leven, dat zij meehelpen aan een humanitair doel, terwijl hun geld in werkelijkheid gebruikt wordt om conspiratorische zaken te financieren?

8. Welke maatregelen denkt de Regering overigens te nemen om een einde te maken aan de samenzweringen, die op ons grondgebied op touw gezet worden tegen een andere Mogendheid, waarmee Nederland vriendschappelijke betrekkingen poogt te onderhouden?

1. SWEERTS meldde zich in September 1944 vrijwillig bij de Engelsen en verstreekte een aantal voor de oorlogvoering belangrijke gegevens. Hij beweerde destijds in overleg met de Belgische illegaliteit bij de Duitsers te hebben dienstgenomen.

2. Aangezien in België de meningen over hem zèer verdeeld waren (met ongunstige meningen overheersend), werd zijn verblijf in het bevrijde België ongewenst geacht. In overleg met de Belgische liaison-officier werd SWEERTS daarop door de Engelsen medegevoerd naar het bevrijde Zuiden van Nederland, waar van zijn kennis van de vijand gebruik werd gemaakt (uitsluitend door de Engelsen) in ondervragingskampen. Hij kreeg hierbij van de Engelsen een Brits sergeantsuniform en papieren waarop hij stond beschreven als VAN DER MOLEN (Belgian Army).

3. SWEERTS heeft nimmer in dienst gestaan van het Bureau Nationale Veiligheid. Door hem verstreekte inlichtingen zijn uitsluitend via de Engelsen aan dit bureau doorgegeven. Het B.N.V. heeft hem nimmer identiteitspapieren verstrekt.

4. Het Britse onderdeel dat toezicht op SWEERTS/VAN DER MOLEN moest uitoefenen, vertrok uit Nederland in Mei 1946 en liet hem achter in Nederland met de bedoeling dat hij verder op eigen benen kwam te staan. Men liet hem dus geheel los. SWEERTS speelde daarop een actieve rol in alle mogelijke na oorlogse geheimzinnigheden en quasi-geheimzinnigheden, waarbij hij zich steeds beriep op zijn (niet meer bestaande) contacten met de Engelse geheime diensten.

5. In December 1946 werd hij door de Nederlandse politie gearresteerd wegens het dragen van valse papieren. Hij bracht omstreeks een jaar door in ~~de gevangenis~~ het huis van bewaring te Amsterdam en werd daarna door de politie als ongewenst vreemdeling uitgeleid.

6. Omstreeks een jaar later dook hij opnieuw in Nederland op.

*De afdeling werd met Panam... 1950
in... op de Panam...*

Het bovenstaande is misschien nuttig in verband met de vele publicaties over deze gek, waarbij vooral in het PAROOL, het voormalig BNV en de heer E. in het geding worden gebracht.

As H.C.

*De vraag is...
Sweerts i.v.m. de...
2^e kamer die...
hoop...
was om H.C., te...
Wat er na punt 6 gebeurt.
Ik ben...
en dat de...
geprobeerde...
om België...
op...
excellentie om hem...
1/3/*

Aan: KA
Via: HB
Van: B Xla.

4.

No. : 28/IT

Betr.: Kwestie "Door de Eeuwen Trouw" en Sweerts.

Bron : De Waarheid Haagse editie 12-6-1951, hoofdartikel
"Ons Commentaar".

In het hoofdartikel onder de kop "Schandaal"
komen o.a. de volgende zinsneden voor:

Het Parool trapt naar het Bureau Nationale Veilig-
heid en onthult, dat Sweerts na het einde van de oorlog
de bijzondere bescherming heeft genoten van mr Einthoven,
het hoofd van dit Bureau. Dit kan Parool doen omdat het
van wanten weet en, laten we zeggen, een zwak had voor
Sanders, die andere man van het Bureau.

Het moet gezegd worden, wanneer men de andere
kranten spelt - en De Waarheid is wel verplicht bij hen
leentje-buur te spelen, omdat wij nu eenmaal geen connec-
ties in dat soort kringen hebben - dan blijken zij heel
wat te weten, maar ... nog meer te verzwijgen.

Verzonden op 13 Juni 1951. *f.*

gr f 19/6

*Verrij
KA*

Aan: KA (mr. van Maanen)

4.6.1951.

Van: KA-RA

Onderwerp: Affaire Westerling.

1. Hierbij heb ik de eer U aan te bieden het verslag van de onderhandelingen te Parijs gevoerd door een lid van mijn afdeling over bovengenoemde affaire.
2. Voorts gelieve U aan te treffen in bijlage een aantal stukken, ontvangen van de Heer Mr. C.L.W. Fock, handelende over hetzelfde onderwerp.

pl. H. W. D.

*t. l. vize ook mijn
notitie van 5 Juni jl. en
de briefjes van Van. Graen,
vize Van. Graen en S. S. Kluun*

KA. 5/6.

Speciale instructies aan A C D, (Slechts bij definitieve opberging in te vullen).

CO 111619

AD 1902

ONAFGEDAAN

6

Afd./Sect.:

Dat.:

Par.:

Interne aanwijzingen A C D.

12/4/51

A C D.

Dat.:

Par.:

Aantekeningen (Nummeren s.v.p.):

Tri om ACD 111605. in CD. hebodde.

AD 1902 14/6/51

CAN / CVN 21/6/51

13.439 Mbq68

B.
D.A./1-067/W. 998.

OP RAAM
ACD/te
DAT: 10/3/51
PAR: 07

06.383
19 JUNI 1951
ACD/111619

XI
De genaamde NIENHUIS, Harke, geboren te Voorburg, de 19-9-1908, gedomicilieerd te Eindhoven, thans verblijvende in België, heeft bij het Ministerie van Verkeerswezen een aanvraag ingediend tot het bekomen van een vliegvergunning.

Betrokkene, die zich liet opmerken in de zaak WESTERLING, zou naar België gekomen zijn om er, voor rekening van het Hulpcomité van Ambonesië, een onderzoek in te stellen.

Gelieve ons al de inlichtingen mede te delen die gij zoudt bezitten of kunnen inwinnen aangaande de antecedenten van betrokkene.

Le 12 juin 1951.

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

No.: 110522/I
Bijl.: 1

Betr.: Westerling.

UITGEBOKT

's-Gravenhage, 4 Juni 1951.
Javastraat 68.

ZEER GEHEIM PERSOONLIJK

./.

Ik heb de eer Uwe Excellentie ter kenniseming aan te bieden een afschrift van mijn schrijven van heden No.110522 aan Zijne Excellentie de Minister-President, naar de inhoud waarvan korthedshalve noge worden verwezen.

Het Hoofd van de Dienst
voor deze:

Aan Z.E. de Staatssecretaris
van het Min. v. Buitenlandse Zaken
Mr. N.S. Blom,
's-GRAVENHAGE.

Mr. A. van Maanen

Aan Zijne Excellentie
de Vice-Minister-President,
Minister zonder Portefeuille,
te
's-GRAVENHAGE.

B. 303

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

's-Gravenhage, 4 Juni 1951.
Javastraat 68.

No.: 110522
Bijl.: --

Betr.: Westerling.

UITGEBEERT

~~ZEER GEHEIM-PERSOONLIJK~~

Ik heb de eere Uwe Excellentie te berichten, dat, ingevolge Uw bij monde van Mr. Feek gedaan verzoek, een ambtenaar van deze dienst naar Parijs is gezonden teneinde aldaar, met gebruikmaking van de gebruikelijke verbinding, informatie in te winnen omtrent de vermoedelijke aanwezigheid in Parijs van WESTERLING en de mogelijkheid van contacten met officiële Franse militaire instanties. Het resultaat van dit bezoek is geweest, dat de aanwezigheid van Westerling in Parijs niet bekend was en dat gehouden nasporingen zijn verblijf aldaar niet hebben bevestigd. Verder werd de mogelijkheid van bedoelde contacten als volstrekt uitgesloten geoordeeld.

Ik moeg hieraan toevoegen, dat dezercijds is aangenomen, dat de bemoeienis van deze dienst met deze aangelegenheid hiernede is beëindigd.

Een afschrift van dit schrijven deed ik ter kennisgeving toekomen aan Zijne Excellentie de Vice-Minister-President, Minister zonder Portefeuille en aan Zijne Excellentie de Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken, Mr. H.S. Klein.

Het Hoofd van de Dienst,
voor deze:

Mr. A. van Maanen

Aan Zijne Excellentie
de Minister-President,
te
's-Gravenhage.

NOTA:
Van: KA-RA
Aan: H.B.V.D.
Onderwerp: WESTERLING.

4.6.1951.

Ten vervolge op onze nota van 31.5.51.j.l.

1. Na daartoe opdracht te hebben ontvangen van Plv. Hoofd B.V.D., begaf een lid van de afd.KA/RA, die een behoorlijke entrée bij de Franse diensten had, zich op Donderdagavond 31.5.1951, per vliegtuig naar Parijs.
2. Vóór zijn vertrek had hij zich, ter dekking van de mogelijkheid, dat zijn vragen ~~voor~~^{over} de affaire Westerling eventueel slecht zouden vallen, voorzien van een drietal goed gefundeerde medelingen, respectievelijk vragen aan de Franse dienst S.D.E.C.E., namens H.K.B.
3. Besloten was, in overleg met H.KA/RA, zich tot de S.D.E.C.E. te wenden, daar dit het meest betrouwbare lichaam leek, waarmede tevens de meest langdurige en intieme relaties bestonden.
4. Op Vrijdag morgen 1 Juni 1951 te 9.30 uur maakte de émissaire van de B.V.D. contact met de S.D.E.C.E. op middenniveau.
5. De eerste vragen verwekten geen enkele wrevel of onaangename sfeer, maar lichte verbazing en grote nieuwsgierigheid. Voor rapporteur stónd al spoedig vast, dat althans op dit niveau slechts sprake was van volslagen oprechtheid. Rapporteur zag dit echter met voorzichtigheid aan, waar het zeer wel mogelijk was, dat zijn zegslieden zelf over deze delicate zaken niet waren ingelicht. Hem werd al dadelijk met de grootste klem verzekerd, dat de Franse legerleiding zich met een avonturier als Westerling niet zou ophouden, laat staan hem zou steunen bij onder auspiciën van die leiding uit te voeren militaire "coups". Ten einde de reacties te observeren, vertelde rapporteur verder, dat Westerling zich toch een vrij lange tijd in Frans Marokko had opgehouden, een gebied, waarvan bekend is, dat de Resident Generaal er een zeer streng toezicht op vreemde elementen houdt. Voorts werd de S.D.E.C.E. door rapporteur ingelicht omtrent Westerling's vertrek per vliegtuig naar Parijs op 26.5.j.l. des avonds van Casablanca met de piloot Martinez. Op hun vraag, of hij mogelijk in het bezit van valse papieren was, is door rapporteur medegedeeld, dat over valse papieren niets bekend was, maar dat Westerling zich wel bediende van het alias LAMBRECHTS.

6. Om de affaire niet nodeloos te verzwaren, bracht rapporteur het gesprek op de zaken van H.K.B., diebverder werden afgedaan. Middelerwijl verstond zich rapporteur's zegsman met personen uit het Directoraat over de affaire Westerling. Rapporteur werd verzocht des middags wederom te verschijnen voor nadere inlichtingen.
7. Bij het tweede contact werd rapporteur uitdrukkelijk namens de directie terstond, en met de grootste stelligheid medegedeeld, dat contacten met Westerling, respectievelijk steun aan W., van de Franse Generale Staf, c.q. de bevelvoering in het Verre Oosten, of wel van de Generaal Delattre de Tassigny persoonlijk, volslagen onmogelijk moesten worden geacht. (Letterlijk: "la plus complète folie".) Waar zij echter nog geen inlichtingen ter plaats hadden kunnen bekomen, durfden zij niet zo ver te gaan tegenover rapporteur met dezelfde klem te verzekeren, dat er nooit een zuiver informatief contact tussen Franse militairen en Westerling zou hebben plaats gehad, tijdens diens verblijf in Frans Marokko. W. toch wordt wel gezien als een kundig krijgsman en een kenner der strategische problemen in het Verre Oosten. De S.D.E.C.E. acht echter zelfs een dergelijk contact onwaarschijnlijk, en met de Generaal Delattre de Tassigny persoonlijk zelfs uitgesloten. Deze is bovendien slechts hoogst sporadisch in Noord Afrika. Daar W. zich ook in Frans Marokko ongetwijfeld van het alias Lambrechts heeft bediend acht de S.D.E.C.E. het waarschijnlijk, dat hij U geheel onopgemerkt is gebleven. Wat zijn verplaatsing naar Parijs (en vandaar mogelijk weer naar elders) aangaat, werd rapporteur gezegd, dat dit zeer wel mogelijk was. De piloot Martinez zou ongetwijfeld een bestaande figuur zijn. Tussen Noord Afrika en Frankrijk vliegen een tiental privé Maatschappijtjes naast de Air France, die legale concessies bezitten. Veelal hebben deze zelfs aantrekkelijkertarieven dan de grote Maatschappij.
8. Om de zaak geheel tot klaarheid te brengen, zo deelde men rapporteur verder mede, was Westerling, alias Lambrechts, bij de politie van Parijs en omstreken, de hotelcontrolediensten en op de vliegvelden gesignaleerd. Zou men hem aantreffen, dan zou een korte hechtenis (48 uur, ten hoogste 72 uur) volgen, wegens het zich bedienen van identiteitspapieren op eensanders naam, waarna hem verzocht zou worden het land te verlaten. Na deze mededeling eindigde dit onderhoud, Rapporteur werd verzocht, des avonds te 19.00 uur weer terug te keren om eventuele inmiddels binnengekomen inlichtingen te horen. Bij het rendez-vous van 19.00 uur werd hem echter niets naders medegedeeld. Westerling was niet opgespoord.

9. Op Zaterdag 2.6.1951 vertrok rapporteur weder met het vliegtuig van 09.00 uur (le Bourget) naar Nederland, waar hij terstond mondeling rapport uitbracht aan het Plv.Hoofd B.V.D.

10. Conclusies van rapporteur:

a. de ambtenaren van de S.D.E.C.E. die rapporteur te woord stonden, maakten op hem zonder twijfel de indruk geheel oprecht te zijn. Ook hun latere mededelingen deden aan deze indruk geen afbreuk.

b. de leiding van de S.D.E.C.E. schijnt eveneens oprecht in zijn scherpe ontkenningen. Het is echter mogelijk, dat deze leiding over eventuele machinaties der Franse hoge militairen met W. niet is ingelicht.

Waar het instituut echter gelardeerd is met beroepsmilitairen (in actieve dienst, doch gedetacheerd) en absoluut een semi-militair karakter draagt, ("Renseignement stratégique"), lijkt dit onwaarschijnlijk. Rapporteur is dus geneigd te concluderen, dat er inderdaad niets is, en dat Westerling door middel van zijn trawanten hier te lande en elders de indruk wil wekken, zich van dergelijke belangrijke ondersteuning verzekerd te hebben, om zodoende de Nederlandse Regering te dwingen, aan zijn eisen te voldoen, hopen de, dat deze terug zal schrikken voor internationale verwickelingen.

c. Indien er wél sprake van Franse steun aan W. is, kan men wel aannemen, dat deze nu wel ingrijpend van karakter zal veranderen, en uitgesteld of mogelijk ingetrokken zal worden, nadat de B.V.D. de alarmklok bij de S.D.E.C.E. is gaan luiden. Westerling wordt thans zeker als "aangebrand" of indiscreet beschouwd.

d. de op zijn minst genomen "voortvarende" waarschuwing van het politieapparaat duidt volgens rapporteur op medewerking van de S.D.E.C.E. Bekijkt men het als een camouflage, dan wordt W. er in ieder geval onmogelijk mede.

Zijn alias wordt overal bekend, en de Franse militairen zouden niet durven ingrijpen in een eenmaal aan de politie verstrekte order.

De vraag blijft natuurlijk, of deze order werkelijk gegeven is door de S.D.E.C.E.

Dit is echter langs slinkse wegen door KA/RA na te gaan na enige tijd.

Zou daarbij blijken, dat de order wel is gegeven, maar b.v. eerst op 2, 3 of 4 Juni, dan is er reden aan te nemen, dat er inderdaad iets van een steun-complot was, en dat men de militairen de gelegenheid heeft willen geven in enkele dagen hun maatregelen te nemen.

NOTA

Van Mr. A. van Maanen

Aan H.BVD, plv. H.BVD

Woensdag 30 Mei 's-namiddags kwam de heer Serraris mij rapporteren van de heer Fock namens de Minister-President het verzoek te hebben ontvangen om coûte-que coûte de stukken in handen^z zien te krijgen, die bij Sweerts zijn aangetroffen bij zijn arrestatie en onder berusting zijn van de Procureur des Konings.

Overleg omtrent de te volgen werkwijze heeft geleid tot mijn beslissing dat een poging daartoe niet anders zou kunnen geschieden dan door tussenkomst van de Procureur-Generaal te 's-Gravenhage.

Donderdag 31 Mei, 2 uur 's-namiddags, wachtte de heer van der Laan mij op met de boodschap van de heer Fock het verzoek te hebben ontvangen, afkomstig van de Minister-President om in Parijs een onderzoek te doen houden omtrent de aanwezigheid van Westerling en zijn contacten met de Fransen.

Met mijn toestemming is de heer Ludolph dezelfde avond nog naar Parijs vertrokken met de opdracht om te onderzoeken hoe de kaarten in deze zaak liggen.

Dezelfde middag heb ik een bezoek gebracht bij de Staatssecretaris Blom om van hem zo mogelijk nog een aanknopingspunt voor het onderzoek te vernemen, naar aanleiding van een onderhoud over een Ambonezen-kwestie, dat Mr. Einthoven destijds met hem gehad heeft.

Ik heb gemeend Minister Teulings hierover te moeten inlichten hetgeen op 1 Juni gebeurd is, bij welke gelegenheid mij bleek, dat de Minister reeds op de hoogte was van deze zaken door de behandeling daarvan in de Ministerraad. Minister Teulings hechtte zijn goedkeuring aan, dat de Procureur-Generaal te 's-Gravenhage ingeschakeld was voor het verkrijgen van inzicht omtrent de inhoud van de stukken van Sweerts en de resultaten van de heer Ludolph gaven hem geen aanleiding tot commentaar. Des namiddags heb ik de heer Fock bezocht om hem inlichtingen te vragen over de compromitterende aard van deze stukken. Mr. Fock zeide hiervan geen idee te hebben, maar dat hij het niet uitgesloten achtte dat in deze zaak compromitterende medewerking van hoge ambtenaren of particulieren of officieren zou blijken. De resultaten zouden in elk geval met de grootste discretie moeten worden behandeld, maar hij zeide, dat de Regering, gesteld voor de keuze om hierin haar neus te steken of de zaak in de doofpot te houden, haar keuze op het eerste bepaalt. Door mij is de suggestie van Minister Teulings overgenomen om het aanvullende onderzoek te baseren op een verdenking van deviezensmokkel.

KA, 4.6.51

*geline
Ludolph
1/2/51*

*I. Serraris heb
onderhand met
P.G. Mr. Fock
om de kaarten
in deze zaak*

*Le. zelf met
ingating van de
thuis gekomen, het
welk reeds ginge
parties en
Ministerraad*

*Blom
Teulings*

De twee savonds is tekenening
van de twee ydeler machines
vervolgd naar Parys (onder
de twee tekeningen) per stichting
van Casallanck.

2. Ook dit draait op F. sause
medelanking stoffen de goeder
Zach wordt dan per Melick.

Volgens de van F. rek op 31.5.51 te
14.15 bus.

P

gn.
/ 3/5

Arrivanshal

NOTA:

Van: KA-RA

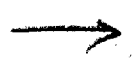
Aan: H.BVD

Ondewerp: WESTERLING.

31-5-1951.

1. Mr. Fock deelde mij hedenmorgen het volgende mede:
 - a. er zijn berichten ontvangen, dat WESTERLING zich momenteel in Frankrijk (Parijs?) bevindt;
 - b. er zijn berichten ontvangen, die erop wijzen, dat Westerling iets van zin is in het Verre Oosten (Gerani?)
 - c. er zijn berichten ontvangen, die er op wijzen, dat Westerling van bepaalde Franse zijde gesteund wordt.
2. Aangezien de Regering een nieuwe actie Westerling zeer onaangenaam zou vinden, is er de Regering veel aan gelegen te weten of het juist is, dat Westerling van bepaalde Franse zijde gesteund wordt. Derhalve is door Min. Pres. en Staatssecretaris B.Z. besloten terzake officiële inlichtingen te vragen via onze Ambassade te Parijs aan de Quai d'Orsay. Daarnaast is echter tevens besloten te trachten via onze Franse relaties terzake inlichtingen te verkrijgen, waarbij uiteraard niet vermeld mag worden, dat ook aan de Quai d'Orsay inlichtingen zullen gevraagd worden.
3. Mr. Fock vroeg mij derhalve op de kortst mogelijke termijn - het liefst door één onzer mensen naar Parijs te sturen - te trachten antwoord te krijgen op de volgende vragen:
 - a. is W. in Frankrijk?
 - b. wordt hij door een bepaalde groep in Frankrijk gesteund? (Men vermoedt van bepaalde militaire zijde, aangezien hij 3 maanden in Marokko zou verbleven hebben en aldaar "belangrijke" adviezen zou verstrekt hebben aan de Lattre de Tassigny over de oorlog in Indo-China).
 - c. zo ja, door welke groep?
4. W. reist zoals bekend op een vals paspoort ten name van Lambrechts. Onder geen beding mag aan de Fransen gezegd worden, dat dit paspoort vals is, anders wijzen zij hem misschien naar Nederland uit en dat wil de Regering tot elke prijs vermijden.
5. Dzz. moge geadviseerd worden de Heer Ludolph nog heden naar Parijs te laten vertrekken met opdracht zo mogelijk op de bovenstaande vragen antwoord te verkrijgen en vóór 2 Juni 1951 terug te keren.
6. Aangehecht een brief van B.Z. aan Hoge Commissaris Djakarta ter orientatie. Brief moet terug aan Mr. Fock, maar wij mogen copie laten maken, mits hiervan niet aan B.Z. worde blijk gegeven.

26-5-51
 Vertrek W. van Casabl.
 per vl. n. P. (overeen-
 onbekend) met
 P. Pilot
 Martini

1. 22.5.51 R. vertrekken v. V.
Operatie voetloepij stoppen
Wachten op bus conquire

2. Nadere precisie naar activiteit
v. Hoge in NFR.

3(a) Ke 1^e ten v. R. heeft voortdurend
wat in dit? Philakie met R.?
Dets te weten.

Indien niet wac, dat bij
oprechte de laatste loep loepje
en dan middel vindt den helm
te wac. + + + + + en nu juist 1948.
om wac. R. te bevestigen die een
hantloepje.

alt. Cultural.

MILOSZ

30.6.1948

2^e del. en

mit interessant

9. C.; naad v. stad. een overvloed
E hebben grote party 3e in E.
Vlocht; deze opvoeding naar
Filipi en dan naar de kanten
Antwerpen v. R. Chink of
Delen schip v. R. E v. R. bekende
Wij willen weten alles hierin
weten want de krap, die niet heeft
beweerd dat de krap in k. d.
Lid. (dit is een nieuw adriatic)
Wij hebben dat v. R. die krap hierin
dit niet heeft. heeft geplaatst
smelt het is in de krap k. d. w. w.
als dat he is, k. d. w. w. v. R.
eruit g. d. w. w. v. R. k. d. w. w.
dingen.

precisie naar de
data

Van penspraken

lke. 20/1

± 24.4 v. R.

Marie Schoon

Juffr. v. Hassan

komt 2e w. w.

blijft w. w. 2

ruud w. w.

NOTA:
Van: KA-RA
Aan: H.BVD
Ondewerp: WESTERLING.

31-5-1951.

1. Mr. Fock deelde mij hedenmorgen het volgende mede:
 - a. er zijn berichten ontvangen, dat WESTERLING zich momenteel in Frankrijk (Parijs?) bevindt;
 - b. er zijn berichten ontvangen, die erop wijzen, dat Westerling iets van zin is in het Verre Oosten (Ceram?)
 - c. er zijn berichten ontvangen, die er op wijzen, dat Westerling van bepaalde Franse zijde gesteund wordt.

2. Aangezien de Regering een nieuwe actie Westerling zeer onaangenaam zou vinden, is er de Regering veel aan gelegen te weten of het juist is, dat Westerling van bepaalde Franse zijde gesteund wordt. Derhalve is door Min.Pres. en Staatssecretaris B.Z. besloten terzake officiële inlichtingen te vragen via onze Ambassade te Parijs aan de Quai d'Orsay. Daarnaast is echter tevens besloten te trachten via onze Franse relaties terzake inlichtingen te verkrijgen, waarbij uiteraard niet vermeld mag worden, dat ook aan de Quai d'Orsay inlichtingen zullen gevraagd worden.

3. Mr. Fock vroeg mij derhalve op de kortst mogelijke termijn - het liefst door één onzer mensen maar Parijs te sturen - te trachten antwoord te krijgen op de volgende vragen:
 - a. is W. in Frankrijk?
 - b. wordt hij door een bepaalde groep in Frankrijk gesteund? (Men vermoedt van bepaalde militaire zijde, aangezien hij 3 maanden in Marokko zou verbleven hebben en aldaar "belangrijke" adviezen zou verstrekt hebben aan de Lattre de Tassigny over de oorlog in Indo-China).
 - c. zo ja, door welke groep?

4. W. reist zoals bekend op een vals paspoort ten name van Lambrechts. Onder geen beding mag aan de Fransen gezeukt worden, dat dit paspoort vals is, anders wijzen zij hem misschien naar Nederland uit en dat wil de Regering tot elke prijs vermijden.

5. Dzz. moge geadviseerd worden de Heer Ludolph nog heden naar Parijs te laten vertrekken met opdracht zo mogelijk op de bovenstaande vragen antwoord te verkrijgen en vóór 2 Juni 1951 terug te keren.

6. Aangehecht een brief van B.Z. aan Hoge Commissaris Djakarta ter orientatie. Brief moet terug aan Mr. Fock, maar wij mogen copie laten maken, mits hiervan niet aan B.Z. worde blijk gegeven.

*acc. en na
terugkeer gaarne
terstond contact
met mij /
- 31/5*

1. Wras + Polaris opmerking gegeven met betrekking tot inrichting
papieren ex Sweerts (Louvain).

2. In verband met in Frankrijk, en de verwachting dat hij geïnteresseerd is
in een mededeling, dat hij wapens heeft aangekocht.
Is het juist, dat hij geïnteresseerd is? Het zou de Fr. met hem
afmaken dat een mededeling is.
Bevestiging van Guand. 2000, benaderen.

3. Brief nr 2 aan de Comitee

4. Wras in Maastricht op 2 juni. Tot 2 juni 12.00 uur heeft hij
aan de hand krijgen, of niet.
toe te zeggen dat het is.

by hebben de schied W in Frankrijk (Parys)
Wras in de hand krijgen, of niet.
Wras in de hand krijgen, of niet.
dan wordt, welke tevens een brief is, en moet worden.
Wras in de hand krijgen, of niet.
Wras in de hand krijgen, of niet.
Wras in de hand krijgen, of niet.

T

UITTREKSEL

Uit : PD 15857

Naam: SUZENAAR, Tonny

Voor : OD 1902

Naam: AFFAIRE SWEERTS-WESTERLING, STICHTING "DOOR
DE EEUWEN TROUW", BUREAU ZUID-MOLUKKEN.

Ag. nr: 109764

Afz. :

Datum:

Aard van het stuk: Rapport betreffende W.H.H.COLSON en zijn betrekkingen met WESTERLING.

Zie aangehechte stukken.

Uitgetr. door: vP

Op aanwijzing van: CAW

Datum: 15-2-52

D 38 - 10.000 10204 - 51

Contact met M. POT:

Eind April of begin Mei 1951 werd ik opgebeld door POT (Meine POT, geboren 5 Februari 1923, zie Opsporingsblad A 254/51). Hij wilde een ontmoeting met mij hebben en zeide, dat hij in grote moeilijkheden zat. Wij maakten een afspraak, dat ik hem op 4 Mei 1951 zou ontmoeten in Hotel Piet van Kempen te Brussel. Die avond kwam POT, die mij vertelde, dat hij moeilijkheden had, omdat de politie hem zoekt voor vervalsing van paspoorten. Ik heb hem nimmer gevraagd of het paspoort van WESTERLING eveneens van hem afkomstig was. Ik neem wel aan, dat hij WESTERLING aan een paspoort heeft geholpen. POT is nl. een idealist en heeft veel op met de Ambonnesen. Hoe hij contact heeft gehad met WESTERLING is mij niet bekend. De grootste moeilijkheid voor POT was, dat hij contact had met van DONK.

P.M.K. SWENNER:

Ik moet U hierbij vertellen, dat laatstgenoemde een schuilnaam gebruikt. Toen ik voornoemd onderhoud met de Heer van LENTE had, liet deze mij een foto zien van van DONK, doch dit was niet dezelfde persoon, die met ons in het vliegtuig had gezeten. Toen liet hij een andere foto zien en deze was van een zekere SWENNER, die ik her-

109764

kende als de man, die met ons in het vliegtuig naar Tanger was gegaan. Ik weet ook, dat SWERNIS, zo zal ik hem naar noemen de schuilnamen van BERT en LUBOIS gebruikt heeft. POT vertelde mij, dat SWERNIS een man was, die in contact stond met het Bureau Zuid-Molukken en over veel geld zou beschikken. Hij zou een grote bankrekening hebben in Tanger. Dit geld zou volgens POT aan het Bureau Zuid-Molukken behoren en ter beschikking gesteld zijn van SWERNIS om gebruikt te worden voor de aankoop van vliegtuigen en materiaal (ik vermoed oorlogsmateriaal voor dropping boven Anboan). De contacten van het Bureau Zuid-Molukken zouden lopen via de personen Piet LOCOLLO en PELOPEY.

POT zeide, dat SWERNIS druk op hem had uitgeoefend i.v.m. zijn verkeerde handelingen op het Nederlandse Consulaat; hij was bang voor SWERNIS en wilde niet met hem samenwerken. POT vertrouwde SWERNIS ook niet en was bang, dat SWERNIS dit geld zou verduisteren. POT vertelde, dat SWERNIS in België de doodstraf had gekregen en direct na de bevrijding in Amsterdam had vastgezeten en vervolgens werkzaam was geweest bij en beschermd door de Engelse Intelligence Service.

Hij zou ook een ontmoeting hebben met SWERNIS; vermoedelijk op Zaterdag 5 Mei of Zondag 6 Mei 1951. POT was dan van plan om SWERNIS aan te geven bij de politie; hij zeide tenslotte, dat hij een Commissaris van de Belgische Veiligheid in Antwerpen kende en dat hij met deze een afspraak zou maken voor een ontmoeting, teneinde de zaak SWERNIS te bespreken. Dit is echter door onze arrestatie op 5 Mei 1951 niet doorgestaan."

Algemeen:

Hij is ook bekend, dat WESTERLING op een villa van een Belgische industrieel verbleef en ik heb hem daar ook eens bezocht. De naam was ROUCHET in BRUXELLES. Daar heb ik twee sportvliegtuigen gezien. Vanuit Nederland heb ik tweemaal een brief geschreven aan WESTERLING. Ik adresseerde de deze brieven aan Mr. GAUTHIER, Chef Poste de la Police, Ifrene, Marokko. Deze gaf de brieven dan aan geadresseerde door WESTERLING schreef mij terug, dat hij de twee brieven ontvangen had, maar dat deze geopend waren geweest en voorzien van een stempel van de Officier van Justitie te 's-Gravenhage.

Ik weet ook, dat WESTERLING op het ogenblik erg naar zijn vrouw verlangt, omdat er een baby geboren moet worden omstreeks Juni.

De duizend Belgische francs, die ik in mijn bezit heb ik gekregen van de familie de BUIJN, wonende te Brussel, Rue de l'Arse 80.

Mijn plan was om in Nederland te blijven en ik heb getracht een baan te krijgen bij de Nederlandse Binnenlandse Veiligheidsdienst. Men heeft mij een keer opgeroepen om te verschijnen bij de Chef Afdeling Personeelzaken, de heer van DER, maar daarna heb ik niets meer vernomen.

Mocht ik nadere gegevens over deze zaak kunnen verkrijgen dan zal ik U uitnodigen om mij eerste komen bezoeken.

GOLSON

M. de Maess

NOTA VAN HB.
AAN HBVD. *Krb.B 610.*

Bijlage: één.

Naar aanleiding van Uw nota van 9 Mei
1951 doe ik U hierbij een rapport toekomen,
naar de inhoud waarvan ik.U moge verwijzen.

12-5-1951.
HB.

[Handwritten signature]

*H. D. t. l. waarna gaarne
retour t. l. van kn. v.
GA /
23/1*

VAN: B II
AAN: HB.

In Maart 1951 ontving ik telefonisch opdracht van plv. HBVD om mij te begeven naar Mr. de Kanter van Buitenlandse Zaken, waar ook de Nederlandse Consul-Generaal te Antwerpen aanwezig was in verband met de aankomst van 3 Nederlanders te Tanger.

Bij Mr. de Kanter vernam ik van de Heer Middelburg, Consul-Generaal te Antwerpen, dat één der Nederlanders, die te Tanger aangekomen was, in het bezit was van een Ned. paspoort, afgegeven te Antwerpen en ten name van een Nederlander die groentenhandelaar te Antwerpen is. Deze groentenhandelaar bevond zich echter nog steeds te Antwerpen.

Het vermoeden was dus gerezen, dat de te Tanger aangekomen Nederlander houder was van een vals paspoort. Volgens geruchten was zijn werkelijke naam Westerling.

De Consul-Generaal verzocht een onderzoek naar mogelijke fraude, gepleegd door het Consulaat-personeel.

Ik heb Mr de Kanter geadviseerd zich te wenden tot de P.G.. Gezamenlijk zijn wij naar Mr v. Gilse gegaan, die toezegde een rijksrechercheur naar Antwerpen te zullen zenden.

Ik heb de P.G. verzocht de BVD op de hoogte te willen houden van feiten, welke zouden blijken en voor de Dienst van belang waren. Hij heeft dit toegezegd. Ik persoonlijk heb niets van het resultaat van het onderzoek vernomen.

Vervolgens heb ik plv. HBVD telefonisch verslag van het gebeurde uitgebracht.

Over de aankomst van de 3 Nederlanders te Tanger, waarvan de één Westerling zou zijn, de tweede Colson (een sollicitant voor de BVD) en de derde de bekende van de Donk (part.inlichtingendienst) had ik tevoren schriftelijk kennis gegeven aan HC (als ik mij goed herinner t.a.v. de Heer v.d. Most).

11-5-1951
B II.

NOTA van: H BVD

HC

(op. aan Mrs Felderhof en Van Maanen)

HD

KA/RA

H KB

Betreft : Onderhoud met Hr. Adriaanse op 9 Mei 1951.

Tijdens mijn bezoek op heden, 9 Mei, aan de Heer Adriaanse, leraar Secretaris-Generaal van Buitenlandse Zaken deed ik hem mede uit Brussel bericht ontvangen te hebben, dat de bekende Dirk VAN DENK vermoedelijk identiek is met Pierre SWERTS en dat deze laatste naar alle waarschijnlijkheid in het bezit is van 1 of meer paspoorten, gestolen uit het Antwerps Consulaat-Generaal. Ik heb mij hierover zeer verontwaardigd gevoeld en hem gevraagd hoe deze zaak in Antwerpen zich eigenlijk had toegedragen. Zijn antwoord hierop was: "Maar hier weten jullie toch alles van" en toen ik dit onkende stelde hij zich met Hr. de Kauter in verbinding, die telefonisch mededeelde, dat hij aangifte van de vernissing van de paspoorten had gedaan bij de Heer Van Gilse in het bijzijn van, naar hij meende, de Heer Grubbendam, maar het kon ook een andere ambtenaar van de B.V.D. zijn.

Het dossier zal, zodra dit is overgetikt, alsnog aan ons worden toegestuurd.

Ik kreeg de indruk, dat de Heer Adriaanse te goeder trouw was (zoals gewoonlijk) en dat de veronderstelling van D dat men dit opzettelijk voor ons verborgen gehouden heeft, onjuist blijkt te zijn. De Kauter is vermoedelijk bij zichzelf te zoeken, doordat de ambtenaar, die bij het gesprek met Van Gilse aanwezig was, dit niet aan de betrokken afdelingen heeft gerapporteerd. Ik wil dit gaarne uitgezocht hebben.

Voorts beloofde ik Adriaanse in te lichten over de kwestie Van Denk/SwertS, waarover de Heer Wijnhuizen en KB inlichtingen kunnen verschaffen (Wijnhuizen heeft deze inlichtingen reeds bij ons ingediend). Aangezien KA/RA toch bezig is een rapport samen te stellen voor de Amerikanen, zou een afschrift hiervan meteen door kunnen gaan naar Adriaanse.

9 Mei 1951.

H BVD

H BVD

Het is dus van ore de lezing afkomstig was dat de paspoortenverduwing bleeft naar de BVD was onthouden ingelicht over de Heer Adriaanse's lekte.

Deze kwestie komt nu in een merkwaardig licht te staan, want volgens Tisser, heeft hij (Tisser) op de stukken hiërarchisch stukende, aan Hr. Jansen ~~of de BVD~~ die niet moet weten waarop Hr. Tisser twijfelt het op te lossen.

Her zie eens wel bliken wanneer de onbekende
broed man die bij her gefond met ten silse bezinnend
was. met wie de bes komt.

Stare

10/5/57

[The following text is extremely faint and illegible, appearing to be a series of lines or a list.]

[The following text is also extremely faint and illegible, appearing to be a series of lines or a list.]

106086 eb.383 09.11 Gr. 6250
06.14 06.14
06.383
C GEHEIM.

PROCUREUR-GENERAAL

bij het Gerechtshof te 's-Gravenhage,
fungerend DIRECTEUR van POLITIE

21 MEI 1951

ACD/ log 653

No. 1674 R.P.

's-Gravenhage, 17 Mei

1951.

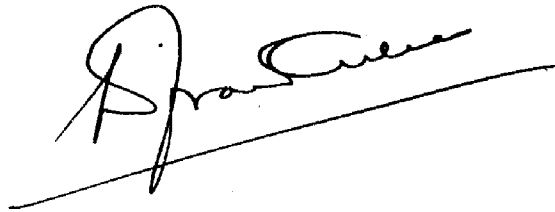
Betreffende : H.J.Ronken
(is P.M.E.Sweerts)
S.M.Hoeven.
Bijlage : 1.

Verzoeken bij beantwoording datum
en nummer dezes te vermelden

co 106086

Naar aanleiding van Uw schrijven van
2 Mei j.l., No. 108081, betreffende H.J.RON-
KEN en S.M.HOEVEN, heb ik de eer UHoogedel-
Gestrenge hierbij te doen toekomen rapport
No. 475 Geheim d.d. 15 Mei 1951 van de In-
specteur-Rijkarechercheur D.C.van Lente, be-
vattende gegevens omtrent M.POT, R.P.P.WES-
TERLING, W.H.M.COLSON, P.M.E.SWEERTS en H.
NIENHUIS.

De Procureur-Generaal,
fgd.Directeur van Politie,

Aan de Heer Hoofd van de Binnenlandse Veiligheidsdienst
(ter attentie van Mr.K.E.Breslau).

RIJKSRECHERCHE
's-GRAVENHAGE

R a p p o r t

No. 475. GEHEIM

Betreft :
R.P.P. WESTERLING
M. POT
W.H.M. COLSON
P.M.E. SWEERTS
H. NIENHUIS

Betreffende de politieke activiteit welke zich rondom Raymond P.P. WESTERLING, geb. 31-8-'19, gedurende en na diens verblijf te Brussel, heeft ontwikkeld, moge ik U Edelgrootachtbare enkele feiten rapporteren die mij zijn gebleken bij het onderzoek, dat ik dezer dagen in samenwerking met de Gerechtelijke Politie te Antwerpen instelde tegen :

Meine POT
geboren te 's-Gravenhage, 5 Februari 1923, voorheen werkzaam bij het Consulaat-Generaal der Nederlanden te Antwerpen, tegen wie door de Belgische Justitie een strafrechtelijke vervolging wordt ingesteld terzake het ontvreemden van Nederlandse blance paspoorten en andere bescheiden en tegen wie door mij proces-verbaal is opgemaakt wegens het verduisteren en vervalsen van dergelijke bescheiden.

Meine POT, maakte in het najaar van 1950, door tussenkomst van zijn vriend :

Willem Hendrik Meindert COLSON
geboren te Klatten, 24 December 1925, wonende Groeneveld 5 te Baarn, in het pension van WESTERLING aan de rue de la Concerde 59 te Brussel, kennis met laatstgenoemde.

Zij werden spoedig volgelingen van WESTERLING en toen deze in Januari 1951, door de Procureur-Generaal te Amsterdam werd signaleerd in het opsperingsregister, besloten zij om de vlucht van WESTERLING te vergemakkelijken. POT had intussen reeds een vals paspoort voor WESTERLING gemaakt onder de naam LAMBREGTS.

Enkele dagen vóór de afreis zou plaatsvinden, liet WESTERLING POT en COLSON kennismaken met een man die zich VAN DONK noemde doch die later bleek te zijn de te Brussel (Tongeren) ter dood veroordeelde

Pierre Marie Ernest SWEERTS
geboren te Sint Joost ten Noede, 27 December 1918.

Samen met SWEERTS alias VAN DONK en COLSON vertrek WESTERLING alias LAMBREGTS op 1 Februari 1951, met een door eerstgenoemde gescharterd vliegtuig van het vliegveld te Lille (Fr) naar Tanger.

Aan
de Heer Procureur-Generaal
fgd. Directeur van Politie
bij het Gerechtshof
te 's-Gravenhage.

SWEERTS

SWEERTS keerde twee dagen daarna met hetzelfde vliegtuig terug terwijl COLSON op 31 Maart 1951, met een lijnvliegtuig terugkwam.

Na de terugkeer van SWEERTS heeft POT geheel onder de invloed van deze gewerkt aan de voorbereidingen tot het bezetten van de Zuid Molukken.

Op 5 Mei werden POT en COLSON en op hun aanwijzing werd op 6 Mei 1951, SWEERTS te Brussel aangehouden. Bij het gezelschap had zich nog vervoegd:

Harke NIENHUIS

geboren te Veerburg, 19 September 1908, koopman, wonende Redenbachlaan 11 te Eindhoven.

Laatstgenoemde bleek te zijn aangezocht als bestuurder van het vliegtuig dat zij intussen in België hadden gekocht.

Bij de aanhouding waren SWEERTS, POT en COLSON juist gereed om per auto naar FRANKRIJK te vertrekken. In bedoelde auto en ook in de kamer welke SWEERTS en POT in Brussel hadden betrekken, werden alle mogelijke bescheiden en voorwerpen gevonden o.a. een groot gedeelte van de bij het Consulaat-Generaal der Nederlanden te Antwerpen ontvreemde Nederlandse paspoorten; een aantal stafkaarten van de Zuid-Molukken; een filmtoestel; enige automatische pistolen; een aantal militaire identiteitskaarten en paspoorten met het hoofd "Republiek Maleekse Selatan" en daar- onder "Republic of the South Molucas". Een deel daarvan was reeds onder allerlei gefingeerde namen ingevuld en van foto's voorzien, waarna ze waren getekend door SWEERTS in diens kwaliteit van General Officer in Command of the S.M. Republican Forces, met de naam "DOELOENG".

Voorts werden vlaggen, eremedailles en linten gevonden die, zoals uit de voorlopig afgenomen ver- horen bleek, bij de bezetting van de Zuid Molukken meesten werden gebruikt en uitgereikt.

Een groot aantal van genoemde identiteitskaarten en paspoorten zou reeds verzonden zijn naar Nederland.

Uit de gevonden correspondentie bleek dat er grote rivaliteit heerst tussen de verschillende groepen die de actie "WESTERLING" steunen. Zelfs schijnt het de bedoeling te zijn geweest om SWEERTS, die men wantreurt, op korte termijn te liquideren. Bij de gevonden schrifturen bevindt zich een ongetekend stuk waarin dit besluit is vermeld.

SWEERTS beweert dat hij de hoogst aanwezige Generaal is en dat ook WESTERLING onder zijn bevelen staat.

De bij elkaar gebrachte gelden welke verscheidene tennen vertegenwoordigen, zijn volgens SWEERTS nog onverdeeld. Er zijn millieenen nodig. Volgens POT is vanuit Nederland ongeveer f. 270.000- gekomen.

Het ordenen van de uitgebreide documentatie is echter door de Gerechtelijke Politie te Antwerpen nog niet voltooid, zedat door mij slechts dit summier

verslag

verslag kan worden gegeven.

Tegen COLSON en NIENHUIS schijnt geen strafvervelging te worden ingesteld door de Belgische Justitie. Eerstgenoemde is intussen naar Nederland uitgeleid, terwijl laatstgenoemde op vrije voeten zou worden gesteld.

Ongetwijfeld hebben er bij het voeren van deze actie ernstige deviezenvertredingen plaats gehad, doch hierin is niet voldoende bewijs verzameld kunnen worden.

Niet onmogelijk is, dat er Nederlanders zijn die - wanneer zij vernemen dat SWEERTS het bijeengebrachte geld voor een ander deel heeft gebruikt dan waarvoor het gegeven is - hiervan aangifte zullen doen. Dergelijke aangiften zouden bij de Belgische Politie welkom zijn, blijkbaar omdat men van plan is om tegen SWEERTS krachtige maatregelen te nemen.

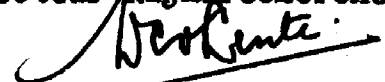
Het wegnemen en vervalsen der paspoorten is door POT volledig toegegeven.

Laatstgenoemde is een overspannen mens die zich idealist noemt en dat ongetwijfeld ook wel tracht te zijn. Er bestaat geen vermoeden dat hij bij deze actie geldelijk voordeel heeft gehad. Hij werd als een zwerver in een zeer verwaarloosde toestand aangetroffen. Hij verklaarde dat SWEERTS hem herhaaldelijk geslagen had.

Hij gedraagt zich als een querulant, die zich in scherpe bewoordingen uitlaat over de houding van de Nederlandse Regering met betrekking tot de soevereiniteitsoverdracht. Hij zegt zich te schamen dat hij Nederlander is..

Overigens doet de gehele geveerde actie zoals die door SWEERTS en POT wordt besproken, erg kinderlijk aan, doch daarentegen zijn zij met het plegen van hun dwaze handelingen naar mijn mening wel in staat om hier en daar verwarring te stichten.

's-Gravenhage, 15 Mei 1951.
De Inspecteur-Rijkarechercheur,

D.C.v.Lente.

B 656
AKR
No: 259.- DIENSTGEHEIM.-

Onderwerp: "Voortvluchtige Nederlander
M. P O T, te Antwerpen".-

Bijlagen: één.-

A A N : H.- B.V.D.-

V A N : W.-

108081 & 106086
B 830
In aansluiting aan d.z.schrijven, No: 247, d.d. 27 April 1951, betreffende bovenvermeld onderwerp, moge ik U het volgende berichten:

De op Woensdagvoormiddag - 2 dezer - van PHC telefonisch ontvangen gegevens, omtrent het resultaat van het ingestelde onderzoek inzake de identiteit van de zich noemende RONKEN, H.J. en HOEVEN, S.M., werden door mij in de namiddag van diezelfde dag, telefonisch doorgegeven aan "Rival" te Antwerpen.

Hierbij deelde "Rival" mij mede, dat bij zijn Dienst reeds gebleken was, dat RONKEN en SWEERTS, één en dezelfde persoon is, zonder dat hij mij daaromtrent bezwaarlijk telefonisch nadere uitleg kon geven.

Op mijn mededeling aan "Rival", dat ik voornemens was, hem in de namiddag van Vrijdag, 4 dezer, te Antwerpen te komen bezoeken, vernam ik van hem, dat hij Vrijdag verlof had en derhalve niet op zijn bureau aanwezig zou zijn, maar dat hij de met het onderzoek van de zaak-POT belaste Inspecteur van zijn Dienst - genaamd BRIERS - opdracht zou geven, mij te ontvangen en de nodige inlichtingen te verstrekken.

Vorenbedoelde - van PHC telefonisch ontvangen-gegevens, -zijn door mij op schrift gesteld (zie bijlage I) en vervolgens in de namiddag van Vrijdag, op het bureau van "Rival" te Antwerpen, aan genoemde Inspecteur Briers overhandigd.

Bij het onderhoud met Inspecteur Br. vernam ik het volgende:

Op diens verzoek, werd de Nederlandse Consul-Generaal de Heer MIDDELBURG, door "Rival" in kennis gesteld met het resultaat van het - naar aanleiding van de door de Commandant van een Belgisch Leger-onderdeel aan de Heer "MEINE", ambtenaar Nederlands Consulaat te Antwerpen geadresseerde brief - ingestelde onderzoek.

De aan de Heer MIDDELBURG verstrekte inlichtingen omtrent bedoeld resultaat, komen in grote trekken overeen, met hetgeen daaromtrent door mij is gemeld, bij d.z.schrijven, No: 247, d.d. 27 April 1951.-

Zoals

06.331.2
06.212.6 5 Mei 1951.-

06.384
06.321.1
09.293

[Handwritten mark]

06.384
09.293
8 MEI 1951
ACD/108472

04.211.1
09.293
06.212.92
06.384-09.293

Zoals ook in genoemd schrijven gemeld, is de Rijks-rechercheur VAN LENTE te 's-Gravenhage, belast met het onderzoek contra: Meine POT.

Alhoewel VAN LENTE tot nu toe nog niet bij de Dienst van "Rival" te Antwerpen is geweest, is het Inspecteur Br. toch bekend, dat hij - hetzij schriftelijk, of wel mondeling, d.w.z. telefonisch, terzake contact met de Heer MIDDELBURG onderhoudt.

Hoogstwaarschijnlijk heeft de Heer MIDDELBURG de namen RONKEN en HOEVEN, telefonisch of schriftelijk doorgegeven aan VAN LENTE, tot het instellen van een onderzoek betreffende de indentiteit van die beide personen.

Inspecteur Br. grondt dit vermoeden op het feit, dat j.l. Maandag, 30 April, "Rival" van de Heer MIDDELBURG toegezonden kreeg, een foto van:

S W E E R T S, Pierre Marie Ernest, geboren te St-Joost-ten-Noode (Brussel) op 27-12-1918, Belg, laatstelijk gewoond hebbende te LANKLAAR (Belgisch Limburg), - met een begeleidend schrijven, waarin de Heer MIDDELBURG het vermoeden uitdrukt, dat dit dezelfde persoon is, als die in de nacht van 17- op 18 April j.l. aan de Antwerpse verkeerspolitie heeft opgegeven genaamd te zijn: RONKEN, H.J.

Gegevens omtrent het woonadres in Nederland van deze SWEERTS zijn in dat schrijven echter niet vermeld.

Uit één en ander valt derhalve de conclusie te trekken, dat de Rijks-rechercheur VAN LENTE, ook reeds achter SWEERTS aan zit en de Procureur-Generaal te Den Haag, zeer vermoedelijk op de hoogte is.

Volgens mededeling van Inspecteur BRIERS, waren in de Belgische militaire vrachtauto, - die tengevolge van de door de zich noemende RONKEN bestuurde "Buick" in de nacht van 17- op 18 April veroorzaakte aanrijding werd beschadigd-tijdens die aanrijding gezeten, een viertal Belgische militairen, te weten: één Luitenant, twee Onderluitnants en één soldaat.

De van de Heer MIDDELBURG ontvangen foto van SWEERTS is in de voormiddag van Woensdag, 2 dezer, door BRIERS vertoond aan vorenbedoelde vier Belgische militairen, waarbij drie hunner daarvan onmiddellijk herkenden de bestuurder van de "Buick", die aan de Antwerpse verkeerspolitie opgaf genaamd te zijn: RONKEN.

De vierde militair, zijnde één der twee Onderluitnants, verklaarde, de bestuurder van de "Buick" niet zo goed te hebben opgenomen en hem dan ook niet met zekerheid van die foto te herkennen.

De door BRIERS gehoorde ambtenaren van de Antwerpse verkeerspolitie, die het onderzoek inzake de plaats gehad hebbende aanrijding instelden, verklaarden eensluidend, dat de zich noemende RONKEN, alsmede de zich in zijn gezelschap bevindende vrouwspersoon, genaamd HOEVEN, beiden in het bezit waren van een geldig Nederlands paspoort, waaruit zij de gegevens, betreffende hun namen en identiteiten hebben genoteerd.

Daar

Daar zij niet de minste argwaan koesterden omtrent de echtheid van die paspoorten, hebben zij echter de nummers daarvan niet overgenomen en ook niet gecontroleerd.

∠ hij

Zowel vorengenoemde Belgische militairen, als de leden van de Antwerpse verkeerspolitie, verklaarden bij hun verhoor aan Inspecteur BRIERS, dat de zich noemende RONKEN, zeer brutaal en arrogant optrad. Vooral onmiddellijk na de plaats gehad hebbende aanrijding, waarbij/de oorzaak daarvan in de schoenen wilde schuiven van de bestuurder van de Belgische vrachtauto, deed "RONKEN" zeer aanmatigend en deelde daarbij aan de Belgische Luitenant en Onderluitenant mede, dat hij een Nederlands Generaal was.

Volgens mededeling van Inspecteur BRIERS, is voornoemde SWEERTS, in 1946 bij vonnis van het Krijgs-auditoraat te Tongeren, bij verstek, tweemaal ter dood veroordeeld, n.l. wegens ernstige Gestapo-activiteiten en tevens terzake van een tijdens de bezetting gepleegde moord op een Ontvanger van de Belastingen of van de Douanen te Ianklaar (B.), terwijl hij daarnaast nog van verscheidene andere moorden wordt verdacht.

In Belgisch Limburg en zelfs ver daarbuiten, zou SWEERTS als een zeer gevaarlijk persoon bekend staan.

Op de door "Rival" van de Heer MIDDELBURG ontvangen foto van SWEERTS, is deze gekleed in een soort gevangenis-pak en aan de achterzijde is die foto voorzien van een blauw-kleurige ronde stempelafdruk, met in het randschrift vermeldende: "Rijksidentificatiedienst - Foto-Technische-Dienst - 3899" -
1947

Hierdoor wordt het vermoeden gewekt, dat SWEERTS zich omstreeks 1947 in Nederland in gevangenschap heeft bevonden, doch indien dit vermoeden juist is, rijst m.i. de vraag, om welke redenen, deze persoon daarna dan niet aan de Belgische instanties werd uitgeleverd, of althans ~~naar~~ zijn in vrijheidstelling in Nederland, niet naar België werd uitgeleid.

Uit het vorenstaande moge U blijken, dat SWEERTS gebruik maakt van een Nederlands paspoort, valselijk ingevuld ten name van RONKEN, terwijl zijn vrouw, HOEVEN, die ook Belgische is, eveneens van een Nederlands paspoort onrechtmatig gebruik maakt.

Ofschoon omtrent het bestaan van enig contact tussen Meine POT en SWEERTS, of HOEVEN, door de Dienst van "Rival" tot nu toe geen positieve gegevens zijn verkregen, kan toch wel worden aangenomen, dat beide paspoorten afkomstig zijn van de door POT op het Nederlands-Consulaat-Generaal te Antwerpen ontvreemde exemplaren.

Betrekkelijk kort na de verdwijning uit Antwerpen van Meine POT, deed de Heer MIDDELBURG aan "Rival" toekomen, een foto van de verloofde van POT. Dit zou een Nederlands meisje zijn, genaamd: J.H.C. DAMME, die thans werkzaam zou zijn op het Nederlands Consulaat, of op de Nederlandse Ambassade te New-York.

Gegevens omtrent de identiteit van mejuffrouw DAMME, zijn bij de Dienst van "Rival" niet bekend.

Met

Met betrekking tot de herkomst van de door SWEERTS in de nacht van 17- op 18 April j.l. bestuurde "Buick", voorzien van de Belgische nummerplaat: 816.851, moet door Inspecteur BRIERS nog een nader onderzoek worden ingesteld, zodat het thans nog niet bekend is, of POT zelf, of wel SWEERTS die auto heeft gekocht.-

Wel is bij het door BRIERS ingestelde onderzoek het volgende gebleken:

Te Antwerpen bestaat een vereniging van Nederlandse oud-strijders, welke zou bestaan uit te Antwerpen en omgeving wonende Nederlandse oud-militairen uit de oorlog 1940-1945, terwijl daarvan tevens lid zouden zijn, thans in België verblijvende Nederlandse oud-militairen, die na de bevrijding van Nederland, als militair in Indonesië hebben gediend.

Meine POT, die onderofficier bij de Nederlandse Marine of bij de Nederlandse Marine is geweest, was Secretaris dier vereniging.

Als voorzitter daarvan ~~op~~ zou optreden, een te Antwerpen wonende Nederlandse zakenman, genaamd: DE LEEUW.

Volgens de door BRIERS verkregen inlichtingen, zou POT in de avond van Zaterdag, 17 Februari 1951, in de woning van genoemde DE LEEUW hebben vertoefd en van daaruit een taxi hebben opgebeld, waarmede hij toen Antwerpen heeft verlaten met onbekende bestemming.

Naar BRIERS mij nog "vertrouwelijk" mededeelde, zou de Rijksrechercheur VAN LENTE in verbinding staan, met een in Nederland (plaats niet bekend) verblijvende Indonesiër genaamd: COLSON, Hendrik Willem Meindert, geboren te Klaten (Java) op 24-12-1925, in bezit van paspoort, No:866035, afgegeven te Djakarta.

Deze COLSON, die regelmatig België bezoekt, zou ook in verbinding hebben gestaan met WESTERLING, terwijl vermoed wordt, dat hij thans ook nog met POT contact onderhoudt.

Volgens de door BRIERS verkregen, doch niet nader gecontroleerde inlichtingen, zou SWEERTS enige tijd in België hebben vertoefd onder de naam van VERDONCK of VAN DONCK, en onder die naam ook een reis naar TANGER hebben gemaakt, tot het bezoeken aldaar van WESTERLING.

Door de Dienst van "Rival" is SWEERTS aan alle Belgisch-Nederlandse grensposten van de Rijkswacht gesignaleerd met opdracht tot zijn aanhouding bij aantreffen.

Op het mij door BRIERS gedaan verzoek, tot het onmiddellijk instellen van een verder onderzoek in Nederland naar de huidige verblijfplaats van SWEERTS, zomede van de auto, merk "Buick", No:816.851 en de aanhouding van SWEERTS te doen bevorderen, heb ik hem medegedeeld, dat dit ~~een~~ een aangelegenheid is, die tot de competentie van VAN LENTE behoort, met wien terzake het nodige overleg zal worden gepleegd.

Donderdag, 10 Mei a.s. hoop ik "Rival" andermaal te bezoeken en bij het vernemen van nadere - vermeldenswaardige bijzonderheden, zullen deze eveneens onverwijld te Uwer kennis worden gebracht!-

(Origineel verstrekt aan de Dienst van "Rival")

2 Mei 1951.-

Omtrent de bestuurder van de auto, merk "Buick", voorzien van de Belgische nummerplaat: 816.851.- die, na de in de nacht van 17-op 18 April 1951 te Antwerpen veroorzaakte aanrijding, heeft opgegeven genaamd te zijn:

R O N K E N, Henri Joseph, geb.te Maastricht, 25.5.1912, van beroep Scheepsmakelaar, wonende te Rotterdam, Schiekade, No:100, bericht ik U het volgende:

Bij onderzoek te Rotterdam is gebleken, dat vorengenoemde RONKEN aldaar onbekend is. Ook in het Bevolkingsregister te Rotterdam komt de naam RONKEN, noch diens bovvermelde eenzelveheid voor.

Bij informatie te Maastricht is gebleken, dat aldaar in de registers van de Burgerlijke Stand, een kind - genaamd : RONKEN, Henri Joseph, geb.te Maastricht op 25.5.1912, - niet werd ingeschreven.

Met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid kan derhalve worden aangenomen, dat de door de glich noemde RONKEN verstrekte opgaven, betreffende zijn naam en eenzelveheid, vals zijn.

In verband daarmee zal het van groot belang zijn te vernemen, of betrokkene bij het verstreken van die opgaven, al- dan niet in het bezit was van een paspoort.

Indien deze gegevens inderdaad zouden blijken met een in zijn bezit zijnd paspoort in overeenstemming te zijn, zal ernstig moeten worden rekening gehouden met de mogelijkheid, dat dit dan één der door Meine POT ontvreemde blanco paspoorten is.

Met betrekking tot de dame, die zich tijdens de plaats gehad hebbende aanrijding mede in genoemde auto bevond en opgaf genaamd te zijn:

H O E V E N, Simonie Maria, geb.te Leut, op 28.9.1921, wonende te UTRECHT, Prof.Van Bemmelenlaan, No:33, is het volgende gebleken:

In de gemeente UTRECHT is een Prof.Van Bemmelenlaan onbekend.

In de - op slechts een 10-tal K.M. van de stad UTRECHT gelegen - gemeente MAARTENSDIJK, bestaat wel een Prof.Van Bemmelenlaan, waaraan op No:33 woonacht is de genaamde:

S W E E R T S, Pierre Marie Ernest, geb.op 27.12.1918, afkomstig uit Haarlem en gehuwd met:

H O E V E N, Simonie Helène Maria, geb.te LEUTH(B.) op 28.9.1921.

De ouder van HOEVEN zouden momenteel nog in België wonen, doch hun adres is nog niet bekend.

Mogelijk ten overvloede zij gemeld, dat de Belgische gemeente LEUTH, gelegen is in de Belgische provincie LIMBURG, in de onmiddellijke nabijheid van de rivier "De Maas", ongeveer halverwege tussen MAASEIK en MAASTRICHT.

De door HOEVEN verstrekte gegevens omtrent haar naam enz., kunnen dus ongeveer als juist worden beschouwd".-

B 857

106086

09.713.1
05.55

No: 260.- G E H E I M.-

5 Mei 1951.-

Onderwerp: "De organisatie rond, o.a.
WESTERLING en POT".-

06.304	06.303	06.304
09.293	4.20	09.71
06.321-1	09.71-06.241	06.302
09.293	8 MEI 1951	06.303
ACDI 108473		

A A N : H.- B.V.D.-

V A N : W.-

106086

B 856

Met verwijzing naar bijgaand rapport, No: 259, d.d. 5 Mei 1951, betreffende "Voortvluchtige Nederlander M.POT, te Antwerpen, moge ik U berichten, dat ik gisteren van andere zijde te Antwerpen, "ZEER VERTROUWELIJK", nog het volgende vernam:

1e.- [De op blz.3 van d.z.rapport, No:247, d.d.27 April 1951, genoemde ANGERHAUSEN te Brussel, zou sedert enige tijd beheerder zijn van een particulier recherche bureau te Brussel, uit hoofde van welke functie hij door IDE ANAK AGUNG destijds zou zijn aangezocht, om de gedragingen en handelingen van de toen te Brussel vertoevende WESTERLING te controleren.]

2e.- Er bestaat een illegale organisatie, waarvan de leden zowel buiten- als in Nederland woonachtig zijn, die het gezag van de huidige Indonesische regering over de Molukken niet erkent en welke organisatie - ten behoeve van het tot de Molukken behorende Indonesische gebied - reeds een eigen illegale regering zou hebben gevormd.

Tot deze organisatie zouden niet alleen in Nederland en in België wonende Nederlanders - maar ook een aantal van de in Nederland verblijvende Ambonezen behoren, terwijl vooral een aantal kapitaalkrachtige Nederlanders, daarvan deel zouden uitmaken.

Deze organisatie zou het zijn, die zich moreel en financieel achter WESTERLING heeft gesteld.

Ook Meine POT - die zeer waarschijnlijk te Brussel ondergedoken is - zou tot die organisatie behoren en thans in het bezit zijn van officiële papieren, waaruit blijkt, dat hij als "Gevolmachtigde" van bedoelde illegale Molukse regering kan optreden.

SWEERTS, Pierre Marie Ernest (genoemd in bijgaand schrijven, No:259, d.d.5 Mei 1951) - eveneens tot die organisatie behorende - zou belast zijn met de behartiging van de militaire belangen dier illegale regering en na het verdwijnen van WESTERLING daartoe zijn aangesteld in de rang van Generaal.-

In

In de namiddag van Donderdag, 3 Mei j.l. heeft ergens in België, zeer vermoedelijk te Brussel, een bijeenkomst van enige leden dier organisatie plaats gehad, waarbij ook Meine POT en SWEERTS aanwezig zijn geweest.

Aan SWEERTS zou daarbij toen een bedrag van 25.000 gulden zijn terhandgesteld, ter bekostiging van de tenuitvoerlegging van bepaalde plannen, die echter aan zegsman onbekend zijn.

Reeds eerder zou SWEERTS enige malen dergelijke geldsbedragen hebben ontvangen, doch omtrent de herkomst daarvan, noch aangaande de aangelegenheden waarvoor dat geld moet dienen, is iets naders bekend.

Enkele kopstukken van bedoelde organisatie, zouden SWEERTS de laatste tijd ernstig zijn gaan wantrouwen.

Die personen zouden SWEERTS niet slechts ervan verdenken, dat deze een deel van de ontvangen gelden ten eigen bate aanwendt, maar tevens zouden zij gegronde vermoedens hebben om te veronderstellen, dat SWEERTS een dubbele rol speelt en zich - ten behoeve van de legale Indonesische regering - in hun organisatie heeft weten te infiltreren.

Bedoelde personen zouden hun spijt en ergernis erover hebben uitgesproken, dat zij zo stom zijn geweest, aan SWEERTS hun vertrouwen te schenken.

Bovendien zou aan die personen bekend zijn geworden, dat SWEERTS in het bezit is van - voor enkele kopstukken van de illegale Molukse regering - zeer compromitterende schriftelijke bescheiden.

In verband met één en ander, zouden thans plannen zijn beraamd om SWEERTS te liquideren.".-

Tot zover de ontvangen "zeer vertrouwelijke" mededelingen.

Ofschoon de waarde van deze gegevens mij twijfelachtig voorkomt, meen ik toch goed te doen, ze te Uwer kennis te brengen.

Ten einde omtrent deze aangelegenheid mogelijk meer gedetailleerd te worden ingelicht, moge ik U adviseren, met spoed per nota aan "SPIL" te doen verzoeken, of hij ons onverwijld wil melden, hetgeen bij hem omtrent de "zaak-POT" bekend is".-

Journal geschied.

KAREN

inf 7/5

ONAFGEDAAN

~~in naam PD Colson
nie co 100481 PA
dupl 100481 voor PD
adherberling en PD's onderling
verwijzen~~

Afd./Sect.:

Dat.:

10/5

Par.:

PA

Interne aanwijzingen A C D.

A C D.

Dat.:

13/11

Par.:

f

Aanrekeningen (Nummeren s.v.p.):

1) ~~CAW~~ 7/5/51

2) H.P.L. In zijn stukken (documenten) Colson zou mi
wel een P.A. aangegeven kunnen worden waarbij dan
dit stuk genees kan worden. CAW 21/11

3) H.A.C. die ongeveer 1000 m. en
H.P.2/11

acc. ~~f~~

Plr. H.B. 11/11

Wat het telegram blijft dat Westenberg e.s.
bij de Franse kritische autoriteiten in Keerbergen
reken rij. f 9/6 '51

13/6 '51 plr. H.C.

op versand tegeven

gm f 12/6 '51

06.383

06.331.3
09.24-09.1
- 2 MEI 1951
ACD/108481

RAPPORT van ACD voor CAW I

Betr: Visa voor Marokko voor W.H.M. COLSON en WESTERLING.

Betrouwbare, niet nader te controleren bron meldt bij bericht ACD/107611/98 V-1

Generaal JUIN, RABAT zond op 2-4-'51 het volgende bericht naar DEN HAAG.

Adressé au CAIRE, communiqué au département.
 Je vous serais reconnaissant d'inviter les consuls placés sous votre autorité à ne délivrer aucun visa d'entrée au MAROC sans consulter préalablement cette résidence général, à Monsieur COLSON WILLEM, HERMAN, MEINDERT, néerlandais, lieutenant de TURC WESTERLING, qui se proposerait de revenir à bref délai dans ce pays qu'il vient de quitter pour les PAYS BAS via PARIS.

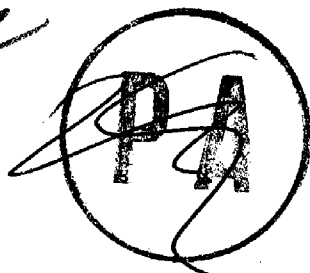
NB: Bij gebruik van deze informatie buiten de dienst moet de telegrafische herkomst worden verzwegen.

ACD, 2-5-51, 108481

ACD/1
[Handwritten signature]

ONAFGEDAAN

HD 1902

Handwritten initials or mark.

Afd./Sect.:

Dat.:

18/1/51

Par.:

Handwritten mark resembling a stylized 'C' or 'B'.

Interne aanwijzingen A C D.

A C D.

Dat.:

Par.:

Aantekeningen (Nummeren s.v.p.):

Dov/II

H.D. de heer...

Dov II
24/1/51

AVD

Le twee zich herinneren dat ik bijzondere rapporte reep
(Reen kor.) bij de ten spreek brache.

Le zegin ~~de~~ ten toe deze zaak met in hoedanig de
zuelen bezmeten onder daarbij de heer Tlooi te
noemen.

Inkussen blake hier bijzondere correspondentie, die ons
officieren ~~van~~ door Tlooi te beschikken werd gesteld,
dat de PG den Kroy wel in deze zaak is bekend.

• De een kommissie van 9 pasports en een Con-
sultatierampel de AVD is kreuzert (dein wamen
dan ook nog een Consulair ambtelingen de benig
neemi) led van B 2. en de PG toen wel
kunnen bedenten.

Tlooi's mond was ecken door A. de. f. z. w. d. s.
die ool na diens bij bij ten eventueel supmet en
bente te blig te.

Staa 24/4

12/6/50 file. Prof. C. of research Hayward

RAPPORT van D.

06.331.2
06.212.6

06.331.2
06.212.5

06.331.2
09.273 - 06.212.5
20-4-'51
ACD / 607695

06.383

Bijgaande stukken werden mij ondershands door de BVA Buitenlandse Zaken toegezonden ter informatie.

Hij verzocht in geen geval aan Buitenlandse Zaken te doen blijken dat BVD met de inhoud van enkele opde affaire Antwerpen betrekking hebbende stukken had kennis genomen.

DOV II, 19-4-'51

CONSULAAT-GENERAAL DER NEDERLANDEN TE ANTWERPEN

No. 1535/70

Antwerpen, 3 Maart 1951

Paspoortfraude

Met verwijzing laatstelijk naar mijn brief dd. 28 Februari 1951, No. 1394/64, heb ik de eer Uwer Excellentie te berichten, dat ik naar aanleiding van de fraude met een paspoort, aan dit consulaat-generaal gepleegd, een verdere nauwkeurige controle van de administratie heb ingesteld.

Bij verificatie van de voorraad blanco papoorten is thans gebleken, dat nog negen paspoorten ontbreken. Het zijn de nummers :

953.758	953.816	953.850
953.775	953.819	
953.802	953.820	
953.803	953.835	

De paspoorten in kwestie moeten zijn ontvreemd tussen 5 Januari en 6 Februari 1951.

Voorts blijkt, dat een van de ronde consulaatstempels, dat in gebruik was bij de kanselarijambtenaren belast met het uitschrijven van de paspoorten, is verdwenen. Een mijner medewerkers heeft verklaard het stempel in kwestie een twee maanden geleden nog te hebben gezien.

Ik stel mij voor Uwer Excellentie een dezer dagen over het voorgevallene nader verslag uit te brengen. Het lijkt mij echter noodzakelijk reeds thans de volgende maatregelen te nemen :

- (1) bovengenoemde paspoortnummers dienen te worden opgegeven aan de Nederlandse doorlaatposten en aan de vervalsingscentrale;
- (2) ik acht het noodzakelijk de consulaatstempels, die thans in gebruik zijn, te vervangen door nieuwe. Gaarne zou ik zeer spoedig van Haar ministerie ontvangen negen ronde stempels (40 mm middellijn met Rijkswapen; randschrift: CONSULAAT-GENERAAL DER NEDERLANDEN ANTWERPEN. Ter onderscheiding van het ontvreemde stempel ware onder het Rijkswapen een kleine ster (*) aan te brengen.-

De Consul-Generaal

w.g.

D.G.E. Middelburg

MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Directie Alegemene Zaken/PP

Meine Pot

15 Maart 1951

26804-2542 GS

G E H E I M

Met verwijzing naar Uw schrijven dd. 5 Maart jl., No. 1570/71, betreffende ontvreemding van 9 blanco paspoortformulieren en consulaatstempel en na gehouden nader overleg met de Heer Procureur-Generaal bij het Bijzonder Gerechtshof te 's-Gravenhage, heb ik de eer U te verzoeken bij de Belgische autoriteiten klacht te doen tegen Meine Pot als verdacht van dit feit. De andere strafbare feiten waarvan genoemde Pot wordt verdacht waren in deze klacht niet te betrekken. Het ware voorts daar heen te leiden, dat het onderzoek tegen Pot plaats vindt in overleg met de Nederlandse Justitie; dat deze, na opsporing en aanhouding, zo spoedig mogelijk gewaarschuwd worde en betrokkene zo mogelijk haar ter beschikking wordt gesteld.

DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Voor de Minister,

DE CHEF DER DIRECTIE:

Aan de Consul-Generaal
der Nederlanden

te

A N T W E R P E N

CONSULAAT - GENERAAL te ANTWERPEN

No. 1394/64

Antwerpen, 28 Februaari 1951

M. Pot.

Ik heb de eer te verwijzen naar mijn brief dd. 24 Februari 1951, No. 1334/61, betreffende M. P o t. Harer Majesteits Ambassadeur te Brussel deelde mij op 26 dezer nog het volgende mede :

"Ingevolge Uw verzoek om te trachten het verblijfbewijs en het paspoort van de heer Pot te achterhalen, heeft een ambtenaar van deze Ambassade zich begeven naar het door U opgegeven adres in de Chaussée de Waterloo. Dit adres bleek een garage te zijn, zonder bijbehorend woonhuis.

De garagehouder was volkomen onbekend met de namen der personen, bij wie de bedoelde documenten zouden berusten.

Men moet dan ook aannemen, dat deze gehele historie gefingeerd is, te meer waar Jhr. Groeninx van Zoelen woont in de rue de la Concorde No. 59."

De Consul-Generaal

w.g.

D.G.E. Middelburg

Aan de Minister van Buitenlandse Zaken

's-Gravenhage

AFSCHRIJF

CONSULAAT-GENERAAL TE ANTWERPEN

No. 1334/61

Antwerpen, 24 Februaari 1951

M. Pot.

Met verwijzing naar mijn brief van vandaag, No.1328/58, heb ik de eer Uwer Excellentie mede te delen, dat de P.T.T. een tweetal briefkaarten, die M. P o t op Zaterdag 17 Februari 1951, op het station Antwerpen-Oost schreef en postte, als onbestelbaar aan dit consulaat-generaal heeft bezorgd. Fotocopieën van beide briefkaarten worden hierbij beleefd aangeboden. Zij zijn geadresseerd, onderscheidenlijk aan Jhr. Groeninx van Zoelen en de heer B. Boelhouwer, beiden aan het adres Chaussée de Waterloo 645, Brussel.

Ik heb Hr.Ms.Ambassade ingelicht. Een copie van deze brief en de bijlagen is rechtstreeks gezonden aan de Procureur-Generaal bij het Gerechtshof te 's-Gravenhage.

De Consul-Generaal,

w.g.

D.G.E. Middelburg.

Aan de Minister van Buitenlandse Zaken

's-Gravenhage.

CONSULAAT-GENERAAL DER NEDERLANDEN TE ANTWERPEN
Van Meterenkade 4 - Telefoon 3245.37

Antwerpen, 5 Maart 1951

No. 1570/71

Vertrouwelijk

Paspoortfraude.

In een korte spanne tijds heb ik de uiterst pijnlijke plicht gehad Uwer Excellentie verscheidene onregelmatigheden voorgevallen ter kanselarij van dit consulaat-generaal te melden:

- (1) de administratieve hulpkracht M. Pot heeft aan Westerling een paspoort op de naam Lambregts verschaft;
- (2) bij verdere contrôle blijken nog 9 blanco paspoorten te zijn verdwenen;
- (3) een rubber consulaatsstempel is ontvreemd.

Vermoedelijk heeft ook Pot de 9 paspoorten en het stempel verduisterd; zekerheid hieromtrent kon nog niet worden verkregen. Belast met de contrôle van de paspoorten is de

kanselier de heer d'Hollosy. De contrôle van de stempels gebruikt voor de paspoorten berust in eerste instantie bij de kanselier, terwijl voor een veilige opberging van alle consulaatsstempel de consul, de heer Schoo, verantwoordelijk is.

Het feit, dat de bovengenoemde zeer ernstige onregelmatigheden konden plaats grijpen zonder onmiddelijk te zijn ontdekt, doet de vraag rijzen, of de beveiliging van dit consulaat-generaal al dan niet voldoende is.

In November 1950, toen de eerstgenoemde fraude is gepleegd, was de beveiliging als volgt geregeld:

Aan de Minister van Buitenlandse Zaken,
's-Gravenhage.

12743-2101 95.

- (a) Geheime stukken, kasgeld en blanco paspoorten in de brandkast; de sleutel berust bij de kanselier, een binnensleutel bij de ondergetekende.
- (b) Niet-geheime stukken, registers, chequeboeken, stempels, ingetrokken paspoorten en paspoorten in bewerking, worden bij sluiting van het kantoor opgeborgen in stalen en houten kasten en laden.
- (c) Vervolgens worden alle sleutels opgehangen in een stalen sleutelkast met letterslot, waarvan de combinatie maandelijks wordt gewijzigd. Van de combinatie wordt geen schriftelijke notitie gemaakt.
- (d) De kanselier doet op ongeregelde tijden, wanneer de anderen naar huis zijn, de ronde om de afsluiting te controleren en zich ervan te overtuigen, dat op de tafels geen stukken zijn blijven liggen. Zijn controle strekt zich uit tot alle vertrekken, inclusief mijn bureau.
- (e) Op een lijst is aangekend, wie verantwoordelijk is voor welke stempels.
- (f) De kanselier bewaart de voorraad blanco paspoorten in de brandkast, Hij noteert in een contrôleregister de nummers van de paspoorten, die hij aan de hulpkrachten ter kanselarij verstrekt (25 tegelijk). Wanneer een paspoort is ingevuld en getekend, schrijft de kanselier de naam van de houder naast het paspoortnummer in het contrôleregister. Er mogen dus in het contrôleregister geen nummers open blijven staan. Verschreven paspoorten neemt de kanselier in. Deze boekt hij eveneens in het contrôleregister. (Door het open blijven van de betrokken nummers in bedoeld register is dezer dagen het ontbreken van de negen paspoorten ontdekt.)

Moelijkheden van technische aard hebben tot dusver in de weg gestaan van een veilige afsluiting van (1) het oud-archief en (2) 55 laden index-kaarten op de correspondentie. Inmiddels is ook voor deze problemen een oplossing gevonden. De nodige technische voorzieningen zijn besteld en zullen spoedig zijn voltooid.

Een buitenstaander kan zich buiten kantoortijd geen toegang verschaffen - althans niet zonder inbrekerswerktuigen - tot archieven, paspoorten en stempels. Hiermede is m.i. een voldoende beveiliging naar buiten bereikt, in aanmerking genomen, dat deze consulaire post uiteraard weinig of geen geheimen bergt.

De paspoortfraude Lambregts was echter niet het werk van een buitenstaander, doch een inside job, bijna zeker de ontvreemding van de negen blanco paspoorten en het stempel eveneens. Hierbij rijst thans de vraag, of de inwendige beveiliging, d.i. de beveiliging tegen kwaadwillige leden van het personeel,

wel voldoende is gewaarborgd. Ik zal trachten door analyse het probleem eerst zo zuiver mogelijk te stellen, en dat te beantwoorden.

Als maatregelen van inwendige beveiliging golden in November 1950 ten tijde van de paspoortaffaire Lambregts :

- (g) De hulpkrachten waren beëdigd.
- (h) Op de inlichtingen nopens de betrouwbaarheid van de hulpkrachten, aan Hr.Ms. Ambassadeur te Brussel verstrekt met mijn brief dd. 28 April 1949, No. D-230/817, is geen commentaar ontvangen. Ik neem aan dat Zij, evenmin als ik, hun betrouwbaarheid in twijfel trok. M. Pot was toen nog niet in Antwerpen.
- (i) Aan een paspoort werken tenminste twee personen : een hulpkracht vult het in, en de kanselier tekent het na verificatie van een vergelijking met de overgelegde stukken (oud paspoort, bewijs van Nederlanderschap, bewijs van burgertrouw, aanvraagformulier, dossier, opsporingsregister, zwarte lijst, verklaring behoud Nederlanderschap, enz.)
- (j) De Kanselier kan aan de hand van het contrôleregister nagaan, of de uitgegeven blanco paspoorten niet worden misbruikt of ontvreemd.
- (k) Het dagelijks inleveren van de stempels is een waarborg tegen ontvreemding.
- (l) Uit het register van kanselarijrechten moet blijken, dat de verschuldigde rechten in de consulaatskas zijn gevloeid.

Bedert het ontdekken van de zaak Lambregts is de inwendige beveiliging nog verbeterd door de volgende maatregelen:

- (m) Aan een paspoort werken tenminste drie personen (een meer dan vroeger) : (1) de hulpkracht, die de aanvraag ontvangt en de aanvrager helpt bij het invullen, (2) de hulpkracht, die het paspoort invult, en (3) de kanselier, die het paspoort tekent en het in het contrôleregister inschrijft.
- (n) De kanselier schrijft alle nummers van zijn voorraad blanco paspoorten in het contrôleregister, zodra hij een nieuwe zending ontvangt (meestal 500 stukken), geeft slechts tien paspoorten tegelijk uit, en vermeldt in het register de naam van de hulpkracht, die de paspoorten ontvangt, en tenslotte de datum van overhandiging.

Onder de indruk van de ontsteltenis, die het ontdekken van de vermissing van de negen paspoorten en het stempel verwekte, heb ik de inwendige beveiliging thans als volgt verscherpt :

- (o) De kanselier geeft slechts één paspoort tegelijk uit.
- (p) Het contrôleregister is uitgebreid met de volgende gegevens: datum van de aanvraag, en datum van ondertekening van het paspoort.

Ik geloof, dat hiermede het praktische optimum van inwendige beveiliging is bereikt. Men kan natuurlijk tot in het oneindige doorgaan met het uitdenken van foefjes om de inwendige vijand een slag voor te zijn. Absolute waarborg tegen fraude door een lid van het personeel kan men evenwel slechts benaderen, niet bereiken. Een geslepen fraudeur, die uit hoofde van zijn dagelijkse bezigheid uiteraard met het systeem vertrouwd is, kan altijd wel een gaatje vinden om door te glippen. Het instellen van nog meer contrôles kan dan ook naar mijn gevoelens geen nut opleveren, te minder daar elke verdere maatregel het werk vertraagt en derhalve tijd en geld kost.

Wanneer ik deze beschouwing nu verder bepaal tot de praktische toepassing van de reeds bestaande inwendige beveiligingsmiddelen, zonder aan nieuwe contrôles te denken, moet ik toch constateren, dat van deze bestaande middelen tot dusver niet altijd het grootst mogelijk profijt is getrokken. Zo is de ontvreemding van de 9 paspoorten te laat ontdekt. Indien de kanselier bij het uitgeven van een stel nieuw blanco paspoorten onmiddellijk had nagegaan, wat met het vorig stel was gebeurd, had hij de ontvreemding dadelijk kunnen vaststellen. De stempels zijn wel elke avond opgeborgen, maar niet geteld.

Achteraf beschouwd zijn dit inderdaad tekortkomingen. Wanneer men echter in aanmerking neemt, dat de beveiliging steeds in de eerste plaats was gericht en bedoeld tegen buitenstaanders en niet tegen frauderend personeel, dan is dit gebrek aan waakzaamheid wel verklaarbaar. Nietemin is het - gelijk thans duidelijk is gebleken - noodzakelijk met de bestaande middelen de contrôle zeer nauwgezet uit te voeren. Uwe Excellentie zij ervan verzekerd, dat ik hierop zal toezien.

De Consul-Generaal

w.g.

D.G.E. Middelburg.

FA 3018/70

Nb 2

FOTO
No 3968

Kenmerk : Directie Algemene Zaken/PP

Onderwerp: Westerling

Datum : 29 Mei 1951.

Nummer: 50482-4378 B.

Foto 40694

Z E E R G E H E I M

Ten vervolge op en ter ampliatie van mijn berichtgeving langs andere weg, heb ik de eer hieronder te doen volgen wat aan feitelijke gegevens tot nog toe ten deze bekend is geworden.

Mij bereikte van Harer Majesteits Gezant te Tanger bericht, dat op 1 Februari 1951 daar ter plaatse met een gecharterd Belgisch vliegtuig was aangekomen een persoon die vermoed werd Westerling te zijn, doch zich met een in November 1950 te Antwerpen afgegeven Nederlands paspoort legitimeerde als A.P. Lambregts. In zijn gezelschap bevonden zich personen, zich noemende Dirk van Donk en Willem Herman Meindert Colson.

Einde Januari 1951 was Westerling, die in het Opsporingsregister is gesignaleerd, verlenging van zijn paspoort geweigerd.

Op vermoeden van paspoortfraude werd een onderzoek ingesteld, daar de zich Lambregts noemende persoon inderdaad met Westerling identiek was.

-Het-

Aan de Hoge Commissaris
van het Koninkrijk der Nederlanden
in Indonesië,

te

D J A K A R T A.

Het bleek dat zekere M. Pot, een employé van het Consulaat-Generaal te Antwerpen had gefraudeerd en Westerling een van diens foto voorzien paspoort ten name van Lambregts had verschaft. Voorts werden op gemeld Consulaat-Generaal nog 9 blanco paspoorten vermist. Ik moge verwijzen naar mijn schrijven van 8 Maart 1951, no. 24158-2297 GS/461. Deze onmiddellijk als zeer ernstig geziene zaak werd aan de Justitie ter onderzoek gegeven. Pot werd ont-slagen. Getracht werd de genoemde Pot naar Nederland te doen komen, waar hij zou worden gearresteerd. Pot echter vluchtte en bleef geruimen tijd onvindbaar. Middelerwijl verliet Westerling Tanger met onbekende bestemming, zijn huidige verblijfplaats is onbekend.

Ten einde Pot, en eventuele medeplichtigen, in handen te krijgen werd bij de Belgische Justitie klacht tegen hem gedaan ter zake van de verduistering der 9 blanco paspoorten. Het werd juist geoordeeld de vervalsing van het aan Westerling in handen gespeelde paspoort niet in deze klacht te betrekken, daar deze aangelegenheid beter bij de Nederlandse Justitie zou kunnen worden behandeld dan bij de Belgische en te verwachten was dat Pot wel ter beschikking der Nederlandse autoriteiten zou worden gesteld.

De werkelijke Lambregts bleek een Antwerps koopman te zijn, wiens naam slechts als "cover" was gebruikt, maar die met de hele affaire zelf niets uitstaande had.

De ware Van Donk, zich noemend rechercheur, is een zeer bedenkelijk personage,

-voor-

*Thom wil bekend
zijn in manische
Dagen p. 100
P. 100 p. 100
d. 3/15*

voor de oorlog gemeenteveldwachter, in de oorlog opgeklommen tot zekere functie in de Staatspolitie, op grond van het Politie Zuiveringsbesluit ontslagen uit de dienst en vervolgens werkzaam bij een particuliere inlichtingendienst - welke reeds voordat deze affaire begon te spelen werd opgerold en uitgeschakeld.

Het bleek echter dat de werkelijke Van Donk in de dagen waarom het hier ging niet buiten Nederland was geweest, zodat een ander zich als hem moest hebben voorgedaan.

Colson nam eind 1946 dienst bij het KNIL; per 1 November 1949 werd hij als korporaal MP gedemobiliseerd, in Maart 1950 kwam hij naar Nederland.

Dezer dagen is het de Belgische Justitie gelukt Pot en de vermeende Van Donk - in werkelijkheid de zeer ongunstige figuur P.M.E. Sweerts, een Belg - te arresteren. Voor het relaas hiervan moge ik U verwijzen naar mijn U in copie toegezonden geheime brief aan de Consul-Generaal te Antwerpen, no. 49223-4306 GS, met de daartoe behorende bijlagen; hieruit moge U blijken dat getracht zal worden de uitlevering van Pot te verkrijgen, opdat de gehele zaak in Nederlandse handen wordt gebracht.

Harer Majesteits Ambassadeur te Brussel rapporteerde naar aanleiding hiervan als volgt:

" Deze arrestaties zijn vermoedelijk aanleiding geweest dat een zekere Nijkerk van de Firma Hermans & Nijkerk te Brussel op deze Ambassade is komen mededelen dat hij eind April een vliegtuig had verkocht aan Sweerts en Pot. Sweerts had bij die gelegenheid de bijnaam de Bruyn gebruikt. In November jl. had hij nl. Pot ontmoet met wie hij sprak over zijn

-zaak-

zaak, een sloperij van vliegtuigen en ander onbruikbaar materiaal. Hij had toen aan Pot medegedeeld dat er slechts een vliegtuig bruikbaar was, te weten een Lockheed. Nadien had hij niets meer van Pot gehoord, tot de maand April toen de Bruyn, alias Sweerts, met Pot kwam spreken om genoemd vliegtuig te kopen. Na dit bezoek is deze koop doorgegaan en het vliegtuig werd overgeschreven op de naam van de Heer Lefebvre, wisselagent, 11 rue Fossé aux Loups, te Brussel. Deze Lefebvre schijnt verder een positie te hebben bij de Société Générale. De Heer Nijkerk zeide dat hij van het begin af aan een zeker wantrouwen had gekoesterd tegen de Bruyn omdat deze met een typisch Vlaams accent sprak en beweerde afkomstig te zijn uit Maastricht hoewel hij de Limburgse tongval in geen dele bleek te bezitten. De zaak was nog verdachter geworden toen Nijkerk in een estaminet in Schaerbeek een praatje aanknoopte met een onbekende die monteur bleek te zijn in Melsbroek. Deze monteur deelde hem mede dat hij voor de Bruyn, alias Sweerts, een vliegtuig had opgelapt hetwelk juist het vliegtuig bleek te zijn dat Nijkerk had verkocht. Dit vliegtuig dat in zeer slechte staat verkeerde en waaraan Sweerts, volgens zijn zeggen aan Nijkerk, Frs. 800.000,- had ten koste gelegd bleek slechts voor ca. Frs. 100.000 te zijn gerepareerd en mirabile dictu een luchtwaardigheidsbewijs voor nul vliegers verkregen te hebben. De piloot voor het vliegtuig was een Nederlander genaamd Nienhuis, die naar ik vernam eveneens door de Belgen is gearresteerd doch kort daarop wederom is los gelaten. Aanvankelijk had Nienhuis met zijn vliegtuig 2 ton springstoffen willen vervoeren, doch na de arrestatie van Pot had hij hiervan afgezien. Zijn plan

zou zijn des morgens op 18 of 19 Mei te vertrekken met genoemd vliegtuig.

Aangezien het noch voor Nederland noch voor België wenselijk is dat vliegtuigen van de Westerling-bende vrij over deze wereld zwalken en tenslotte schade aanrichten, is dezerzijds het Ministerie van Buitenlandse Zaken ingelicht dat het Lockheed-vliegtuig COEDS behorende aan de Heer Lefebvre bestemd was de volgende dag of de dag daarop het Belgische grondgebied te verlaten vermoedelijk met bestemming Indonesië."

Ik teken hierbij aan, dat het daarbij over een ander vliegtuig gaat dan dat waarmede Westerling zich naar Tenger begaf, zijnde dit laatste gecharterd van de Morton Air Service, dragende de seinletters C/AMFT, terwijl de bestuurder was een captain Queen.

De heethoofden die moord op Sweerts be- raamden, waren waarschijnlijk de bovengenoemde Nienhuis en Colson.

Bij de arrestatie van Pot werd bevonden, dat hij ook een monsterrol en enige monster- boekjes had verduisterd. Dit zou kunnen wijzen op een voornemen zich per schip (jacht) naar elders te begeven; doch uitvoering is daaraan blijkbaar niet gegeven aangezien deze documenten in blanco werden aangetroffen.

Het bovenvermelde wijst er wel op, dat de groep Westerling over aanzienlijke geldmiddelen beschikt, die zij overigens niet plegen aan te wenden voor de doeleinden waarvoor deze hen - naar ik wel moet aannemen, in strijd met de deviezenvoorschriften (hetgeen de Justitie wel onderzoeken zal) - zijn verstrekt, doch veeleer ten eigen profijte verbrassen.

Ik acht het aannemelijk, al mis ik daarover bewijzen, dat deze gelden voor een goed deel bijeengekomen zijn uit acties als "Steunt Ambon" en "Door de Eeuwen Trouw", in welk geval zij

wel besteed worden zeer in strijd met de bedoelingen der min of meer argeloze gevers.

Het kan wenselijk zijn hierover eens iets in de pers te doen verschijnen; deze toch heeft, met de haar eigen speurzin, wel het een en ander omtrent de dessous der affaire weten uit te vinden. Zodanige publiciteit heb ik tot nu toe weten tegen te gaan. Zowel omdat het onderzoek door de Justitie niet belemmerd moet worden, als omdat het mij juist voorkomt, dat de RI Regering van deze zaken en de Nederlandse reactie daarop niet voor het eerst uit de pers, maar door U kennis draagt.

Er bestaat ook een mogelijkheid van financiering van het geval door Belgen - al berust dit nog slechts louter op gissing. Baron van Harinxma noemde in dit verband de naam van de Baron de Launoit, hoofddirecteur van de Banque de Bruxelles en de Brufina. Dit laatste is merkwaardig omdat deze bank en financieringscombinatie belangen heeft op Sumatra's Oostkust door bemiddeling van de groep Hayot. Het is evenwel niet ondenkbaar dat men door een scare in Indonesië, welke niet van lange duur kan zijn, op de beurs speculatie-winsten hoopt te behalen.

Ook is in dit verband de aandacht gevallen op de zeer gefortuneerde Belgische freule Jacqueline Descamps, dochter van de oud-Ambassadeur Baron Emile Descamps. Op haar schijnt Westerling een diepe indruk gemaakt te hebben en zij zou hem ook geholpen hebben bij zijn vlucht uit België. Vast staat dat zij, uit Tanger, na Westerlings aankomst aldaar, aan haar vader telegrafeerde "Don't laugh. Pigeon staying..... hotel. Love Jackie". Deze avontuurlijke jongedame wordt te Brussel zeer gereserveerd beoordeeld en op hare discretie valt niet te rekenen.

Het hierboven omtrent haar medegedeelde is slechts tot Uw geheel persoonlijke informatie bestemd.

-Voorts-

Voorts valt mijn aandacht op de activiteit van zekere B. Boelhouwer te 's-Gravenhage, voorzitter van de "Nederlandse Volksunie". Ontrent deze, van wie het mij bekend is dat meergemelde Pot met hem in relatie stond, bevatte het dagblad Trouw van 20 Februari jl. het in bijlage dezes vermelde.

Uit volkomen betrouwbare particuliere bron vernam ik over deze persoon - die zich legitimeert met een door Westerling op 31 Januari 1951 - dus daags voor zijn aankomst te Tanger - getekende verklaring, welke hem aanstelt als vertrouwensman met wie alle op Westerling betrekking hebbende zaken moeten worden besproken en in overleg met wie deze moeten worden geregeld - dat hij het volgende betoogt:

- " 1) Westerling vertoefde tot 22 Mei jl., met medeweten der Fransen, in Marokko en zou zich op die dag begeven naar een verblijfplaats die dicht bij Nederland ligt.
- 2) Gedurende de afgelopen maanden heeft Westerling o.a., adviezen verleend aan de Franse militaire autoriteiten betreffende de oorlogvoering in Indo-China, welke adviezen voor de Fransen van eminent belang zouden zijn geweest en waarop de Lattre de Tassigny zijn strategie met succes heeft gebaseerd.
- 3) Tengevolge van deze Franse contacten zouden de Fransen bereid zijn Westerling steun te verlenen bij zijn plannen ten opzichte van Ambon. Zeer binnenkort wordt verwacht, dat het War Department te Washington eveneens tot steun van Westerling in dit verband zal overgaan.
- 4) Tengevolge van de manipulaties van Sweerts in België, die onder de schuilnaam Van Donk ten opzichte van

*leiden niet
bepaald bijt*

-Westerling-

Westerling is opgetreden, zijn de plannen van Westerling zeer vertraagd en de gelden, die ter beschikking stonden op frauduleuze wijze te eigen bate aangewend. Deze débâcle, die door de Britten, voor wie Sweerts volgens zagsman als agent optrad, zou zijn geënceneerd, is men te boven gekomen en de arrangementen zijn thans zo ver gevorderd, dat Westerling met de realisatie van zijn plannen zeer binnenkort een aanvang zal maken.

- b) Wat Westerling nastreeft is de stichting van een onafhankelijke Republiek Maluku Selatan, waartoe de Ambonnezen zonder zijn hulp niet in staat zouden zijn. Hij zoekt daarbij, geheim, Nederlandse steun, welke zou moeten bestaan in hulp bij de stichting van een geheime basis op Nieuw-Guinea, van waaruit zou kunnen worden geopereerd en in eventuele materiële hulp met wapens of geld. Zou daarop niet worden ingegaan dan zal na de stichting der R.M.S. iedere verbinding met Nederland worden afgewezen en zou van deze alleen nog maar een anti-Nederlandse politieke te wachten zijn".

Langs andere weg is U bekend gesteld, dat Westerling bij bevinden in Nieuw-Guinea, dat hij niet rechtmatig kan betreden, onmiddellijk zal worden aangehouden.

Een figuur waarmede Pot eveneens contact had is Jhr. R. Groening van Zoelen, een publicist wiens destructieve instelling des geestes reeds lang bekend is. Deze vertoefde toen Westerling zich daar nog bevond, geruime tijd in Brussel in de rol van ghostwriter van diens mémoires.

Baron van Harinxma vernam dat het Indonesisch Gezantschap te Brussel een particulier recherchebureau in de arm had genomen om Westerlings gangen na te gaan. De Belgische dame die bovenvermelde pennevrucht overtikte zou een zeer groot

bedrag geboden zijn indien zij het origineel en de afschriften afgeven wou, doch zij weigerde dit te doen.

Baron van Harinxma vervolgt:

" Verder spreekt het wel haast van zelf dat in de Nederlandse Kolonie te Brussel, onder welke zich veel Oud-Indisch gasten bevinden, de zaak Westerling een grote belangstelling genoot. Zo is deze Ambassade er eerst na vrij veel moeite in geslaagd te voorkomen dat Westerling een lezing zou houden op de Hollandse Club. Een der meest actieve voormannen van Ambonezen en Westerling was de gepensioneerde Majoor de Bruyn, zich meestal noemende Kolonel de Bruyn, correspondent van het Algemeen Nederlands Verbond hier ter stede, die zich soms heeft onderscheiden door dwaze en domme artikelen in het blad van bovengenoemde vereniging te schrijven. Gedurende lange tijd heeft het personeel van deze Ambassade dan ook gemeend dat de naam de Bruyn, die zo nu en dan in verband met Westerling opdook, sloeg op genoemde Majoor. Achteraf bleek deze de Bruyn de bovengenoemde Sweerts te zijn geweest, die heel wat gevaarlijker bleek dan het genoemde lid van de Nederlandse Kolonie, die men niet au sérieux hoefde te nemen."

Uit het vorenstaande volgt dat van Nederlandse zijde niet alleen de activiteiten van Westerling en de personen die zich rond hem bewegen, zo goed mogelijk worden gadegeslagen, maar dat ook niets wordt nagelaten deze tegen te gaan en voor zover ze crimineel karakter dragen, tot vervolging over te gaan.

Gelijk U reeds langs andere weg werd vermeld zal dit streven daadwerkelijke kunnen worden bevorderd door zo volledig mogelijke uitwisseling van gegevens. U kan derhalve, met de

ene vermelde uitzending, aan de Regering te Uwent van het bovenstaande datgene mededelen wat U nuttig dunkt. Van Haar kant moge de RI Regering de gegevens verstrekken die tot een volstrekte repressie van de hierboven ontvouwde, zeer schadelijke activiteiten, kunnen bijdragen.

Er kan een ogenblik komen, dat publicatie van bepaalde gegevens nuttig zou zijn. Een gecoördineerd optreden zou ik dan op prijs stellen; de gevaarlijkheid van de tegenstander noopt hier tot voorzichtigheid.

DE STAATSSECRETARIS VAN BUITENLANDSE ZAKEN:

Distributie:

HC. Djakarta No. 1

Min. Pres. No. 2

Min. v. Just.No. 3

Min. v. Uniez.No. 4
en OR.

Hr.Ms. Amb. teNo. 5
Brussel

M No. 6

Z No. 7, 8, 9

S No.10

Doa/In No.11

Dossier G 437 No. 12

Dossier E 223.5 No. 13

N.
 Documentatie
 Knipseldienst
 Tel. 183830
 Toestel 7

Trouw, den Haag

Westerling uit Tanger vertrokken

Hij zou belangrijke documenten bij zich hebben

(Van onze Rotterdamse redactie)

Westerling, de ex-KNIL-kapitein heeft Tanger weer verlaten. Dit deelde gisteravond de heer B. Boelhouwer op een vergadering van de Nederlandse Volksunie in Schiedam mede. De heer Boelhouwer was degene, die Westerling bij zijn vlucht uit Brussel, enige tijd geleden, behulpzaam is geweest.

Westerling is in het bezit van een koffer vol documenten. Een dezer documenten bevat een aantal richtlijnen, die volgens de heer Boelhouwer door Moskou aan Soekarno ter hand zijn gesteld. Volgens deze richtlijnen heeft Soekarno, alweer volgens mededelingen van de heer Boelhouwer, gewerkt om de macht in Indonesië in handen te krijgen. Tot nu toe is het door het Kremlin uitgestippelde schema nauwgezet gevolgd. De heer Boelhouwer deelde mede, dat een ontstagen commissaris van politie in Brussel bij Westerling tevergeefs getracht had deze documenten te kopen. Men heeft de ex-KNIL-kapitein een miljoen Belgische francs geboden. De gewezen Belgische politicus zou gehandeld hebben in opdracht van de Indonesische regering. De heer Boelhouwer deelde mede, dat de Nederlandse regering volledig op de hoogte was van de inhoud van het door Westerling bedoelde document.

Het is de bedoeling van Westerling, deze en andere documenten te publiceren in de wereldpers. Op deze wijze hoopt hij „het geweten van de wereld wakker te schudden“.

Het geldt dat Westerling hoopt te verdienen met het publiceren van zijn memoires, zal voor een bepaald doel worden besteed. In dit verband herinnerde spr. aan Ambon en Nieuw-Guinea.

Volgens Westerling zou Ambon zichzelf kunnen bevrijden wanneer Nederland het tegemoet kwam met maritieme hulp.

Kenmerk : Directie Algemene Zaken/PP

Onderwerp: Westerling

Datum : 29 Mei 1951.

Nummer: 50482-4378 G.

Foto 40694

Westerling

Z E E R G E H E I M

Ten vervolge op en ter ampliatie van mijn berichtgeving langs andere weg, heb ik de eer hieronder te doen volgen wat aan feitelijke gegevens tot nog toe ten deze bekend is geworden.

Mij bereikte van Harer Majesteits Gezant te Tanger bericht, dat op 1 Februari 1951 daar ter plaatse met een gecharterd Belgisch vliegtuig was aangekomen een persoon die vermoed werd Westerling te zijn, doch zich met een in November 1950 te Antwerpen afgegeven Nederlands paspoort legitimeerde als A.P. Lambregts. In zijn gezelschap bevonden zich personen, zich noemende Dirk van Donk en Willem Herman Meindert Colson.

Einde Januari 1951 was Westerling, die in het Opsporingsregister is gesignaleerd, verlenging van zijn paspoort geweigerd.

Op vermoeden van paspoortfraude werd een onderzoek ingesteld, daar de zich Lambregts noemende persoon inderdaad met Westerling identiek was.

-Het-

Aan de Hoge Commissaris
van het Koninkrijk der Nederlanden
in Indonesië,

te

D J A K A R T A.

Het bleek dat zekere M. Pot, een employé van het Consulaat-Generaal te Antwerpen had gefraudeerd en Westerling een van diens foto voorzien paspoort ten name van Lambregts had verschaft. Voorts werden op gemeld Consulaat-Generaal nog 9 blanco paspoorten vermist. Ik moge verwijzen naar mijn schrijven van 8 Maart 1951, no. 24158-2297 GS/461. Deze onmiddellijk als zeer ernstig geziene zaak werd aan de Justitie ter onderzoek gegeven. Pot werd ontslagen. Getracht werd de genoemde Pot naar Nederland te doen komen, waar hij zou worden gearresteerd. Pot echter vluchtte en bleef geruimen tijd onvindbaar. Middelerwijl verliet Westerling Tanger met onbekende bestemming, zijn huidige verblijfplaats is onbekend.

*Thans wel bekend
leest in memo's
van West, Pot
degen pleidauw
Paris per vlucht
d 3/15*

Ten einde Pot, en eventuele medeplichtigen, in handen te krijgen werd bij de Belgische Justitie klacht tegen hem gedaan ter zake van de verduistering der 9 blanco paspoorten. Het werd juist geoordeeld de vervalsing van het aan Westerling in handen gespeelde paspoort niet in deze klacht te betrekken, daar deze aangelegenheid beter bij de Nederlandse Justitie zou kunnen worden behandeld dan bij de Belgische en te verwachten was dat Pot wel ter beschikking der Nederlandse autoriteiten zou worden gesteld.

De werkelijke Lambregts bleek een Antwerps koopman te zijn, wiens naam slechts als "cover" was gebruikt, maar die met de hele affaire zelf niets uitstaande had.

De ware Van Donk, zich noemend rechercheur, is een zeer bedenkelijk personage,

voor de oorlog gemeenteveldwachter, in de oorlog opgeklimmen tot zekere functie in de Staatspolitie, op grond van het Politie Zuiveringsbesluit ontslagen uit de dienst en vervolgens werkzaam bij een particuliere inlichtingendienst - welke reeds voordat deze affaire begon te spelen werd opgerold en uitgeschakeld.

Het bleek echter dat de werkelijke Van Donk in de dagen waarom het hier ging niet buiten Nederland was geweest, zodat een ander zich als hem moest hebben voorgedaan.

Colson nam eind 1946 dienst bij het KNIL; per 1 November 1949 werd hij als korporaal MP gedemobiliseerd, in Maart 1950 kwam hij naar Nederland.

Dezer dagen is het de Belgische Justitie gelukt Pot en de vermeende Van Donk - in werkelijkheid de zeer ongunstige figuur P.M.E. Sweerts, een Belg - te arresteren. Voor het relaas hiervan moge ik U verwijzen naar mijn U in copie toegezonden geheime brief aan de Consul-Generaal te Antwerpen, no. 49223-4306 GS, met de daartoe behorende bijlagen; hieruit moge U blijken dat getracht zal worden de uitlevering van Pot te verkrijgen, opdat de gehele zaak in Nederlandse handen wordt gebracht.

Harer Majesteits Ambassadeur te Brussel rapporteerde naar aanleiding hiervan als volgt:

" Deze arrestaties zijn vermoedelijk aanleiding geweest dat een zekere Nijkerk van de Firma Hermans & Nijkerk te Brussel op deze Ambassade is komen mededelen dat hij eind April een vliegtuig had verkocht aan Sweerts en Pot. Sweerts had bij die gelegenheid de bijnaam de Bruyn gebruikt. In November jl. had hij nl. Pot ontmoet met wie hij sprak over zijn

zaak, een sloperij van vliegtuigen en ander onbruikbaar materiaal. Hij had toen aan Pot medegedeeld dat er slechts een vliegtuig bruikbaar was, te menen een Lockheed. Nadien had hij niets meer van Pot gehoord, tot de maand April toen de Bruyn, alias Sweerts, met Pot kwam spreken om genoemd vliegtuig te kopen. Na dit bezoek is deze koop doorgegaan en het vliegtuig werd overgeschreven op de naam van de Heer Lefebvre, wisselagent, 11 rue Fossé aux Loups, te Brussel. Deze Lefebvre schijnt verder een positie te hebben bij de Société Générale. De Heer Nijkerk zeide dat hij van het begin af aan een zeker wantrouwen had gekoesterd tegen de Bruyn omdat deze met een typisch Vlaams accent sprak en beweerde afkomstig te zijn uit Maastricht hoewel hij de Limburgse tongval in genen dele bleek te bezitten. De zaak was nog verdachter geworden toen Nijkerk in een estaminet in Schaerbeek een praatje aanknoopte met een onbekende die monteur bleek te zijn in Melsbroek. Deze monteur deelde hem mede dat hij voor de Bruyn, alias Sweerts, een vliegtuig had opgelapt hetwelk juist het vliegtuig bleek te zijn dat Nijkerk had verkocht. Dit vliegtuig dat in zeer slechte staat verkeerde en waaraan Sweerts, volgens zijn zeggen aan Nijkerk, Frs. 800.000,- had ten koste gelegd bleek slechts voor ca. Frs. 100.000 te zijn gerepareerd en mirabile dictu een luchtwaardigheidsbewijs voor nul vliegers verkregen te hebben. De piloot voor het vliegtuig was een Nederlander genaamd Nienhuis, die naar ik vernam eveneens door de Belgen is gearresteerd doch kort daarop wederom is los gelaten. Aanvankelijk had Nienhuis met zijn vliegtuig 2 ton springstoffen willen vervoeren, doch na de arrestatie van Pot had hij hiervan afgezien. Zijn plan

zou zijn des morgens op 18 of 19 Mei te vertrekken met genoemd vliegtuig.

Aangezien het noch voor Nederland noch voor België wenselijk is dat vliegtuigen van de Westerling-bende vrij over deze wereld zwalken er tenslotte schade aanrichten, is dezerzijds het Ministerie van Buitenlandse Zaken ingelicht dat het Lockheed-vliegtuig OOEDS behorende aan de Heer Lefebvre bestemd was de volgende dag of de dag daarop het Belgische grondgebied te verlaten vermoedelijk met bestemming Indonesië!

Ik teken hierbij aan, dat het daarbij over een ander vliegtuig gaat dan dat waarmede Westerling zich naar Tanger begaf, zijnde dit laatste gecharterd van de Morton Air Service, dragende de seinletters C/AMFT, terwijl de bestuurder was een captain Queen.

De heethoofden die moord op Sweerts be- raamden, waren waarschijnlijk de bovengenoemde Nienhuis en Colson.

Bij de arrestatie van Pot werd bevonden, dat hij ook een monsterrol en enige monster- boekjes had verduisterd. Dit zou kunnen wijzen op een voornemen zich per schip (jacht) naar elders te begeven; doch uitvoering is daaraan blijkbaar niet gegeven aangezien deze documenten in blanco werden aangetroffen.

Het bovenvermelde wijst er wel op, dat de groep Westerling over aanzienlijke geldmiddelen beschikt, die zij overigens niet plegen aan te wenden voor de doeleinden waarvoor deze hen - naar ik wel moet aannemen, in strijd met de deviezenvoorschriften (hetgeen de Justitie wel onderzoeken zal) - zijn verstrekt, doch veeleer ten eigen profijte verbrassen.

Ik acht het aannemelijk, al mis ik daarover bewijzen, dat deze gelden voor een goed deel bijeengekomen zijn uit acties als "Steunt Ambon" en "Door de Eeuwen Trouw", in welk geval zij

wel besteed worden zeer in strijd met de bedoelingen der min of meer argeloze gevers.

Het kan wenselijk zijn hierover eens iets in de pers te doen verschijnen; deze toch heeft, met de haar eigen speurzin, wel het een en ander omtrent de dessous der affaire weten uit te vinden. Zodanige publiciteit heb ik tot nu toe weten tegen te gaan. Zowel omdat het onderzoek door de Justitie niet belemmerd moet worden, als omdat het mij juister voorkomt, dat de RI Regering van deze zaken en de Nederlandse reactie daarop niet voor het eerst uit de pers, maar door U kennis draagt.

Er bestaat ook een mogelijkheid van financiering van het geval door Belgen - al berust dit nog slechts louter op gissing. Baron van Harinxma noemde in dit verband de naam van de Baron de Launoit, hoofddirecteur van de Banque de Bruxelles en de Brufina. Dit laatste is merkwaardig omdat deze bank en financieringscombinatie belangen heeft op Sumatra's Oostkust door bemiddeling van de groep Hayot. Het is evenwel niet ondenkbaar dat men door een scare in Indonesië, welke niet van lange duur kan zijn, op de beurs speculatie-winsten hoopt te behalen.

Ook is in dit verband de aandacht gevallen op de zeer gefortuneerde Belgische freule Jacqueline Descamps, dochter van de oud-Ambassadeur Baron Emile Descamps. Op haar schijnt Westerling een diepe indruk gemaakt te hebben en zij zou hem ook geholpen hebben bij zijn vlucht uit België. Vast staat dat zij, uit Tanger, na Westerlings aankomst aldaar, aan haar vader telegrafeerde "Don't laugh. Pigeon staying..... hotel. Love Jackie". Deze avontuurlijke jongedame wordt te Brussel zeer gereserveerd beoordeeld en op hare discretie valt niet te rekenen.

Het hierboven omtrent haar medegedeelde is slechts tot Uw geheel persoonlijke informatie bestemd.

Voorts valt mijn aandacht op de activiteit van zekere B. Boelhouwer te 's-Gravenhage, voorzitter van de "Nederlandse Volksunie". Omtrent deze, van wie het mij bekend is dat meergemelde Pot met hem in relatie stond, bevatte het dagblad Trouw van 20 Februari jl. het in bijlage dezes vermelde.

Uit volkomen betrouwbare particuliere bron vernam ik over deze persoon - die zich legitimeert met een door Westerling op 31 Januari 1951 - dus daags voor zijn aankomst te Tanger - getekende verklaring, welke hem aanstelt als vertrouwensman met wie alle op Westerling betrekking hebbende zaken moeten worden besproken en in overleg met wie deze moeten worden geregeld - dat hij het volgende betoogt:

- " 1) Westerling vertoefde tot 22 Mei jl., met medeweten der Fransen, in Marokko en zou zich op die dag begeven naar een verblijfplaats die dicht bij Nederland ligt.
- 2) Gedurende de afgelopen maanden heeft Westerling o.a., adviezen verleend aan de Franse militaire autoriteiten betreffende de oorlogvoering in Indo-China, welke adviezen voor de Fransen van eminent belang zouden zijn geweest en waarop de Lattre de Tassigny zijn strategie met succes heeft gebaseerd.
- 3) Tengevolge van deze Franse contacten zouden de Fransen bereid zijn Westerling steun te verlenen bij zijn plannen ten opzichte van Ambon. Zeer binnenkort wordt verwacht, dat het War Department te Washington eveneens tot steun van Westerling in dit verband zal overgaan.
- 4) Tengevolge van de manipulaties van Sweerts in België, die onder de schuilnaam Van Donk ten opzichte van

*terecht in
defensie Dept*

Westerling is opgetreden, zijn de plannen van Westering zeer vertraagd en de gelden, die ter beschikking stonden op frauduleuse wijze te eigen bate aangewend. Deze débâcle, die door de Britten, voor wie Sweerts volgens zegsman als agent optrad, zou zijn geënceneerd, is men te boven gekomen en de arrangementen zijn thans zo ver gevorderd, dat Westering met de realisatie van zijn plannen zeer binnenkort een aanvang zal maken.

- 5) Wat Westering nastreeft is de stichting van een onafhankelijke Republiek Maluku Selatan, waartoe de Ambonnezen zonder zijn hulp niet in staat zouden zijn. Hij zoekt daarbij, geheim, Nederlandse steun, welke zou moeten bestaan in hulp bij de stichting van een geheime basis op Nieuw-Guinea, van waamt zou kunnen worden geopereerd en in eventuele materiële hulp met wapens of geld. Zou daarop niet worden ingegaan dan zal na de stichting der R.M.S. iedere verbinding met Nederland worden afgewezen en zou van deze alleen nog maar een anti-Nederlandse politieke te wachten zijn".

Langs andere weg is U bekend gesteld, dat Westering bij bevinden in Nieuw-Guinea, dat hij niet rechtmatig kan betreden, onmiddellijk zal worden aangehouden.

1 / X
Een figuur waarmede Pot eveneens contact had is Jhr. R. Groening van Zoelen, een publicist wiens destructieve instelling des geestes reeds lang bekend is. Deze vertoefde toen Westering zich daar nog bevond, geruime tijd in Brussel in de rol van ghostwriter van diens mémoires.

Baron van Harinxma vernam dat het Indonesisch Gezantschap te Brussel een particulier recherchebureau in de arm had genomen om Westerlings gangen na te gaan. De Belgische dame die bovenvermelde pennevrucht overtikte zou een zeer groot

bedrag geboden zijn indien zij het origineel en de afschriften afgeven wou, doch zij weigerde dit te doen.

Baron van Harinxma vervolgt:

" Verder spreekt het wel haast van zelf dat in de Nederlandse Kolonie te Brussel, onder welke zich veel Oud-Indisch gasten bevinden, de zaak Westerling een grote belangstelling genoot. Zo is deze Ambassade er eerst na vrij veel moeite in geslaagd te voorkomen dat Westerling een lezing zou houden op de Hollandse Club. Een der meest actieve voormannen van Ambonezen en Westerling was de gepensioneerde Majoor de Bruyn, zich meestal noemende Kolonel de Bruyn, correspondent van het Algemeen Nederlands Verbond hier ter stede, die zich soms heeft onderscheiden door dwaze en domme artikelen in het blad van bovengenoemde vereniging te schrijven. Gedurende lange tijd heeft het personeel van deze Ambassade dan ook gemeend dat de naam de Bruyn, die zo nu en dan in verband met Westerling opdook, sloeg op genoemde Majoor. Achteraf bleek deze de Bruyn de bovengenoemde Sweerts te zijn geweest, die heel wat gevaarlijker bleek dan het genoemde lid van de Nederlandse Kolonie, die men niet 'au sérieux hoefde te nemen!"

Uit het vorenstaande volgt dat van Nederlandse zijde niet alleen de activiteiten van Westerling en de personen die zich rond hem bewegen, zo goed mogelijk worden gadeslagen, maar dat ook niets wordt nagelaten deze tegen te gaan en voor zover ze crimineel karakter dragen, tot vervolging over te gaan.

Gelijk U reeds langs andere weg werd vermeld zal dit streven daadwerkelijke kunnen worden bevorderd door zo volledig mogelijke uitwisseling van gegevens. U kan derhalve, met de

ene vermelde ^{mededeling} uitzending, aan de Regering te Uwent van het bovenstaande datgene mededelen wat U nuttig dunkt. Van Haar kant moge de RI Regering de gegevens verstrekken die tot een volstrekke repressie van de hierboven ontvouwde, zeer schadelijke activiteiten, kunnen bijdragen.

Er kan een ogenblik komen, dat publicatie van bepaalde gegevens nuttig zou zijn. Een ge-coördineerd optreden zou ik dan op prijs stellen; de gevaarlijkheid van de tegenstander noopt hier tot voorzichtigheid.

DE STAATSSECRETARIS VAN BUITENLANDSE ZAKEN:

Distributie:

HC. Djakarta No. 1
Min. Pres. No. 2
Min. v. Just.No. 3
Min. v. Uniez.No. 4
en OR.
Hr.Ms. Amb. teNo. 5
Brussel
M No. 6
Z No. 7, 8, 9
S No.10
Doa/In No.11
Dossier G 437 No. 12
Dossier E 223.5 No. 13

He

Wij konden nog aan P. J. den
Haag moeten vragen of bij het
don v. Leute gebonden onderzoek
ook naar voren is gekomen door
wie in Nederland de actie van
Westerling is gefinancierd.

(zie pag 2, voortzetting alinea
rapport v. Leute.)

28/5 '57

Zie ook het inmiddels ontropen
rapport van Hylkeisen van 25/5
(ald 110 220)

28/5

Speciale instructies aan ACD, (Slechts bij definitieve opberging in te vullen).

~~ONAFGEDAAN~~

106006 J.P.D. 9919
106043 en 106087 = P.D. 10364

Afd./Sect.: CVN Dat.: 1.4.51 Par.: M

Interne aanwijzingen ACD.

ACD. Dat.: Par.:

- ✓ CO/106086 N 111684
- ✓ 106087 N 111685 v
- ✓ 106341 ~~H.2.198~~
- ✓ 108001 5 m CO. 109601
- ✓ 108772
- ✓ 108773
- ✓ CO 9430
- ✓ ~~109653~~ in CO 109601
- ✓ 109653
- ✓ 109656
- ✓ ~~109704~~ in CO 109601
- ✓ 110220 v
- ✓ 110522 N 9919
- ✓ 112042 in CO 109601

Aantekeningen (Nummeren s.v.p.):

- 1 CAW daarna CVN 2/4 57 p.
- 2 ~~CAW~~ t.k.
- 3 ~~CAW~~, daarna CVN 5/4 57 2 p.

4 Gedr. lgen actie CVNI

5 ~~ACT~~ → ~~gedr.~~

6 J.H.K. t.k. met 2 act. 11/4 51 p.

7. H.D. K. K. K. K. K. K.

Love
20/4/51

8. PG-Den Haag ingelicht,

CAW t.k.n., daarna CVN I

PHC, 2/5-51

KARA en B.

MPVD Ch.
1-5-51

retour H.C. in verband met verdr van P.H.C. ontvanger
beveelt dat procento en Pol gearresteerd zijn H.A.

H. e.

P.G. den Haag heeft sedo 10-5-'51 verzocht alle
inlichtingen die hij verkrijgt en die van een van belang
kunnen zijn aan ons te stellen doen.

Daarnaast verzocht ik ook nog gegevens te stellen over
zaken van Hylthén. $\$ 14/5$

H. e. t. h. daarna s.v.p. CAW. 21/5/51 jw

H. e. ^{juist} ^{W.P.}
K. A.
pl. H. B. v. D.

vide nieuwe stukken 109653 en 109764.
 $\$ 34,-$ ook 110220

daarna aan CAW en CVN. $\$ 26/5/51$

Op verzoek van H.A. Hagedorn in de

acties $\$ 8/6/51$

17/6-'51 G. van der Pla. W.C. ten bewijze gezonden onder inspeking notitie
Linnale Smeets

Op 19/6 '51 naar H.P.D. ter inspeking van
nieuwe stukken, welke voor t.A.
bestemd waren.

Op 21/6 '51 naar C i v m CO 111619 / ^{verzet van d.} ^{CVN/CAW}
CA, 21/6/51

B710
GMR
No: 175.- G E H E I M .-

08.16
09.293-09.44

06.383
24 Maart 1951.-
06.321.2
09.293
29 MRT 1951
ACD/106086

06.331.2
06.2126-06383

Onderwerp: "Voortvluchtig Nederlander:
M. P O T, te Antwerpen".-

Bijlagen : twee.-

A A N : H.-B.V.D..-

V A N : W..-

XI Hierbijgaand heb ik de eer U te doen toekomen, een gestencild verzoek tot opsporing van de verblijfplaats van de voortvluchtige Nederlander: Meine POT, geboren te 's-Gravenhage, 5.2.1923, gewezen bediende van het Consulaat-Generaal der Nederlanden te Antwerpen, uitgaande van de Hoofd-Commissaris der Rechterlijke Politie te Antwerpen, benevens een foto van betrokkene.

Beide stukken ontving ik - op mijn verzoek - van "Rival" te Antwerpen.

Met betrekking tot deze aangelegenheid vernam ik van "Rival" nog "vertrouwelijk", de volgende bijzonderheden:

XI "Korte tijd na het verschijnen van de berichten in de pers, betreffende de plotselinge verdwijning uit België van de Nederlandse Kapitein WESTERLING, kwam men op het Nederlandse Consulaat-Generaal te Antwerpen tot de ontdekking, dat daar een aantal blanco paspoorten en een stempel waren verdwenen.

De Consul-Generaal, de Heer MIDDELBURG, stelde persoonlijk een onderzoek in, dat aanvankelijk geen enkel resultaat opleverde, daar men op niemand van zijn personeel enige verdenking had.

De Heer MIDDELBURG berichtte echter bedoelde vermissing aan het Ministerie van Buitenlandse Zaken te Den Haag, hetwelk opdracht gaf terzake een intensief politieel onderzoek te doen instellen.

Met dit onderzoek werden belast de Rijks-rechercheur D.J.J.VAN 't HOF te 's-Hertogenbosch en de Wachtmeester der Rijkspolitie, behorende tot de Districts-recherche: D.W.H. BAATEN, te Maastricht.-

Dit onderzoek - hetwelk met assistentie van de Rechterlijke Politie te Antwerpen plaats had - leidde tot de vaststelling, dat Kapitein WESTERLING de laatste tijd vóór zijn vertrek uit België, verbleven had in pension "HERMAN", Eendrachtstraat, 59 te Elsene (Brussel) en dat de Consulaat-bediende: Meine POT, meerdere malen aldaar besprekingen met Kapitein WESTERLING had gevoerd.

Bovendien kwam vast te staan, dat Meine POT, verscheidene telefoongesprekken vanuit Antwerpen met Kapitein WESTERLING te Brussel gevoerd had.

POT

POT bleef evenwel hardnekkig ontkennen, iets met de verdwijning van blanco paspoorten en stempel te maken te hebben en eveneens vorenvermeld contact, hetwelk hij met WESTERLING zou hebben gehad.

Op grond van de tegen POT gerezen verdenkingen, werd deze vanwege het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, naar Den Haag ontboden.

Op Zaterdag, 17 Februari 1951, geleidde Consul-Generaal, de Heer MIDDELBURG, persoonlijk de Heer POT naar het Centraal Station te Antwerpen, om zich te kunnen overtuigen, dat deze aan zijn opontbod gevolg gaf.

De Heer MIDDELBURG heeft POT tot in de - voor vertrek naar Nederland gereedstaande - trein vergezeld en daar afscheid van hem genomen, waarna hij het vertrek van de trein afwachtte.-

De Heer POT kwam evenwel nimmer te Den Haag aan en is sedertdien spoorloos.

Waaruit de gesignaleerde "valsheid in geschriften" inzake het plegen waarvan POT eveneens wordt verdacht, bestaat, wist "Rival" - die zelf niet bij het onderzoek is betrokken - mij niet mede te delen.

Volgens verdere mededeling van "Rival", bestaat er een gegrond vermoeden, dat Kapitein WESTERLING zich in Tunis of in Marokko bevindt. Hij zou een zes- of achtal Nederlanders te zijner bescherming bij zich hebben en de verdwenen blanco paspoorten zouden bestemd geweest zijn voor WESTERLING en zijn beschermers.

Dit zijn echter vooralsnog maar vermoedens, die mede gewekt zijn door de daaromtrent in omloop gebrachte geruchten.

Vermoed wordt eveneens, dat de voortvluchtige POT zich ook bij WESTERLING heeft weten te voegen.

Deze aangelegenheid is voor de buitenwereld zo lang mogelijk geheim gehouden, doch in het Brusselse dagblad "Le Soir" van Woensdag, 21 Maart j.l. zou die paspoorten-verbod en de daarmee in verband staande verdwijning van WESTERLING, in een artikel zijn behandeld.

Een exemplaar van genoemde courant bleek echter te Antwerpen niet verkrijgbaar te zijn.

Volgens mededeling van "Rival" zou het vermoedelijk in verband met genoemd dagblad-artikel zijn, dat hij in de namiddag van Donderdag, 22 dezer, telefonisch bericht ontving van de Heer MIDDELBURG, betreffende diens voornemen, om in gezelschap van de Rijks-rechercheur VAN 't HOF en de Wachtmeester BAATEN, bij hem (Rival) te komen, tot het houden van een nadere bespreking over deze aangelegenheid.

Bedoelde bespreking op het bureau van "Rival" zou plaats hebben Donderdagmiddag, 22 dezer, om 17.30 uur,-

Eventueel later te vernemen nadere vermeldenswaardige bijzonderheden omtrent deze kwestie en/of het plaats gehad hebbend onderhoud met "Rival", zullen mede te Uwer kennis worden gebracht".-

N O T A

Gelieve de verblyfplaats op te zoeken van de Nederlandse onderdaan : P O T, Meine, geboren te 's Gravenhage op 5 Februari 1923, gewazen bediende van het Consulaat Generaal der Nederlanden te Antwerpen, thans voortvluchtig.

Hy is in het bezit van het Nederlands paspoort nr 654496, geldig tot 3/3/1951 en afgeleverd te 's Gravenhage, alsook nog van een byzonder Belgisch verblyfbewys van witte kleur, in 't Frans opgesteld en afgeleverd door het Ministerie van Buitenlandse Zaken te Brussel.

Betrokkene wordt er van verdacht zich schuldig gemaakt te hebben ~~an~~ valsheid in geschriften en bovendien 9 Nederlandse blanco paspoorten en een stempel van het Consulaat Generaal der Nederlanden te Antwerpen ontvreemd te hebben.

De nummers van de 9 verdwenen blanco paspoorten zyn de volgende: 953.758- 953.775- 953.802- 953.803- 953.816- 953.819- 953.820-953.835- 953.850.

Op de verdwenen stempel komt het Nederlandse rykswapen voor en de vermelding: Consulaat Generaal der Nederlanden Antwerpen.

Zyn persoonsbeschryving en kleding zyn de volgende: ongeveer 1,80m tenger postuur; donker kroeshaar met diepe inhammen; haviksneus; gaaf, maar vals gebit; bruine ogen; Zuidelyk type. Verder vermoedelyk gekleed met tweed-regenjas of bruine canada-vekt; alpinomuts of slappe bruine hoed.

Hierby gevoegd een foto van POT, Meine, hog~~er~~ nader vereenzelvigd, ~~or~~ het ogenblik vermoedelyk zonder snor.

Gelieve in geval van ontdekking betrokkene niet te verontrusten, maar onmiddellyk de Heer Hoofdcommissaris met Rechterlyke Opdrachten te Antwerpen te verwittigen.

Antwerpen, den 6 Maart 1951.

De Hoofdcommissaris met Rechterlyke Opdrachten.

H. Derweduwen.

No: 178.- DIENSTGEHEIM.-

24 Maart 1951.-

Onderwerp: "Ex-Kapitein WESTERLING".-

Bijlagen : één.-

A A N : H.-B.V.D.-

V A N : W.-

Onder verwijzing naar bijgaand rapport, No:175-Geheim, d.d.24 Maart 1951, inzake "Voortvluchtig Nederlander : M.POT, te Antwerpen"; heb ik de eer U hierbij nog aan te bieden, een opgeplakt artikel uit de "Gazet van Limburg" te Maastricht, van 22 Maart 1951, betreffende o.a.een interview afgenomen aan de ex-kapitein WESTERLING, die - naar U uit de inhoud daarvan moge blijken - onder de naam "LAMBREGTS", zich toen zou hebben bevonden in het Atlas-gebergte in Frans-Marokko.-

Bijgaand kranten-artikel kreeg ik pas onder ogen, nadat vorengenoemd rapport, No:175, reeds was getypte-

08.16
09.293-09.44

06.321.2
09.293

06.212.92
06.383-09.44

06.383	06.383
09.44	
29 MRT 1951	
ACD/106087	

Ex-kapitein Westerling meent:

„Mijn boek met memoires wordt een best-seller”

Gevlucht naar het Atlas-gebergte?

TANGER. — Volgens Agence France Presse verblijft de oud-kapitein Westerling thans onder een schuilnaam in het Atlasgebergte in Frans-Marokko.

Op 1 Febr. per particulier vliegtuig geland op het vliegveld Boukhalf te Tanger, is Westerling na een verblijf in de Internationale zone, weer spoorloos verdwenen.

Vanaf 30 Jan., datum waarop hij uit Brussel verdween op reis naar Lyon, vanwaar hij zich met een zijner vrienden aan boord van een Dakota begaf was men z'n spoor kwijt. Wel wist men dat zijn Chrysler enige dagen later de Frans-Spaanse grens was gepasseerd te Irun. Maar, Westerling zat er niet in. Radio-Madrid heeft trouwens later tegengesproken dat Westerling in Spanje was gearresteerd.

Zelfs in Tanger had de Service de Sureté zich laten om de tuin leiden want, Westerling noemde zich daar Petrus Lambregts, van Nederlandse nationaliteit, geboren 17 April 1906 te Breda. Hij was in het bezit van een paspoort afgegeven in Antwerpen, no. 953.899.

Zijn vriend William Colson verlaarde geboren te zijn in Holakden 24 December 1925 en werd evenmin lastig gevallen in Tanger. Hij heeft Westerling dag en nacht vergezeld en verbleef in hetzelfde hotel waar Westerling zich bevond.

Toen een correspondent van een Frans blad per telefoon een interview vroeg aan de heer „Lambregts” werd aarzelend toestemming verleend.

EEN LEIDER

Alles — aldus de correspondent in zijn beschrijving van Westerling's figuur, wijst er op dat men te doen heeft met een leider. Hij weet sympathie te wekken.

„Ik heb het voornemen in Tanger een vliegtransportdienst op te richten, zei Westerling. Yvonne, mijn vrouw heeft mij in Brussel verlaten en is naar Nederland teruggekeerd. De politieke kwesties interesseren mij op het ogenblik niet meer. We zullen later zien. Op het ogenblik heb ik het te druk met mijn particuliere zaken, zoals het bijwerken mijner memoires welke binnenkort zullen verschijnen, eerst in het Engels en daarna in verschillende vertalingen.

„BEST-SELLER”.

Op een vraag antwoordde Westerling: „Ik kan U geen thema opgeven van de gedachten welke ik in dit boek uitwerk, maar ik kan wel verklaren dat het door zijn onthullingen een „best-seller” zal worden. Op het ogenblik wil ik niets meer zeggen. Mijn vijanden zijn talrijk en ik wens niets liever dan dat de pers onkundig blijft van mijn verblijf hier in Tanger. Overigens na U zal ik geen journalist meer ontvangen. Voor het ogenblik spreekt U met Petrus Lambregts, in 't bezit van een geldig paspoort.

Intussen is de historie van het valse paspoort al de ganse wereld rondgegaan en Westerling ontmaskerd.

De dag waarop Westerling er lucht van kreeg, gaf hij Colson opdracht zijn koffers te pakken en betaalde de hotelrekening. Vanaf dat ogenblik wist Westerling alle onderzoek van de politie te ontwijken.

Westerling en Colson begaven zich vermoedelijk naar de haven van Tanger, waar men altijd wel matrozen vindt om in ruil van enkele duizenden pesetas iemand naar de Middellandse of Adriatische zee mee te nemen, daar in deze plaats de smokkel van Amerikaanse sigaretten een lucratief baantje is. Eenmaal daar is het gemakkelijk voor een Westerling om een geldig paspoort te krijgen op naam van Roméo of Guilliano.

Nu hoort men niet meer over Westerling spreken in Tanger. Wat is hij er komen doen? Dit hebben velen zich afgevraagd. Misschien vertrekt hij wel naar de Molukken, waar men beweert dat men hem nodig heeft?

BELEDIGING?

John Thiessen, de man die vorig jaar naar Singapore vloog om Westerling na diens arrestatie bij te staan, heeft zijn raadsman — mr. A. Smink in Den Haag — opdracht gegeven Westerling en zijn vrouw te dagvaarden wegens belediging.

Thiessen is van mening, dat een artikel in het dagblad „Trouw” van 2 October 1950 pertinente onjuistheden bevat. In dit artikel vertelde mevrouw Westerling, dat zij te Singapore een kistje met juwelen aan Thiessen heeft gegeven, waarvan vier ringen werden beleend. „De rest is verdwenen”, aldus mevr. Westerling. Zij vertelde voorts, dat zij van Thiessen, die geld van een inzamelingscomité had ontvangen, eenmaal slechts f 325 heeft ontvangen en daarna niets meer.

Een interview, dat mevr. Westerling op 8 Februari 1950 verleende aan „De Nieuwe Courant”, bevatte — volgens de mening van Thiessen — wederom een aantal mededelingen, waarin suggesties werden gedaan met het doel het Nederlandse volk er van te overtuigen dat Thiessen verduistering zou hebben gepleegd.

Thiessen heeft zijn raadsman verscheidene stukken van overtuiging overhandigd, waaruit zou blijken, dat vele duizenden guldens aan de familie Westerling ter hand zijn gesteld.

De „GAZET VAN LIMBURG”

te Maastricht

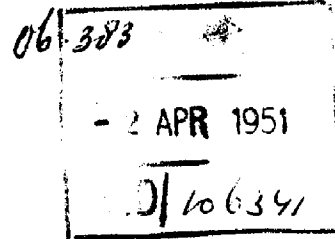
van Donderdag, 22 Maart 1951.-

No: 185.- DIENSTGEHEIM.-

106086

28 Maart 1951.-

Onderwerp: "Ex-Kapitein WESTERLING".-

Bijlagen : één.-

A A N : H.-B.V.D.-

V A N : W.-

In aansluiting aan d.z.schrijven, No:175-
en No:178, d.d.24 Maart 1951, betreffende bovenvermeld onder-
werp, heb ik de eer U hierbijgaand te doen toekomen, een be-
richt uit de "Gazet van Antwerpen" van 20 Maart 1951, mede op
Westerling betrekking hebbende, naar de inhoud waarvan ik U
moge verwijzen.-

Was Westerling te Rijsel ?

Volgens sommige berichten, die o.m. door de luchtvaartpolitie zijn ingewonnen, zou Westerling over enkele tijd te Rijsel zijn geweest.

Zoals een maand geleden, kwam uit Brussel een Brits vliegtuig te Rijsel-Lesquin aan, om de douaneformaliteiten te vervullen. De bemanning verklaarde voornemens te zijn, dadelijk naar Valenciennes door te vliegen, doch ingevolge een geheimzinnig bevel besloot de bemanning plotseling enkele dagen te Rijsel te blijven. Het vliegtuig werd in een loods geplaatst en een drietal dagen later kwam de bemanning terug, vergezeld van drie passagiers. Een huurer zou Westerling die onder een valse naam reisde, zijn geweest.

Het vliegtuig is daarop gestart met bestemming naar Lyon, waar het een tussenlanding zou doen.

De "GAZET VAN ANTWERPEN"
van Maandag, 26 Maart 1951.-

vdm

handwritten ms
handwritten van no 106086

Aan: KA/RA

Van: H.C.

no: 106086

UITGEBOEKT

Ik moge U versoeken bij Spil te informeren wat hem bekend is omtrent relaties die zouden (hebben) bestaan tussen WESTERLING en de gewezen ambtenaar van het Nederlandse Consulaat-Generaal te Antwerpen Meins POF.

Voorts zullen alle inlichtingen welke Spil zou kunnen verschaffen betreffende POF vd., die verdacht wordt van verduistering van een aantal blanco Nederlandse paspoorten op hoge prijs werden gesteld.

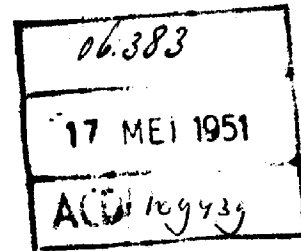
7-5-1951.

handwritten signature

13-871
106086
C
No: 274.- DIENSTGEHEIM.-

12 Mei 1951.-

Onderwerp: "De organisatie rond
WESTERLING, M.POT, e.a.".-

A A N : H.-B.V.D..-

V A N : W..-

rc 87743 - cc 106086
Ten vervolge op dezerzijdse rapporten,
No:259 en No:260, d.d.5 Mei 1951, betreffende bovenvermeld
onderwerp, moge ik U het volgende berichten:

Bij mijn bezoek aan het bureau van "Rival" te
Antwerpen, in de namiddag van Donderdag, 10 Mei j.l., bleek
mij, dat deze - in vereniging met de Rijksrechercheur D.C.
VAN LENTE, uit Den Haag - druk bezig was met het onderzoek
contra Meine POT e.a., waardoor ik slechts in geringe mate
de gelegenheid kreeg tot het vernemen van nadere bijzonder-
heden.

Volgens mededeling van "Rival", werd in de namid-
dag van Zaterdag, 5 Mei j.l. eerst gearresteerd, de - in
restaurant "Des Sports", van - en bewoond door de Nederland-
se ex-wielrenner Piet van Kempen, aan de Boulevard Anvers
te Brussel vertoevende - Indonesiër : COLSON, Hendrik Wil-
lem Meindert, geb.te Klaten (Java) op 24.12.1925.-

Onmiddellijk daarna werd diezelfde namiddag - met
assistentie van de Rechterlijke Politie te Brussel - een
inval gedaan in een particuliere woning te Brussel, waar -
volgens de verkregen inlichtingen - Meine POT en SWEERTS
en pension zouden zijn.

Aldaar bleek inderdaad POT aanwezig te zijn, die
ter plaatse eveneens werd gearresteerd, terwijl een grote
hoeveelheid - bij huiszoeking in de door hem bewoonde kamer-
aangetroffen brieven, schriftelijke bescheiden en een gela-
den automatisch pistool, werden inbeslaggenomen.

SWEERTS, wiens kamer in hetzelfde pension, naast
die van POT gelegen was, bleek daarin niet aanwezig te zijn.

Bij een verrichtte huiszoeking werden daarin ech-
ter ook een hoeveelheid brieven, drukwerken en allerlei cor-
respondentie, schriftelijke bescheiden, enz., aangetroffen,
welke eveneens werden inbeslaggenomen.

Volgens de door "Rival" verkregen inlichtingen,
zou SWEERTS die Zaterdagavond (5 Mei) aanwezig moeten zijn
op een - in een dorp gelegen in de Belgische provincie LIM-
BURG - te houden geheime bijeenkomst, in verband waarmede
"Rival" zich - met enkele zijner Inspecteurs - per auto
naar bedoeld Limburgs dorp begaven.

Bij

Bij aankomst aldaar bleek, dat de aan die geheime bijeenkomst deelgenomen hebbende personen, juist ongeveer een kwartier tevoren, bedoeld dorp hadden verlaten. Bij die bijeenkomst zouden ook enkele in Nederland wonende Nederlanders aanwezig zijn geweest, wier namen evenwel niet zijn bekend geworden.

In de nacht van Zaterdag op Zondag, 5 - op 6 Mei j.l. per auto vanuit Limburg terugkerende te Brussel, werd voor het hotel "Scheers", aan de Boulevard Adolf Max aldaar, geparkeerd staande aangetroffen, de auto merk "Buick", voorzien van de Belgische nummerplaat : 816.851.-

Bij een onmiddellijk daarop uitgevoerde inval in dat hotel, werd SWEERTS daar aangetroffen en onder hevig protest gearresteerd.

In de auto bevond zich Sweerts' overjas, of regenjas, waarin een geladen automatisch pistool bleek geborgen te zijn. Tevens bevond zich in die auto, een aan SWEERTS toebehorende aktetas, waarin een groot aantal brieven, drukwerken, enz. geborgen bleken te zijn.

De auto, het pistool en de aktetas met inhoud, werden inbeslaggenomen.

Vorengenoemde drie gearresteerde personen zijn overgebracht naar Antwerpen en ter fine van het door "Rival" verder in te stellen onderzoek, ingesloten in de gevangenis aan de Bagijnenstraat aldaar.

+ + +

Op welke wijze de Rijksrechercheur VAN LENTE met deze arrestaties in kennis is gesteld, is mij niet bekend geworden.

Wel vernam ik, dat de Heer VAN LENTE zich in de voormiddag van Woensdag, 9 Mei j.l. ten burele van "Rival" heeft vervoegd, tot het instellen van een onderzoek contra: Meine POT e.a. en - volgens verklaring van eerstgenoemde - liet het zich j.l. Donderdagnamiddag aanzien, dat het wel Vrijdagavond, 11 Mei, zou worden, alvorens dit zover gevorderd zou zijn, dat hij Antwerpen kon verlaten.

Volgens mededeling van de Heer VAN LENTE, is SWEERTS in 1947 in Nederland veroordeeld tot een gevangenisstraf, wegens frauduleuze in- of vervoer van valse identiteitsbewijzen, of althans daarvoor moedende dienen formulieren. Onmiddellijk na de bevrijding zou SWEERTS voor de Engelse Dienst hebben gewerkt en daarna nog enige tijd aan het B.N.V. verbonden zijn geweest.

Ook deelde de Heer VAN LENTE mij nog mede, dat hem gebleken was, dat SWEERTS destijds in verbinding stond met de bekende Heer ELSINGA te Rotterdam, in wiens woning hij (Sweerts) wel eens zou hebben gelogeed.

Ik meen te mogen veronderstellen, dat de antecedenten van SWEERTS bij U genoegzaam bekend zijn.

Met

Met de vermelding van het vorenstaande bedoeld ik slechts erop te wijzen, dat deze mededelingen omtrent SWEERTS door de Heer VAN LENTE ook aan "Rival" zijn gedaan,

Deze laatste verzocht mij op zijn beurt, deze aan-
gelegenheid met U te bespreken en daarbij te bevorderen,
dat hij (Rival) op "vertrouwelijke wijze" in het bezit wor-
de gesteld van de bij ons in het "dossier-Sweerts" berusten-
de gegevens, betreffende diens antecedenten en eventuele
bijzonderheden, welke in verband met het thans tegen SWEERTS
in te stellen onderzoek nuttig kunnen worden geacht.

Ik moge U adviseren, wel te willen overwegen, in
hoeverre aan deze wens van "Rival" kan worden tegemoet ge-
komen.

Naar de Heer VAN LENTE mij - desgevraagd - mede-
deelde, zal hij zeer waarschijnlijk op a.s.Dinsdag, 15 Mei,
de terzake dit onderzoek op te maken processen-verbaal en
eventuele rapporten gereed hebben en dan onmiddellijk bij
de Heer P.G.te Den Haag indienen".-

13889

No: 284.- DIENSTGEHEIM.-

18 Mei 1951.-

Onderwerp: "De organisatie rond
WESTERLING, M.POT, e.a.".-

C

06.383	06.384
09.71	
21 MEI 1951	
ACD/ 109656	

NIET O.K.
ACD/ 4c
DAT: 10/3-52
PAR: 1/2

A A N : H.-B.V.D..-

V A N : W..-

10939 - 606086

In aansluiting aan dezerzijds schrijven, No:274, d.d.12 Mei 1951, betreffende bovenvermeld onderwerp, moge ik U het volgende berichten:

"In de namiddag van Donderdag, 17 Mei 1951, een hernieuwd bezoek brengende aan het bureau van "Rival" te Antwerpen, bleek deze voor een spoedaangelegenheid afwezig te zijn en die namiddag daar ook niet terug te keren.

De Inspecteur BRIERS, die wel aanwezig was, had echter niet de beschikking over de terzake opgemaakte processen-verbaal en rapporten en verklaarde mij - desgevraagd - daaromtrent geen nadere inlichtingen te kunnen verstrekken.

Echter vernam ik van hem nog, dat de in mijn vorenaangehaald schrijven van 12 Mei j.l.genoemde - te Brussel gearresteerde - Indonesiër : COLSON, Hendrik Willem Meindert, geb.te Klaten (Java) op 24.12.1925, woonachtig is te BAARN, "Huize Groeneveld", Amsterdamsestraatweg, No:27.-

Volgens mededeling van BRIERS, was deze COLSON, tijdens zijn arrestatie in het restaurant van Piet van Kempen te Brussel, in het bezit van een revolver, op grond waarvan hij door de Brusselse Rechterlijke Politie werd aangehouden en aldaar in de gevangenis werd ingesloten.

Voor zover BRIERS bekend, heeft COLSON met de "zaak-Sweerts-Pot" niets uit te staan, omwelke reden hij dan ook niet naar de gevangenis te Antwerpen werd overgebracht.

Zeer vermoedelijk zal hij - wegens ongeoorloofde "Wapendracht" - tot een korte gevangenisstraf worden veroordeeld en daarna als ongewenste vreemdeling naar Nederland worden uitgeleid. BRIERS acht het zelfs niet uitgesloten, dat zulks thans reeds is geschied.

Voorts vernam ik nog van BRIERS, dat bij de arrestatie van SWEERTS, in de nacht van 5- op 6 Mei j.l.te Brussel in hotel "Scheers", zich in diens gezelschap bevond, de Nederlander : NIENHUIS, Harke, geboren te Voorburg, de 19.9.1908, koopman en assuradeur, wonende te EINDHOVEN, Rodenbachlaan, No:11.-

Deze

Deze NIENHUIS is toen eveneens gearresteerd en later met SWEERTS en POT, naar de gevangenis te Antwerpen overgebracht.

Alhoewel is komen vast te staan, dat NIENHUIS deel uitmaakt van de "groep-Sweerts", is bij onderzoek ten aanzien van hem niet gebleken, dat hij zich in België aan enig strafbaar feit heeft schuldig gemaakt.

Op grond van deze bevindingen, is NIENHUIS dan ook op Dinsdag, 15 dezer, uit zijn gevangenschap ontslagen en in de gelegenheid gesteld, zonder uitleiding, België te verlaten en naar Nederland terug te keren.

Inzake het door "Rival" op 10 Mei j.l. aan mij gedaan verzoek, betreffende het bevorderen dat hem gegevens worden uit het bij ons berustende "dossier-Sweerts" omtrent diens antecedenten, heb ik ten burele van "Rival" een briefje achter gelaten, vermeldende, dat hij daartoe een schriftelijk verzoek dient te richten aan de Heer P.G. te Den Haag, via de Procureur des Konings te Antwerpen.

Volgend bezoek aan "Rival" is bepaald op Donderdag, 24 Mei a.s., waarbij ik bij BRIERS erop heb aangedrongen te bevorderen, dat hij (Rival) dan aanwezig is".-

B 907

106.06

2.1

06.383

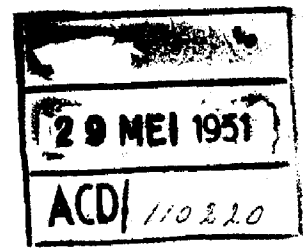
01.262-09.293

No: 291.- DIENSTGEHEIM.-

25 Mei 1951.-

09.713
05.4

Onderwerp: "De organisatie rond
WESTERLING, M.POT, e.a.".-

Bijlagen : acht.-

A A N : H.-B.V.D..-

V A N : W..-

Co -109656

Ten vervolge op dezerzijds schrijven, No: 284, d.d. 18 Mei 1951, betreffende bovenvermeld onderwerp, moge ik U het volgende berichten:

Bij het onderhoud, hetwelk ik in de namiddag van Donderdag, 24 dezer, met "Rival" te Antwerpen had, inzake de bekende aangelegenheid, deelde deze mij - desgevraagd - het volgende mede:

Bij het door hem in samenwerking met de Rijksrechercheur VAN LENTE ingestelde onderzoek, met name uit de verhoren van - en de daarbij afgelegde verklaringen door de gearresteerden SWEERTS, POT, COLSON, NIENHUIS, zijn op duidelijke wijze aan de oppervlakte gekomen, niet alleen de zeer schrille tegenstellingen welke bestaan tussen de Nederlandse Regering en de bevolking van de Zuid-Molukken, maar tevens ook de ernstige verwijten van de zijde der thans voor die bevolking optredende in Nederland en elders verblijvende personen, aan het adres van de Nederlandse Regering.

Deze aangelegenheid wordt echter door de Procureur des Konings te Antwerpen beschouwd als een zuiver interne Nederlandse zaak, op grond waarvan deze geheel buiten het tegen SWEERTS en POT aanhangig gemaakte rechtsgeding wordt gelaten.

Tegen POT is proces-verbaal opgemaakt wegens diefstal van 9 stuks blanco paspoorten, valsheid in geschrifte en verboden wapendracht.

In afwachting van diens berechting door de Rechtbank te Antwerpen - welke binnen 14 dagen wordt verwacht - blijft POT opgesloten in de gevangenis aan de Bagijnenstraat te Antwerpen.

SWEERTS is in verband met de tegen hem bij verstek uitgesproken doodstraf, waartegen hij inmiddels verzet heeft aangetekend, naar de gevangenis te LUIK overgebracht. Tegen hem wordt bovendien een strafvervolging ingesteld wegens valse naam - en verboden wapendracht.

Als verdediger van POT en NIENHUIS treedt op de Antwerpse - zeer invloedrijke - advocaat, genaamd SULLER.

Deze heeft terzake een onderhoud gehad met de Procureur des Konings te Antwerpen, waarbij hij er deze op heeft gewezen, dat hij alles op alles zal zetten om te voor-

komen

komen, dat de gegevens van politieke aard, welke bij het onderzoek aan het licht zijn getreden, aan de Nederlandse instanties worden doorgegeven.

De Procureur des Konings heeft "Rival" hiermede in kennis gesteld en opgedragen, met het eventueel doorgeven aan Nederlandse instanties van gegevens van politieke aard, in ieder geval te wachten, tot na de behandeling der straf-rechterlijke zaken contra POT en SWEERTS.

Op grond van deze opdracht, verklaarde "Rival" in de onmogelijkheid te verkeren, mij nadere gegevens uit de door SWEERTS, NIENHUIS en POT afgelegde verklaringen te verstreken.

Zodra de strafrechterlijke zaak contra POT haar beslag heeft gekregen, is "Rival" voornemens, daaromtrent opnieuw overleg te plegen met de Procureur des Konings.

Alhoewel de Rijksrechercheur VAN LENTE bij de verhoren van SWEERTS, POT en NIENHUIS tegenwoordig is geweest en deze mede heeft geleid, meent "Rival", dat deze daaromtrent slechts korte aantekeningen heeft gemaakt, in verband waarmede hij vermoedt, dat VAN LENTE geen uitvoerig rapport over een en ander heeft samengesteld.

Dit is evenwel slechts een persoonlijke mening van "Rival" waaromtrent hij geen zekerheid heeft.

Anderzijds verklaarde "Rival" zich te kunnen voorstellen, dat de P.G.te Den Haag er bezwaar tegen heeft, om de gegevens van politieke aard aan de B.V.D.door te geven, omdat daardoor de mogelijkheid wordt geschapen, dat deze onder de ogen komen van de Nederlandse Minister-President.

Waar vooral de Partij van de Arbeid in die verklaringen van de verdachten, in ernstige mate wordt becritiseerd, in 't bijzonder inzake het regerings-beleid ten aanzien van Nederlands-Indië, meent "Rival", dat de P.G.te Den Haag, wellicht in 'selands belang, termen aanwezig acht, die stukken onder zich te houden.

Ook dit is echter slechts een persoonlijke zienswijze van "Rival".-

Na deze uiteenzettingen van "Rival" informeerde ik, of hij reeds een aanvraag had ingezonden, ~~ga~~ ter bekoming van gegevens uit het bij ons berustende dossier-Sweerts, omtrent diens antecedenten.

Hierop deelde hij mij mede, dat ingevolge het gepleegde overleg met de Procureur des Konings, besloten was een dergelijke aanvraag niet in te dienen, omdat men in België de uit de "zaak-Sweerts" voortvloeiende Nederlandse binnenlandse politieke aangelegenheid, geheel buiten het geding wenst te laten.

Op mijn herhaald verzoek tot het ontvangen van enige gegevens betreffende de door hem in de kamers van POT en SWEERTS te Brussel gevonden en inbeslaggenomen brieven, schriftelijke bescheiden, enz. weigerde "Rival" in te gaan.

Nadat

Nadat ik hem had medegedeeld, speciaal daarvoor naar hem te zijn gekomen en toch bezwaarlijk met lege handen te kunnen terugkeren, overhandigde hij mij een exemplaar van een brochure, getiteld "MENA MOERIA" en een exemplaar van een boekwerkje, getiteld "DE ZUID-MOLUKKEN", beide uitgaven van de stichting "DOOR DE EEUWEN TROUW" te Eindhoven.

Beide exemplaren gelieve U hierbijgaand aan te treffen.

Daarna stelde "Rival" mij nog terhand een viertal exemplaren van een soort stroobiljet, hetwelk volgens zijn verklaring bestemd zou zijn geweest, om onder de bewoners van de Zuid-Molukken te worden verspreid, waaronder de namen gedrukt zijn van: P.W.LOKOLLO en I.A.LEBELAUW, welke biljetten mede hierbij worden gevoegd, terwijl ik daarbij ook nog van hem ontving, een tweetal speldjes, in een enveloppe verpakt, eveneens hierbij gaande.

Volgens mededeling van "Rival", werden van bijgaande brochure, boekwerkje, stroobiljetten en speldjes, enige duizandtallen van elk, in de kamers van SWEERTS en POT te Brussel, gevonden en inbeslaggenomen.

Als kopstukken van de organisatie rond WESTERLING, noemde "Rival" ter loops tijdens het gesprek, de volgende namen: LOKOLLO te Den Haag, DE VRIES te Nuenen bij Eindhoven en DE BRUYN, een Nederlander, wonende te Brussel.

Als plaats van samenkomst, waar verschillende leden dier organisatie de laatste tijd in 't geheim besprekingen hielden, noemde "Rival", de Belgische gemeente HECHTEL, gelegen in de Belgische provincie Limburg, aan de grote verkeersweg EINDHOVEN - HASSELT, op circa 15 K.M. ten Zuiden van de Belgisch-Nederlandse grens.

Ingevolge de met "Rival" gemaakte afspraak, zal ik hem op Donderdag, 7 Juni a.s. wederom bezoeken, bij welke gelegenheid, d.z. zal worden getracht meer bijzonderheden te vernemen!.-

AIDE MEMOIRE

20 106086.

Op verzoek van Majoor Van HEECKEREN is er op 30 Mei 1951 een bijeenkomst gehouden met Majoor Van REEDE, Majoor v. AMEIDE v. DUYM en mij over de inbeslag genomen stukken bij de arrestatie van SWEERTS door de Belgische Politie.

Majoor Van HEECKEREN was opgebeld door Mr FOCK en had medegedeeld, dat bedoelde stukken van compromitterende inhoud waren voor hoge regeringspersonen, weshalve gezocht werd te pogen om deze stukken in handen te krijgen.

Het bericht van Mr FOCK klopt met het rapport van W. van 25 Mei 1951.

Mijnerzijds is toegezegd om via de PG Den Haag te proberen althans de inhoud der stukken te vernemen. Immers de Rijksrechercheur Van LENTE heeft samengewerkt met de Belgische Politie inzake de verduistering van blanco paspoorten door Meine POT, en weet dus ook wat er in de stukken staat inbeslaggenomen op SWEERTS. KA achtte deze manier van werken te prefereren boven de poging via KA-RA.

Met Mr v. GILSE deze zaak besproken. Hij deelde mede, dat Justitie (Mr HOGENRATH) hem had opgebeld over deze zaak met de mededeling, dat Buitenlandse Zaken belangstelling had. Waarop deze belangstelling precies gericht was werd niet duidelijk.

Mr v. GILSE zegde toe met Van LENTE te zullen spreken over de mogelijkheden, die er mochten zijn. Hij zal hierover berichten.

Vervolgens contact opgenomen met Mr de KANTER van Buitenlandse Zaken. Deze deelde mede, dat Buitenlandse Zaken grote belangstelling had voor de WESTERLING-affaire en daar ook midden in zat en bijgevolg ook voor SWEERTS interesse had, maar dat het contact met Justitie alleen ten doel had om de uitlevering van Meine POT te effectueren. Zulks is verzocht door de Belgische Regering via Hr. Ms. Gezant omdat POT over compromitterende gegevens zou beschikken betreffende Belgische Regeringspersonen.

Des avonds is KA van het vorenstaande telefonisch op de hoogte gebracht.

Op 31 Mei 1951 heeft Mr FOCK telefonisch medegedeeld, dat het de wens van de Regering was, dat alle moeite zou worden gedaan om de stukken van SWEERTS in handen te krijgen.

Ik heb Mr FOCK gevraagd of dit verzoek nog officieel via het Ministerie zou binnenkomen, Mr FOCK verklaarde zich hiertoe bereid, doch vroeg of ik er "op stond" dat zulks geschiedde. Mijn antwoord was dat zijn verzoek mij voldoende was en dat ik het als officieel gedaan zou beschouwen.

Mr FOCK verzocht de uiterste voorzichtigheid met de eventueel te verkrijgen stukken en onmiddellijk contact met hem. Geantwoord is dat hij er uiteraard dan van zou horen.

HC, 31/5-51

guc / 31/5-

N O T a

Betr.: bespreking met PG Van GILSE
op Vrijdag 1/6-51

PG zal met Van LENTE bespreken wat de mogelijkheden zijn om te komen tot een nader onderzoek m.b.t. de "stukken van SWEERTS".

PG zal nader berichten of Van LENTE gaan zal of niet.

Mr v. GILSE gaf duidelijk blijk, dat hij het "deviezenverhaal" niet geloofde. (evenmin alsHC).

HC, 2/6-51

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

UITGEBEENT

's-Gravenhage, 2 Mei 1951
Javastraat 68

No. 106081
Bijl.: gene

VERTROUWELIJK

Betr.: H.J. RONKEN en
S.M. HOEVEN

Mits deze heb ik de eer U EdelGrootachtbare het volgende te berichten.

In de nacht van 17 op 18 April j.l. te omstreeks 0.45 uur, heeft op de Mechelse Steenweg - hoek Belgenlei te Antwerpen een aanrijding plaats gehad tussen een Belgische militaire auto, bestuurd door een Belgisch officier en een donkerblauw- of zwartkleurige luxe auto, merk "Buick" voorzien van de Belgische nummerplaat: 816.851.

Bij deze aanrijding liepen beide wagens schade op, zodat van de zijde der Antwerpse stedelijke verkeers-politie tersake een onderzoek op de plaats van de aanrijding werd ingesteld.

De bestuurder van de "Buick", die blijkbaar de oorzaak van de aanrijding was geweest, gaf aan de onderzoekende politie-ambtenaren op te zijn genaamd: RONKEN, Henri Joseph, geboren te Maastricht, op 25/5-1912, Nederlander, van beroep Scheepsmakelaar, wonende te Rotterdam, Schiekade No. 100.

Naast genoemde RONKEN was in de door deze bestuurd "Buick" gezeten een vrouw, die opgaf genaamd te zijn:

HOEVEN, Simonie Maria, geboren te Leuth, op 28/9-1921, Nederlandse, zonder beroep, wonende te Utrecht, Prof. Van Bemmelenlaan No. 33.

Bedoelde RONKEN verklaarde aan de Antwerpse politie dat de door hem bestuurd auto "Buick" No. 816.851, eigendom was van de heer MEINE, ambtenaar van het Consulaat-Generaal der Nederlanden te Antwerpen, wonende te Antwerpen, Van Schoonbekestraat 24.

Het antonummer 816.851 is op 19/2-1951 ter Provinciale Griffie te Antwerpen afgegeven aan POT, Meine, geboren te 's-Gravenhage, 5/2-1923, wonende te Antwerpen, Van Schoonbekestraat 24.

De hogergenoemde vrouw Simonie Maria Helena HOEVEN blijkt aan het opgegeven adres te wonen. Zij zou gehuwd zijn met SWEERTS, Pierre Marie Ernest, Belg, geboren 27/12-1918 te St. Josse ten Noode (België), die in België ter dood veroordeeld zou zijn. *)

RONKEN v.d. is noch te Rotterdam noch te Maastricht bekend, zodat aan de mogelijkheid moet worden gedacht, dat de zich RONKEN genoemd hebbende persoon in het bezit is van een der door POT op het Nederlands Consulaat-Generaal te Antwerpen ontvreemde blanco paspoorten, dat dan valselijk zou zijn ingevuld.

Door de Antwerpse Verkeerspolitie is destijds niet gecontroleerd of de door RONKEN en HOEVEN bij

*) Volgens nader bericht
zijn Jouret en Ronken identiek -de-
1/5/57

de aanrijding verstrekte gegevens betreffende hun identiteit met hun paspoort in overeenstemming waren.

In dese moet ook worden gedacht aan de mogelijkheid, dat beide personen via POT in relatie hebben gestaan met de bekende WESTERLING.

Mochten bij het onderzoek inzake POT door UEdelGrootachtbare inlichtingen worden verkregen welke voor mijn Dienst van belang kunnen zijn dan zal ik gaarne daarmede in kennis worden gesteld.

HET HOOFD VAN DE DIENST,
Namens deze:

De EdelGrootachtbare Heer
Mr D.J. van Gilse,
Procureur-Generaal, i.g.d. Directeur
van Politie bij het Gerechtshof
te 's-GR A V E N H A G E

13830

06.321.2 06.384 06.384

09.293 09.293 09.81

No: 247.- DIENSTGEHEIM.-

27 April 1951.-

06.383

Onderwerp: "Voortvluchtige Nederlander:
M. P O T, te Antwerpen".-

2 MEI 1951
ACD/108081

NIET O.K.
ACD/4c
DAT: 10/13-52
PAR: 624

A A N : H.B..-

V A N : W..-

Met verwijzing naar d.z. schrijven, No:175, d.d.24 Maart 1951, betreffende bovenvermeld onderwerp, ik U berichten, dat ik gisteren - 26 dezer - van "Rival" te Antwerpen, het volgende vernam:

In de nacht van 17- op 18 April j.l. te omstreeks 0.45 uur, heeft op de Mechelse Steenweg - hoek Belgenlei te Antwerpen een aanrijding plaats gehad tussen een Belgische militaire auto, bestuurd door een Belgisch officier en een donkerblauw- of zwartkleurige luxe auto, merk "Buick" voorzien van de Belgische nummerplaat: 816.851.-

Bij deze aanrijding liepen beide wagens schade op, zodat van de zijde der Antwerpse stedelijke verkeers-politie terzake een onderzoek op de plaats van de aanrijding werd ingesteld.

De bestuurder van de "Buick", die blijkbaar de oorzaak van de aanrijding was geweest, gaf aan de onderzoekende politie-ambtenaren op te zijn genaamd:

R O N K E N, Henri Joseph, geb. te Maastricht, op 25.5.1912, Nederlander, van beroep Scheepsmakelaar, wonende te Rotterdam, Schiekade, No:100.-

Naast genoemde RONKEN was in de door dezen bestuurde "Buick" gezeten een vrouwspersoon, die opgaf genaamd te zijn:

H O E V E N, Simonie Maria, geb. te Leuth, op 28.9.1921, Nederlandse, zonder beroep, wonende te Utrecht, Prof. Van Bemmelenlaan, No:33.-

Het is niet bekend, of met de geboorteplaats Leuth bedoeld wordt het Belgische dorp, gelegen ten Zuiden van Maaseyck, in de Belgische provincie Limburg, dan wel het Nederlandse dorp Leuth, behorende tot de gemeente Ubbergen, bij Nijmegen.

Bedoelde RONKEN verklaarde aan de Antwerpse politie dat de door hem bestuurde auto "Buick", No:816.851, eigendom was van de Heer "M E I N E", ambtenaar van het Consulaat-Generaal der Nederlanden te Antwerpen, wonende te Antwerpen, Van Schoonbekestraat, 24.-

Enige dagen daarna werd - via laatstgenoemd adres - op het Consulaat-Generaal der Nederlanden te Antwerpen, een brief ontvangen, afgezonden door de Commandant van een Belgisch leger-onderdeel en geadresseerd aan: De Heer "MEINE", ambtenaar Nederlands-Consulaat, Van Schoonbekestraat, 24 te Antwerpen.

In

Vrouw van SWIZARTS

OK

2 OK

In die brief werd aan "MEINE" voorgesteld, om - in verleg met de betrokken verzekeringsmaatschappij - een minnelijke schikking te treffen, inzake de aan de militaire auto door de aanrijding veroorzaakte schade.

Aangezien de voortvluchtige ambtenaar van het Nederlands Consulaat te Antwerpen, genaamd: Meine POT, geb. te 's-Gravenhage, 5.2.1923, laatstelijk gewoond heeft op het adres: Van Schoonbekerstraat 24 te Antwerpen, werd onmiddellijk vermoed, dat met de geadresseerde, de Heer POT werd bedoeld, in verband waarmee de Nederlandse Consul-Generaal - de Heer MIDDELBURG - bedoelde brief in handen stelde van de Procureur des Konings te Antwerpen, die hem op Woensdag, 25 dezer, ter fine van onderzoek, doorgaf aan "Rival".-

Bij onderzoek is reeds gebleken, dat het auto-nummer: 816.851, op 19 Februari 1951, ter provinciale Griffie te Antwerpen, werd afgegeven aan: POT, Meine, geb. te 's-Gravenhage, 5.2.1923, wonende te Antwerpen, Van Schoonbekerstraat, 24.-

Blijkens de vermelding op blz.2 van d.z.rapport No:175, d.d.24 Maart 1951, is Meine POT, sedert 17 Februari 1951, voortvluchtig, waaruit derhalve volgt, dat hij daarna bedoelde auto heeft aangeschaft.

Volgens de door "Rival" verkregen inlichtingen, zou bedoelde auto afkomstig zijn van een garage-houder te Wuust-Wezel(B), welke gegevens echter nog op de juistheid moeten worden onderzocht.

Het salaris, hetwelk de Heer POT verdiende op het Nederlands Consulaat was van dien aard, dat hij daarvan nimmer een bedrag kan hebben overgespaard, ter bekostiging van een auto, waarvan de waarde op circa 40.000 francs (3.000 gulden) wordt geschat, zodat de vraag rijst, op welke wijze hij aan dat bedrag gekomen is.

Tevens is thans het vermoeden gewekt, dat vorenge-noemde RONKEN en HOEVEN, of wel één hunner, bij de "zaak-WESTERLING" betrokken zijn of is.

Teneinde hieromtrent enige zekerheid te verkrijgen, verzocht "Rival" mij, of onzerzijds - liefst met spoed - zou kunnen worden nagegaan, of de vorengemelde gegevens betreffende de identiteit, enz., van die beide personen, juist zijn, terwijl hij - in bevestigend geval - gaarne tevens enige nadere bijzonderheden over hen zou vernemen.

Het is nog niet bekend, of genoemde twee personen in het bezit waren van een geldig Nederlands paspoort en of de door hen aan de Antwerpse verkeers-politie verstrekte gegevens, betreffende hun identiteit, al- dan niet, met hun paspoort in overeenstemming zijn.

Bovendien moet m.i. in deze aan de mogelijkheid worden gedacht, dat beide personen inderdaad behoren tot de "zaak-WESTERLING" en derhalve in het bezit kunnen zijn van een exemplaar van de door Meine POT op het Nederlands Consulaat-Generaal te Antwerpen ontvreemde blanco paspoorten, welke dan hoogstwaarschijnlijk valselijk zijn ingevuld.

Volgens

Volgens verdere verklaring van "Rival", is bij het onlangs ingestelde onderzoek naar de voortvluchtige Meine POT, tevens gebleken, dat WESTERLING in Januari j.l. vanuit België is vertrokken met een particulier vliegtuig van een wapenfabrikant, genaamd: R O C H E R, wonende te Beauraing, (gelegen ten Zuiden van Dinant, in de provincie Namen).-

Omtrent de huidige verblijfplaats van WESTERLING en Meine POT, is het - volgens verklaring van "Rival" - hem tot nu toe nog niet gelukt enig spoor te ontdekken.

Aan de hand van het vorenstaande moge ik U adviseren aan de wens van "Rival" inzake het te Rotterdam en te Utrecht doen nagaan van de gegevens betreffende RONKEN en HOEVEN, wel met spoed te willen doen gevolggeven, met het resultaat waarvan ik gaarne zal worden in kennis gesteld".

Mede in verband met de "zaak-WESTERLING" vernam ik gisteren van andere betrouwbare zijde te Antwerpen, nog het volgende:

"Te Brussel werd in 1936 of 1937 als Commissaris, of Hoofd-Commissaris van Politie aldaar, wegens gepleegde corruptie, ontslagen een zekere Heer ANGERHAUSEN, die daar tot op heden nog woont. Diens tegenwoordig woon-adres is echter niet bekend.

Genoemde ANGERHAUSEN zou thans sedert enige jaren communistisch georiënteerd zijn.

Van omstreeks half December 1950 tot minstens half Februari 1951, heeft in het "PALASSHOTEL", Rogiersplein, nabij het Noord-Station te Brussel, gelogeerd, een Indonesiër ongeveer genaamd: IDE ANAK AGONG, die een vertegenwoordiger zou zijn van de Indonesische Communistische Partij.

Deze Indonesiër zou blijkbaar naar Brussel zijn gekomen om de gangen en handelingen van WESTERLING na te gaan.

De mogelijkheid bestaat dat hij zich thans nog te Brussel ophoudt, doch zijn huidige verblijfplaats is zegsman niet bekend.

IDE ANAK AGONG onderhield (onderhoudt) te Brussel nauw contact met vorengenoemde ANGERHAUSEN.

Beide personen zouden er mede bekend zijn geweest, dat Meine POT met WESTERLING te Brussel relaties onderhield.

In de omgeving van WESTERLING te Brussel verbleef ook een vrouw, die als zijn secretaresse werd beschouwd en vermoedelijk ook van Nederlandse afkomst is.

Nadat WESTERLING uit België vertrokken was, werd - van de zijde van ANGERHAUSEN en IDE ANAK AGONG - verondersteld, dat bedoelde secretaresse in het bezit was van voor hen zeer waardevolle bescheiden, waarom zij ernstige pogingen in het werk zouden hebben gesteld, om die stukken in handen te krijgen.

Het

Ambassadeur van Indonesië
in België
K.A.A.11

Het zou aan IDE ANAK AGOUNG en ANGERHAUSEN bekend zijn geworden, dat na het vertrek van WESTERLING uit België, Meine POT het contact met bedoelde secretaresse te Brussel bleef onderhouden, waardoor bij hen het vermoeden zou zijn gewekt, dat Meine POT bedoelde - van WESTERLING afkomstige - bescheiden, onder zijn berusting had genomen.

Vast zou staan, dat Meine POT de laatste weken vóór zijn onderduiken, erg nerveus was en zich niet gerust gevoelde.

Enige dagen vóór POT verdween, zou hij persoonlijk hebben verteld, dat hij achtervolgd werd door "mannen van ANGERHAUSEN" en dat hem bekend was geworden, dat zij met plannen rondliepen om hem van kant te maken.

Meine POT zou - naast zijn functie van ambtenaar op het Consulaat-Generaal der Nederlanden te Antwerpen - ook werkzaam zijn geweest - en mogelijk thans nog werkzaam zijn - voor één of andere inlichtingendienst, doch ten behoeve van welke dienst of organisatie, is zegsman niet bekend".

Het lijkt mij niet uitgesloten, dat vorengenoemde HOEVEN, Simonie Maria, en de z.g.secretaresse van WESTERLING één en dezelfde persoon is.

Volgens mededeling van "Rival" zou de Rijksrechercheur VAN LENTE te 's-Gravenhage, met het onderzoek contra Meine POT belast zijn.-

Nota van voor H.K.B.
van KB.4000

[Handwritten initials]

HRVD
PS.

*Actie op deze berichten kan de bron
zeer gemakkelijk aanbraden.*
HKB

Uit zeer betrouwbare bron werd vernomen:

- a. De bekende Westerling heeft België verlaten met een paspoort ten name van Lambrechts(e). Hij heeft zich naar Tanger begeven, maar is later naar Frankrijk gegaan.
- b. Bij zijn vertrek uit België blufte hij met zijn zeer goede verhoudingen tot het Nederl. consulaat te Antwerpen (noemde daarbij de naam "Pot") en met zijn vriendschap voor "Verdonk", de man, die veel voor hem doet en zelf zeer bijzondere verbindingen in Nederland zou hebben.
- c. De Belgische en Nederlandse politie hebben zich blijkbaar voor deze uitlatingen geïnteresseerd en als gevolg daarvan zijn thans de rijkssrechercheurs Van Lente en Ten Hoeve(n) bezig een onderzoek in te stellen naar de inmiddels "ondergedoken" vice-consul Pot en naar Verdonk.
- d. Verdonk (alias van Pierre Sweerts) maakt zich geen zorgen over deze belangstelling, daar hij voorzien zou zijn van te goede papieren.
[Handwritten mark] "Verdonk" is destijds o.a. met een Franse generaal in contact getreden over een mogelijke militaire actie in de Zuid-Molukken)
- e. "Verdonk" kan zich zeer grote uitgaven getroosten, hetgeen o.m. blijkt uit zijn verre reizen per vliegtuig. Hijzelf heeft zich uitgelaten in bijzonder goede verhouding te staan tot Amerikaanse diplomaten en Franse militairen, hetgeen bevestigd is door de mate van hem verleende faciliteiten.
- f. Zijn doel zou zijn handelsrelaties aan te knopen met de Molukken; hij beriep zich, bluffend, op ev. Russische hulp ter verwerkelijking van zijn plannen om het bovengenoemde doel te bereiken.

5 April 1951.

A.

AAN : H/BVD

VAN : KB

Hogendoorn deelde mij mede vernomen te hebben dat de groepen in Nederland die zich bewegen op het gebied van steunverlening aan Ambon grote plannen zouden hebben voor acties op Ceram. Pierre SWEERTS zou hierin een rol spelen. SWEERTS maakt de indruk belangrijke geldsbedragen achter zich te hebben. Hogendoorn meent dat Amerikanen en Fransen er belang bij hebben onrust in de Molukken te zaaien. (Deze indrukken verkreeg hij uit gesprekken met Rijkseenheidlieden in Eindhoven).

Bovendien vernam Hogendoorn dat WESTERLING van de vice-consul Pot te Antwerpen een vals Nederlands paspoort heeft gekregen op de naam LAMBREGTS. Hiermede heeft WESTERLING België verlaten. De vice-consul heeft intussen de benen genomen daar een en ander uitlekte. Hij is thans in Nederland ondergedoken. De rijksrecherche zit achter hem heen. Affaire bekend op B.Z.

HKB, 29 Maart 1951

13982

16.383 2.1 05.521 08.44.1

No: 320.- G E H E I M.-

16.328.1
09.71 - 09.298 4.21
09.71

15 Juni 1951.-

Onderwerp: "De organisatie rond WESTERLING,
SWEERTS, POT, e.a.".-

19 JUNI 1951
ACD/111684

A A N : H.-B.V.D.-

V A N : W.-

110220 - 6106086 PA

Ten verfolge op dezerzijds schrijven, No: 291, d-d, 25 Mei 1951, betreffende bovenvermeld onderwerp, moge ik U berichten, dat ik - mede naar aanleiding van de de laatste dagen verschenen krantenberichten betreffende de in België bewerkstelligde aanhouding van SWEERTS en POT - in de namiddag van Donderdag, 14 Juni j.l., een hernieuwd onderhoud heb gehad met "Rival" te Antwerpen, van wie ik - desgevraagd - het volgende vernam:

De berechting van POT heeft nog niet plaats gehad en de datum waarop deze zal geschieden is nog niet bekend.

Op Dinsdag, 12 Juni j.l. heeft "Rival" een brief ontvangen van de Rijksrechercheur VAN LENTE te Den Haag, waarin deze mededeelt, dat hij voornemens is op Dinsdag, 19 Juni a.s. weer naar "Rival" te komen, in verband met het onderzoek contra SWEERTS en POT. Enige nadere aanduiding omtrent dit verder onderzoek, vermeldt de Heer VAN LENTE daarin niet. Tevens zond hij "Rival" daarbij toe, een exemplaar van het Nederlandse dagblad "Trouw" van Zaterdag, 9 Juni 1951, waarin een uitvoerige publicatie over de aanhouding van SWEERTS en POT, voorkomt.

SWEERTS heeft einde Mei j.l. enkele dagen in de gevangenis te LUIK vertoefd, tot het aantekenen van verzet tegen het vonnis van de Krijgsauditeur aldaar, waarbij hij in 1946 bij verstek werd ter dood veroordeeld. Bindsdien verblijft SWEERTS weer in de gevangenis te Antwerpen, in afwachting van zijn berechting wegens verboden wapendracht, valse naamdracht en het veroorzaken van een aanrijding.

Voor zover is kunnen worden nagegaan, is SWEERTS niet betrokken bij enige wapensmokkel, waarvan de krantenberichten gewag maken. In het vliegtuig te Melsbroek, werden aangetroffen en inbeslaggenomen: zes stuks jachtgeweren met bijbehorende jachtpatronen. Omtrent de herkomst daarvan is door "Rival" nog geen onderzoek ingesteld.

De radio-zender, waarvan de krantenberichten melding maken, bevond zich in de auto van SWEERTS, n.l. de "Buick"-No: 816.851.-

Buiten genoemde jachtgeweren, werden in totaal inbeslaggenomen, vijf stuks automatische pistolen, met bijbehorende munitie, waaronder één groot "Mauser"-pistool.- SWEERTS POT, NIENHUIS en COLSON, waren ieder in het bezit van een dergelijk pistool, terwijl de "Mauser" werd gevonden in de door SWEERTS bewoonde kamer in het pension te Brussel.-

Omtrent

Omtrent de herkomst van het vliegtuig is "Rival" niets bekend. Door hem is geen onderzoek ingesteld naar de wijze waarop SWEERTS de hem terhandgestelde gelden heeft benut of verbruikt, omdat bij hem tot nu toe geen aangifte is gedaan door een Nederlandse instantie, inzake een door SWEERTS gepleegde oplichting of verduistering.-

In de door SWEERTS tijdens diens verhoor afgelegde verklaringen, heeft deze zich in ongunstige zin uitgelaten over de B.V.D. en vooral aan het adres van Mr. EINTHOVEN, voor dezen nogal compromitterende mededelingen gedaan. Bepaalde feiten in deze mag "Rival" echter niet noemen. Wel kan hij verklaren, dat niet alles wat SWEERTS heeft medege-deeld, op papier is gezet.

Volgens verklaring van SWEERTS was zijn ervaring destijds bij het B.N.V., dat de Heer SANDERS de meest geschikte en meest bekwame leider van dat bureau was.

De door "Rival" bij SWEERTS en POT inbeslaggenomen schriftelijke bescheiden - waaronder een groot aantal brieven afkomstig van Nederlandse sympathisanten van WESTERLING - zijn alle gefoto-copieerd en het geheel is daarna ter beschikking gesteld van de Procureur des Konings te Antwerpen.

Volgens de mededeling van genoemde Procureur aan "Rival", worden de inbeslaggenomen schriftelijke bescheiden en foto-copieën, niet ter beschikking gesteld van een Nederlandse instantie - tenzij daartoe van de zijde der Nederlandse regering, een officieel schriftelijk verzoek, b.v. via Buitenlandse Zaken, of via Justitie, wordt ontvangen.

Bij het ingestelde onderzoek is "Rival" tevens gebleken, dat de Ambassadeur van Indonesië te Brussel, - IDE ANAK AGOUNG - een perfect functionerende inlichtingendienst in België heeft georganiseerd, waarvan in hoofdzaak Belgische oud-politie-officieren deel uit maken. Deze inlichtingendienst is gebleken volkomen op de hoogte te zijn van de activiteiten en gedragingen van WESTERLING, SWEERTS, POT, e.a. waaruit - naar de mening van "Rival" - de conclusie kan worden getrokken, dat de Indonesische regering te Djakarta, hiervan eveneens op de hoogte is.

Wanneer "Rival" bij een vorig onderhoud, zich tegenover mij heeft uitgelaten, dat door het openbaar worden van de interne aangelegenheden dezer affaire, zekere Nederlandse regeringspersonen ernstig zouden kunnen worden gecompromitteerd, dan bedoelde hij daarmee in feite eigenlijk in hoofdzaak de B.V.D. en vooral de leiding daarvan, omdat uit de door SWEERTS en POT afgelegde verklaringen zeer sterk de indruk wordt gewekt, dat de B.V.D. in onvoldoende mate aandacht aan deze kwestie heeft besteed.

Of omtrent deze aangelegenheid al- dan niet besprekingen hebben plaats gehad tussen genoemde Indonesische - en de Nederlandse Ambassadeur te Brussel, is "Rival" niet bekend.

Van de berechting van POT, die nu toch zeer binnenkort wordt verwacht, zal "Rival" door één zijner Inspecteurs een stenografisch verslag laten opmaken, waarvan hij beloofde een exemplaar voor mij te zullen reserveren.

Het eerstvolgend bezoek aan "Rival" is vastgesteld op Donderdag, 28 Juni a.s."-

Rapporten van W

5 Mei 1951

Mededeling dat de bij het bekende autoongeval betrokken Ronken en Sweerts een en de zelfde persoon is. Sweerts zou in België hebben vertoefd ook onder de naam Verdenk.

Er bestaat een illegale organisatie, waarvan de leden zowel buiten als in Nederland woonachtig zijn, die het gezag van de huidige Indonesische regering over de Molukken niet erkent en welke organisatie -ten behoeve van het tot de Molukken behorende Indonesische gebied- reeds een eigen illegale regering zou hebben gevormd. Tot deze organisatie zouden niet alleen in Nederland en in België wonende Nederlanders -maar ook een aantal van de in Nederland verblijvende Ambonezen behoren, terwijl vooral een aantal kapitaalkrachtige Nederlanders daarvan deel zouden uitmaken. Sweerts, Pierre Marie Ernst -eveneens tot die organisatie behorende- zou belast zijn met de behartiging van de militaire belangen dier illegale regering en na het verdwijnen van Westerling daartoe zijn aangesteld in de rang van Generaal. In de namiddag van Donderdag 3 Mei jl heeft in België een bijeenkomst van enige leden der organisatie plaats gehad, waarbij ook Sweerts aanwezig is geweest. Aan Sweerts zou daarbij een bedrag van 25.000 gulden zijn ter hand gesteld ter bekostiging van de tenuitvoerlegging van bepaalde plannen. Reeds eerder zou Sweerts enige malen dergelijke geldsbedragen hebben ontvangen. Enkele kopstukken van bedoelde organisatie zouden S de laatste tijd ernstig zijn gaan wantrouwen. Vrees dat S de gelden ten eigen bate aanwendt. Bedoelde personen zouden spijt hebben, dat zij zo stom zijn geweest hun vertrouwen aan S te schenken. Bovendien zou aan die personen bekend zijn geworden, dat S in het bezit is van -voor enkele kopstukken van de illegale Molukse regering- zeer compromiterende schriftelijke bescheiden. Er zouden plannen bestaan om S te liquideren.

12 Mei

Bij een verrichte huiszoeking bij S werden ook een hoeveelheid brieven enz in beslag genomen. Mededeling van een geheime bijeenkomst, waarbij ook enkele in Nederland wonende Nederlanders aanwezig zijn geweest. S gearresteerd. S heeft in verbinding gestaan met de bekende Heer Elsinga.

25 Mei

Uit de verhoren van Sweerts c.s. zijn op duidelijke wijze aan de oppervlakte gekomen, niet alleen de zeer schrille tegenstelling welke bestaan tussen de Nederlandse Regering en de bevolking van de Zuid Molukken, maar tevens ook ernstige verwijten van de zijde der thans voor die bevolking optredende in Nederland en elders verblijvende personen aan het adres van de Nederlandse Regering. Deze aangelegenheid wordt echter door de P.G. te Antwerpen als een zuiver Nederlandse zaak beschouwd. Als vertegenwoordiger treedt op Suller. Deze heeft een onderhoud gehad met de P.G., waarbij hij er deze op heeft gewezen, dat hij alles op alles zal zetten om te voorkomen, dat de gegevens van politieke aard, welke bij het onderzoek aan het licht zijn getreden aan de Nederlandse instanties worden doorgegeven. De P.G. heeft opgedragen met het eventueel doorgeven aan Nederlandse instanties van gegevens van politieke aard in ieder geval te wachten tot na de behandeling der strafzaken tegen Pet en Sweerts. Op grond van deze opdracht zijn geen nadere gegevens meer verstrekt.

Van Belgische zijde is verklaard, dat voorgesteld kan worden, dat de P.G. te den Haag er bezwaar tegen heeft om gegevens van politieke aard aan de B.V.D. door te geven, omdat daardoor de mogelijkheid wordt geschapen dat deze onder de ogen komen van de Nederlandse Minister President. Waar vooral de Partij van de Arbeid in de verklaringen van verdachte in ernstige mate wordt becritiseerd, in het bijzonder inzake het regeringsbeleid t.z.v. Ned Indie wordt gemeend, dat de P.G. te den Haag wellicht in 's lands belang termen aanwezig acht die stukken onder zich te houden. Weigering van Belgische zijde om gegevens te verstrekken over de in beslag genomen bescheiden. Tenslotte overhandiging van een aantal brochures, streekbiljetten en speldjes, waarvan enige duizendtallen van elk in de kamers van 8 te Brussel zijn gevonden en in beslaggenomen. Dit materiaal zou bestemd geweest zijn voor verspreiding onder de bewoners van de Zuid Molukken. Als kopstukken van de organisatie worden genoemd: Lokolle (den Haag), De Vries (Nuenen) en De Bruyn (Brussel). Geheime plaats van samenkomst van de organisatie: Hechtel, 15 km van de Nederlandse grens.

15 Juni

De Indonesische ambassadeur te Brussel heeft in België een perfect functionerende inlichtingendienst georganiseerd, die volledig op de hoogte is gebleken te zijn van de activiteiten van Sweerts c.s., zodat de Indonesische Regering te Djakarta geheel geïnformeerd kan worden verondersteld.

Marechaussee-rapporten

31 Maart 1951

Mededeling van het ontdekken van een organisatie in Nederland om Nederlandse militairen -ex Indiegangers te werven ten einde deze naar Indonesië te verschepen om daar onder commando van Westerling te worden gesteld.

6 April

iden

1 Mei

Twee personen uit angst voor de gevolgen van hun actie t.b.v. Westerling melden zich bij de politie. Mededelingen over vuurwapenen voor deze actie (zie verder dit rapport) Schietoefeningen door leden van de groep-W enz.

15 Mei

Rapport van de Rijksrecherche. Belangrijk rapport. Mededeling wat bij de huiszoeking bij Sweerts zoal gevonden is o.m. stafkaarten van de Zuidmolukken, militaire identiteitsbewijzen en paspoorten met het hoofd "Republik Maloekoe Selatan", gedeeltelijk reeds ingevuld en door Sweerts ondertekend in diens kwaliteit van General Officer in command of the S.M. Republican Forces, vlaggen, ere medailles, linten die bij de bezetting van de Zuid Molukken meesten worden gebruikt en uitgereikt. Uit Nederland is ongeveer een bedrag van f270.000 gekomen enzn

S.T.

18 Juni 1951.

No./Gr.V.D. 745/51 Conf.

Bijlagen: een.

Onderwerp: NIENHUIS Harke.

6.3.5
19-6-51
11160

OP KAART
D/4c
DAT: 10/3-51
PAR: 07

CONFIDENTIEEL

PA ca 106086
109767

In aansluiting op mijn brief 305/51 dd. 18-5-1951, waarbij U een veiligheidsverhoor van COLSON in verband met zijn betrekkingen tot WESTERLING werd aangeboden, moge ik U bijgaand een uittreksel uit een rapport opge maakt door Z., betreffende NIENHUIS, Harke aanbieden.

De in dit rapport vermelde gegevens werden door een contact aan Z. medegedeeld; daar ik uiteraard met deze zijde van de zaak WESTERLING geen bemoeienis meer heb, moge ik U verzoeken de behandeling van deze gegevens over te nemen.

Hoofd G 2 b werd eveneens door mij ingelicht.

S.T.

AAN: B.V.D.

T.: 10.
Coll.: 4

Datum van bericht: 12 Juni 1951.
Rapporteur:
Van wie is het bericht afkomstig: Contactadres.
Betrouwbaarheid berichtgever: Betrouwbaar.
Welke acties zijn ondernomen: Gene.
Met wie samengewerkt: Gene.

Onderwerp: Combinatie Sweerts-Westerling-Colson-Pot.

N I E N H U I S, Harke,
geboren te Voorburg 19 September 1908,
Nederlander, ongehuwd, koopman (tijdens de
2e Wereldoorlog in dienst bij de R.A.F.)
Godsdienst Gereformeerd.
Adres: Eindhoven, Rodenboachlaan 11, ten huize
van zijn broer J. Nienhuis.
In het bezit van een Nederlands paspoort,
serienummer 997910 geldig tot 26-1-1952.

Omtrent opgemelde NIENHUIS werd mij door een alleszins betrouwbaar contact, die geacht kan worden in deze objectief te kunnen oordelen, het volgende medegedeeld:

"Ik ken de familie Nienhuis sinds vele jaren. Het is een zeer nette en vooraanstaande familie. Harke Nienhuis heeft zowel op maatschappelijk als op godsdienstig gebied een goede opvoeding ontvangen. Hij is echter een enigszins zonderlinge in de familie. Met de godsdienst waarin hij is opgegroeid, heeft hij totaal gebroken. Hij heeft zwerversbloed en toont wel enig bravuur. Toch is hij hierdoor niet uit de band gesprongen. Met zekerheid kan ik over zijn gezindheid niet oordelen. Uit gesprekken, die ik met hem heb gevoerd over het beleid van de na-oorlogse regering heb ik opgemerkt, dat hij politiek rechts geïntereerd is. Mijn mening is, dat, wanneer hij moet stemmen, hij dit op de A.R. lijst zal doen".

Alhoewel achterhaald door verschillende courantenberichten werd het navolgende medegedeeld:

Genoemde Nienhuis zou door het bureau Zuid-Molukken zijn uitgezonden om de gangen van E.P.M. SWEERTS na te gaan, aangezien men enig wantrouwen had gekregen.

Nienhuis voelde echter wel wat voor de raid van Sweerts en wilde wel mee doen. Hij zou Westerling per vliegtuig wegbrengen. Het vliegtuig hetwelk defect was werd na herstelling van de Belgische kentekenen voorzien. Aangezien Nienhuis hiervoor geen papieren had mocht hij niet starten.

Het vliegtuig is verkocht aan een persoon van Belgische nationaliteit doch is nog steeds aanwezig op het vliegveld MEISBROEK. In hoeverre Nienhuis in contact is geweest met Colson is dezerzijds niet bekend geworden.

CONCLUSIE

Men heeft gebruik willen maken van de capaciteiten van Nienhuis als piloot.

Resam H.C.

○ Een deel van de i.v.m. de laatste
stelede aanteekeningen, gesaagd kunnen
worden in het museum O.D. "Vreemde",
"Werkelijk", "Zonder te verstaan".

C.A. Groeneweg 47. 6. 7. 51
~~Postkant~~ notitie 5.

NOTA

AAN: CAW/I

VAN: CAW/II

Vrijdagavond, 29 Juni j.l. werd ik thuis opgebeld door de heer W. van OS, voormalig directeur van de Stichting "Door de Eeuwen Trouw," die mij mededeelde, dat hij die dag vernomen had, dat omstreeks medio Mei j.l. van een kantoor te Washington - vermoedelijk van het "State-Department", twee rapporten waren gestolen, folio-formaat, circa een vingerdik. Links boven stond een stempel "secret service". Deze rapporten zouden betrekking hebben op een verdrag U.S.A.-India en op een verdrag R.I.-U.S.A. Eind Mei of begin Juni zouden deze rapporten per vliegtuig via Schiphol naar Nederland zijn gebracht. De heer Van Os vermoedde, dat ze in Eindhoven waren bij het dagelijks bestuur van de Stichting.

Zondagmorgen, 1 Juli j.l., belde de heer Van Os vanuit zijn woonplaats Nieuwer-Amstel mijn huis op en liet - bij mijn afwezigheid - de boodschap achter, dat hij mij graag Dinsdagmorgen zou willen spreken bij hem thuis.

CAW/II, 2-7-1951.

*I Dat gaat zo niet langer! Dit is een
geleed van Hulp Bos te Amstel aan
Wat heb V. Os te vertellen heeft hem bij
een goed - draak de eerste keer - bij Hulp Bos
over. Het is niet gesloten, dat de heer V. Os regel-
matig met ons deelt in contact een kunnen krijgen
CAW/II*

N O T A

bij CO 106086

AAN: H-BVD
VAN: HC

Betr.: SWEERTS

Mr. Allaard

*Sik was in de noden ruffant
reeds even afgewakt tot Mr. E.*

F 11/7

PG-'s-Gravenhage deelt op 11/7-51 mede, dat Rijks-
rechercheur Van LENTE volledig inzicht heeft gehad van
alle stukken op SWEERTS betrekking hebbend, dus ook van
datgene dat bij de arrestatie van SWEERTS in beslag is
genomen. Hieruit bleek evenwel niets wat voor onze Dienst
van belang zou kunnen zijn. (chantage materiaal tegen di-
verse ministers).

11/7-51

PI

Copie t.k.n. aan CAW I

Jhr. H. BVD,

*toegezonden naar de heer van der
19.7.51 S.*

*gd. er is volgens mij nooit gesproken
over "chantage materiaal tegen minis-
ters" alleen over compromitterende
stukken of brieven van diverse belangrijke
personen. Ook helpende als onbeeld
directeur van de hnd. bank* *KA/11/2*

ONAFGEDAAN

Afd./Sect.:

Dat.:

Par.:

Interne aanwijzingen A C D.

A C D.

Dat.:

Par.:

Aantekeningen (Nummeren s.v.p.):

1) CAW t.b. 13/3/51

2) H.C. Indien te bevestigd mist kent een aan BTX ge-
maakt kunnen worden een onderzoek.

HPKD. Is het een melding dat zij op het moment
een Clipper welft zijn? 10-3-51

CAWI. Hetten mij al met voldoende inlichtingen over deze
Dank, die ook met bevestiging wordt gevraagd, om vast te
stellen dat hij identiek is aan de ons uit de kaart Haele
bekende ex-rechercheur Dank? Jaarlijk bewijst alvorens de
vraag om een te IS onderzoek aan H. GBD. om te zeggen

10354/15/3

[Handwritten signature]

CAN

20/3/51

**Ontvangen 28/3
CANI**

CA. 19/3

JA Hie CO 103455 bij X en X. Volledig bewijs heb ik
het PD van D van Dank mede bevestigd

CANI
305

pl. H. K.T.D.

mi. kunnen zij volstaan met aan Clipper
mede te delen, dat zij redenen hebben om aan te nemen
dat van Douk-Frolovy identiek is aan de ons bekende Dirk
van Douk geb. eur. en op grond van het zwaarte
berucht ontlopen politierechercheur, die zich bezig heeft
gehouden met particulier inlichtingenwerk en van wie be-
kend is dat hij de bekende vertaling verzorgd heeft op
zijn reis in geachtend richting van Brussel naar
Tanger en dan kon en wader onderzoek van de I.R.
achterover kunnen blijven, indien althans C. dit
bericht verantwoord vindt aangezien uit de stukken
niet blijkt, dat v. Douk teruggekomen is uit Tanger en
Clipper geen tijd geeft waarin de activiteit van
v. D. is geconstateerd. Eventueel kon daaromtrent en
omrent meer persoonsgegevens van v. D. bij Clipper
gevraagd kunnen worden CA. 9/4

amel, zie brief
aan de heer K.T.D.
KED 103455
KARA 10/4

Mr. Mann

W. huns alvast aan Clipper ons verslag mededeelend
met verzoek om het nodige gegevens als om de bedoelde ten-
zinde desgeenslacht over te nemen te huns verslag

f 9/4

C.A.W.I

In ander CD. was sprake van een
K.N.T. officier Douk, die met vertaling
meerdere, maar ik denk toch dat
Douk-Frolovy onze vriend Dirk v. Douk is

CA 9/4

9/11/4

Met J. A. besproken en besloten
te volstaan met het verstrekken van inlichting
van Dirk van Douk

C.A.W.I 9/4

K.A.R.A. Nota bijgevoegd CAW 9/4

~~CAW~~

RAPPORT

Van: KA-R.A.

Aan: Hoofd C

№. A 974

ONDERWERP: van DONK-TOELOENG

09.7.53
07.124.1-09.7.53
09.7.53
07.124.4-09.7.53
09.7.53
07.124.4
06.3.83
13
13 MRT 1951
ACD/104778

- 1) Aan CLIPPER is medegedeeld, dat een zekere van DONK-TOELOENG (Nederlandse nationaliteit), die zichzelf "Chef Staf van het Molukse Republikeinse Leger" noemt, tracht Amerikaanse hulp te verkrijgen voor de Zuid Molukse Republiek in zijn strijd tegen de Indonesische Republiek. Hij heeft zowel in den Haag als te Brussel Amerikaanse functionarissen benaderd.

- 2) CLIPPER zou gaarne iedere inlichting ontvangen, die wij omtrent betrokkene en zijn relaties hebben of kunnen verkrijgen.

6-3-51, H

104778

NOTA:
Van: KA-RA

1 UITGEBOEKT

Op 26.4.1951 werd aan Clipper brief nr. CAH/51/385
geschreven, waarin hem de inhoud van de nota van
CAW/I aan KA/RA d.d.10-4-1951 nr. 104778 werd medege-
deeld.

26.4.1951. v.H.

RAPPORT nota

104778

AAN: KA-RA

VAN: HC (CAW/I)

No.: 104778

UITGEENKT

Uw nota van 6 Maart 1951, no.A. 974.

Er bestaan redenen om aan te nemen dat van DONK TOELOENG (?) identiek is aan Dirk van DONK, geboren te Lekkerkerk, 15 April 1908, Nederlandse nationaliteit, wonende te Rotterdam, Mijnsheerenplein 132 c.

Hij huwde op 2 April 1931 te Lekkerkerk met Leentje van ES, geboren te Krimpen a/d Lek, 2 Februari 1908.

Betrokkene begon een politie-loopbaan op 1 April 1928 toen hij Kommissaris te water in Lobith werd. In de loop der jaren was hij agent te Gouda en Gemeente-veldwachter te Stad aan 't Haringvliet en Nieuwerkerk a/d IJssel. Per 1 November 1941 werd hij Rijksoverheidsrechercheur, o.a. te 's-Hertogenbosch en Nijmegen. Op 1 Maart 1943 werd hij Onder-Inspecteur der Staatsrecherche te 's-Gravenhage.

In verband met zijn lidmaatschap van het Rechtsfront en de N.S.B. en zijn optreden in de bezettingsjaren werd hij op 5 Juni 1945 te Leiderdorp aangehouden en gedetineerd door de P.R.A. Per 2 December 1946 werd hij voorwaardelijk buiten vervolging gesteld. Inmiddels was hij per 31 Januari 1946 uit de Politie-dienst ontslagen op grond van het Politie-Zuiveringsbesluit. Kort na zijn tweede arrestatie in Mei 1947 trad hij als personeelschef in dienst bij de Nederlandse Machine Glasfabriek N.V. te Schiedam.

Enige tijd later werd hij tengevolge van de liquidatie van het bedrijf ontslagen.

Hij ging zich toen bewegen op het terrein van een binnenlandse particuliere inlichtingendienst, welke zich voornamelijk toelegde op het verzamelen van inlichtingen op politiek terrein, e.a. ook met betrekking tot Indonesië. Deze inlichtingendienst bestaat evenwel niet meer.

Van betrokkene is verder bekend, dat hij een der personen is geweest die de bekende Kapitein Westerling hebben vergezeld van Brussel naar Tanger in het gecharterde vliegtuig C/AHPT van de "Morton Air Service". Dit vliegtuig is op 1 Februari j.l. te Tanger aangekomen. Van Denk is op 3 Februari j.l. met het vliegtuig uit Tanger teruggekeerd.

CAW/I, 10-4-1951

Handwritten notes: "104778" and "104778" with a diagonal line through them.

UITTREKSEL
Uit: <u>OD 1758</u>
Voor: <u>OD 1902</u>
o.a.v.: <u>CAW</u>
Dat.: <u>13/3/52</u>
Par.: <u>MP</u>

G E H E I M

Verbinding: No. 12

14 Maart 1951.

Doss. 13/11477

Onderwerp: Hoog Commissariaat en D. SCHILP

Datum ontvangst bericht: ---

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan: ---

Medewerkende instanties: ---

Ondernomen actie: ---

6.513

15 MRT 1951

ACD 105406

1.011

11.4

09.71

01.262-3.011

00.522.1

09.71-0.25

0.511 -

11.122.1

Van een goed geïnformeerd persoon werd het volgende vernomen:

"De Inlichtingendienst van het Hoog Commissariaat van de Republiek Indonesië is zeer actief en geeft herhaalde malen opdrachten aan de voorzitter van de Stichting "Nederland-Indonesië"

Dirk SCHILP, geboren te Haarlem 11 October 1893, woonende te Amsterdam.

Een van de opdrachten is het uitzoeken van het adres van de vliegtuigbestuurder, die WESTERLING destijds van Java naar Malakka (Singapore) overbracht.

Bij het verstrekken van de opdracht werd er bij gezegd, dat de piloot zou zijn genaamd: DOMK, voorheen officier van het K.N.I.L.

Tevens werd aan SCHILP gevraagd om een uitgebreid rapport samen te stellen betreffende Erik HAZELHOFF ROELFZEMA.

In ontvangst van deze gegevens ligt het in het voorname van het Hoog Commissariaat deze personen te doen volgen om achter hun contacten etc. te komen".

In aansluiting hierop werd van dezelfde zagsman vernomen, dat SCHILP van de plv. Hoge Commissaris van de R.I. DJOSIEDJANA WIRIAENADJA, het verzoek heeft gekregen om verslagen voor hem samen te stellen

1. betreffende een vergadering van de Stichting "Door de Zeuwen Vrouw", gehouden d.d. 20 Februari 1951 in de Pierentuin te 's-Gravenhage, waar Er. E.H. HAZELHOFF ROELFZEMA het woord heeft gevoerd en ten
2. betreffende een gecombineerde vergadering van de stichtingen "Door de Zeuwen Vrouw" en "Nederland helpt Ambon" (dezerzijds is niet bekend welke vergadering bedoeld wordt).

De betreffende verslagen zijn opgemaakt door Gerard VAN HET REVE, wonende te Amsterdam.

Tenslotte verzoekt de plv. H.C. SCHILP een onderzoek in te stellen naar een vrouw, genaamd: Leoni BRAND, wonende te Amsterdam.

Deze vrouw zou volgens de plv. H.C. actie voeren voor WESTERLING, en intrigeren tegen vooraanstaande personen van de Republiek Indonesië. (einde)

13

16

586

OD 1902

Speciale instructies aan A C D, (Slechts bij definitieve opberging in te vullen).

CO 10.3455 D. 1902
103601

~~ONAFGEDAAN~~

~~Handwritten notes and signatures, including 'de .5 Westers', 'A C D', and 'Co 103455'.~~

Afd./Sect.:

Dat.:

Par.:

Interne aanwijzingen A C D.

A C D.

Dat.:

Par.:

Aantekeningen (Nummeren s.v.p.):

Handwritten notes and signatures, including 'ka', 'C', and 'H.C.'.

Handwritten signature 'f 9/2'.

f Gaak om de personen Lambrecht. De naam is in
Breda niet bekend. Er is een loutloper. Die
naam die ook de bekende loutloper is. Heette regulair
ka5.

Aan loof C.

Handwritten signature 'f 9/2'.

Handwritten note: 'de luitel
wel moet
antwoordt dat
de gegevens over
niet in'.

Handwritten number '203'.

H.C. In mijn orientatie heb ik aan dit CO gebeld
en niet om B.E. aan C.A.W., waarom? Licht, dat
de door de chef der Directie van B.Z. gevraagd
gegevens over Lambrecht reeds aan Mr. de Koster van B.Z.
worden verstrekt. 20-2-51

CAW. research ofm aanching KA
26/2-57

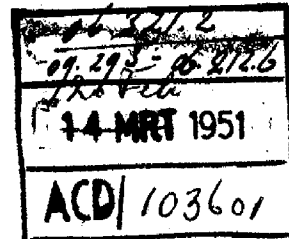
~~W~~

CAW. 575/57W

12

~~Bo~~

06.383
09.44

06.331.2
06.212.6

Heer van de Most,

Bijgaand rapport te Uwer beschikking.

1. De mededeling betreffende de aankomst van het vliegtuig te Tanger ontving ik van Mr. de Kanter, van Buitenlandse Zaken, Lange Houtstraat 26.
2. Omdat vermoed werd, dat Lambrechts identiek was met Westerling vroeg Mr. de K. de ons bekende gegevens omtrent de 3 personen.
3. Op 13-2-1951 was de Nederlandse Consul-Generaal te Antwerpen, de Heer Middelburg, bij Mr. de K.. Er was te Tanger n.l. gebleken, dat het paspoort van Lambrechts was afgegeven of verlengd door de Consul-Generaal te Antwerpen, aan wie derhalve door B.Z. inlichtingen waren verzocht. Bij controle bleek de C.G., dat het paspoort vervalst moest zijn en de vervalsing met hulp van een personeelslid van het Consulaat moest hebben plaats gehad.
De voorlopige veronderstelling is:
Westerling reisde onder de naam Lambrechts met een vals paspoort.
4. Ik heb Mr. de K. en de Consul medegenomen naar de P.G., die een rijksrechercheur met het onderzoek te Antwerpen heeft belast.
5. Eventuele uit het onderzoek voortkomende politieke gegevens zal de P.G. ter beschikking van de B.V.D. stellen.

14-2-1951.

B II.

Y.

J. van H. 104
14-2-51.

Vertrouwelijk

Betreft: Te Tanger geland charter-vliegtuig.

Met een gecharterd vliegtuig zijn te Tanger aangekomen de volgende drie personen:

I. A. P. Lambrechts.

Teneinde de personalia omtrent Adrianus P. Lambrechts (Nederlands paspoort uitgereikt 2-11-1950) te completeren, werden door mij de volgende stappen ondernomen.

1. Een onderzoek bij de ACD naar deze naam en al haar variaties bleef zonder resultaat.
2. Een onderzoek bij de Inspectie van het Centraal Bevolkingsregister bleef zonder resultaat. Deskundigen van dit bureau menen hieruit af te leiden, dat het bijna 100% zeker is, dat in Nederland geen persoonskaart ten name van genoemde Lambrechts aan enig Bevolkingsbureau is aangelegd.
3. Evenwel ten overvloede nog navraag gedaan bij het Bureau Bevolking te 's-Gravenhage en Rotterdam, doch zonder resultaat.
4. Bij het Archief Persoonsbewijzen een onderzoek ingesteld. Het enige resultaat was een archiefkaart P.B. 85/019523 ten name van Adrianus Lambrechts, geboren te Breda, 11 December 1917. Bij telefonische navraag aan het Bureau Bevolking te Breda bleek voornoemde Lambrechts gehuwd te zijn met Maria Heeren, geboren te Ginneken, 20 Februari 1920 en woonachtig te zijn aan de Kerkhofweg 113 te Breda. Echter werd aan hem en zijn vrouw nimmer een paspoort afgegeven.
5. Een onderzoek ingesteld bij de Rijksidentificatiedienst leverde op Adrianus Petrus Lambrechts, geboren te Breda, 17 April 1906, voorkomende bij de Politie te Rotterdam. De Politie te Rotterdam terzake gevraagd, deelde mede, dat deze man gesignaleerd stond in het Politieblad 1930, deel C blz. 88 sub 199, i.v.m. een vonnis bij verstek geveld door de Politie-Rechter te Breda, t.z.v. op 11 November 1929 gepleegde mishandeling. Deze signalering is evenwel later vervallen verklaard. Bij het Bureau Paspoorten te Rotterdam kwam vast te staan, dat door dit Bureau aan deze Lambrechts geen paspoort was uitgereikt. Het Bureau Bevolking te Breda deelde mede, dat Adrianus Petrus Lambrechts voorkwam onder de spelling Adrianus Petrus Lambregts, geboren te Breda, 17 April 1906. Hij was gehuwd met Maria Kapitein, geboren te Oudenbosch, 28 Maart 1905 en was koopman van beroep. Tot aan zijn vertrek naar Antwerpen in 1935 woonde hij aan de Nieuwe Huizen 34 te Breda. Omtrent de afgifte van een paspoort was niets bekend. Ook op 2 November 1950 was te Breda geen paspoort ten name van Adrianus P. Lambrechts of Adrianus Petrus Lambrechts of Lambregts uitgereikt. Blijkens een nagekomen bericht woont Adrianus Petrus Lambregts nog te Antwerpen en is van beroep groentehandelaar.

6. Een onderzoek in het kaartsysteem van de gedemo- biliseerde militairen uit Indonesie en de KNIL-ers op het MUOR leverde geen resultaat op.
7. In verband met het veelvuldig voorkomen van de geslachtsnaam Lambrechts in al haar variaties in het zuiden van ons land, telefonisch navraag ge- daan bij de Provinciale Griffies van Zeeland, Noord-Brabant, Limburg en Zuid-Holland. Evenwel zonder resultaat. Buiten de Prov.Griffies zijn, naar medegedeeld werd van deskundige zijde, nog 82 gemeenten, meestal gemeenten boven de 20.000 inwoners, bevoegd paspoorten uit te reiken, waarvan zij eens per jaar mededeling moeten doen aan de Prov.Griffie. Betwijfeld werd of hieraan steeds de hand gehouden werd. Dan zijn er nog ongeveer 50 instanties van de Buitenlandse Dienst bevoegd tot uitgifte van paspoorten.
8. Een onderzoek naar de op het vliegveld Ypenburg komende en vertrekkende particulieren en ge- charterde vliegtuigen bleef zonder resultaat. Een dergelijk onderzoek op het vliegveld Schiphol is hangende.

II. Willem Herman Meindert Colson,

geb. te Klatten (Ind.), 24 December 1925, bezit de Nederlandse nationaliteit door geboorte, huwde op 18 Juli 1947 met Henriette Maud Bik, geboren te Soerakarta, 31 Maart 1924.

Betrokkene is in het bezit van een paspoort no. 866035, afgegeven door het Hoge Commissariaat der Nederlanden op 2 Februari 1950.

Hij woont aan de Amsterdamsestraatweg 27 (Kasteel "Groeneveld") te Baarn.

Betrokkene genoot lager onderwijs te Klatten, volgde daarna 3 jaar het onderwijs aan de Land- en Tuinbouwschool "Helderweirdt" te Rawa Senang en werd midden 1941 aangesteld op de tabaksonderneming "Ketandan" van de firma Krone. Ongeveer een jaar later meldde hij zich als Landwachter. Hij werd door de Japanners geïnterneerd. In September 1945 bevrijd, werd hij een maand later door de Indone- siers geïnterneerd. In October 1946 werd hij weer bevrijd. Hij nam toen dienst bij het Nederlandse Leger in Indonesie. Na eerst te zijn ingedeeld bij het korps Militaire Politie van het K.N.I.L., werd hij later als korporaal van de M.P. ingedeeld bij de Centrale Justitiele Afdeling van de Staf van het korps van de M.P.. Per 1 November 1949 liet hij zich demobiliseren. In verband met de poli- tieke toestand in Indonesie evacueerde hij met zijn vrouw naar Nederland, waar hij in Maart 1950 arri- veerde.

(Solicitant van
Rechercheur bij
de M.V.O.)

III. / *987678*
Dirk van DONK,
geboren te Lekkerkerk, 15 April 1908, Nederlandse
nationaliteit, wonende te Rotterdam, Mijnsheeren-
plein 132 c.
Hij huwde op 2 April 1931 te Lekkerkerk met Leentje
van ES, geboren te Krimpen a/d Lek, 2 Februari 1908.

Betrokkene begon een politie-loopbaan op 1 April 1928
toen hij Kommies te water in Lobith werd. In de loop
der jaren was hij agent te Gouda en Gemeente-veidwach-
ter te Stad aan 't Haringvliet en Nieuwerkerk a/d
Yssel. Per 1 November 1941 werd hij Rijksrechercheur,
o.a. te 's-Hertogenbosch en Nijmegen. Op 1 Maart 1943
werd hij Onder-inspecteur der Staatsrecherche te
's-Gravenhage.

In verband met zijn lidmaatschap van het Rechtsfront
en de N.S.B. en zijn optreden in de bezettingsjaren
werd hij op 5 Juni 1945 te Leiderdorp aangehouden en
gedetineerd door de P.R.A. Per 2 December 1946 werd
hij voorwaardelijk buitenvervolgning gesteld. Inmiddels
was hij per 31 Januari 1946 uit de Politie-dienst ont-
slagen op grond van het Politie-Zuiveringsbesluit.
Kort na zijn tweede arrestatie in Mei 1947 trad hij
als personeelschef in dienst bij de Nederlandse Machi-
ne Glasfabriek N.V. te Schiedam.

Enige tijd later werd hij tengevolge van de liquidatie
van het bedrijf ontslagen.]

Wachhacker
Eerst nu ging hij zich openlijk en actief bewegen op
het terrein van een binnenlandse particuliere inlich-
tingendienst, welke zich voornamelijk toelegde op het
verzamelen van inlichtingen op politiek terrein. Deze
inlichtingendienst werd enige tijd geleden opgerold
en uitgeschakeld.

's-Gravenhage, 14-2-1951.

• 6 MRT 1951
5 Maart

51

C.103455

CAW/I, TA.4.
Gene

UNGEBOEKT

GEHEIM

Kapitein Westerling

Met verwijzing naar Uw geheim schrijven van 15 Februari j.l. no.15379-1468 GS (Kenmerk: Directie Algemene Zaken), handelende over Kapitein Westerling, heb ik de eer Uwe Excellentie mede te delen, dat de verzochte inlichtingen reeds eerder zijn verstrekt aan Mr P.J.de Kanter van Uw Ministerie. Gaarne zal in verband daarmee worden vernomen of door Uwe Excellentie op schriftelijke herhaling prijs wordt gesteld.

HET HOOFD VAN DE DIENST,

f/g
Mr H.W.Felderhof

Aan Zijne Excellentie
de Minister van Buitenlandse Zaken,
te
's-GR AVE N H A G E.

06.383 1.611
09.44 09.71-01.4
08.16
09.293-09.44

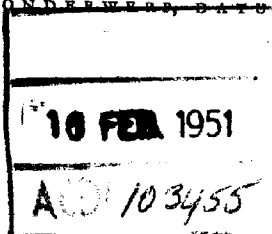
MINISTERIE
VAN BUITENLANDSE ZAKEN
'S-GRAVENHAGE

VERZOEK BIJ BEANTWOORDING, KENMERK, ONDERWERP, DATUM EN NUMMER TE VERMELDEN

Kenmerk: Directie Algemene Zaken

Onderwerp: Kapitein Westerling

Bijlagen: 2

Datum: 15 Februari 1951

Nummer: 15379-1468 GS

G E H E I M

./.

Ik heb de eer U hierbij te doen toekomen afschrift van een schrijven van Harer Majesteits Gezant te Tanger van 8 Februari 1951 No 220/41, alsmede een foto van het daarin besproken paspoort No. 866035.

./.

Een ander exemplaar van deze foto alsmede van het paspoort No. 953699, heb ik ten dienste van het onderzoek naar mogelijke op het Consulaat-Generaal te Antwerpen gepleegde fraude aan de Procureur-Generaal bij het Bijzonder Gerechtshof te 's-Gravenhage toegezonden. Het tweede exemplaar van laatst gemelde foto zond ik rechtstreeks aan de Consul-Generaal te Antwerpen, teneinde te worden gebruikt bij het onderzoek, dat daar op het oogenblik is aangevangen.

Ik moge U verzoeken mij in te lichten over de in de brief van Harer Majesteits te Tanger genoemde persoon.

DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN,

Voor de Minister,

DE CHEF DER DIRECTIE:

J. J. J. J.

Aan het Hoofd van de
Binnenlandse Veiligheids Dienst.

VERTROUWELIJK

No.220/41

kapitein Westerling.

Tanger, 8 Februari 1951

Ten vervolge op mijn telegrafische bericht ter zake heb ik de eer te melden dat een journalist te Tanger uit Brussel het telefonische verzoek kreeg, kapitein Westerling te interviewen, die alhier zou zijn aangekomen. Daarbij werd medegedeeld, dat Westerling met zijn echtgenote en een derde persoon zouden reizen met een gecharterd vliegtuig, dragende de letters C/AHFT, dat bestuurd zou worden door een captain Queen. De journalist wendde zich tot de Politie om het adres van Westerling te weten te komen.

Het hoofd van de Politie, aldus attent gemaakt op deze zaak, stelde daarop een onderzoek in. Het bleek, dat een vliegtuig, met de genoemde seinletters en piloot, toebehorende aan de Morton Air Service, inderdaad op 1 Februari te Tanger was aangekomen, niet met twee mannen en een vrouw, doch met drie mannen aan boord:

1. Volgens diens Nederlandse paspoort: Adrianus Petrus Lambregts, geboren te Breda op 17 April 1906, wonende te Rotterdam, houder van paspoort no.953699, afgegeven te Antwerpen op 2 November 1950.
2. Volgens diens Nederlandse paspoort: Willem Herman Meindert Colson, geboren te Klatten op 24 December 1925, wonende te Djakarta, houder van paspoort no.866035, afgegeven te Djakarta op 2 Februari 1950.
3. Volgens diens inschrijving in het politieregister in het hotel: Dirk van Donk, van beroep rechercheur, houder van het Nederlandse paspoort no.168524, afgegeven te 's-Gravenhage.

Aan Zijne Excellentie
de Heer Minister van Buitenlandse Zaken
te 's-GRAVENHAGE
met 3 kopieën

Laatst

VERTROUWELIJK

2.

no. 220/41

Laatstgenoemde keerde op 3 Februari met het vliegtuig terug.

De Politie vermoedt nu, dat Lambregts identiek is met Westerling en, in overleg met jonkheer van Vredenburg, de Administrateur der Zone, wordt diens verblijf te Tanger als ongewenst beschouwd. Dit verblijf zou, naar men meent, ongewenste repercussies in nationalistische Arabische kringen teweeg kunnen brengen en bovendien is Westerling een avontuurlijk man, die zijn krachten wel eens in dienst zou kunnen stellen van de een of andere politieke organisatie. Ik ben nog niet ingegaan op een suggestie van de zijde der Internationale Administratie, tegen Lambregts gebruik te maken van mijn recht tot uitwijzing. Daar ik zelf betrokken ben bij de bewaring der openbare orde in de Zone, heb ik evenwel gemeend, mijn medewerking niet te moeten onthouden op het gebied van een identificatie van de bezoeker.

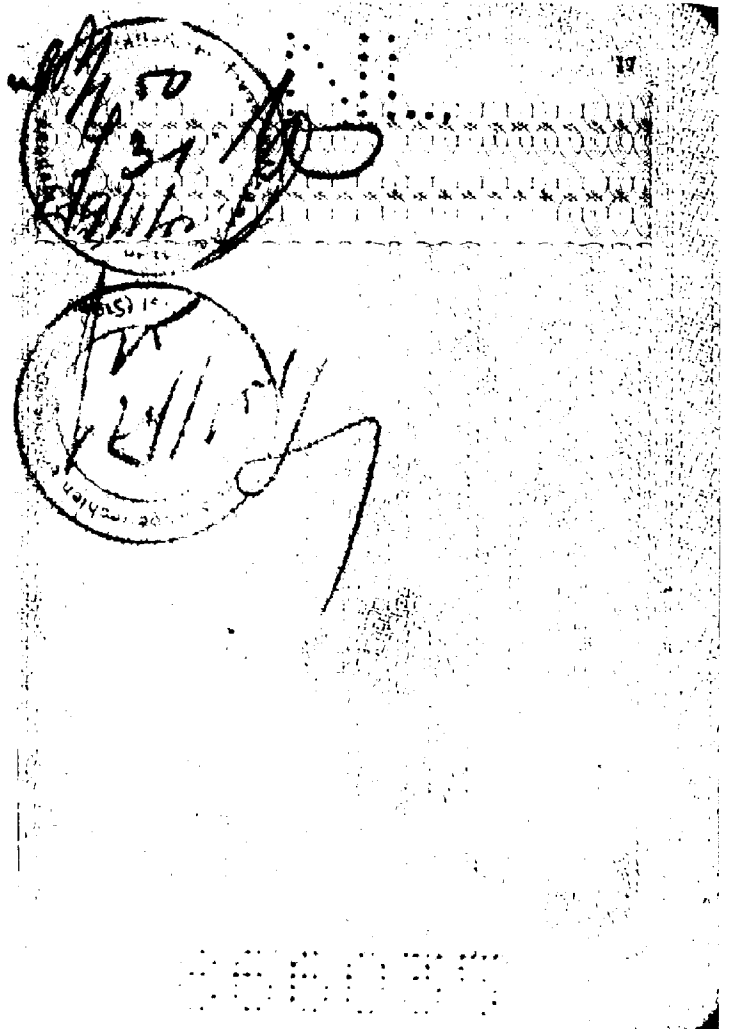
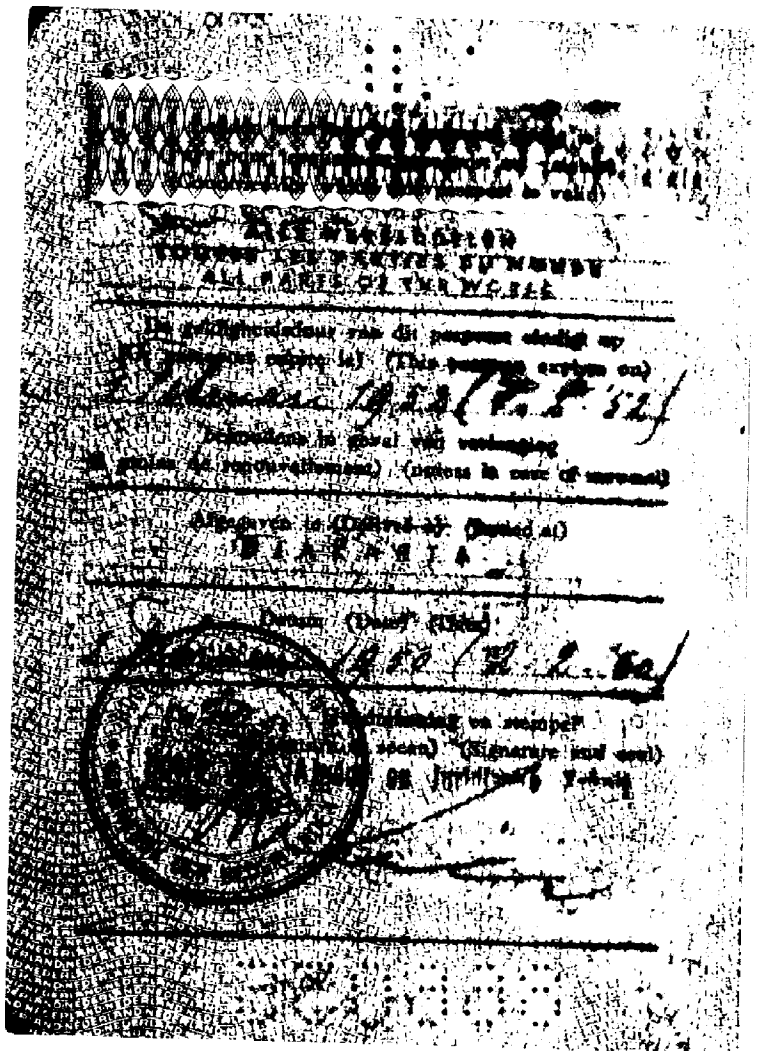
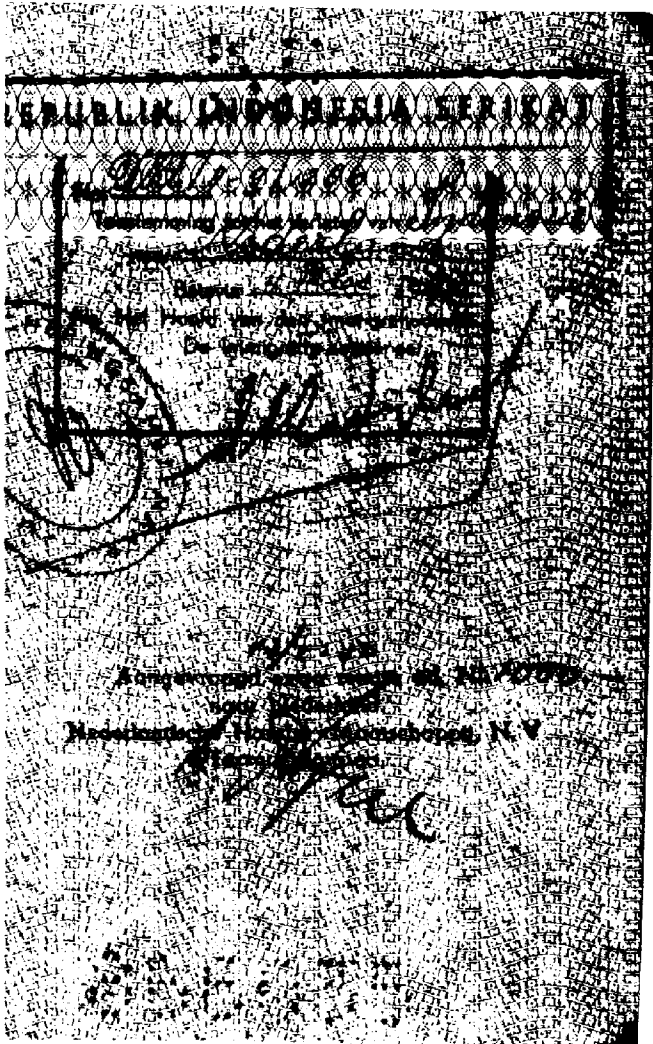
Met behulp van de Politie heb ik het paspoort van Lambregts ingezien. Dit maakt een alleszins authentieke indruk en de handtekening van de kanselier de heer d'Hollosy daarop houd ik voor echt. Mij is echter opgevallen, dat dit document met twee handschriften en twee verschillende inkten is ingevuld. Het woord "handelaar", de verbetering van "Berchem" in "Rotterdam" en het signalement zijn van de tweede hand.

Ik sluit hiernevens twee (slechte) fotokopieën in van beide paspoorten.

De twee achtergebleven personen geven veel geld uit en beschikken met name over Belgische franken.

De Gezant,

A. Merens

LEGES NED. GULDEN
AR 15 POST 101

Dit paspoort bevat 28 genummerde bladzijden.
Ce passeport contient 28 pages numérotées.
This passport contains 28 numbered pages.

Mr. Herman Hendrik

Group (Profession) (Profession)

NATIONALITEIT (Nationality) (Nationality)
N I E R L A N D S E
N I E R L A N D A I S E
N I E R L A N D S

Versgeeld van zijn echtgenote (Accompanied by his wife)
(Accompanied by his wife)

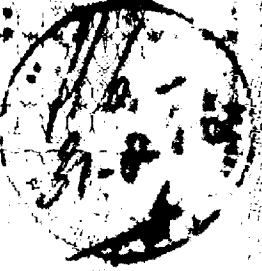
to van kinderen (and by children)

Aangemeld te Haarlem
opgenomen in Bevolkingsregister van Haarlem
ingeschreven in Verklaringen van Haarlem
op de 19 April 1957

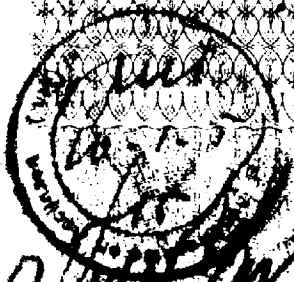
H. J. P. van der
30-1-57/50.12

Douane
16-3-50
Goedgraet

Handwritten notes:
 5-3-50
 9/11/50
 M/S

NO. DOUANE
 NOV 1950
 Wambou

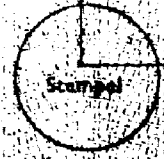
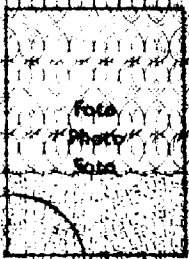
Handwritten signature:
 Wambou

TRANSIT
 1 FEB 1951

TANGER POLICE POLICIA
 -1 FEB 1951
 AEROPORT ENTREE
 AEROPUERTO ENTRADA

EXAMENIMENT + DESCRIPTION

Naam en datum van geboorte	Blatten
Leeftijd en date de naissance	24.12.1951
Place and date of birth	
Woonplaats	Jakarta
Doornits	
Doornits	
Geestevorm	ruud
Yngte	ruud
Eye color	green
Colour of eyes	green
Hair color	black
Colour of hair	black
Physical characteristics	successful soldier
Special notes	with me behind office

Signature of holder
 and of my wife

Kinders - children
 Mann - husband - partner
 Vrouwen - wife - partner
 Children names - age - sex

*Retour Am.
Verdonk 21/12/50
21/12/50*

Aan HBVD

Van KB

KB IV meldde, dat Pierre SWEERTS onder de naam
VERDONK contact heeft gehad met een Franse generaal en met deze
heeft gesproken over hulp aan Ambon.

KB, 22 December 1950.

06.514
07.293
29-12-50
ACD / 99934 z

Rapport van K.B. - HBVD
Betreffende: P.M.E.Sweerts

Een relatie van KB.4 verzocht diens medewerking ter identificering van zekere Le Cocq, een Fransman, die in contact zou staan met het Bureau Zuid-Molukken, Bazarstraat te 's-Gravenhage.

Het bureau Zuid-Molukken was met Le Cocq in aanraking gekomen naar aanleiding van de noodzaak hulp aan Ambon te verstrekken. Le Cocq zou een firma in Tangerang hebben en over zeer vele mogelijkheden beschikken, vooral door zijn vele relaties. Onder de naam Van Donk (of Verdonk) zou hij in Frankrijk besprekingen gevoerd hebben met militaire autoriteiten over militaire hulp aan Ambon. In Frankrijk zou hij goede verbindingen hebben met Gaullistische lieden.

Le Cocq zei in verbinding gestaan te hebben met M.I.VI en vele lieden van de Nederlandse Veiligheidsdiensten te kennen. Als correspondentieadres gaf hij op: Scheveningen, Badhuis-
kade 3 (Tel. 556948)

wie wint
daar?

Het signalement, het verhaal over een geleden schipbreuk, het vermoedelijk gevestigd zijn te Utrecht, e.d. wekten het vermoeden, dat men hier te doen had met Pierre Marie Ernest Sweerts, geboren te St. Josse ten Noode, 27 December 1918.

Daar KB.4 vernam dat zijn relatie sympathiseerde met de actie voor Ambon, het Bureau Zuid-Molukken en de daarmee samenwerkende stichting "Door de eeuwen trouw", was het niet mogelijk hierop verder in te gaan dan het tonen van enige foto's van genoemde Sweerts. Deze foto's werden direct gezien als foto's van Le Cocq, zodat aangenomen mag worden dat Le Cocq en Sweerts identiek zijn. Overigens werd dit bevestigd door de opgevangen verhalen over de schipbreuk, de goede relaties met de Rooms-Katholieke kerk, etc.

KB.4 volstond met tegenover zijn relatie te vermelden hetgeen Sweerts als S.S. officier voor Duitsland had verricht en dat hij gezien moet worden als oplichter van groot formaat. De indruk werd verkregen, dat men deze informatie aan het bureau Zuid-Molukken ter kennis zal brengen.

KB:4

22 December 1950

Chien HKB

*Reverend Maria Dierkes
Badhuis kade 3.*

*Le Cocq - van Donk
Sweerts de
zelfde was*

Mrs. Feilby, van Munnings e.k.

Van 25 tot 29 October 1950 bevond ik mij voor een bespreking in Parijs.

Aldaar werd ik in mijn hotel opgezocht door 2 ambtenaren van de Franse Inlichtingendienst, die mij het volgende mededeelden.

"Wij wilden gaarne vertrouwelijk Uw advies over een aangelegenheid die onlangs hier in Frankrijk, buiten elke verantwoordelijkheid van de dienst waartoe wij behoren, ter sprake gebracht is bij de Generaal Bilotte. Bij hem heeft zich een man vervoegd, die blijkens zijn Ned. paspoort Van Donk heette. Hij was in het bezit van een aanbevelingsbrief van de Regering van de Republiek der Zuid Molukken en verzocht Frankrijk om hulp in de strijd van Ambon tegen de Republiek Indonesië." Terverduidelijking moge dienen, dat Generaal Bilotte enige tijd geleden ontslag verzocht heeft uit het Franse leger, teneinde zich geheel aan politieke vraagstukken te kunnen wijden en het Franse publiek te kunnen waarschuwen over de gevaren die vanuit het Oosten dreigden. Op mijn vraag of zij zich ook nog konden herinneren welke handtekeningen er onder deze aanbevelingsbrief van de Zuid Molukken stonden, kreeg ik een ontkennend antwoord. Toen ik verschillende namen opgaf om te zien of mijn bezoekers zich wellicht een daarvan herinnerden, bleek dat de naam Feuilletau de Bruyn naar hun mening inderdaad op het stuk stond.

Op mijn volgende vraag of Van Donk behoorlijk Frans sprak, kreeg ik ten antwoord dat hij zich in deze taal zeer behoorlijk uitdrukte. Ik deelde de Heren mede, dat Van Donk, voorzover mij bekend, niemand anders was dan een uit de Haagse Politie, wegens collaboratie verwijderde rechercheur, een berucht scharrelaar in "intelligence", een volkomen onbetrouwbaar individu en dat het mij ten hoogste verbaasde, dat deze man Frans sprak.

Het verhaal, dat mijn bezoekers mij vervolgens deden was, dat Van Donk aan Generaal Bilotte verzocht had om wapens, levensmiddelen, medicamenten voor het door de krijgsmacht der Republiek Indonesië bedreigde Ambon, welke voorwerpen door de lucht naar Ambon zouden moeten worden vervoerd en aldaar worden gearachuteerd, indien men er niet zou kunnen landen. Ook is nog ter sprake gekomen het van uit de lucht bombarderen van de corvetten die de kust van Ambon blokkeerden, teneinde daarna met een hulpschip binnen te kunnen vallen. In ruil voor deze hulp zouden de Ambonnezen 5000 soldaten leveren aan het Franse Vreemdelingenlegioen in Indo China, de zeer waardevolle producten van de Molukken en bovendien nog een som in contanten.

Ik heb de Fransen medegedeeld, dat in de eerste plaats de 5000 goed getrainde soldaten op Java en Celebes in kampen zaten en dat het onmogelijk was om deze mensen voor dit doel uit deze, onder Nederlandse en Indonesische controle staande, kampen naar Indo China te krijgen. Dat de "waardevolle" producten van de Molukken bestonden uit wat nootmuskaat, foelie en

kruidnagelen

get. o. vers. i
Bewerkt is de verslag
f 27/16

get. e. roep bij stukken
over de zaak Ambon.
Bewerkt etc.
f. 27/16

kruidnagelen en dat ik mij niet kon indenken hoe de Republiek der Zuid Molukken aan grote sommen geld zou kunnen komen om een dergelijke expeditie te kunnen financieren.

Ik heb hen bovendien medegedeeld, dat elke actie op dit ogenblik volkomen nutteloos was omdat de strijd op Ambon was afgelopen en tenslotte hun gevraagd hoe zij ter wereld een dergelijke actie volkenrechtelijk zouden kunnen rechtvaardigen aangezien immers de Republiek Indonesie en Nederland beide een dergelijke Franse daad als volstrekt vijandig zouden beschouwen. Alle Franse bezittingen in Indonesie op het gebied van plantages en handelshuizen zouden onmiddellijk worden geconfisqueerd als repressaille en de verhoudingen tussen Indonesie en Frankrijk zouden volkomen vertroebeld worden.

Het antwoord van de Fransen hierop was dat de gehele actie natuurlijk zou moeten uitgaan van een aantal vrijbuiters, die dit buiten de Franse Staat om zouden doen.

Mijn wedervraag luidde van welke basis men dan dacht te vertrekken, aangezien Indo China toch geheel door Franse militairen was bezet. Men reageerde hierop door te zeggen, dat wellicht de Franse autoriteiten bereid zouden worden gevonden om een oogje dicht te doen.

Men heeft mij uitdrukkelijk verzocht om van dit gesprek geen melding te maken. Aangezien ik echter als Hoofd van een Inlichtingendienst geen inlichtingen verzamel ten eigen gebruik, heb ik van het bovenstaande na terugkomst in Nederland melding gemaakt aan de Minister van Binnenlandse Zaken en aan de Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken, Mr. Blom (aan deze laatste op 6 November 1950), aangezien het geval zich in het buitenland afspeelde en Indonesie raakte.

Mr. Blom heeft over deze aangelegenheid zijn schouders opgetrokken en mij bedankt voor de inlichtingen, erbij zeggende dat hij dit geheel een fantastisch verhaal vond en de zaak daarmee verder als afgedaan kon worden beschouwd.

26.6.51

Amph. P.M.D.